੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀ ਕੁੰਜੀ

ਅਰਥਾਤ

ਕਬਿੱਤ ਸਵੱਯੇ

ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ

ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਕੇ ਗੁਰ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਵਾਸਤੇ ਛਾਪੇ ਗਏ

ਜਿਸ ਨੂੰ

ਰਾਇ ਸਾਹਿਬ ਮੁਨਸ਼ੀ ਗੁਲਾਬਸਿੰਘ
ਐਂਡ ਸਨਜ਼ ਲਾਹੌਰ

ਨੇ

ਆਪਣੇ ਮੁਫ਼ੀਦ ਆਮ ਪ੍ਰੇਸ ਵਿਖੇ ਲਾਲਾ ਮੋਤੀਰਾਮ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ
ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਛਾਪਿਆ ॥

ਸੰਨ ਨਾ: ਸ਼ਾ: ੪੫੪

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਾਣੀ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਭੱਲੇ ਜੀ ਕੀ

ਸੋਰਠਾ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਆਦੇਸ ਓਨਮ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ।
ਘਟਘਟ ਕਾ ਪਰਵੇਸ ਏਕ ਅਨੇਕ ਬਿਬੇਕ ਸਸਿ ॥ ੧ ॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਓਨਮ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਆਦਿ ਪੁਰਖ
ਆਦੇਸ ॥ ਏਕ ਅਨੇਕ ਬਿਬੇਕ ਸਸਿ ਘਟਘਟ ਕਾ ਪਰਵੇਸ
॥ ੨ ॥ ਛੰਦ ॥ ਘਟਘਟ ਕਾ ਪਰਵੇਸ ਸੇਸ ਪਹਿ ਕਹਿਤ ਨ
ਆਵੈ ॥ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਕਹਿ ਨੇਤਿ ਬੇਦ ਬੰਦੀ ਜਨ ਗਾਵੈ ॥
ਆਦਿ ਮੱਧ ਅਰੁ ਅੰਤ ਹੁਤੇ ਹੁਤ ਹੈ ਪੁਨ ਹੋਨਮ ॥ ਆਦਿ
ਪੁਰਖ ਆਦੇਸ ਚਰਣ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਓਨਮ ॥ ੩ ॥ ਸੋਰਠਾ
॥ ਅਬਿਗਤਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਅਨੰਤ ਗੁਰੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ॥ ੪ ॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਅਨੰਤ ਗੁਰੁ ਅਬਿਗਤਿ ਅਲਖ
ਅਭੇਵ ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ
॥ ੫ ॥ ਛੰਦ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਦੇਵ ਦੇਵੀ ਸਭ ਧਯਾ-
ਵਹਿਂ ॥ ਨਾਦ ਬਾਦ ਬਿਸਮਾਦ ਰਾਗ ਰਾਗਨਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿਂ ॥
ਸੁੰਨ ਸਮਾਧ ਅਗਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਪਰੰਪਰ ॥ ਅਬਿਗਤਿ
ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਅਗਮ ਅਗਮਿਤਿ ਅਪਰੰਪਰ ॥੬॥ ਸੋਰਠਾ ॥
ਜਗ ਮਗ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਮਿਲ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ॥
ਅਦਭੁਤ ਅਤਹਿ ਅਨੂਪ ਪਰਮ ਤੱਤ ਤੱਤਹਿ ਮਿਲਯੋ ॥੭॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਮਿਲ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਗ ਮਗ ਜੋਤਿ
ਸਰੂਪ ॥ ਪਰਮ ਤੱਤ ਤੱਤਹਿ ਮਿਲਯੋ ਅਦਭੁਤ ਅਤਹਿ

ਅਨੂਪ॥ ੮॥ ਛੰਤ॥ ਅਦਭੁਤ ਅਤਿ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਪਾਰਸ ਕੈ ਪਾਰਸ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦ ਮਿਲ ਅੰਗ ਸੰਗ ਮਿਲ ਸੰਗ ਉਧਾਰਸ॥ ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਸੂਤ੍ਰ ਗਤਿ ਓਤ ਪੋਤ ਮਹਿ॥ ਜਗ ਮਗ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਜੋਤਿ ਮਿਲ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ॥ ੯॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਵਾਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਅਨਹਦ ਸਬਦ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਮਰ ਪ੍ਰਗਾਸ ਮਿਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਏ॥ ੧੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਵਾਸ॥ ਮਿਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਮਰ ਪ੍ਰਗਾਸ॥ ੧੧॥ ਛੰਦ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਮਰ ਪ੍ਰਗਾਸ ਤਾਸ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਪਾਵੈ॥ ਕਾਮ ਨਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਪਰਮ ਪਦ ਸਹਿਜ ਸਮਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਧਿ ਸੁਗੰਧਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨਿਜ ਆਸਨ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟ ਨਿਵਾਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੁਖ ਬਚਨ ਪ੍ਰਗਾਸਨ॥ ੧੨॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਸਨ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਗੁਰੁ ਭਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਧਿ ਮਿਲ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਮਤਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਏ॥ ੧੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਗੁਰੁ ਭਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਧਿ ਮਿਲ ਬ੍ਰਹਮਾਸਨ ਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਮਤਾ ਰਾਮ॥ ੧੪॥ ਛੰਦ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਮਤਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖ ਪ੍ਰਗਟਾਇਓ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਗੁਰੁ ਗਯਾਨ ਧਯਾਨ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਕਹਾਇਓ॥ ਦੀਪ ਜੋਤਿ ਮਿਲ ਦੀਪ ਜੋਤਿ ਜਗਮਗ ਅੰਤਰ ਉਰ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਮਤਾ ਰਾਮ ਸੰਧਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲ ਭਏ ਗੁਰ॥ ੧੫॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਆਦਿ ਅੰਤ ਬਿਸਮਾਦਿ ਫਲ

ਦ੍ਰੁਮ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਸੰਧਿ ਗਤਿ ॥ ਆਦ ਪਰਮ ਪਰਮਾਦਅੰਤ
ਅੱਨੰਤ ਨ ਜਾਨੀਐ॥ ੧੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਫਲ ਦ੍ਰੁਮ ਗੁਰੁ
ਸਿੱਖ ਸੰਧਿ ਗਤਿ ਆਦਿ ਅੰਤ ਬਿਸਮਾਦ॥ ਅੰਤ ਅੱਨੰਤ ਨ
ਜਾਣੀਐ ਆਦਿ ਪਰਮ ਪਰਮਾਦ ॥ ੧੭ ॥ ਛੰਦ ॥ ਆਦਿ
ਪਰਮ ਪਰਮਾਦ ਨਾਦ ਮਿਲ ਨਾਦ ਸਬਦ ਧੁਨਿ॥ਸਲਿਲ-
ਹਿ ਸਲਿਲਸਮਾਇ ਨਾਦ ਸਰਿਤਾ ਸਾਗਰ ਸੁਨਿ॥ਨਰਪਤਿ
ਸੁਤ ਨ੍ਰਿਪ ਹੋਤ ਜੋਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਨ ਗਰਜਨ॥ਰਾਮਨਾਮ
ਪਰਸਾਦਿ ਭਏ ਗੁਰੁ ਤੇ ਗੁਰੁ ਅਰਜਨ ॥ ੧੮॥ ਸੋਰਠਾ ॥
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਆਪਾ ਆਪ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੁਇ ॥ ਨਾਮ
ਦੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਬਖਾਣੀਐ ॥੧੯॥ ਦੋਹਰਾ॥
ਆਪਾ ਆਪ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੁਇ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ॥ ਗੁਰ
ਗੋਬਿੰਦ ਬਖਾਣੀਐ ਨਾਮ ਦੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ॥ ੨੦ ॥ ਛੰਦ॥
ਨਾਮ ਦੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਏਕ ਗੁਰਮੁਖ ਠਹਰਾਈ ॥ ਆਦਿ
ਭਏ ਗੁਰੁ ਨਾਮ ਦੁਤੀਅ ਗੋਬਿੰਦ ਬਡਾਈ॥ਹਰਿਗੁਰੁਹਰਿ
ਗੋਬਿੰਦ ਰਚਨ ਰਚ ਥਪ ਉਥਾਪਨ॥ਪੂਰਣਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ
ਪ੍ਰਗਟ ਹੁਇ ਆਪਾ ਆਪਨ ॥੨੧॥ਸੋਰਠਾ ॥ਬਿਸਮਾਦਹਿ
ਬਿਸਮਾਦ ਅਸਚਰਜਹਿ ਅਸਚਰਜ ਗਤਿ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ
ਪਰਮਾਦਿਅਦਭੁਤਪਰਮਦਭੁਤਭਏ॥੨੨॥ਦੋਹਰਾ॥ਅਸਚ-
ਰਜਹਿ ਅਸਚਰਜਗਤਿਬਿਸਮਾਦਹਿ ਬਿਸਮਾਦ॥ ਅਦਭੁਤ
ਪਰਮਦ੍ਭੁਤ ਭਏਆਦਿਪੁਰਖਪਰਮਾਦ॥੨੩॥ ਛੰਦ ॥ਆਦਿ
ਪੁਰਖ ਪਰਮਾਦਿ ਸ੍ਵਾਦਰਸ ਗੰਧਿਅਗੋਚਰ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਦਰਸ
ਅਸਪਰਸ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਸਬਦ ਮਨੋਚਰ॥ਲੋਗ ਬੇਦਗਤਿ

ਗਯਾਨ ਲਖੈ ਨਹੀਂ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਨੇਤਿਨੇਤਿਕਰਨਮੋਨਮੋ
ਨਮ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਵਾ ॥੨੪॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਤਹੀ
ਸੁਧ ਕੀ ਨ ਸੁਧ ਰਹੀ ਬੁਧਿ ਕੀ ਨ ਬੁਧਿ ਰਹੀ ਮਤ ਮੈਂ
ਨ ਮਤਿ ਹੈ॥ਸੁਰਤਿਮੈਂਨ ਸੁਰਤਿ ਅਉ ਧਯਾਨਮੈਂਨਧਯਾਨ
ਰਹਯੋ ਗਯਾਨ ਮੈਂ ਨ ਗਯਾਨਰਹਯੋ ਗਤਿ ਮੈਂਨ ਗਤਿ ਹੈ॥
ਧੀਰਜ ਕੋ ਧੀਰਜ ਗਰਬ ਕੋ ਗਰਬ ਗਯੋ ਰਤਿਮੈਂਨਰਤਿ
ਰਹੀ ਪਤਿ ਰਤਿ ਪਤਿ ਹੈ॥ ਅਦਭੁਤ ਪਰਮਦਭੁਤਬਿਸਮੈ
ਬਿਸਮ ਅਸਚਰਜੈ ਅਸਚਰਜ ਅਤਿ ਅਤਿ ਹੈ ॥੧॥ ੯ ॥
ਦਸਮ ਸਥਾਨ ਕੇ ਸਮਾਨਕਉਨ ਭਉ ਕਹੌਂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ
ਸੁ ਤਉ ਅਨਤ ਨ ਪਾਵਈ ॥ ਉਨਮਨੀ ਜੋਤਿ ਪਟੰਤਰ
ਦੀਜੈ ਕਉਨ ਜੋਤਿ ਦਯਾ ਕੈ ਦਿਖਾਵੈ ਜਾਹੀ ਤਾਹੀ ਬਨ
ਆਵਈ ॥ ਅਨਹਦ ਨਾਦ ਸਮਸਰ ਨਾਦ ਬਾਦ ਕਉਨ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਸੁਨਾਵੈ ਜਾਂਹਿ ਸੋਈ ਲਿਵਲਾਵਈ ॥ ਨਿਝਰ ਅਪਾਰ
ਧਾਰ ਤੂਲ ਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਅਪਿਉ ਪੀਆਵੈ ਜਾਂਹਿ ਤਾਹੀ ਮੈ
ਸਮਾਵਈ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਬੀਸ
ਇਕਈਸ ਈਸ ਇਤਤੇ ਉਲੰਘ ਉਤ ਜਾਇ ਠਹਿਰਾਵਈ
॥ ਚਰਮ ਦ੍ਰਿਸਟ ਮੂਦ ਪੇਖੈ ਦਿੱਬ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕੈ ਜਗ ਮਗ
ਜੋਤਿ ਉਨਮਨੀ ਸੁਧ ਪਾਵਈ॥ ਸੁਰਤ ਸੰਕੋਚ ਤਹੀ ਬਜ੍ਰ
ਕਪਾਟ ਖੋਲ ਨਾਦ ਬਾਦ ਪਰੈ ਅਨਹਤ ਲਿਵ ਲਾਵਈ ॥
ਬਚਨ ਬਿਸਰਜਤ ਅਨਰਸ ਰਹਿਤ ਹੁਇ ਨਿਝਰ ਅਪਾਰ
ਧਾਰ ਅਪਿਉ ਪੀਆਵਈ ॥੧੧॥ ਜਉ ਲਉ ਅਨਰਸ
ਬਸ ਤਉ ਲਉ ਨਹੀ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਜਉ ਲਉ ਆਨ ਧਿਆਨ

ਆਪ ਆਪਨ ਹੀ ਦੇਖੀਐ ॥ ਜਉ ਲਉ ਆਨ ਗਿਆਨ
ਗਿਆਨ ਤਉ ਲਉ ਨ ਅਧਯਾਤਮ ਗਿਆਨ ਜਉ ਲਉ
ਨਾਦ ਬਾਦ ਨ ਅਨਾਹਦ ਬਿਸੇਖੀਐ॥ ਜਉ ਲਉ ਅਹੰਬੁਧ
ਸੁਧ ਹੋਇ ਨ ਅੰਤਰਿ ਗਤਿ ਜਉ ਲਉ ਨ ਲਖਾਵੈ ਤਉਲਉ
ਅਲਖ ਨ ਲੇਖੀਐ॥ ਸਤਰੂਪ ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨ
ਧਿਆਨ ਏਕਹੀ ਅਨੇਕ ਮੇਰ ਏਕ ਏਕ ਭੇਖੀਐ ॥ ੧੨ ॥
ਨਾਨਾ ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨਾਦਿ ਸ੍ਵਾਦ ਸੀਚਤਸਰਬ
ਰਸ ਰਸਨਾ ਕਹਾਈ ਹੈ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਅਰ ਸਬਦਸੁਰਤ
ਲਿਵ ਗਿਯਾਨਧਿਯਾਨਸਿਮਰਣਅਮਿਤਬਡਾਈਹੈ॥ ਸਕਲ
ਸੁਰਤ ਅਸ ਪਰਸ ਅਉ ਰਾਗ ਨਾਦ ਬੁਧ ਬਲ ਬਚਨ
ਬਿਬਕ ਟੇਕ ਪਾਈ ਹੈ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿਨਾਮਸਿੰਮ੍ਰਤਸਫਲ
ਹੋਇ ਬੋਲਤ ਮਧੁਰ ਧੁਨ ਸੁਨ ਸੁਖਦਾਈ ਹੈ ॥ ੧੩ ॥ ਪ੍ਰੇਮ
ਰਸ ਬਸ ਹੁਇ ਪਤੰਗ ਸੰਗ ਮਨ ਜਾਨੈ ਬਿਰਹ ਬਿਛੋਹ
ਮੀਨ ਹੋਇ ਨ ਮਰਜਾਨੇ ਹੈ ॥ ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਜੋਤ ਮੈਂ ਨ
ਹੋਇ ਜਤੀ ਸਰੂਪ ਚਰਨ ਬਿਮੁਖ ਹੋਇ ਪ੍ਰਾਨ ਠਹਿਰਾਨੇਹੈ॥
ਮਿਲ ਬਿਛਰਤ ਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਬਿਰਹ ਜਾਨੀ ਮੀਨ ਅਉ
ਪਤੰਗ ਮੋਹਿ ਦੇਖਤ ਲਜਾਨੇ ਹੈ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਧ੍ਰਿਗ ਧੰਨ
ਹੈ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਦੇਹ ਨਰਕ ਬਨ ਮਾਨੇ ਹੈ॥
॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਸ੍ਵਾਦਬਿਸਮਾਦ ਅਤਿਅਕਥ
ਕਥਾਬਿਨੋਦਕਹਿਤਨਆਵਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਗੰਧਪਰ-
ਮਦਭੁਤ ਸੀਤਲ ਕੋਮਲ ਪ੍ਰਸਤ ਬਨ ਆਵਈ॥ ਗੁਰਮੁਖ
ਸੁਖ ਫਲ ਮਹਿਮਾ ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧ ਮਿਲੇ

ਅਲਖ ਲਖਾਵਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਅੰਗ ਅੰਗ ਕੋਟਿ ਸੋਭਾ ਮਾਇਆ ਕੈ ਦਿਖਾਵੈ ਸੋ ਤੋਂਅਨਤ ਨ ਧਾਵਈ ॥ ੧੫ ॥ ਉਲਟ ਪਵਨ ਮਨ ਮੀਨ ਕਾ ਚਪਲ ਗਤ ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੇ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਏ ਹੈ ॥ ਸੂਰ ਸਰਸੋਖ ਪੋਖ ਸੋਮਸਰ ਪੂਰਨ ਕੈ ਬੰਧਨਦੈ ਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਪਿ ਅਪੀਆਏ ਹੈ ॥ ਅਜਰਹਿਜਾਰਮਾਰ ਅਮਰਹਿ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ਛੋਡ ਅਸਥਿਰ ਕੰਧ ਹੰਸ ਅਨਤ ਨ ਧਾਏਹੈ ॥ ਆਦੈਆਦਿਨਾਦੈਨਾਦਿ ਸਲਿਲੈਸਲਿਲਮਿਲਬ੍ਰਹਮੈ ਬ੍ਰਹਮ ਮਿਲ ਸਹਜ ਸਮਾਏ ਹੈ ॥ ੧੬ ॥ ਚਿਰੰਕਾਲ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਨਿਰਮੋਲ ਪਾਏ ਸਫਲ ਜਨਮ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਕੈ ॥ ਲੋਚਨ ਅਮੋਲ ਗੁਰ ਦਰਸ ਅਮੋਲ ਦੇਖੇ ਸ੍ਰਵਨ ਅਮੋਲਗੁਰ ਬਚਨ ਧਰਨ ਕੈ ॥ ਨਾਸਕਾ ਅਮੋਲ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਬਾਸਨਾ ਕੈ ਰਸਨਾ ਅਮੋਲ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿਮਰਨ ਕੈ ॥ ਹਸਤ ਅਮੋਲ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵ ਕੈ ਸਫਲ ਚਰਨ ਅਮੋਲ ਪਰਦਛਨਾ ਕਰਨ ਕੈ ॥ ੧੭ ॥ ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਕਰਨਾ ਕਟਾਛ ਦਿਬ ਦੇਹ ਪਰਵਾਨ ਹੈ ॥ ਸਬਦਸੁਰਤਲਿਵ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰਸਨ ਕੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਿਆਨ ਹੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਬਾਸਨਾ ਸੁ ਬਾਸ ਹਸਤ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਨਾਮ ਸਫਲ ਸੁ ਗਿਆਨ ਹੈ ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਬਿਸਮ ਸ੍ਰਬੰਨ ਮੈਂ ਸਮਾਇ ਭਏ ਮਨ ਮਨ ਸਾਬ ਕਰ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨ ਹੈ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਅਤਿ ਅਸਚਰਜ ਮੈਂ ਹੇਰਤ ਹਿਰਾਨੇ ਆਨ ਧਿਆਨਬਿਸਰਾਨੇਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਗੰਧ ਰਸ ਬਿਸਮ ਹੁਇ ਅਨਰਸ ਬਾਸਨਾਬਿਲਾਸਨਹਿਭਾਨੇਹੈ ॥

ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲ ਅਦਭੁਤਅਸਥਾਨ ਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲ ਅਸਥਲ
ਨ ਲਭਾਨੇ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਸੰਗਤ ਮਿਲਾਪ ਦੇਖ
ਆਨ ਗਯਾਨ ਧਿਆਨ ਸਭ ਨਿਰਸ ਕਰ ਜਾਨੇ ਹੈ ॥ ੧੯ ॥
ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖਫਲ ਦਯਾ ਕੈ ਦਿਖਾਵੈ ਜਾਹਿਤਾਹਿ ਆਨ ਰੂਪ
ਰੰਗ ਦੇਖੈ ਨਹਿ ਭਾਵਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਮਯਾ ਕੈ
ਚਖਾਵੈ ਜਾਹਿ ਤਾਹਿ ਅਨਰਸ ਨਹੀਂ ਰਸਨਾ ਹਿਤਾਵਈ ॥
ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਅਗਹੁ ਗਹਾਵੈ ਜਾਹਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ
ਪਰਸਨ ਕਉਨ ਧਾਵਈ॥ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖਫਲ ਅਲਖਲਖਾਵੈ
ਜਾਹਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿਨੋਦ ਵਾਹੀ ਬਨ ਆਵਈ ॥ ੨੦ ॥
ਸਿਧ ਨਾਥ ਜੋਗੀ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ਮੈਂ ਨ ਆਨ ਸਕੈ ਵੇਦਪਾਠ
ਕਰ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਨ ਜਾਨੇ ਹੈ ॥ ਅਧਯਾਤਮ ਗਯਾਨ ਕੈ ਨ
ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਪਾਏ ਜੋਗ ਭੋਗ ਮੈਂ ਨ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਪਹਿਚਾਨੇ
ਹੈ॥ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਕੈ ਸੇਖਾਦਿਕ ਨ ਸੰਖਯਾ ਜਾਨੀ ਬ੍ਰਹਮ
ਚਰਜ ਨਾਰਦਾਦਿ ਕਹਿ ਕਹਿਰਾਨੇ ਹੈ ॥ ਨਾਨਾ ਅਵਤਾਰ
ਕੈ ਅਪਾਰ ਕੋ ਨ ਪਾਰ ਪਾਇਓ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੁ ਸਿਖ
ਮਨ ਮਾਨੇ ਹੈ ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸ ਰਿਦੈ ਨਿਮ੍ਰਤ ਨਿਵਾਸ
ਜਾਸ ਧਯਾਨ ਗੁਰ ਮੂਰਤ ਕੈ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਉਨਮਾਨ ਗਯਾਨ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਸਰਬਾਤਮ
ਕੈ ਸਮ ਹੈ॥ਹਉਮੈਤਿਯਾਗ ਤਿਯਾਗੀ ਬਿਸਮਾਦਕੈ ਬੈਰਾਗੀ
ਭਏ ਮਨ ਉਨਮਨ ਲਿਵ ਗੰਮਤਾ ਅਗੰਮ ਹੈ॥ ਸੂਖਮਅਸ-
ਥੂਲ ਮੂਲ ਏਕ ਹੀ ਅਨੇਕ ਮੇਕ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਨਮੋ ਨਮੋ
ਨਮੋ ਨਮ ਹੈ ॥੨੨॥ ਦਰਸਨ ਜੋਤਿ ਨ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਹੁਇ

ਪਤੰਗ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਮ੍ਰਿਗ ਜੁਗਤ ਨ ਜਾਨੇ ਹੈ ॥ ਚਰਨ
ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਮਧੁ ਭਗਤਿ ਬਿਰਹਿ ਬਿਓਗ ਹੁਇ ਨ
ਮੀਨ ਮਰ ਜਾਨੇ ਹੈ॥ ਏਕ ਏਕ ਟੇਕਨ ਟਰਤ ਹੈ ਤ੍ਰਿਗਦ
ਜੋਨਿ ਚਾਤੁਰ ਚਤਰ ਗੁਨ ਹੋਇ ਨ ਹਿਰਾਨੇ ਹੈ ॥ ਪਾਹਨ
ਕਠੋਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੈਂ ਸੁਨ ਮਮ ਨਾਮੁ
ਜਮ ਨਰਕ ਲਜਾਨੇ ਹੈ ॥ ੨੩ ॥ ਗੁਰਮਤਿ
ਸੱਤਿਕਰ ਚੰਚਲ ਅਚਲ ਭਏ ਮਹਾਂ ਮਲ ਮੂਤ੍ਰ ਧਾਰੀ
ਨਿਰਮਲ ਕੀਨੇ ਹੈਂ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸੱਤਿਕਰ ਜੋਨਿ ਕੈ ਅਜੋਨਿ
ਭਏ ਕਾਲ ਸੇ ਅਕਾਲ ਕੇ ਅਮਰ ਪਦ ਦੀਨੇ ਹੈਂ ॥ ਗੁਰਮਤਿ
ਸੱਤਿ ਕਰ ਹਉਮੈ ਖੋਇ ਹੋਇ ਰੇਨੁ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਤ੍ਰਿਬੇਨੀ ਪਾਰ
ਆਪਾ ਆਪ ਚੀਨੇ ਹੈਂ॥ਗੁਰਮਤਿਸੱਤਿਕਰ ਬਰਨ ਅਬਰਨ
ਭਏ ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਨਿਵਾਰ ਡਾਰ ਨ੍ਰਿਭੈ ਕੈ ਲੀਨੇ ਹੈਂ ॥੨੪॥ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰ ਅਧਮ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸਤਿਕਰ
ਜੱਤ ਸੱਤ ਨਾਮ ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸੱਤਕਰ ਅਬਿਬੇਕੀਹੁਇ
ਬਿਬੇਕੀ ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਸੱਤਿ ਕਰ ਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਹੈ ॥ ਗੁਰੁ
ਮਤਿ ਸੱਤਿਕਰ ਅਗ੍ਯਾਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਗ੍ਯਾਨੀ ਗੁਰਮਤਿਸੱਤਿ
ਕਰ ਸਹਜ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿਸੱਤਿਕਰ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ
ਭਏ ਗੁਰਮਤਿ ਸੱਤਿਕਰ ਨਿਹਚਲ ਧਾਮ ਹੈ ॥੨੫ ॥ ਗੁਰੁ
ਮਤਿ ਸੱਤਿਕਰ ਬੈਰ ਨਿਰਬੈਰ ਭਏ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰੁਸਰਬ
ਮੈਂ ਜਾਨੇ ਹੈ ॥ ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਸੱਤਿ ਕਰ ਭੇਦ ਨਿਰਭੇਦ ਭਏ
ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਧਾ ਨਿਖੇਧ ਖੇਦ ਬਿਨਸਾਨੇ ਹੈ॥ਗੁਰਮਤਿਸੱਤਿ
ਕਰ ਬਾਇਸ ਪਰਮ ਹੰਸ ਗ੍ਯਾਨ ਅੰਸ ਬੰਸ ਨਿਰਗੰਧ ਗੰਧ

ਠਾਨੇ ਹੈ॥ ਗੁਰੁਮਤਿ ਸੱਤਿ ਕਰ ਕਰਮ ਭਰਮ ਖੋਏ ਆਸਾਂ
ਮੈਂ ਨਿਰਾਸ ਹੁਇ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਉਰ ਆਨੇ ਹੈ॥੨੬॥ ਗੁਰਮਤਿ
ਸੱਤਿ ਕਰ ਸਿੰਬਲ ਸਫਲ ਭਏ। ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਸੱਤਿ ਕਰ ਬਾਂਸ
ਮੈਂ ਸੁਗੰਧ ਹੈ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸੱਤਿ ਕਰ ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੂਰ ਗੁਰੁ
ਮਤਿ ਸੱਤਿ ਕਰ ਪਰਖਤ ਅੰਧ ਹੈ॥ ਗੁਰੁਮਤਿ ਸੱਤਿ ਕਰ
ਕਾਲ ਕੂਟ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੁਇ ਕਾਲਮੈਂ ਅਕਾਲ ਭਏ ਅਸਤ੍ਰਿਰ
ਕੰਧ ਹੈ॥ ਗੁਰੁਮਤਿ ਸੱਤਿ ਕਰ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਮਾਯਾ
ਮੈ ਉਦਾਸ ਬਾਸ ਬੰਧ ਨਿਰਬੰਧ ਹੈ॥੨੭॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ
ਲਿਵ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਮਧ ਮਿਲੇ ਸਸਿਘਰ ਸੂਰ ਪੂਰ ਨਿਜ ਘਰ
ਆਏ ਹੈਂ॥ ਉਲਟ ਪਵਨ ਮਨ ਮੀਨ ਤ੍ਰਿਬੇਨੀ ਪ੍ਰਸਿੰਗ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ
ਉਲੰਘ ਸੁਖਸਾਗਰ ਸਮਾਏ ਹੈ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਚਤੁਰਥ
ਪਦ ਗੰਮਤਾ ਕੈ ਨਿਝਰ ਅਪਾਰ ਧਾਰ ਅਮਿਅ ਚੁਆਏ ਹੈਂ॥
ਚਕਈ ਚਕੋਰ ਮੋਰ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਅਨੰਦ ਮਈ ਕਦਲੀ ਕਮਲ
ਕਿਮਲ ਜਲ ਛਾਏ ਹੈਂ॥੨੮॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਗੁਰੁ
ਸਿੱਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਪੰਚ ਪਰਪੰਚ ਮਿਟੇ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੇ ਹੈ॥
ਭਾਗੇ ਭੈ ਭਰਮ ਭੇਦ ਕਾਲ ਅਉ ਕਰਮ ਖੇਦ ਲੋਗ ਬੇਦ
ਉਲੰਘ ਉਦੋਤ ਗੁਰਗ੍ਯਾਨੇ ਹੈ॥ ਮਾਯਾ ਅਉ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮ ਸਮ
ਦੁਆਰ ਪਾਰ ਅਨਹਦ ਰੁਣਝੁਣ ਬਾਜਤ ਨੀਸਾਨੇ ਹੈ॥
ਉਨ ਮਨ ਮਗਨ ਗਗਨ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਨਿੱਝਰ ਅਪਾਰ
ਧਾਰ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੇ ਹੈ॥੨੯॥ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ ਹੁਇ
ਪਾਯੋ ਨ ਸਹਜ ਘਰ ਬਨ ਬਨਵਾਸ ਨ ਉਦਾਸ ਫਲ ਪਾਯੋ
ਹੈ,॥ ਪੜ੍ਹ ਪੜ੍ਹ ਪੰਡਿਤ ਨ ਅਕਥ ਕਥਾ ਵਿਚਾਰੀ ਸਿਧਾਸਨ

ਕੈ ਨ ਨਿਜ ਆਸਨ ਦ੍ਰਿੜਾਯੋ ਹੈ॥ ਜੋਗ ਧਿਆਨਧਾਰਨਕੈ
ਨਾਦਨ ਨ ਦੇਖੇ ਨੈਨ ਨਾਥ ਜਗਨ ਭੋਗ ਪੂਜਾ ਕੈ ਨ ਅਗਹ
ਗਹਾਯੋ ਹੈ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸੇਵ ਕੈ ਨ ਅਹੰਮੇਵ ਟੇਵ ਟਾਰੀ
ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਗੁਰੁ ਦੇਵ ਸਮਝਾਯੋ ਹੈ ॥ ੩੦ ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਨ
ਅਤੀਤ ਚਤੁਰਥ ਗੁਨ ਗੰਮਿਤਾਕੈ ਪੰਚਤਤ ਉਲੰਘ ਪਰਮ
ਤਤ ਵਾਸੀ ਹੈ ॥ ਖਟਰਸਤਿਆਗ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਭਏ
ਪੂਰ ਸੁਰ ਸਪਤ ਅਨਹਦ ਅਭ੍ਯਾਸੀ ਹੈ॥ ਅੰਸਟ ਸਿਧਾਂਤ
ਨਾਦ ਨਾਥਨ ਕੈ ਨਾਥ ਭਏ ਦਸਮ ਸਥਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ
ਬਿਲਾਸੀ ਹੈ॥ ਉਨਮਨ ਮਗਨ ਗਗਨ ਹੁਇ ਨਿਝਰਝਰੈ
ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਗੁਰੁ ਪਰਚੈ ਉਦਾਸੀ ਹੈ ॥ ੩੧ ॥ ਦੁਬਿਧਾ
ਨਿਵਾਰ ਅਬਰਨ ਇਕ ਬਰਨ ਬਿਖੈ ਪਾਂਚਪਰਪੰਚਨਦਰਸ
ਅਦਰਸ ਹੈ॥ ਪਰਮ ਪਾਰਸ ਗੁਰ ਪਰਸਪਾਰਸਭਏ ਕਨਿਕ
ਅਨਿਕ ਧਾਤ ਆਪਾਅਪਰਸਹੈ॥ ਨਵਦੁਆਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਸਨ
ਸਿਘਾਸਨ ਮੈਂ ਨਿਝਰ ਝਰਨ ਰੁਚਿਤਨ ਅਨਰਸਹੈ॥ ਗੁਰੁ
ਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਬੀਸ ਇਕਈਸ ਈਸ ਅਨਹਦਗਦਗਦ
ਅਭਰ ਭਰਸਹੈ ॥੩੨॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਭਜ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ
ਭਏ ਦਰਸ ਦਰਸ ਸਮ ਦਰਸ ਦਿਖਾਏਹੈਂ ॥ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ
ਅਨਹਦ ਲਿਵ ਲੀਨ ਭਏ ਉਨਮਨ ਮਗਨ ਗਗਨ ਪੁਰ
ਛਾਏ ਹੈਂ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਸ ਹੋਇ ਬਸਨ ਬਿਦੇਹ ਭਏਅਤਿ
ਅਸਚਰਜ ਮੈਂ ਹੈਰਤ ਹਿਰਾਏ ਹੈਂ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ
ਮਹਿਮਾ ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਅਕੱਥਕਥਾ ਬਿਨੋਦ ਕਹਿਤ ਨ ਆਏ
ਹੈਂ ॥੩੩॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੇਟ ਗੁਰਮਤਿ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਹੋਇ

ਕੈ ਅਗਯਾਨ ਜਾਨੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਯਾਨੇ ਹੈ ॥ ਦਰਸਧਿਆਨਆਨ
ਧਯਾਨ ਬਿਸਿਮਰਨਕੈ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮੋਨਿ ਬ੍ਰਤ ਪਰਵਾਨੇ
ਹੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰਸਿਕ ਹੁਇ ਅਨਰਸ ਰਹਿਤ ਹੁਇਜੋਤੀਮੈ
ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਸੋਹੰ ਸੁਰ ਤਾਨੇਹੈ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਧਿਮਿਲੇਬੀਸ
ਇਕਈਸ ਈਸ ਪੂਰਨ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਏਕ ਹਿਯੇ ਆਨੇ ਹੈ
॥੩੪॥ ਰੋਮ ਰੋਮ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡਕੋ ਨਿਵਾਸ ਜਾਨ ਮਾਨਸ
ਅਉਤਾਰ ਧਾਰੰ ਦਰਸ ਦਿਖਾਏ ਹੈਂ ॥ ਜਾਕੇ ਓਅੰਕਾਰ ਕੇ
ਅਕਾਰਹੈਂ ਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰ ਸ੍ਰੀਮੁਖਸਬਦ ਗੁਰਸਿਖਨ ਸੁਨਾਏ
ਹੈਂ ॥ ਜਗਯ ਭੋਗ ਨਈਵੇਦ ਜਗਤ ਭਗਤ ਜਾਹਿ ਅਸਨ
ਬਸਨ ਗੁਰੁ ਸਿਖਨ ਲਡਾਏ ਹੈਂ॥ ਨਿਗਮ ਸੇਖਾਦਿਕਕਥਤ
ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਕਰ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੁ ਸਿਖਨ ਲਖਾਏਹੈਂ॥੧॥
੩੫॥ ਨ੍ਰਿਗੁਨ ਸਗੁਨ ਕੈ ਅਲਖ ਅਬਿਗਤਿ ਰੂਪ ਪੂਰਨ
ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਹੈਂ॥ ਸਰਗੁਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਰਸਕੇ
ਧਿਆਨ ਰੂਪ ਅਕਲ ਅਕਾਲ ਗੁਰੁ ਸਿਖਨ ਦਿਖਾਏ ਹੈਂ ॥
ਨਿਰਗੁਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਸਬਦ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਸਬਦ ਬੇਦੀਗੁਰੁ
ਸਿਖਨ ਸੁਨਾਏ ਹੈਂ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਨਿਹਕਾਮ
ਧਾਮ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਮਧੁਕਰ ਗਤਿ ਲਪਟਾਏ ਹੈਂ ॥
੨॥੩੬॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੁ ਬੇਲ ਹੁਇ ਬਿਬੇਲੀ ਗਤਿ
ਮੂਲ ਸਾਖਾ ਪਤ੍ਰ ਕਰ ਬਿਬਿਧ ਬਿਥਾਰ ਹੈ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਖ
ਪਹੁਪ ਸੁਬਾਸ ਨਿਜ ਰੂਪ ਤਾਂਮੈਂ ਪ੍ਰਗਟੋਇਕਰਤ ਸੰਸਾਰ
ਕੇ ਉਧਾਰਹੈ ॥ ਤਿਲ ਮਿਲ ਬਾਸਨਾ ਸੁਬਾਸਕੋਨਿਵਾਸ ਕਰ
ਆਸ਼ਾ ਖੋਇ ਹੋਇਹੈ ਫੁਲੇਲ ਮਹਹਾਕਾਰ ਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਮਾਰਗ ਮੈਂ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਰੀਤਿ ਸੰਸਾਰੀ ਹੁਇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਹੈ ॥ ੩ ॥ ੩੭ ॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੁ ਬਿਰਖ ਬਿਥਾਰ ਧਾਰ ਮੂਲ ਕੰਦ ਸਾਖਾ ਪਤ੍ਰ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ॥ ਤਾ ਮੈ ਨਿਜ ਰੂਪ ਗੁਰ ਸਿਖ ਫਲ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸ ਬਾਸਨ ਸੁਬਾਸ ਅਉ ਸ੍ਵਾਦ ਉਪਕਾਰ ਹੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਜ ਰਸਿਕ ਹੁਇ ਚਾਖੈ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਉਧਾਰ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਮਾਰਗ ਮਹਾਤਮ ਅਕਥ ਕਥਾ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨੇਤ ਨਮੋ ਨਮੋ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ॥੪॥ ੩੮॥ ਬਰਨ ਬਰਨ ਬਹੁ ਬਰਨ ਗੋਬਿਸ ਜੈਸੇ ਏਕ ਹੀ ਬਰਨ ਦੁਹੇ ਦੂਧ ਜਗ ਜਾਨੀਐ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਫਲ ਫੂਲ ਕੈ ਬਨਾਸਪਤੀ ਏਕੈ ਰੂਪ ਅਗਨ ਸਰਬ ਮੈ ਮਾਨੀਐ ॥ ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਪਾਨ ਚੂਨਾ ਅਉ ਸੁਪਾਰੀ ਕਥਾ ਆਪਾ ਖੋਇ ਮਿਲਤ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਠਾਨੀਐ ॥ ਲੋਗਨ ਮੈ ਲੋਗਾਚਾਰ ਗੁਰਮੁਖ ਏਕੰਕਾਰ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਉਨਮਨ ਉਨਮਾਨੀਐ ॥੫॥ ੩੯॥ ਸੀਤਲ ਸਲਲ ਬਹੁ ਬਰਨ ਬਨਾਸਪਤੀ ਚੰਦਨ ਸੁਬਾਸ ਏਕੈ ਚੰਦਨ ਬਖਾਨੀਐ ॥ ਪਰਬਤ ਵਿਖੈ ਉਤਪਤ ਹੁਇ ਅਸਟ ਧਾਤ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਏਕੈ ਕੰਚਨ ਕੈ ਜਾਨੀਐ ॥ ਨਿਸ ਅੰਧਕਾਰ ਤਾਰਾ ਮੰਡਲ ਚਮਤਕਾਰ ਦਿਨ ਦਿਨ ਕਰ ਜੋਤ ਏਕੈ ਪ੍ਰਵਾਨੀਐ ॥ ਲੋਗਨ ਮੈ ਲੋਗਾਚਾਰ ਗੁਰਮੁਖ ਏਕੰ-ਕਾਰ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਉਨਮਨ ਉਨਮਾਨੀਐ ॥ ੬ ॥ ੪੦ ॥ ਜੈਸੇ ਕੂਲ ਬਧੂ ਗੁਰ ਜਨ ਮੈ ਘੂੰਘਟ ਪਟ ਸਿਹਜਾ ਸੰਜੋਗ ਸਮੈ ਅੰਤਰ ਨਾ ਪੀਅ ਸੈ ॥ ਜੈਸੇ ਮਨਿ ਅਛਤ ਕਟੰਬ ਹੀ ਸਹਤ ਅਹਿ ਬੰਕਤ ਨ ਸੂਧੋ ਬਿਲ ਪੈਸਤ ਹੁਇ ਜੀਅਸੈ ॥

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਅਛਤ ਨ ਬੋਲੈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸੈ ਪਾਛੈ ਕੈ ਦੈ ਸਰਬਸ ਮੋਹ ਸੁਤ ਤੀਅ ਸੈ॥ ਲੋਗਨ ਮੈ ਲੋਗਾਚਾਰ ਗੁਰਮੁਖ ਏਕੰਕਾਰ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਉਨਮਨ ਮਨਹੀਅ ਸੈ॥੭॥੪੧॥ ਜੋਗ ਬਿਖੈ ਭੋਗ ਅਰੁ ਭੋਗ ਬਿਖੈ ਜੋਗ ਜਤ ਗੁਰਮੁਖ ਪੰਥ ਜੋਗ ਭੋਗ ਸੈ ਅਤੀਤ ਹੈ॥ ਗਿਆਨ ਬਿਖੈ ਧਿਆਨ ਅਰ ਧਿਆਨ ਵਿਖੈ ਧਿਆਨ ਗਿਆਨ ਗੁਰਮਤ ਗਤ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕੈ ਅਜੀਤ ਹੈ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਭਗਤ ਅਰ ਭਗਤ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਅਲਖ ਭਗਤ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰਮੁਖ ਰੀਤ ਹੈ॥ ਨ੍ਰਿਗੁਨ ਸ੍ਰਗੁਨ ਬਿਖੈ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਰਿਦੈ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਪਾਰ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੈ॥੮॥੪੨॥ ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛ ਦਿਬ ਦੇਹ ਦਿੱਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਹੁਇ ਦਿਬ ਜੋਤਿ ਕੋ ਧਯਾਨ ਦਿਬ ਦਿਸ੍ਵਾਤ ਹੈ॥ ਸਬਦ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ ਗੁਰਮਤ ਅਨਹਦ ਰੀਮ ਉਨਮਨੀ ਕੇ ਮਤ੍ਰਾਤ ਹੈ॥ ਗਯਾਨ ਧਯਾਨ ਕਰਨੀ ਕੈ ਉਪਜਤ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਨਿਜ ਕ੍ਰਾਤ ਕੈ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਦਲ ਸੰਪਟ ਮਧੁਪ ਗਤ ਸਹਜ ਸਮਾਧ ਮਧ ਪਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਸਾਂਤ ਕੈ॥੯॥੪੩॥ ਸੂਆ ਗਹਿ ਨਲਨੀ ਕਉ ਉਲਟ ਗਹਾਵੈ ਆਪ ਹਾਥ ਸੈ ਛਡਾਏ ਛਡੈ ਪਰ ਬਸ ਆਵਈ॥ ਤੈਸੇ ਬਾਰੰ-ਬਾਰ ਟੇਰ ਟੇਰ ਕਹੈ ਪਠੇ ਪਠੋ ਆਪਨੋ ਹੀ ਨਾਉ ਸੀਖ ਆਪਹੀ ਪੜ੍ਹਾਵਈ॥ ਰਘੁਬੰਸੀ ਰਾਮਨਾਮ ਗਾਲ ਜਮਨੀਸੁ ਭਾਖਾ ਸੰਗਤ ਸੁਭਾਵ ਗਤ ਬੁੱਧ ਪ੍ਰਗਟਾਵਈ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਿਲੇ ਆਪਾ ਆਪ ਚੀਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਪਾਵਈ॥੧੦॥੪੪॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਿ ਦਰਸ ਦਰਸ ਮਹਿ

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਅਦਰਸ ਗੁਰ ਧਯਾਨ ਹੈ ॥ ਸਬਦ ਮਹਿ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ ਮਹਿ ਸਬਦ ਧੁਨ ਸਬਦਸੁਰਤ ਅਗਮਿਤਿ ਗੁਰ ਗਯਾਨ ਹੈ ॥ ਗਯਾਨ ਧਯਾਨ ਕਰਨੀ ਕੈ ਪ੍ਰਗਟਤ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਗੁਰਮਤਿ ਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮਨਿਰਬਾਨ ਹੈ॥ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਬੀਸਕੋ ਬਰਤਮਾਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਇਕਈਸਮੋ ਨਿਧਾਨ ਹੈ ॥ ੧੧॥ ੪੫॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਹੋਇ ਇਕਤ੍ਰ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਭਏ ਸਹਜ ਸਿੰਘਾਸਣਕੈਨਿਹਚਲ ਰਾਜ ਹੈ॥ ਸਤ ਔ ਸੰਤੋਖ ਦਯਾ ਧਰਮ ਅਰਥ ਮੇਲ ਪੰਚ ਪਰਵਾਨ ਕੀਏ ਗੁਰਮਤ ਸਾਜ ਹੈ॥ ਸਕਲ ਪਦਾਰਥ ਅਉ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਸੁਬਾਸ ਕੋਟ ਛਬਿ ਛਾਜ ਹੈ॥ ਰਾਜਨੀਤ ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਤ ਪਰਜਾ ਕੇ ਸੁਖੈਨ ਸੁਖ ਪੂਰਨ ਮਨੋਰਥ ਸਫਲ ਕਾਜ ਹੈ ॥ ੧੨ ॥ ੪੬॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਮਨ ਬਚਕ੍ਰਮਹੁਇ ਇਕਤ੍ਰ ਤੀਮਿਤਾਤ੍ਰਿਕਾਲ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਸੁਧ ਪਾਈ ਹੈ। ਸਹਜ ਸਮਾਧ ਅਗਮ ਅਗਾਧ ਕਥਾਅੰਤਰ ਦਿਸੰਤਰ ਨਿਰੰਤਰੀ ਜਤਾਈਹੈ॥ ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਗਤਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧਿਮਿਲੇ ਸੋਹੰ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੈ॥ ਦਰਪਨ ਦਰਸ ਅਉ ਜੰਤ੍ਰ ਧੁਨਿ ਜੰਤ੍ਰੀ ਬਿਧ ਓਤ ਪੋਤ ਸੂਤ ਏਕੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਿਟਾਈ ਹੈ॥ ੧੩॥ ੪੭॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਹੁਇ ਇਕਤ੍ਰ ਤਨ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਗਤਿ ਅਲਖ ਲਖਾਈ ਹੈ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਕਰਮ ਮਨ ਬਚਨਕੈ ਬਚਨ ਕਰਮ ਮਨ ਉਨਮਨੀ ਛਾਈ ਹੈ॥ ਗਯਾਨੀ ਧਯਾਨੀ ਕਰਨੀ ਜਿਉ ਗੁਰ ਮਹੂਆ ਕਮਾਦ

ਨਿਝਰ ਅਪਾਰ ਧਾਰ ਭਾਠੀ ਕੈ ਚੁਆਈ ਹੈ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਧ ਮਿਲੇ ਸਹਿਜ ਸਮਾਈ ਹੈ॥ ੧੪॥ ੪੮॥ ਬਿਬਿਧ ਬਿਰਖ ਬਲੀ ਫਲ ਫੂਲ ਮੂਲ ਸਾਖਾ ਰਚਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ॥ ਬਰਨ ਬਰਨ ਫਲ ਬਹੁਬਿਧ ਸ੍ਵਾਦ ਬਾਸ ਬਰਨ ਬਰਨ ਫੂਲ ਬਾਸ ਨਾ ਬਿਥਾਰ ਹੈ॥ ਬਰਨ ਬਰਨ ਮੂਲ ਬਰਨ ਬਰਨ ਸਾਖਾ ਬਰਨ ਬਰਨ ਪਤ੍ਰ ਸੁਗੰਨ ਆਚਾਰ ਹੈ॥ ਬਿਬਿਧ ਬਨਾਸਪਤਿ ਅੰਤਰ ਅਗਨ ਜੈਸੇ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ਬਿਖੈ ਏਕੈ ਏਕੰਕਾਰ ਹੈ ॥ ੧੫ ॥ ੪੯॥ ਗੁਰੂ ਸਿੱਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਲਿਵ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਯਾਨ ਸਾਧ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੈ॥ ਗੁਰੂ ਸਿਖ ਸੰਧ ਮਿਲੇ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਯਾਨ ਧਯਾਨ ਸੁਧ ਪਾਈ ਹੈ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧ ਮਿਲੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਸੇਵਕ ਹੁਇ ਗੁਰਮੁਖ ਨਿਹਕਾਮ ਕਰਨੀ ਕਮਾਈ ਹੈ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧ ਮਿਲੇ ਕਰਨੀ ਸੁ ਗਯਾਨ ਧਯਾਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਸਹਜ ਸਮਾਈ ਹੈ॥ ੧੬॥ ੫੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਧ ਮਿਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਧਯਾਨ ਲਿਵ ਏਕੰਕਾਰ ਕੈ ਅਕਾਰ ਅਨਕ ਪਕਾਰ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਲਿਵ ਨਿਰੰਕਾਰ ਓਅੰਕਾਰ ਬਿਬਿਧ ਬਿਥਾਰ ਹੈ॥ ਗੁਰਸਿੱਖ ਸੰਧ ਮਿਲੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਸੇਵ ਸੇਵਕ ਹੁਇ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਆਚਾਰ ਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਪਰਮਦ ਭੁਤ ਗਤਿ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ॥੧੭॥੫੧॥ ਗੁਰਮੁਖ ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਇਕਤ੍ਰ ਭਏ ਅੰਗ ਅੰਗ ਬਿਸਮ ਸ੍ਰਬੰਗ ਮੇ

ਸਮਾਏਹੈ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਕੋ ਮਦੋਨ
ਰਸਨਾ ਥਕਤਭਈ ਕਹਿਤ ਨ ਆਏਹੈ॥ ਜਗਮਗ ਪ੍ਰੇਮਜੋਤਿ
ਅਤਿ ਅਸਚਰਜਮੈਂ ਲੋਚਨਚਕਿਤ ਭਏਹੇਰਤ ਹਿਰਾਏਹੈ॥
ਰਾਗ ਨਾਦਬਾਦਿ ਬਿਸਮਾਦ ਪ੍ਰੇਮ ਧੁਨਿਸੁਨ ਸ੍ਰਵਨਸੁਰਤਿ
ਬਿਲੈ ਬਿਲੈ ਬਿਲਾਏ ਹੈ॥੧੮॥੫੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਬਚ
ਕਰਮ ਇਕਤ੍ਰ ਭਏ ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਪਦ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਗਟਾਏਹੈ॥
ਲੋਚਨ ਮੈਂ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਸਰਸ ਰਸਗੰਧਿ ਸੰਧਿ ਸ੍ਰਵਨਸਬਦਸੁਰਤ
ਰੰਧਰਸ ਪਾਏਹੈ॥ ਰਸਨਾਮੈਂ ਰਸਰੰਧ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਮੇਲ
ਨਾਸਬਾਸਰਸ ਸ੍ਰੁਤਿ ਸਬਦਲਖਾਏਹੈ॥ ਰੋਮਰੋਮਰਸਨਾ ਸ੍ਰਵਨ
ਦ੍ਰਿਗਨਾਸਾ ਕੋਟਿ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਨਮੈਂ ਜਤਾਏ ਹੈ
॥੧੯॥੫੩॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਆਪ ਆਪਨ ਹੀ ਆਪ ਸਾਜ
ਆਪ ਕਰਿਓ ਹੈ ਨਾਉ ਆਪ ਹੀ ਬੀਚਾਰ ਕੈ॥ ਆਦਿਗੁਰ
ਦੁਤੀਆਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਕੈ ਕਹਾਇਓ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਚਨਾ ਆਕਾਰ
ਓਅੰਕਾਰ ਕੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਭੇਦ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੀਲਾ ਧਾਰੀ ਅਨਿਕ ਅਉਤਾਰ ਕੈ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ
ਅਉ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੂ ਏਕ ਮੇਕ ਓਤ ਪੋਤਿ ਸੂਤ੍ਰ ਗਤਿ ਅੰਬਰ
ਉਚਾਰ ਕੈ॥ ੨੦॥੫੪॥ ਜੈਸੇ ਬੀਜ ਬੋਏ ਹੋਤ ਬਿਰਖ
ਬਿਥਾਰ ਗੁਰੁ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰੰਕਾਰ ਏਕੰਕਾਰ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਏਕ
ਬਿਰਖ ਮੈਂ ਹੋਤ ਹੈਂ ਅਨੇਕ ਫਲ ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿੱਖ ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਅਕਾਰ ਹੈ॥ ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਗੁਰੁ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਗੁਰੁ
ਨਿਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ਹੈ॥ ਗਯਾਨ ਧਯਾਨ
ਬ੍ਰਹਮ ਸਥਾਨ ਸਾਵਧਾਨ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਸੰਗ ਪ੍ਰੇਮ

ਭਗਤਿ ਉਧਾਰ ਹੈ ॥ ੨੧ ॥ ੫੫ ॥ ਫਲ ਮੂਲ ਮੂਲ ਫਲ ਮੂਲ ਫਲ ਫਲ ਮੂਲ ਆਦਿ ਪਰਮਾਦਿ ਅਰ ਅੰਤਕੈ ਅਨੰਤ ਹੈ ॥ ਪਿਤ ਸੁਤ ਸੁਤ ਪਿਤ ਸੁਤ ਪਿਤ ਪਿਤ ਸੁਤ ਉਤਪਤਿ ਗਤਿ ਅਤਿ ਗੁੜਮੁੜ ਮੰਤ ਹੈ॥ ਪਥਿਕ ਬਸੇਰਾ ਕੈ ਨਿਬੇਰਾ ਜਿਉਨਿਵਸਬੋਹਿਥ ਇਤਉਤਵਾਰਪਾਰ ਸਰਿਤਾ ਸਿਧੰਤਹੈ॥ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੂਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿਸਿਮਰਤ ਸਿੱਖ ਸੰਤਹੈ॥ ੨੨ ॥ ੫੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਪੰਥ ਗਹੇਸਮਪੁਰਪੰਥ ਮੇਟੇ ਗੁਰਸਿੱਖ ਸੰਗਪੰਚਦੂਤਸੰਗ ਤਜਾਗੇ ਹੈ॥ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੁਰੂ ਕਰਮ ਭਰਮ ਖੋਇ ਦਰਸ ਅਕਾਲ ਕਾਲ ਕੰਟਕ ਭੈ ਭਾਗੇ ਹੈ॥ ਗੁਰੁ ਉਪਦੇਸਵੇਸਬੱਜਰਕਪਾਟ ਖੁਲੇ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿਮੁਰਛਤ ਮਨਜਾਗੇ ਹੈ॥ਕਿੰਚਤਕਟਾਛਜ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪਾਏ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰੁ ਗਯਾਨ ਲਿਵਲਾਗੇ ਹੈ ॥੨੩ ॥੫੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥ ਸੁਖ ਚਾਹਤ ਸਕਲਪੰਥ ਸਗਲ ਦਰਸ ਗੁਰੁ ਦਰਸ ਅਧੀਨਹੈ॥ਸੁਰਸੁਰ ਸਰਿ ਗੁਰੁ ਚਰਨ ਸਰਨ ਚਹੁ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਬਦ ਲਿਵਲੀਨਹੈ॥ਸਰਬਗਿਆਨ ਗੁਰ ਗਯਾਨ ਅਵਗਾਹਨ ਮੈਂ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰੁਕ੍ਰਿਪਾਜਲਮੀਨਹੈ॥ਜੋਗੀ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਮੈਂ ਭੋਗੀਭੋਗਜੁਗਤਿ ਮੈਂ ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਪਦ ਕੁਲਅਕੁਲੀਨ ਹੈ ॥ ੨੪ ॥ ੫੮ ॥ ਉਲਟ ਪਵਨ ਮਨ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਗਤਿ ਸੁਖਮਨਾ ਸੰਗਮ ਕੈ ਬ੍ਰਹਮ ਸਥਾਨ ਹੈ ॥ ਸਾਗਰ ਸਲਿਲਗਹਿ ਗਗਨ ਘਟਾ ਘਮੰਡ ਉਨਮਨ ਮਗਨਲਗਨ ਗੁਰੁ ਗਯਾਨ ਹੈ ॥ਜੋਤਿ ਮੈ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪਦਾਮਿਨੀਚਮਤਕਾਰ

ਗਰਜਤ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਨੀਸਾਨ ਹੈ ॥ ਨਿਝਰ ਅਪਾਰ ਧਾਰ ਬਰਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਸੇਵਕ ਸਕਲ ਫਲ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਹੈ ॥ ੨੫॥੫੯ ॥ ਲੋਗਨ ਮੈਂ ਲੋਗਾਚਾਰ ਬੇਦਨ ਮੈ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ਲੋਗ ਬੇਦ ਬੀਸ ਇਕ ਈਸ ਗੁਰਗਜਾਨ ਹੈ॥ ਜੋਗ ਮੈ ਨ ਜੋਗਭੋਗ ਭੋਗ ਮੈ ਨ ਖਾਨ ਪਾਨ ਜੋਗ ਭੋਗਾ- ਤੀਤ ਉਨਮਨ ਉਨਮਾਨ ਹੈ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਸਬਦਸੁਰਤ ਗਜਾਨਗਜਾਨ ਧਜਾਨਲੱਖਪ੍ਰੇਮਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਹੈ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਸ੍ਰਮ ਸਾਧਨਾ ਧਜਾਤਮ ਕ੍ਰਮ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਸਰਬੋਤਮ ਨਿਧਾਨ ਹੈ॥੨੬॥੬੦॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਲਿਵ ਧਾਵਤ ਬਰਜ ਰਾਖੇ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਮਨ ਉਨਮਨ ਭੀਨ ਹੈ ॥ ਸਾਗਰ ਲਹਰਗਤਿਆਤਮ ਤਰੰਗ ਰੰਗਪਰਮਦ ਭੂਤ ਪਰਮਾਰਥ ਪ੍ਰਬੀਨ ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਨਿਰਮੋਲਕ ਤਨ ਧਨ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰ ਗਜਾਨ ਲਿਵਲੀਨ ਹੈ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਲਿਵ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧ ਮਿਲੇ ਸੋਈ ਹੀਸੇ ਏਕ ਮੇਕ ਆਪਾ ਆਪ ਚੀਨ ਹੈ॥੨੭॥੬੧॥ਸਬਦਸੁਰਤ ਅਵਗਾਹਨ ਬਿਮਲ ਮਤਿ ਸਬਦਸੁਰਤਗੁਰਗਜਾਨਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਸਮਦ੍ਰਿਸਟਿਕੈਦਿਬ ਜੋਤਸਬਦ ਸੁਰਤ ਲਿਵ ਅਨ ਭੈ ਅਭਜਾਸ ਹੈ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਪਰਮਾਰਥ ਪਰਮ ਪਦ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸਹੈ॥ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਲਿਵ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਰਸਿਕ ਹੋਇ ਸਬਦਸੁਰਤ ਲਿਵ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਹੈ ॥ ੨੮ ॥ ੬੨ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਲਿਵ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧ ਮਿਲੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਾਸ ਜਲ ਅੰਤਰ ਧਜਾਨ ਹੈ॥ ਸਬਦ

ਸੁਰਤਲਿਵਗੁਰਸਿਖਸੰਧਮਿਲੇ ਜੈਤ੍ਰ ਧੁਨਿ ਜੈਤ੍ਰੀ ਉਨਮਨ ਉਨਮਾਨ ਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਇਕਤ੍ਰ ਭਏ ਤਨ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਗਤਿ ਗੰਮਤਾ ਗਿਆਨ ਹੈ॥ਏਕ ਅਉ ਅਨੇਕ ਮੇਕ ਬ੍ਰਹਮਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਸ੍ਰੋਤ ਸਰਿਤਾ ਸਮੁੰਦਰ ਆਤਮ ਸਮਾਨ ਹੈ॥ ੨੯॥ ੬੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਇਕਤ੍ਰ ਭਏ ਪਰਮਦਭੁਤ ਗਤ ਅਲਖ ਲਖਾਏ ਹੈ ॥ ਅੰਤਰ ਧ੍ਯਾਨ ਦਿਬ੍ਯਜੋਤਕੌ ਉਦੋਤ ਭਯੋ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਰੂਪ ਘਟ ਅੰਤਰ ਦਿਖਾਏ ਹੈ॥ਪਰਮਨਿਧਾਨਗੁਰਗ੍ਯਾਨਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸਭਯੋ ਗੰਮਿਤਾ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਗਤਿ ਜਤਨ ਜਤਾਏ ਹੈ ॥ ਆਤਮਤਰੰਗ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਮਧ ਪਾਨ ਮਤ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿਨੋਦ ਹੇਰਤ ਹਿਰਾਏ ਹੈ॥ ੩੦॥੬੪॥ ਬਿਨ ਰਸ ਰਸਨਾ ਬਕਤ ਹੀ ਬਹਤਬਾਤੈ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਸ ਭਏ ਮੋਨਿ ਬ੍ਰਤ ਲੀਨ ਹੈ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨਕ ਮਦੋਨ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਦ੍ਰਿਗ ਦੁਤੀਆ ਨ ਚੀਨਹੈ॥ਪ੍ਰੇਮਨੇਮ ਸਹਜ ਸਮਾਧ ਅਨਹਦ ਲਿਵ ਦੁਤੀਆ ਸਬਦਸ੍ਰਵਨੰਤਰ ਨ ਕੀਨ ਹੈ॥ਬਿਸਮਬਿਦੇਹ ਜਗ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਭਏ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਅਉ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਗੰਮਿਤਾ ਪ੍ਰਬੀਨ ਹੈ ॥ ੩੧ ॥ ੬੫ ॥ ਸਕਲ ਸੁਗੰਧਤਾ ਮਿਲਤ ਅਰਗਜਾ ਹੋਤ ਕੋਟਿ ਅਰਗਜਾ ਮਿਲ ਬਿਸਮ ਸੁਬਾਸ ਹੈ॥ਸਕਲ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਕਮਲ ਬਿਖੈਂ ਸਮਾਤ ਹੇਰਤ ਹਿਰਾਤ ਕੋਟਿ ਕਮਲਾ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਿਲ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਭਏ ਕੋਟਿਕ ਨਿਧਾਨ ਹੁਇ ਚਕਿਤ ਬਿਲਾਸ ਕੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਗੁਰਸਿਖ ਮਧੁਕਰ ਅਨਭੈ ਅਭ੍ਯਾਸ

ਕੇ॥ ੩੨॥ ੬੬ ॥ ਰਤਨ ਪਾਰਖ ਮਿਲ ਰਤਨ ਪਰੀਖਾ
ਹੋਤ ਗੁਰਮੁਖ ਹਾਟ ਸਾਵ ਰਚਨ ਬਿਉਹਾਰ ਹੈ ॥ ਮਾਨਕ
ਹੀਰਾ ਅਮੋਲ ਮਨ ਮੁਕਤਾਹਲ ਕੈ ਗਾਹਕ ਚਾਹਕ ਲਾਭ
ਲਭਤ ਅਪਾਰ ਹੈ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਅਵਗਾਹਨ ਬਿਸਾਹਨ
ਕੈ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਗੁਰ ਦ੍ਵਾਰ ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ
ਸੰਧ ਮਿਲ ਸੰਗਮ ਸਮਾਗਮ ਕੈ ਮਾਇਆ ਮੈਂ ਉਦਾਸਭਵ
ਤਰਤ ਸੰਸਾਰ ਹੈ॥੩੩ ॥ ੬੭ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ
ਰਸ ਲੁਭਤ ਹੁਇ ਨਿਜ ਘਰ ਸਹਜ ਸਮਾਧ ਲਿਵ ਲਾਗੀ
ਹੈ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਤ ਹੁਇ ਗੁਰਮਤਿ
ਰਿਦੇ ਜਗ ਮਗ ਜੋਤਿ ਜਾਗੀ ਹੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ
ਰਸੁ ਲੁਭਤ ਹੁਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਗੀ
ਹੈ॥ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਤ ਹੁਇ ਮਾਇਆ ਮੈਂ
ਉਦਾਸ ਬਾਸ ਬਿਰਲੋ ਬੈਰਾਗੀ ਹੈ ॥ ੩੪ ॥ ੬੮ ॥ ਜੈਸੇ
ਨਾਉ ਛੂਬਤਸੇ ਜੋਈ ਬਚੈ ਸੋਈ ਭਲੋ ਬੂਡਗਏਪਾਛੈਪਛ-
ਤਾਯੋ ਰਹਿਜਾਤ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਘਰ ਲਾਗੀ ਆਗ ਜੋਈਬਚੈਸੋਈ
ਭਲੋ ਜਰ ਬੁਝੇ ਪਾਛੈ ਕਛੁ ਬਸੁ ਨ ਬਸਾਤ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਚੋਰ
ਲਾਗੇ ਜਾਗੇ ਜੋਈ ਰਹੈ ਸੋਈ ਭਲੋ ਸੋਇ ਗਏ ਰੀਤੇ ਘਰ
ਦੇਖੈ ਉਠ ਪ੍ਰਾਤ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਅੰਤ ਕਾਲ ਗੁਰੁ ਚਰਨ ਸਰਨ
ਆਵੈ ਪਾਵੈਮੋਖ ਪਦਵੀ ਨਤਰ ਬਿਲਲਾਤ ਹੈ॥੩੫॥੬੯॥
ਅੰਤ ਕਾਲ ਏਕ ਘਰੀ ਨਿਗ੍ਰਹ ਕੈ ਸਤੀ ਹੋਇ ਧੰਨਜ ਧੰਨ
ਕਹਿਤਹੈ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰਜੀ॥ ਅੰਤਕਾਲ ਏਕ ਘਰੀ ਨਿਗ੍ਰਹ
ਕੈ ਜੋਧਾ ਜੂਝੈ ਇਤ ਉਤ ਜਤ ਕਤ ਹੋਤ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਜੀ॥

ਅੰਤ ਕਾਲ ਏਕ ਘਰੀ ਨਿਗ੍ਰਹ ਕੈ ਚੋਰ ਮਰੈ ਫਾਸੀ ਕੈ ਸੂਰੀ
ਚਢਾਏ ਜਗ ਮੈਂ ਧਿਕਾਰ ਜੀ॥ ਤੈਸੇ ਦੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿਕੈ
ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿਸੁਭਾਵ ਗਤਿ ਮਾਨਸਔਤਾਰਜੀ॥੩੬
॥੭੦॥ਆਦਿ ਕੈ ਅਨਾਦਿ ਅਰੁ ਅੰਤ ਕੈ ਅਨੰਤ ਅਤਿ ਪਾਰ
ਕੈ ਅਪਾਰ ਨ ਅਥਾਹ ਥਾਹ ਪਾਈ ਹੈ॥ ਮਿਤਿਕੈ ਅਮਿਤਅਰੁ
ਸੰਖ ਕੈ ਅਸੰਖ ਪੁਨ ਲੇਖ ਕੈ ਅਲੇਖ ਨਹੀ ਤੋਲ ਕੈ ਤੁਲਾਈ
ਹੈ॥ਅਰਧ ਉਰਧ ਪਰਜੰਤ ਕੈ ਅਪਾਰ ਜੰਤ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ
ਨਮੋਲਕ ਮੁਲਾਈ ਹੈ॥ਪਰਮਦਭੁਤ ਅਸਚਰਜ ਬਿਸਮਅਤਿ
ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਬਡਾਈ ਹੈ॥ ੩੭॥ ੭੧॥
ਚਰਨ ਸਰਨਗੁਰੁ ਤੀਰਥਪੁਰਬ ਕੋਟਿਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸੇਵਗੁਰ
ਚਰਨ ਸਰਨ ਹੈ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੁਰੁ ਕਾਮਨਾ ਸਫਲ ਫਲ
ਰਿੱਧਿ ਸਿੱਧਿ ਨਿਧਿ ਅਵਤਾਰ ਅਮਰਨਹੈ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ
ਗੁਰੁ ਨਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਧਾਮ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਕਰ ਤਾਰਨ
ਤਰਨ ਹੈ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੁਰੁ ਮਹਿਮਾ ਅਗਾਧ ਬੋਧਹਰਨ
ਭਰਨ ਗਤਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਹੈ॥ ੩੮ ॥੭੨॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖ
ਏਕ ਮੇਕ ਰੋਮ ਮਹਿਮਾ ਅਨੰਤ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁਗੁ_ ਮਹਿਮਾ
ਨਿਧਾਨ ਹੈ॥ ਗੁਰਸਿੱਖ ਏਕ ਮੇਕ ਬੋਲ ਕੋ ਨ ਤੋਲ ਮੋਲ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੁ ਸਬਦ ਅਅਮਿਤ ਗਜਾਨ ਧਜਾਨ ਹੈ॥ ਗੁਰੁਸਿੱਖ ਏਕ
ਮੇਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਾਰੈ ਸ੍ਰੀਗੁਰੁ ਕਟਾਛਜਕ੍ਰਿਪਾ ਕੋ ਨ
ਪਰਮਾਨ ਹੈ॥ ਗੁਰੁ ਸਿੱਖ ਏਕ ਮੇਕ ਪਲ ਸੰਗ ਰੰਗ ਰਸ
ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰਬਾਨ ਹੈ॥ ੩੯॥ ੭੩ ॥
ਬਰਨ ਬਰਨ ਬਹੁਬਰਨਘਟਾ ਘਮੰਡ ਬਸੁੰਧਾ ਬਿਰਾਜਮਾਨ

ਬਰਖਾ ਅਨੰਦਕੈ॥ਬਰਨਬਰਨ ਹਇਪ੍ਰਫੁਲਤ ਬਨਾਸਪਤੀ
ਬਰਨ ਬਰਨ ਫਲ ਫੂਲ ਮੂਲ ਕੰਦਕੈ ॥ ਬਰਨ ਬਰਨ ਖਗ
ਬਿਬਿਧ ਭਾਖਾ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕੁਸਮ ਸੁਗੰਧ ਪਉਨ ਗਉਨਸੀਤ
ਮੰਦ ਕੈ॥ਰਵਨ ਗਵਨ ਜਲਥਲ ਤ੍ਰਿਨ ਸੋਭਾ ਨਿਧਿ ਸਫਲ
ਹੁਇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਕੈ ॥ ੪੦ ॥ ੭੪ ॥ ਚੀਟੀ ਕੇ
ਉਦਰ ਬਿਖੈ ਹਸਤੀ ਸਮਾਇ ਕੈਸੇ ਅਤੁਲ ਪਹਾਰ ਭਾਰ
ਭਿੰਗੀ ਨ ਉਠਾਵਈ ॥ ਮੱਛਰ ਕੇ ਡੰਗ ਨ ਮਰੰਤਹੈ ਬਾਸਕ
ਨਾਗ ਮਕਰੀ ਨ ਚੀਤੇ ਜੀਤੈ ਸਰਨ ਪੁਜਾਵਈ॥ ਤਮਚਰ
ਉਛਤ ਨ ਪਹੁਚੈ ਆਕਾਸ ਬਾਸ ਮੂਸਾ ਪਉਨ ਪੈਰਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰ
ਪਾਰ ਪਾਵਈ ॥ ਤੈਸੇ ਪ੍ਰਿਯ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਅਗਮ ਅਗਾਧ ਬੋਧ
ਗੁਰਮੁਖ ਸਾਗਰ ਜਿਉਂ ਬੂੰਦ ਹੁਇ ਸਮਾਵਈ ॥੪੧॥੭੫॥
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਅਵਗਾਹਨ ਕੈ ਸਾਧਸੰਗਆਤਮ ਤਰੰਗਰੰਗ
ਸਾਗਰ ਲਹਰ ਹੈ॥ਅਗਮਅਥਾਹ ਆਹਿ ਅਪਰਅਪਾਰ ਅਤਿ
ਰਤਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਨਿਧਿ ਪੂਰਨ ਗਹਰਹੈ॥ ਹੰਸ ਮਰ ਜੀਵਾਗੁਨ
ਗਾਹਕ ਚਾਹਤ ਸੰਤਨਿਸਦਿਨ ਘਟਿਕਾ ਮਹੂਰਤ ਪਹਿਰਹੈ॥
ਸ੍ਵਾਂਤਿਬੂੰਦ ਬਰਖਾ ਜਿਉ ਗਵਨਘਟਾਘਮੰਡਹੋਤਮੁਕਤਾਹਲ
ਅਉ ਨਰ ਨਰ ਹਰ ਹੈ ॥੪੨॥ ੭੬॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ
ਜੋਤਿਕੋ ਉਦੋਤਭਯੋ ਤ੍ਰਿਭਵਨਔਤ੍ਰਿਕਾਲਸਭਅੰਤਰ ਦਿਖਾਏ
ਹੈ॥ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਗੁਰਮਤਿ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸ ਅਕਥ ਕਥਾ
ਬਿਨੋਦ ਅਲਖ ਲਖਾਏ ਹੈ ॥ ਸਬਦ ਸਰਤਿ ਲਿਵ ਨਿਝਰ
ਅਪਾਰ ਧਾਰ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰਸਿਕ ਹੁਇ ਅਪਿ ਅਪੀਆਏ ਹੈ ॥
ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਲਿਵਸੋਹੈਸੋਅਜੱਪਾ ਜਾਪ ਸਹਿਜ ਸਮਾਧਿਸੁਖ

ਸਾਗਰ ਸਮਾਏ ਹੈ ॥ ੪੩ ॥ ੭੭ ॥ ਆਧਿ ਕੈ ਬਿਆਧਿ ਕੈ
ਉਪਾਧਿਕੈ ਤ੍ਰਿਦੋਖ ਹੁਤੇ ਗੁਰੁਸਿਖ ਸਾਧਗੁਰੁ ਬੈਦ ਪੈਲੇਆਏ
ਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਟਾਛਜ ਪੇਖ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮੇਟੇਜੋਨਿਜਮਭੈ
ਨਿਵਾਰੇ ਅਭੈ ਪਦਪਾਏਹੈ॥ ਚਰਨ ਕਮਲਮਕਰੰਦ ਜਲੇਪਨ
ਕੈ ਦੀਖ੍ਯਾ ਸੀਖ੍ਯਾ ਸੰਜਮ ਕੈ ਅਉਖਧਿ ਖਵਾਏ ਹੈ ॥ ਕਰਮ
ਭਰਮ ਖੋਏ ਧਾਵਤ ਬਰਜ ਰਾਖੇ ਨਿਹਚਲਮਤੀਸੁਖ ਸਹਜ
ਸਮਾਏ ਹੈ ॥ ੪੪ ॥ ੭੮ ॥ ਬੋਹਿਥ ਪ੍ਰਵੇਸ ਭਏ ਨ੍ਰਿਭੈ ਹੁਇ
ਪਾਰਗ੍ਰਾਮੀ ਬੋਹਿਥ ਸਮੀਪ ਬੂਡ ਮਰਤ ਅਭਾਗੇਹੈ॥ ਚੰਦਨ
ਸਮੀਪ ਦੁਰਗੰਧ ਸੋ ਸੁਗੰਧ ਹੋਇ ਦੂਰੰਤਰ ਤਰ ਗੰਧਮਾਰੁਤ
ਨ ਲਾਗੇ ਹੈ ॥ ਸਿਹਜਾ ਸੰਜੋਗ ਭੋਗ ਨਾਰ ਗਰਭਾਰ ਹਤ
ਪੁਰਖ ਬਿਦੇਸ ਕੁਲ ਦੀਪਕ ਨ ਜਾਗੇ ਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਨਿਧਾਨਸਿਮਰਨ ਗ੍ਯਾਨ ਧ੍ਯਾਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਪਲ
ਅਨੁਰਾਗੇ ਹੈ ॥੪੫॥੭੯॥ ਚਰਨ ਕਮਲਕੋਮਹਾਤਮਅਗਾਧ
ਬੋਧ ਅਤਿ ਅਸਚਰਜ ਮੈ ਨਮੋ ਨਮੋ ਨਮਹੈ॥ ਕੋਮਲਕੋਮਲਤਾ
ਅਉ ਸੀਤਲ ਸੀਤਲਤਾਕੈ ਬਾਸਨਾ ਸੁਬਾਸਤਾਸ ਦੁਤੀਆ ਨ
ਸਮ ਹੈ॥ ਸਹਜਸਮਾਧਿ ਨਿਜ ਆਸਨ ਸਿੰਘਾਸਨ ਸ੍ਵਾਦਬਿਸ-
ਮਾਦ ਰਸ ਰੰਮ੍ਯਤਾ ਅਗਮਹੈ॥ ਰੂਪਕੈ ਅਨੂਪਰੂਪ ਮਨਮਨ
ਸਾਥ ਕਥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿਨੋਦ ਬਿਸਮੈ ਬਿਸਮਹੈ ॥੪੬॥
॥੮੦॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਰਸਨ ਸਬਦ ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਅਬਿਗਤਿ
ਗਤਿ ਨੇਤਿਨੇਤਿ ਨਮੋ ਨਮਹੈ॥ ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਅਰੁ ਸਬਦ
ਗਿਆਨ ਲਿਵ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਨਟਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਹੈ॥ ਨ੍ਰਿਗੁਨ
ਸਰਗੁਨ ਕੁਸਮਾਵਲੀ ਸੁਗੰਧ ਸੰਧਿ ਏਕ ਅਉ ਅਨੇਕਰੂਪ

ਰੀਮਿਤਾ ਅਗਮ ਹੈ॥ਪਰਮਦ ਭੁਤ ਅਸਚਰਜੇ ਅਸਚਰਜਮੈ
ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਲੱਖ ਬਿਸਮੇ ਬਿਸਮ ਹੈ ॥੪੭॥ ੯੧॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁਦਰਸਧਯਾਨ ਗਯਾਨ ਅੰਜਨ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਤਾ ਨਿਵਾਰੀ
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਹੈ॥ ਗੁਰੁ ਉਪਦੇਸ ਪਰਵੇਸ ਆਦਿ ਕਉ ਅਦੇਸ
ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਮੇਟਰੀਮਿਤਾ ਅਗਮਹੈ॥ਚਰਨ ਸਰਨਗਹੇ
ਧਾਵਤ ਬਰਜ ਰਾਖੇ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਥਕਤਸਫਲ ਜਨਮਹੈ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰੇਮਨੇਮ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮ
ਨਿਹਕਰਮ ਕਰਮ ਹੈ ॥੪੮ ॥ ੯੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਸੇਵ
ਅਲਖ ਅਭੇਵਗਤਿ ਸਾਵਧਾਨ ਸਾਧਸੰਗ ਸਿਮਰਨਮਾਤ੍ਰਕੈ ॥
ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਰੀਤ ਪਾਰਸ ਮਨੂਰਕਰ ਬਾਸਮੈ ਸੁਬਾਸ ਦੈ
ਕੁਪਾਤ੍ਰਹਿ ਸੁ ਪਾਤ੍ਰ ਕੈ॥ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰ ਪਾਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰ
ਕੀਨੇ ਪਾਰਸਮਨੂਰ ਬਾਸਬਾਸੈ ਦ੍ਰੁਮ ਜਾਤ੍ਰਕੈ॥ ਸਰਿਤਾਸਮੁੰਦ੍ਰ
ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਜੀਅ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲ ਦੀਜੈ ਮੋਹਿ ਕੰਠ
ਛੇਦ ਗਾਤ੍ਰ ਕੈ ॥ ੪੯॥ ੯੩ ॥ ਬੀਸਕੈ ਬਰਤਮਾਨ ਭਏ ਨ
ਸੁਬਾਸ ਬਾਸ ਹੇਮਨ ਭਏ ਮਨੂਰ ਲੋਗ ਬੇਦ ਗਿਯਾਨ ਹੈ ॥
ਗੁਰਮੁਖ ਪੰਥਇਕ ਈਸਕੇ ਬਰਤਮਾਨ ਚੰਦਨਸੁਬਾਸਬਾਸ
ਬਾਸੇ ਮੈ ਆਨ ਹੈ ॥ ਕੰਚਨ ਮਨੂਰ ਹੋਇ ਪਾਰਸ ਪਰਸ
ਭੇਟ ਪਾਰਸ ਮਨੂਰ ਕਰੈ ਅਉਰ ਠਉਰ ਮਾਨਹੈ ॥ ਗੁਰਸਿਖ
ਸਾਧ ਸੰਗ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਗਤ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਧ ਮਿਲੇਗੁਰ
ਸਿਖ ਜਾਨ ਹੈ ॥੫੦॥੯੪॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੁਰ ਭਈ ਨਿਹ-
ਚਲ ਮਤਿ ਮਨ ਉਨਮਨ ਲਿਵ ਸਹਜ ਸਮਾਏਹੈ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਦਰਸ ਗੁਰੁਸਬਦ ਸੁਰਤਿਮਿਲ ਪਰਮਦ ਭੁਤਪ੍ਰੇਮਨੇਮਉਪ-

ਜਾਏਹੈ॥ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗ ਰੰਗ ਹੁਇਤੌਬੋਲਰਸਪਾਰਸੁ
ਪਰਸਧਾਤੁਕੰਚਨ ਦਿਖਾਏਹੈ ॥ ਚੰਦਨਸੁਗੰਧ ਸੰਧ ਬਾਸਨਾ
ਸਬਾਸ ਤਾਸ ਅਕਥਕਥਾ ਬਿਨੋਦ ਕਹਿਤ ਨ ਆਏਹੈ॥੫੧॥
੯੫ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਪੂਰਨ ਹੁਇ ਅਕਥ
ਕਥਾ ਬਿਨੋਦ ਕਹਿਤ ਨ ਆਏ ਹੈ ॥ ਗਜਾਨ ਧਜਾਨ ਸਜਾਨ
ਸਿਮਰਨਬਿਸਿਮਰਨਕੈਬਿਸਮਬਿਦੇਹਬਿਸਮਾਦ ਬਿਸਮਾਏ
ਹੈ ॥ਆਦਿ ਪ੍ਰਮਾਦਿ ਅਰੁਅੰਤਕੈ ਅਨੰਤਭਏਥਾਹਕੈ ਅਥਾਹ
ਨ ਅਪਾਰ ਪਾਰ ਪਾਏਹੈ ॥ਗੁਰਸਿੱਖ ਸੰਧ ਮਿਲੇ ਬੀਸ ਇਕ
ਈਸ ਈਸ ਸੋਹੰ ਸੋਈ ਦੀਪਕਸੈਦੀਪਕ ਜਗਾਏ ਹੈ ॥੫੨॥
੯੬॥ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਚਲ ਜਾਇ ਸਿਖ ਤਾ ਚਰਨ
ਸਰਨਜਗਤ ਚਲਆਵਈ॥ਸਤਿਗੁਰ ਆਗਜਾ ਸਤਜਸਤਜ
ਕਰਮਾਨੈਸਿਖਜਆਗਜਾਤਾਹਿਸਕਲਸੰਸਾਰਹਿ ਹਿਤਾਵਈ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਇ ਪ੍ਰਾਨ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ਸਿਖਸਰਬ ਨਿਧਾਨ
ਅਗ੍ਰਭਾਗਲਿਵਲਾਵਈ॥ਸਤਿਗੁਰ ਸੀਖਜਾ ਦੀਖਜਾ ਹਿਰਦੈ
ਪ੍ਰਵੇਸ ਜਾਹਿਤਾਕੀਸੀਖ ਸੁਨਤ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਵਈ ॥੫੩॥
੯੭॥ ਗੁਰ ਸਿਖਸਾਧਸੰਗ ਰੰਗ ਮੈ ਰੰਗੀਲੇ ਭਏ ਬਾਰਨੀ
ਬਿਰੰਧ ਗੰਗ ਸੰਗ ਮਿਲੇ ਗੰਗ ਹੈ ॥ ਸੁਰਸਰੀਸੰਜਮ ਹੁਇ
ਪ੍ਰਬਲ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ਲਿਵ ਸਾਗ੍ਰ ਅਥਾਹ ਸਤਿਗੁਰਸੰਗਸੰਗਹੈ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਨਿਹਚਲ ਚਿਤਦਰਸਨਸੋਭਾ ਨਿਧ
ਲਹਰ ਤਰੰਗ ਹੈ॥ਅਨਹਦ ਸਬਦਕੈ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ
ਗਜਾਨ ਅੰਸਹੰਸ ਗਤਿ ਸੁਮਤਿ ਸ੍ਰਬੰਗ ਹੈ॥੫੩॥ ੯੮॥ਗੁਰ-
ਮੁਖਿ ਮਾਰਗ ਹੋਇਦੁਬਿਧਾਭਰਮ ਖੋਇ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗਹੇ

'ਨਿਜਘਰ ਆਏ ਹੈ॥ਦਰਸ ਦਰਸ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਟਾਛ ਕੈ ਅਮਰ ਪਦਪਾਏਹੈ॥ਸਬਦਸੁਰਤ ਅਨਹਦ ਨਿਝਰ ਝਰਨ ਸਿਮਰਨਮੰਤ੍ਰਲਿਵ ਉਨਮਨ ਛਾਏ ਹੈ॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਹੁਇ ਇਕਤ੍ਰ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਉਪਜਾਏ ਹੈ॥੫੫॥੮੯॥ ਗੁਰਮੁਖ ਆਪਾ ਖੋਇ ਜੀਵਨਮੁਕਤਗਤਬਿਸਮ ਬਿਦੇਹਗੇਹ ਸਮਤ ਸੁਭਾਉ ਹੈ॥ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਮ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਅਰੁ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਸੰਪਤ ਬਿਪਤ ਚਿੰਤਾ ਚਾਉਹੈ॥ ਬਨਗ੍ਰਿਹ ਜੋਗਭੋਗਲੋਗ ਬੇਦਗਜਾਨ ਧਜਾਨਦੁਖਸੁਖਸਹਜਾਨੰਦਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਭਾਉਹੈ॥ ਲੋਸਟਕਨਕ ਬਿਖਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਗਨਜਲ ਸਹਜਸਮਾਧਿ ਉਨਮਨਅਨਰਾਉ ਹੈ॥੫੬॥੯੦॥ਸਫਲਜਨਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਇ ਜਨਮ ਜੀਤਯੋ ਚਰਨਸਫਲਗੁਰਮਾਰਗਰਵਨਕੈ॥ਲੋਚਨਸਫਲ ਗੁਰਦਰਸਾ ਬਿਲੋਕਨਕੇਮਸਤਕਸਫਲਰਜਪਦਗਵਨਕੈ।ਹਸਤਸਫਲਨ ਮੋਸਤਿਕਗੁਰਬਾਣੀਲਿਖੇਸੁਰਤਸਫਲਗੁਰਸਬਦਸ੍ਰਵਨਕੈ ॥ ਸੰਗਤਿ ਸਫਲ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧਸੰਗਮ ਕੈਪ੍ਰੇਮਨੇਮ ਗੰਮਿਤਾ ਤ੍ਰਿਕਾਲਤ੍ਰਿਭਵਨਕੈ॥੫੭॥੯੧॥ ਚਰਨਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਿਤਹੁਇਸਹਜ ਸਮਾਧਸੁਖਸੰਪਟ ਸਮਾਨੇਹੈ॥ਭੈਜਲਭਯਾ- ਨਕ ਲਹਿਰਨਾ ਬਿਯਾਪਸਕੈ ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰ ਏਕਟੇਕਠਹਿ ਰਾਨੇਹੈ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿਬਰਜ ਬਿਸਰਜਤ ਪ੍ਰੇਮਨੇਮ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਉਰਆਨੇਹੈ॥ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਗ ਜੀਵਨ ਜੀਵਨਮੂਲ ਆਪਾ ਖੋਇ ਹੋਇਅਪਰੰਪਰ ਪਰਾਨੇਹੈ ॥੫੮॥ ੯੨ ॥ ਸਰਿਤਾ ਸਰੋਵਰ ਸਲਿਲ ਮਿਲ ਏਕ ਭਏ ਏਕ ਸੈਂ

ਅਨੇਕ ੋਤ ਕੈਸੇ ਨਿਰਵਾਰੋਜੀ ॥ ਪਾਨਚੂਨਾ ਕਾਥਾ ਸੁਪਾਰੀ ਖਾਏ ਸੁਰੰਗ ਭਏ ਬਹੁਰ ਨ ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਬਿਸਥਾਰੋ ਜੀ ॥ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਹੋਤ ਕਨਿਕ ਅਨਿਕਧਾਤਕਨਿਕ ਸੈਂ ਅਨਿਕ ਨ ਹੋਤ ਗੋਤਾ ਚਾਰੋ ਜੀ ॥ ਚੰਦਨ ਸੁਬਾਸਕੈ ਸੁਬਾਸਨਾ ਬਨਾ-ਸਪਤੀ ਭਗਤਜਗਤ ਪਤਿਬਿਸਮਬਿਚਾਰੋ ਜੀ ॥੫੯॥੬੩॥ ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਮਿਲ ਸੁਰੰਗਿ ਤੰਬੋਲ ਰਸ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਸਾਧਸੰਗ ਰੰਗ ਮੈਂ ਰੰਗੀਲੇ ਹੈਂ॥ਖਾਂਡਘ੍ਰਿਤ ਚੂਨਜਲਮਿਲੇਂ ਬਿੰਜਨਾਦਿ ਸ੍ਵਾਦ ਪ੍ਰੇਮਰਸਅੰਮ੍ਰਿਤਮੈਂ ਰਸਿਕਰਸੀਲੇਹੈਂ ॥ ਸਕਲ ਸੁਗੰਧ ਸਨਬੰਧਅਰਗਜਾਹੋਏ ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਬਾਸਨਾਬਸੀਲੇਹੈਂ ॥ਪਾਰਸਪਰਸ ਜੈਸੇ ਕਨਕ ਅਨਿਕਧਾਤਦਿਬਜਦੇਹਮਨ ਉਨ ਮਨਉਨਮੀਨੇਹੈਂ ॥੬੦॥੬੪॥ ਪਵਨ ਗਵਨ ਜੈਸੇ ਗੁਡੀਆ ਉਡਤ ਰਹੈ ਪਵਨ ਰਹਤ ਗੁੱਡੀ ਉੱਡ ਨ ਸਕਤ ਹੈ॥ ਡੋਰੀ ਕੀ ਮਰੋਰ ਜੈਸੇ ਲਟੂਆ ਫਿਰਤਰਹੈ ਤਾਉਹਾਉ ਮਿਟੈ ਗਿਰ ਪਰੈ ਹੁਇ ਥਕਤ ਹੈ॥ ਕੰਚਨ ਅਸੁੱਧਜਿਉ ਕੁਠਾਰੀ ਠਹਰਾਤ ਨਾਹੀਂ ਸੁੱਧ ਭਏ ਨਿਹਚਲ ਛਬਿ ਕੈ ਛਕਤ ਹੈ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਬਿਧਾ ਭ੍ਰਮਤ ਹੈ ਚਤੁਰਕੁੰਟ ਗੁਰਮਤਿ ਏਕ ਟੇਕ ਮੋਨ ਨ ਬਕਤ ਹੈ ॥੬੧॥ ੬੫ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨਪਾਨ ਪੂਰਨ ਹੁਇ ਪਰਮਦ ਭੂਤ ਗਤਿ ਆਤਮ ਤਰੰਗ ਹੈ ॥ ਇਤ ਤੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਬਿਸਰਜਤ ਉਤਤੇ ਬਿਸਮ ਅਸਚ-ਰਜ ਪ੍ਰਸੰਗ ਹੈ ॥ ਦੇਖੈ ਸੋ ਦਿਖਾਵੈ ਕੈਸੇ ਸੁਨੈ ਕੋ ਸੁਨਾਵੈ ਕੈਸੇ ਚਾਖੈ ਸੋ ਬਤਾਵੈ ਕੈਸੇ ਰਾਗ ਰਸ ਰੰਗ ਹੈ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿਨੋਦ ਅੰਗ ਅੰਗ ਥਕਤ ਹੁਇਹੇਰਤਹਿਰਾਨੀ ਬ੍ਰਿੰਦ ਸਾਗਰ

ਸੂੰਬੰਗ ਹੈ॥੬੨॥੯੬॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਰੰਗ ਮਿਲ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਸਾਗਰਮਿਲੇਗ੍ਯਾਨ ਧ੍ਯਾਨ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਲਿਵਲੀਨ ਹੈ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਮਧੁਕਰਗਤਿ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਚਕੋਰ ਗੁਰੁ ਧ੍ਯਾਨ ਰਸ ਭੀਨ ਹੈ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮੁਕਤਾਹਲ ਅਹਾਰ ਹੰਸਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮਾਰਥ ਬਿਮਲ ਜਲਮੀਨਹੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਟਾਛਜ ਅਮਰਾਪਦ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਮਲ ਕਲਪਤਰੁ ਕਾਮ ਧੈਨਾ ਧੀਨਹੈ॥੬੩॥੯੭॥ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੇ ਬਿਥਾਰ ਕੀ ਅਪਾਰ ਕਥਾ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡਕੋ ਨਾਯਕ ਕੈਸੇ ਜਾਨੀਐ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰ ਅਉ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰ ਹੈ ਸੂਖਮ ਸਥੂਲ ਮੂਲ ਕੈਸੇ ਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਅਦ੍ਰਿਸ੍ਰ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮੈਂ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਲਖਲਖਜੇ ਨ ਜਾਇ ਕੈਸੇ ਉਰ ਆਨੀਐ॥ ਸੱਤਿ ਰੂਪ ਰੂਪ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਗ੍ਯਾਨ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰਬਾਤਮ ਕੈ ਮਾਨੀਐ॥੬੪॥੯੮॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੁ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਮਈ ਪੂਰਨਕ੍ਰਿਪਾਕੈ ਪਰ ਪੂਰਨਕੈ ਜਾਨੀਐ॥ਦਰਸ ਧਿਆਨੁ ਲਿਵ ਏਕ ਅਉ ਅਨੇਕ ਮੇਕ ਸਬਦ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਏਕੈ ਉਰ ਆਨੀਐ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਅਰੁ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮਿਲ ਪੇਖਤਾ ਬਕਤਾ ਸ੍ਰੋਤਾਏਕੈਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ ਸੂਖਮਸਥਲ ਮੂਲ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟਿ ਨਟ ਨਟ ਵਟ ਸਿਮਰਨ ਮੰਤ੍ਰ ਮਨ ਮਾਨੀਐ॥੬੫॥੯੯॥ ਨਹੀਂ ਦਦਸਾਰ ਪਿਤਾ ਪਿਤਾਮਾਂ ਪਰ ਪਿਤਾਮਾ ਸੱਜਨ ਕੁਟੰਬ ਸੁਤ ਬਾਂਧਵ ਨ ਭ੍ਰਾਤਾ ਹੈ॥ ਨਹੀਂ ਨਨਸਾਰ ਮਾਤਾਪਰਮਾਤਾ ਬਿਰਧ ਪ੍ਰਮਾਤਾਮਾਮੂ ਮਾਮੀ ਮਾਸੀ ਔ ਮੌਸਾ ਬਿਬਧ ਬਿਖ੍ਯਾਤਾਹੈ॥ਨਹੀਂ ਸਸੁਰਾਰ ਸਾਸਸਸੁਰਾ

ਸਾਰੋ ਅਉ ਸਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਿਰਤੀ ਸੂਮੈਂ ਜਾਚਕ ਨ ਦਾਤਾ ਹੈ॥ ਅਸਨ ਬਸਨ ਧਨ ਧਾਮ ਕਹੂੰ ਮੈਂ ਨ ਦੇਖਯੋ ਜੈਸਾ ਗੁਰੁ ਸਿੱਖ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੋ ਨਾਤਾ ਹੈ ॥ ੯੬ ॥ ੧੦੦ ॥ ਜੈਸੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾਪ੍ਰਿਤਿ ਪਾਲਤ ਅਨੇਕ ਸੁਤ ਅਨਿਕ ਸੁਤਨ ਪੈ ਨ ਤੈਸੇ ਹੁਇਆਵਈ॥ਜੈਸੇ ਮਾਤਪਿਤਾ ਚਿਤ ਚਾਹਤ ਹੈਸੁਤਨ ਕਉ ਤੈਸੇ ਨ ਸੁਤਨ ਚਿਤ ਚਾਹ ਉਪਜਾਵਈ॥ ਜੈਸੇ ਮਾਤਪਿਤਾ ਸੁਤ ਸੁਖਦੁਖ ਸੋਗਾਨੰਦ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮੈਂ ਨ ਤੈਸੇ ਸੁਤ ਠਹਿ-ਰਾਵਈ ॥ ਜੈਸੇ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਸਿੱਖਨ ਲਡਾਵੈ ਗੁਰੁ ਤੈਸੇ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਗੁਰੁ ਸਿੱਖਨ ਹਤਾਵਈ ॥ ੯੭ ॥ ੧੦੧॥ ਜੈਸੇ ਕੱਛਪ ਧਰ ਧਿਆਨ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰੈ ਤੈਸੇਮਾਤਪਿਤਾਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਤਨ ਨ ਲਗਾਵਈ॥ਜੈਸੇਸਿਮਰਨ ਕਰ ਕੂੰਜ ਪਰਪੱਕਕਰੈ ਤੈਸੇ ਸੋ ਸਿਮਰਨਸੁਤਪੈ ਨ ਬਨ ਆਵਈ॥ਜੈਸੇ ਗਊਬਛਰਾ ਕਉਦੁਗਧ ਪੀਆਇ ਪੇਖੈ ਤੈਸੇ ਬਛਰਾ ਨ ਗਊ ਪ੍ਰੀਤਹਿਤ ਲਾਵਈ॥ ਤੈਸੇ ਗਜਾਨ ਧਜਾਨ ਸਿਮਰਨ ਗੁਰੁ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤੈਸੇ ਕੈਸੇ ਸਿਖ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਠਹਿਰਾਵਈ ॥ ੯੮ ॥੧੦੨॥ ਜੈਸੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾਕੇਰੀ ਸੇਵਾਸਰਵਨ ਕੀਨੀਸਿੱਖ ਬਿਰਲੋਈ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਠਹਿਰਾਵਈ॥ ਜੈਸੇ ਲਛਮਨ ਰਘੁਪਤਿ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਮੈ ਕੋਟਿ ਮੱਧੇ ਕਾਹੂੰ ਗੁਰਭਾਈ ਬਨ ਆਵਈ॥ਜੈਸੇ ਜਲ ਬਰਨ ਬਰਨ ਸਰਬੰਗ ਰੰਗ ਬਿਰਲੋ ਬਿਬੇਕੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਮਾਵਈ॥ ਗੁਰਸਿੱਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਬੀਸਇਕਈਸ ਈਸ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੈ ਕਾਹੂੰ ਅਲਖ ਲਖਾਵਈ ॥ ੯੯ ॥ ੧੦੩ ॥ ਲੋਚਨ ਧਿਆਨ ਸਮ ਲੋਸਟ ਕਨਿਕ ਤਾਕੈ

ਸ੍ਰਵਨ ਉਸਤਤ ਨਿੰਦਾ ਸਮਸਰ ਜਾਨੀਐ ॥ ਨਾਸਕਾ ਸੁਗੰਧ
ਬਿਨਗੰਧਸਮਤੁਲਤਾਕੈਰਿਦੈਮਿਤ੍ਰਸੱਤ੍ਰਸਮਸਰਉਨਮਾਨੀਐ
॥ਰਸਨ ਸੁਆਦ ਬਿਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮਾਨ ਤਾਕੈ ਕਰ ਸਪਰਸ
ਜਲ ਅਗਮ ਸਮਾਨੀਅ॥ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਮਸਰ ਬਜਾਪੇ ਨ ਹਰਖ
ਸੋਗ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗਯਾਨੀਐ ॥੭੦॥
੧੦੪ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗਹੇ ਨਿਜ ਘਰ ਮੈਂ ਨਿਵਾਸ ਆਸਾ
ਮਨਸਾ ਥਕਤ ਅਨਤ ਨ ਧਾਵਈ ॥ ਦਰਸਨ ਮਾਤ੍ਰ ਆਨ
ਧਯਾਨ ਸੈ ਰਹਤ ਹੋਇ ਸਿਮਰਨਆਨ ਸਿਮਰਨ ਬਿਸਰਾ-
ਵਈ॥ਸਰਬ ਸੁਰਤ ਮੋਨ ਬ੍ਰਤ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ
ਅਕਥ ਕਥਾਨ ਕਹਿਆਵਈ॥ ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛਕ੍ਰਿਪਾ ਪਰਮ
ਨਿਧਾਨ ਦਾਨਪਰਮਦਭੁਤਗਤਿ ਅਤਿ ਬਿਸਮਾਵਈ।੭੧॥
੧੦੫॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਆਪਾ ਖੋਇ ਗੁਰਦਾਸਹੋਇ ਬਰਤੈ
ਬਰਤਮਾਨ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਕੈ॥ ਹੋਨਹਾਰ ਹੋਇ ਜੋਈ ਜੋਈ
ਸੋਈ ਸੋਈ ਭਲੋ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ ਗਯਾਨ ਧਯਾਨ ਪਰਵੇਸ ਕੈ ॥
ਨਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਧਾਮ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਚਾਇਪ੍ਰੇਮਰਸਰਸਕ
ਹੁਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਵੇਸਕੈ ॥ ਸਤਿ ਰੂਪ ਸਤਿ ਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰ
ਗਯਾਨ ਧਯਾਨ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਮਈ ਆਦਿ ਕਉਅਦੇਸਕੈ॥
੭੨॥ ੧੦੬॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਆਪਾ ਖੋਇ ਗੁਰਦਾਸਹੋਇ
ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ ਨ ਕਰਤ ਮੋਹਦ੍ਰੋਹਕੀ॥ਸ੍ਰਵਨਉਸਤਤਿ
ਨਿੰਦਾ ਸਮ ਤੁਲਸੁਰਤ ਲਿਵ ਲਚਨ ਧਯਾਨ ਲਿਵ ਕੰਚਨ
ਐ ਲੋਹ ਕੀ ॥ ਨਾਸਕਾ ਸੁਗੰਧ ਬਿਰਗੰਧਿ ਸਮਸਰ ਤਾਕੈ
ਜਿਹਬਾ ਸਮਾਨ ਬਿਖ ਅੰਮਿਤ ਨ ਬੋਹਕੀ॥ਕਰਚਰਕਰਮ

ਅਕਰਮ ਅਪਥਪਥ ਕਿਰਤਿ ਬਿਰਤੀ ਸਮ ਉਕਤੀਨਦ੍ਵੰਹ
ਕੀ॥੭੩॥੧੦੭॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਆਪਾ ਖੋਇ ਗੁਰਦਾਸ
ਹੋਇ ਸਰਬਮੈਂ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਕਰਮਾਨੀਐ॥ ਕਾਸਟਅਗਨਿ
ਮਾਲਾ ਸੂਤ੍ਰ ਗੋਰਸ ਗੋਬੰਸ ਏਕ ਅਉ ਅਨੇਕ ਕੋ ਬਿਬੇਕ
ਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ ਲੋਚਨ ਸ੍ਰਵਨ ਮੁਖ ਨਾਸਕਾ ਅਨੇਕ ਸੋਤ੍ਰ
ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਬੋਲੈਮਨਮੈਂਚਉਰਠਾਨੀਐ॥ਗੁਰਸਿੱਖਸੰਧਿਮਿਲੈ
ਸੋਹੰਸੋਈਓਤਿਪੋਤਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਤਜੋਤੀਸਰੂਪ ਜਾਨੀਐ
॥੭੪॥੧੦੮॥ਗਾਂਡਾ ਮੈਂ ਮਿਠਾਸ ਤਾਸ ਛਿਲਕਾ ਨ ਲੀਓ
ਜਾਇਦਾਰਮ ਅਉਦਾਖ ਬਿਖੈਬੀਜ ਗਹਿ ਡਾਰੀਐ॥ ਆਂਬ
ਖਿਰਨੀ ਛੁਹਾਰ ਮਾਂਝਗੁਠਲੀਕਠੋਰਖਰਬੂਜਾ ਅਉ ਕਲੀਦਾ
ਸਜਲ ਵਿਕਾਰੀਐ॥ਮਧੁਮਖੀਮੈਂਮਲੀਨ ਸਮੈਪਾਇ ਸਫਲ
ਹੋਇ ਰਸਬਸਿ ਭਏ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਿਵਾਰੀਐ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਮੈਂ ਸਬਦਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨਪਾਨ ਗੁਰ ਸਿਖਸਾਧਸੰਗਿ
ਜਨਮ ਸਵਾਰੀਐ॥੭੫॥੧੦੯॥ ਸਲਿਲਮੈਂਧਰਨਿਧਰਨਿ
ਸਲਿਲ ਜੈਸੇ ਕੂਪਅਨਰੂਪਕੈ ਬਿਮਲਜਲ ਛਾਏਹੈਂ॥ਤਾਹੀਂ
ਜਲਮਾਟੀ ਕੈ ਬਨਾਈ ਘਟਿਕਾਅਨੇਕ ਏਕੈ ਜਲਘਟਘਟ
ਘਟਕਾਸਮਾਏਹੈਂ॥ਜਾਹੀਜਾਹੀਘਟਿਕਾਮੈਂਦ੍ਰਿਸਟਿਕੈਦੇਖਿ-
ਯਤ ਪੇਖਿਯਤ ਆਪਾਆਪ ਆਨ ਨ ਦਿਖਾਏਹੈਂ॥ ਪੂਰਨ
ਬ੍ਰਹਮਗੁਰੁਏਕੰਕਾਰਕੈ ਆਕਾਰਬ੍ਰਹਮਬਿਬੇਕਏਕਏਕਠਹਿ-
ਰਾਏਹੈਂ॥੭੬॥੧੧੦॥ ਚਰਨਸਰਨ ਗੁਰੁ ਏਕ ਪੈਡਾਜਾਇ
ਚਲਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੋਟਿ ਪੈਡਾ ਆਗੇ ਹੁਇ ਲੇਤ ਹੈ॥ ਏਕ
ਬਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿਮਰਨ ਮਾਤ੍ਰ ਸਿਮਰਨਤਾਹਿਬਾਰਿ-

ਬਾਰ ਗੁਰੁ ਹੇਤ ਹੈ ॥ ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇਕਉਡੀਅਗ੍ਰ ਭਾਗ ਰਾਖੈ ਤਾਹਿ ਗੁਰੁ ਸਰਬਨਿਧਾਨਦਾਨ ਦੇਤਹੈ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦਯਾਨਿਧਿ ਮਹਿਮਾ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ਨਮੋ ਨਮੋ ਨਮੋ ਨਮੋ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਹੈ ॥ ੭੭ ॥ ੧੧੧ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਉਨਮਨ ਉਨਮਤ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਹੈ ॥ ਆਤਮ ਤਰੰਗ ਬਹੁ ਰੰਗਅੰਗਅੰਗ ਛਬਿ ਅਨਿਕਅਨੂਪਰੂਪ ਊਪਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸਹੈ॥ਸ੍ਵਾਦਬਿਸਮਾਦ ਬਹੁਬਿਬਿਧਸੁਰਤ ਸਰਬ ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦ ਬਹੁ ਬਾਸਨਾਂ ਸੁਬਾਸਹੈ॥ਪਰਮਦਭੁਤ ਬ੍ਰਹਮਾਸਨ ਸਿੰਘਾਸਨਮੈ ਸੋਭਾਸਭ ਮੰਡਲ ਅਖੰਡਲ ਬਿਲਾਸ ਹੈ ॥੭੮ ॥ ੧੧੨ ॥ ਬਜਥਾਵੰਤੈ ਜੰਤੈ ਜੈਸੇ ਬੈਦ ਉਪਚਾਰ ਕਰੈਬਿਜਥਾਬਿਰਤਾਂਤ ਸੁਨ ਹਰੈ ਦੁਖਰੋਗ ਕਉ॥ਜੈਸੇ ਮਾਤਾਪਿਤਾ ਹਿਤਚਿਤ ਕੈ ਮਿਲਤ ਸੁਤੈ ਖਾਨਪਾਨ ਪੋਖਤੋਖ ਹਰਤਹੈ ਸੋਗਕਉ॥ਬਿਰਹਨੀ ਬਨਿਤਾ ਕਉ ਜੈਸੇਭਰਤਾਰਮਿਲੈਪ੍ਰੇਮ ਰਸਕੈ ਹਰਤ ਬਿਰਹਬਿਓਗ ਕਉ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਬਬੇਕੀ ਜਨ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਹੇਤ ਮਿਲਤ ਸਲਿਲ ਗਤਿ ਸਹਜਿ ਸੰਜੋਗ ਕਉ ॥ ੭੯ ॥ ੧੧੩ ॥ ਬਜਥਾ ਵੰਤੇ ਬੈਦ ਰੂਪ ਜਾਚਿਕ ਦਾਤਾਰ ਗਤਿ ਗਹਕੈ ਬਿਧਾਪਾਰੀਹੋਇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਕਉ ॥ ਨਾਰਭਰਤਾਰ ਬਿਧ ਮਿਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰਤਾਈਰੂਪਸੁਜਨਕੁਟੰਬ ਸਖਾਭ੍ਰਾਇਭਾਇ ਸੁਤ ਕਉ ॥ ਲੋਗਨ ਮੈ ਲੋਗਾਚਾਰ ਬੇਦ ਕੈ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ਗਜਾਨ ਗੁਰ ਏਕੰਕਾਰ ਅਵਧੂਤ ਅਵਧੂਤ ਕਉ॥ ਬਿਰਲੋ ਬਿਬੇਕੀ ਜਨ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਹੇਤ ਮਿਲਤ ਸਲਿਲ ਗਤਿ

ਸਥੈਗ ੁਤ ਕਉ ॥ ੯੦॥ ੧੧੪ ॥ ਦਰਸਨ ਧਯਾਨ ਦਿਬ ਦੇਹਕੈ ਬਿਦੇਹਭਏ ਦ੍ਰਿਗਦਿਬਦ੍ਰਿਸਟਿਬਿਖੈਭਾਉ ਭਗਤਿ ਭੀਨਹੈ॥ ਅਧਯਾਤਮ ਕਰਮਕਰ ਆਤਮ ਪ੍ਰਵੇਸ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਪ੍ਰਵੇਸਸਰਬਾਤਮ ਲਿਉਲੀਨਹੈ॥ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਪਰਵਾਨ ਹੋਇ ਨਿਧਾਨ ਪਾਏ ਪਰਮਾਰਥ ਸਬਦਾਰਥ ਪ੍ਰਬੀਨ ਹੈ ॥ ਤਤੈ ਮਿਲੇ ਤਤ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਕੈ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰੇਮਰਸਬਸ ਭਏ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮੀਨ ਹੈ ॥ ੯੧ ॥ ੧੧੫ ॥ ਅਧਯਾਤਮ ਕਰਮ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਪਰਮਪਦ ਤਤ ਮਿਲ ਤਤਹਿਪਰਮਤਤ ਵਾਸੀ ਹੈ॥ ਸਬਦ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕਏਕ ਹੀ ਅਨੇਕ ਮੇਕ ਜੰਤ੍ਰ ਧੁਨ ਰਾਗ ਨਾਦ ਅਨਭੈ ਅਭਯਾਸੀ ਹੈ॥ ਦਰਸ ਧਯਾਨ ਉਨਮਾਨ ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਅਬਗਤਿਗਤਿ ਅਤਿ ਅਲਖ ਬਿਲਾਸੀ ਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਟਾਛਜ ਦਿਬਜ ਦੇਹ ਕੈ ਬਿਦੇਹ ਭਏ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿ ਕੋਊ ਬਿਰਲੋਉਦਾਸੀਹੈ॥੯੨॥੩੧੬॥ ਸੁਪਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਜਾਗਤ ਨ ਦੇਖਿਯਤ ਤਾਰਕਾ ਮੰਡਲ ਪਰਭਾਤ ਨ ਦਿਖਾਈਐ॥ ਤਰੁਵਰ ਛਾਯਾ ਲਘ ਦੀਰਘ ਚਪਲ ਬਲ ਤੀਰਥ ਪੁਰਬਜਾਤ੍ਰਾ ਥਿਰਨ ਰਹਾਈਐ॥ਨਦੀ ਨਾਵ ਕੋ ਸੰਜੋਗ ਲੋਗ ਬਹੁਰਜੋ ਨ ਮਿਲੈ ਗੰਧਰਬ ਨਗਰ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਿਲਾਈਐ ॥ ਤੈਸੇ ਮਾਯਾ ਮੋਹ ਧੋਹਕੁਟੰਬ ਸਨੇਹ ਦੇਹ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਲਾਈਐ॥੯੩॥ ੧੧੭॥ ਨੈਹਰ ਕੁਆਰ ਕੰਨਿਯਾ ਲਾਡਲੀ ਕੈ ਮਾਨਿਯਤ ਬਯਾਹੇਸਸਰਾਰਜਾਇਗੁਨਨਕੈਮਾਨੀਐ॥ਬਨਜ ਬਿਉਹਾਰ ਲਗ ਜਾਤ ਹੈ ਬਿਦੇਸਪ੍ਰਾਨੀ ਕਹੀਏ ਸਪੂਤ ਲਾਭਲਭਤਕੈ

ਆਂਨੀਐ॥ਜੈਸੇ ਤਉ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਸਮੈ ਖਰਦਲ ਮੈਂ ਅਕੇਲੋ
ਜਾਇ ਜੀਤ ਆਵੈ ਸੋਈ ਸੂਰੋ ਸੁਭਟ ਬਖਾਨੀਐ॥ਮਾਨਸ
ਜਨਮ ਪਾਇ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੁਰ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਿਲੈ ਗੁਰ
ਦ੍ਵਾਰ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ॥੯੪ ॥ ੧੧੮॥ ਨੈਹਰ ਕੁਟੰਬ ਤਜ
ਬਜਾਹੇ ਸਸੁਰਾਰ ਜਾਇ ਗਨਨ ਕੈ ਕੁਲਾ ਬਧੂ ਬਿਰਧ
ਕਹਾਵਈ॥ਪੂਰਨ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਅਉ ਗੁਰੁ ਜਨ ਸੇਵਾ ਭਾਇ
ਗ੍ਰਹ ਮੈਂ ਗ੍ਰਿਹੇਸਰ ਸੁ ਜਸੁ ਪ੍ਰਗਟਾਵਈ॥ਅੰਤਕਾਲਜਾਇ
ਪ੍ਰਿਧ ਸੰਗ ਸਹਗਾਮਿਨੀ ਹੋਇਲਕਪਰਲੋਕਬਿਖੈਊਚਪਦ
ਪਾਵਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗ ਭੈ ਭਾਇ ਨਿਰਬਾਹਕਰੈਧਨਯ
ਗੁਰੁ ਸਿੱਖਜ ਆਦਿਅੰਤਠਹਰਾਵਈ॥੧੧੯॥ਜੈਸੇਨ੍ਰਿਪਧਾਮ
ਭਾਮ ਏਕ ਸੈ ਅਧਿਕ ਏਕ ਨਾਇਕ ਅਨੇਕ ਰਾਜਾ ਸਬਨ
ਲਭਾਵਈ॥ਜਨਮਤ ਜਾਂਕੈ ਸੁਤ ਵਾਹੀ ਕੇ ਸੁਹਾਗ ਭਾਗ
ਸਕਲ ਰਾਨੀਮੈਪਟਰਾਨੀਸੋਕਹਾਵਈ॥ਅਸਨ ਬਸਨਸਿਹ-
ਜਾਸਨਸਿੰਜੋਗੀਸਬੈਰਾਜਅਧਿਕਾਰਤਉਸਪੂਤੀਗ੍ਰਹਆਵਈ
॥ਗੁਰੁਸਿੱਖ ਸਬੈ ਗੁਰੁਚਰਨ ਸਰਨ ਲਿਵ ਗੁਰੁ ਸਿੱਖ ਸੰਧਿ
ਮਿਲੇ ਨਿਜਪਦਪਾਵਈ॥੧੨੦॥ਤੁਸਮੈਤੰਦੁਲਬੋਏ ਨਿਪਜੈ
ਸਹਸ੍ਰਗੁਨੋਦੇਹਧਾਰਕਰਤਹੈਪਰਉਪਕਾਰਜੀ॥ਤੁਸਮੈਤੰਦੁਲ
ਨਿਰਬਿਘਨ ਲਾਗੈ ਨ ਘੁਨ ਰਾਖੇ ਰਹੈ ਚਿਰੰਕਾਰ ਹੋਤਨ
ਬਿਕਾਰਜੀ॥ਤੁਸਮੈਨਿਕਸ ਹੋਇ ਭਗਨ ਮਲੀਨ ਰੂਪਸ੍ਵਾਦ
ਕਰਵਾਇ ਰਾਧੇ ਰਹੈ ਨ ਸੰਸਾਰਜੀ॥ ਗੁਰੁਉਪਦੇਸਗੁਰੁਸਿਖ
ਗ੍ਰਹ ਮੈ ਬੈਰਾਗੀ ਗ੍ਰਹ ਤਜ ਬਨ ਖੰਡ ਹੋਤ ਨਉਧਾਰ ਜੀ
॥੧੨੧॥ਹਰਦੀਐ ਚੂਨਾ ਮਿਲ ਅਰੁਨ ਬਰਨ ਜੈਸੇ ਚਤੁਰ

ਬਰਨ ਕੈ ਤੰਬੋਲ ਰਸ ਰੂਪਹੈ॥ਦੂਧਮੈ ਜਾਮਨੁ ਮਿਲੈ ਦਧਿ
ਕੈ ਬਖਾਨੀਯਤ ਖਾਂਡ ਘ੍ਰਿਤ ਚੂਨ ਮਿਲਬਿੰਜਨਅਨੂਪਹੈ॥
ਕੁਸਮਸੁਗੰਧਿਮਿਲਤਿਲਸੈਫੁਲੇਲਹੋਤਸਕਲ ਸੁਗੰਧਿ ਮਿਲ
ਅਰਗਜਾਧੂਪਹੈ॥ਦੋਇ ਸਿੱਖ ਸਾਧ ਸੰਗ ਪੰਚ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਹੈ
ਦਸ ਬੀਸਤੀਸ ਮਿਲੇ ਅਬਿਗਤਿਊਪ ਹੈ॥੧੨੨॥ ਏਕਹੀ
ਗੋਰਸ ਮੈਂ ਅਨੇਕ ਰਸ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸ ਦਹਿਓ ਮਹਿਓ ਮਾਖਨ
ਅਉ ਘ੍ਰਿਤ ਅਨੁਮਾਨੀਐ ॥ ਏਕ ਹੀ ਉਖਾਰੀ ਸੈ ਮਿਠਾਸ
ਕੋ ਨਿਵਾਸਗੁੜਖਾਂਡ ਮਿਸਰੀ ਅਉ ਕਲੀਕੰਦ ਪਹਿਚਾਨੀਐ
॥ਏਕਹੀਗੇਹੂਮੈਂ ਹੋਤ ਨਾਨਾ ਬਿੰਜਨਾਦਿ ਸ੍ਵਾਦਿ ਭੂਨੇ ਭੀਜੇ
ਪੀਸੇ ਅਉ ਉਸੇਈ ਬਿਬਿਧਾਨੀਐ॥ਪਾਵਕਿ ਸਲਿਲ ਏਕ
ਏਕਹਿ ਗੁਨਅਨੇਕਪੰਚਕੈਪੰਚਾਮ੍ਰਿਤਸੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿਜਾਨੀਐ
॥ ੧੨੩ ॥ ਖਾਂਡ ਘ੍ਰਿਤ ਚੂਨ ਜਲ ਪਾਵਕ ਇਕਤ੍ਰ ਭਏ
ਪੰਚ ਮਿਲ ਪ੍ਰਗਟ ਪੰਚਾਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ ॥ ਮ੍ਰਿਗਮਦਗੌਰਾ
ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਕੁਸਮ ਦਲਸਕਲਸੁਗੰਧਿਕੈਅਰਗਜਾਸੁਬਾਸ
ਹੈ॥ਚਤੁਰ ਬਰਨਪਾਨ ਚੂਨਾਔਸੁਪਾਰੀ ਕਾਥਾ ਆਪਾ ਖੋਇ
ਮਿਲਤ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਤਾਸ ਹੈ॥ਤੈਸੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪ
ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਐਸੋ ਸਾਵਧਾਨ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਨਿਵਾਸ ਹੈ
॥੧੨੪॥ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮੈਂ ਸਾਚਖੰਡਸਤਿ-
ਗੁਰੁ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਕੋ ਨਿਵਾਸ ਹੈ॥ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਸਰਗੁਨ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਪੂਜਾ ਫਲ ਫੂਲ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਬਿਸ੍ਵਾਸਹੈ ॥
ਨਿਰੰਕਾਰ ਚਾਰਪਰਮਾਰਥਪਰਮਪਦ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿਅਵ-
ਗਾਹਨ ਅਭ੍ਯਾਸਹੈ॥ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨਦਾਇਕ ਭਗਤਿ

ਭਾਇ ਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਧਾਮਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ ॥ ੧੨੫ ॥
ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਭੂਮਿ ਚਿੱਤਚਿਤਵੰਤ
ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਉਧਾਰ ਹੈ ॥ ਬੱਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲੇ ਹਾਟਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਮੈ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਾਭ ਰਤਨ ਬਿਉਹਾਰ ਹੈ॥ਸਾਧ
ਸੰਗ ਬ੍ਰਹਮਸਥਾਨ ਗੁਰਦੇਵਸੇਵਅਲਖਅਭੇਵ ਧਰਮਾਰਥ
ਅਚਾਰ ਹੈ॥ਸਫਲ ਸੁਖੇਤ ਹੇਤ ਬਨਤ ਅਮਿਤਲਾਭ ਸੇਵਕ
ਸਹਾਈ ਬਰਦਾਈ ਉਪਕਾਰ ਹੈ ॥ ੧੨੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ
ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਕਾਲ ਮੈਂ ਅਕਾਲ ਕਾਲ ਬਿਜਾਲ
ਬਿਖ ਮਾਰੀ ਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧੁ ਚਰਣਾਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ
ਕੁਲ ਅਕੁਲੀਨ ਭਏ ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖ ਸਾਧ
ਚਰਣਾਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਸਹਜ ਸਮਾਧਨਿਜਆਸਨ ਕੀ
ਤਾਰੀ ਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਪਰਮ ਪਦੁ ਗੁਰੁ
ਮੁਖਿ ਪੰਥ ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਨਿਆਰੀ ਹੈ ॥ ੧੨੭ ॥
ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਖਾ ਮਿਲਾਪ ਗਗਨ ਘਟਾ
ਘਮੰਡ ਜੁਗਤਿ ਕੈ ਜਾਨੀਐ॥ ਸਹਿਜਸਮਾਧਿਕੀਰਤਨਗੁਰ
ਸਬਦ ਕੇ ਅਨਹਦ ਨਾਦ ਗਰਜਤ ਉਨਮਾਨੀਐ ॥ ਸਹਜ
ਸਮਾਧਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜੋਤੀਸਰੂਪਦਾਮਿਨੀਚਮਤਕਾਰ ਉਨ-
ਮਨ ਮਾਨੀਐ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧ ਲਿਵ ਨਿਝਰ ਅਪਾਰਧਾਰ
ਬਰਖਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨੀਐ॥੧੨੮॥ ਜੈਸੇ ਤੌ
ਗੋਬੰਸ ਤ੍ਰਿਨ ਖਾਇ ਦੁਹੇ ਗੋਰਸ ਦੇ ਗੋਰਸ ਔਟਾਇਦਧਿ
ਮਾਖਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ॥ਊਖ ਮੈ ਪਯੂਖ ਤਨ ਖੰਡਖੰਡਕੇ ਪਰਏ
ਰਸਕੇਔਟਾਇਖੰਡਮਿਸਰੀਮਿਠਾਸਹੈ॥ਚੰਦਨਸੁਗੰਧਸਨਬੰਧ

ਕੈਬਨਾਸਪਤੀ ਢਾਕ ਔ ਪਲਾਸ ਜੈਸੇ ਚੰਦਨ ਸੁ ਬਾਸਹੈ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਿਮਿਲਤ ਮੈਂ ਸਾਰੀਨਿਰੰਗਾਰੀ ਹੋਤਗੁਰਮਤਿਪਰਉਪਕਾਰ
ਕੇ ਨਿਵਾਸ ਹੈ॥੧੨੯॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨ ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨ
ਸੁਧਾਰਸ ਪੁਜਸ ਨ ਸਾਧ ਮੁਖ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਕਉ॥ ਸੀਤਲ
ਸੁਗੰਧਿ ਚੰਦ ਚੰਦਨ ਕੋਟਾਨ ਕੋਟ. ਪੁਜਸ ਨ ਸਾਧ ਮਤਿ
ਨਿੰਮ੍ਰਤਾਸਚਨਕਉ॥ਕੋਟਿਨਕੋਟਾਨ ਕਾਮਧੇਨ ਔ ਕਲਪਤਰ
ਪੁਜਸ ਨ ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛਜ ਕੇ ਰਚਨ ਕਉ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ
ਫਲ ਸਕਲ ਕੋਟਾਨਕੋਟਿ ਪੁਜਸ ਨ ਪਰਉਪਕਾਰਕੈ ਖਚਨ
ਕਉ॥੧੩੦॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅੰਗ ਅੰਗ ਛਬਿ
ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨ ਸ੍ਵਾਦ ਰਸ ਬਿੰਜਮਾਦਿਕ॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨ
ਕੋਟਿ ਬਾਸਨਾ ਸੁਬਾਸ ਰਸ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨ ਕੋਟ ਰਾਗ ਨਾਦ
ਬਾਦਕੈ॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨ ਕੋਟਿ ਰਿਧ ਸਿਧਿ ਨਿਧੌ ਸੁਧਾ
ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨ ਗਜਾਨਧਜਾਨਕਰਨਾਦਕੈ॥ ਸਕਲ ਪਦਾਰਥ
ਹੁਇ ਕੋਟਿਨਕੋਟਾਨਕੋਟਿਪੁਜਸਨਧਾਮ ਉਪਕਾਰ ਬਿਸਮਾਦ
ਕੈ॥੧੩੧॥ ਅਜਧਾ ਅਧੀਨ ਤਾਂਤੇ ਪਰਮ ਪਵਿਤ ਭਈ
ਗਰਬ ਕੈ ਸਿੰਘ ਦੇਹ ਮਹਾਂ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ॥ ਮੋਨ ਬ੍ਰਤ ਗਹੇ
ਜੈਸੇ ਊਖ ਮੈ ਪਯੂਖ ਰਸ ਬਾਂਸ ਬਕ ਪਾਨੀ ਕੈ ਸੁਗੰਧਤਾ ਨ
ਸਿਤ੍ਰਹੈ॥ ਮੂਲ ਹੁਇ ਮਜੀਠ ਰੰਗ ਸੰਗ ਸੁ ਸੰਗਾਤੀ ਭਏ ਫੂਲ
ਹੁਇ ਕਸੁੰਭ ਰੰਗ ਚਲ ਚਰਿਤ੍ਰਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਅਸਾਧ ਸਾਧ
ਦਾਦਰ ਔ ਮੀਨ ਗਤਿ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਮੋਹ ਦ੍ਰੋਹਕੈ ਬਚਿਤ੍ਰ
ਹੈ॥੧੩੨॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਧਜਾਨ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗਜਾਨ
ਪਰਨ ਭਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਉਪਦੇਸ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਆਪਾ

ਖੋਇ ਬਰਨ ਬਰਨ ਮਿਲੈ ਤੈਸੇਹੀ ਬਿਬੇਕੀ ਪਰਮਾਤਮ ਪ੍ਰਵੇਸ
ਹੈ ॥ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਜੈਸੇ ਕਨਿਕ ਅਨਿਕ ਧਾਤ ਚੰਦਨ ਬਨਾ-
ਸਪਤੀ ਬਾਸਨਾ ਅਵੇਸ ਹੈ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤਿ
ਓਤ ਪੋਤ ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਆਦਿ ਕਉ ਆਦੇਸ ਹੈ॥੧੩੩॥
ਜੈਸੇ ਕਰਪੂਰ ਮੈਂ ਉਡਨ ਕੋ ਸੁਭਾਉ ਤਾਂਤੇ ਔਰ ਬਾਸਨਾ ਨ
ਤਾਂਕੇ ਆਗੈ ਠਹਿਰਾਵਈ॥ ਚੰਦਨ ਸੁਬਾਸ ਕੈ ਸੁਬਾਸਨਾ ਬਨਾ-
ਸਪਤੀ ਤਾਹੀ ਤੇ ਸੁਗੰਧਤਾ ਸਕਲ ਮੈ ਸਮਾਵਈ ॥ ਜੈਸੇ ਜਲ
ਮਿਲਤ ਸ੍ਰਬੰਗ ਸੰਗ ਰੰਗ ਰਾਖੈ ਅਗਨਿ ਜਰਾਇ ਸਭ ਰੰਗਨ
ਮਿਟਾਵਈ॥ ਜੈਸੇ ਰਵਿ ਸਸਿ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਸੁਭਾਵ ਗਤਿ ਸੰਜੋਗੀ
ਬਿਯੋਗੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਕੈ ਦਿਖਾਵਈ॥ ੧੩੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ
ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਸਸਤ੍ਰ ਸਨਾਹ ਪੰਚਦੂਤ
ਬਸ ਆਏ ਹੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਚਰਨ ਰਨੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਸਰਨ ਪੈਨ
ਕਰਮ ਭਰਮ ਕਟ ਅਭੈ ਪਦ ਪਾਏ ਹੈਂ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਬਚਨ ਲੇਖ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੁ ਸੇਵਕ ਭੇਖ ਅਛਲ ਅਲੇਖ ਪ੍ਰਭ ਅਲਖ ਲਖਾਏ ਹੈਂ ॥ ਗੁਰੁ
ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗ ਗੋਸ਼ਟ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਸੰਗਨਿ ਮ੍ਰਿਤਾ ਨਿਰੰਤਰੀ ਕੈ
ਸਹਜ ਸਮਾਏ ਹੈਂ ॥ ੧੩੫ ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਮਜੀਠ ਬਸੁਧਾ ਸੈਂ
ਖੋਦ ਕਾਢੀਯਤ ਅੰਬਰ ਸੁਰੰਗ ਭਏ ਸੰਗ ਨ ਤਜਤ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ
ਤਉ ਕਸੁੰਭ ਤਜ ਮੂਲ ਫੂਲ ਆਨਿਯਤ ਜਾਨਿਅਤ ਸੰਗ ਛਾਡ
ਤਾਹੀ ਤੇ ਭਜਤ ਹੈ॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਮੁਖ ਸਲਿਲ ਸੂਚੀ ਸੁਭਾਉ
ਤਾਂਤੇ ਸੀਤ ਤਪਤ ਮਲ ਅਮਲ ਸਜਤ ਹੈ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਰਮਤਿ
ਊਚ ਨੀਚ ਨੀਚ ਊਚ ਜੀਤ ਹਾਰ ਹਾਰ ਜੀਤ ਲੱਜਾ ਨ ਲਜਤ ਹੈ
॥੧੩੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਸੰਗ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਪੂਰਨ

ਬ੍ਰਹਮ ਸਰਬਾਤਮ ਕੈ ਜਾਨੀਐ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਰਿਦੈ ਭਾਵਨੀ
ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਬਿਹਸਮਿਲਨ ਸਮ ਦਰਸ ਧਿਆਨੀਐ ॥
ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ ਨਿਵਾਸ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਦਾਸਾਨ ਮਤਿ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਮੁਖ
ਬੇਨਤੀ ਬਖਾਨੀਐ ॥ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਾਨ ਗਯਾਨ ਗੁਰੁ ਆਗਯਾਕਾਰੀ
ਅਗ੍ਰਭਾਗ ਆਤਮ ਅਵੇਸ ਪਰਮਾਤਮ ਨਿਧਾਨੀਐ ॥੧੩੭॥
ਸਤਿਰੂਪ ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗਯਾਨ ਧਯਾਨ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ
ਸੁਨ ਸਤਿ ਕਰ ਮਾਨੀ ਹੈ ॥ ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਸਮਦਰਸੀ ਬ੍ਰਹਮ
ਧਿਆਨੀ ਸ਼ਬਦ ਗਿਆਨ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੈ ॥ ਗੁਰੁ
ਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਰਿਦੈ ਮਾਨੇ ਮਨ ਮਾਨੇ ਉਨਮਨ
ਉਨਮਾਨੀ ਹੈ ॥ ਬਿਸਮੈ ਬਿਸਮ ਅਸਚਰਜੈ ਅਸਚਰਜ ਮੈਂ
ਅਦਭੁਤ ਪਰਮਦਭੁਤ ਗਤਿ ਠਾਨੀ ਹੈ ॥ ੧੩੯ ॥ ਪੂਰਨ
ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਰੂਪ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੱਤਿਨਾਮ ਹੈ ॥ ਪੂਰਨ ਜੁਗੱਤਿ ਸੱਤਿ ਸੱਤਗੁਰੁ ਸੱਤਿ ਰਿਦੈ
ਪੂਰਨ ਸੁਸੇਵ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਹੈ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਜਾ ਪਦਾ-
ਰਬਿੰਦ ਮਧੁਕਰ ਮਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਪੂਰਨ ਹੁਇ ਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮ
ਹੈ ॥ ੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੁ ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਨਿਧਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ
ਬਿਸਮ ਸਬਲ ਧਾਮ ਹੈ ॥੧੩੯॥ ਦਰਸ਼ਨ ਜੋਤਿ ਕੋ ਉਦੋਤ
ਅਸਚਰਜਮ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤਿਲ ਛਬਿ ਪਰਮਦ ਭੁਤ ਛਕਿ ਹੈ ॥
ਦੇਖਬੇ ਕੌ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਸੁਨਬੇ ਕੌ ਸੁਰਤਿ ਹੈ ਕਹਿਬੇ ਕੌ ਜਿਹਵਾ
ਨ ਗਯਾਨ ਮੈਂ ਉਕਤਿ ਹੈ ॥ ਸੋਭਾ ਕੋਟਿ ਸੋਭਲੋ ਭਲੁਭਿਤ ਹੁਇ
ਲੋਟ ਪੋਟ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਕੋਟਿ ਓਟ ਲੈ ਛਿਪਤ ਹੈ॥ ਅੰਗ
ਅੰਗ ਪੇਖ ਮਨ ਮਨਸਾ ਥਕਤ ਭਈ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ਅਤਿ

ਹੁਤੇਅਤਿ ਹੈ ॥੧੪੦॥ ਛਬਿਕੈ ਅਨੇਕ ਛਬਿ ਸੋਭਾਕੈ ਅਨੇਕ ਸੋਭਾ ਜੋਤਿ ਕੈ ਅਨੇਕ ਜੋਤਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ਨਮ ਹੈ ॥ ਉਸਤੁਤਿ ਉਪਮਾ ਮਹਾਤਮ ਮਹਿਮਾ ਅਨੇਕ ਏਕ ਤਿਲ ਕਥਾ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹੈ ॥ ਬੁਧਿਬਲ ਬਚਨ ਬਿਬੇਕਜਉਅਨੇਕ ਮਿਲੇ ਏਕ ਤਿਲ ਆਦਿ ਬਿਸਮਾਦਿਕੈ ਬਿਸਮ ਹੈ ॥ ਏਕ ਤਿਲ ਕੈ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤਿ ਨਿਹ ਕ੍ਰਾਂਤਿ ਭਈ ਅਬਗਤਿ ਗਤਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ॥੧੪੧॥ ਦਰਸਨ ਜੋਤਿ ਕੋ ਉਦੋਤ ਅਸਚਰਜ ਮੈਂ ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛਜਕੈ ਬਿਸਮਕੋਟਿ ਧਜਾਨਹੈ ॥ ਮੰਦ ਮੁਸਕਾਨ ਬਾਨ ਪਰਮਦਭੁਤ ਗਤਿ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਕੈ ਬਕਤ ਕੋਟਿ ਗਜਾਨਹੈ ॥ ਏਕ ਉਪਕਾਰ ਕੇ ਬਿਥਾਰ ਕੋ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ਕੋਟਿ ਉਪਕਾਰਸਿਮਰਨ ਉਨਮਾਨਹੈ॥ ਦਇਆ ਨਿਧਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਸੁਖਨਿਧਿ ਸੋਭਾ ਨਿਧਿਮਹਿਮਾ ਨਿਧਾਨ ਗੰਮਿਤਾ ਨ ਕਾਹੂ ਆਨ ਹੈ॥ ੧੪੨ ॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨ ਆਦਿ ਬਾਦਿ ਪਰਮਾਦਿ ਬਿਖੇਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਅੰਤਬਿਸਮ ਅਨੰਤ ਹੈ॥ ਕੋਟਿ ਪਾਰਾਵਾਰ ਪਾਰਾਵਾਰ ਨ ਅਪਾਰ ਪਾਵੈ ਥਾਹ ਕੋਟਿ ਬਕਤ ਅਥਾਹਅਪਰ ਜੰਤਮੈ॥ ਅਬਿਗਤਿਗਤਿ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਗੰਮਿਤਾ ਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਿਮਰਨ ਮੰਤ ਹੈ॥ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਅਪਰੰਪਰਦੇਵਾਧਿ ਦੇਵ ਐਸੇਗੁਰ ਦੇਵਸੇਵਗੁਰੁ ਸਿੱਖਸੰਤਹੈ॥ ੧੪੩॥ ਝੂਲਨਾਛੰਦ॥ ਆਦਿ ਪਰਮਾਦਿ ਬਿਸਮਾਦਿ ਗੁਰੁਏਨਮਹ ਪ੍ਰਗਟ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਜੋਤਿ ਰਾਖੀ॥ ਮਿਲ ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਇਕ ਬਰਨਹੁਇ ਸਾਧਸੰਗ ਸਹਿਜਧੁਨਿ ਕੀਰਤਨ ਸਬਦ ਸਾਖੀ ॥ ਨਾਮ

ਨਿਹਕਾਮ ਨਿਜਧਾਮ ਗੁਰੁ ਸਿੱਖ ਸ੍ਰਵਨ ਧੁਨਿ ਗੁਰੁ ਸਿੱਖ ਸੁਮਤਿ ਅਲਖ ਲਾਖੀ॥ ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛਜਕਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੈ ਜਾਂਹਿਲੈਤਾਂਹਿ ਅਵਗਾਹਿ ਪ੍ਰਿਯ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਾਖੀ॥੧੪੪॥ ਸਬਦ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਅਸਫੁਰਤਿ ਹੋਇ ਤੁਰਤ ਹੀ ਜੁਰਤ ਹੈ ਸਾਧਿ ਸੰਗ ਮੁਰਤਨਾਹੀ॥ਪ੍ਰੇਮਪਰਤੀਤਿਕੀਰੀਤਿਹਿਤਚੀਤ ਕਰ ਜੀਤ ਮਨ ਜਗਤ ਮਨ ਦੁਰਤ ਨਾਹੀਂ॥ਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਨਿਹਕਰਮ ਹੋਇ ਕਰਮ ਕਰ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਹੁਇ ਝਰਤ ਨਾਹੀ॥ ਗਯਾਨ ਗੁਰੁ ਧਯਾਨ ਉਰ ਮਾਨ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਜਗਤ ਮਹਭਗਤਮਤਿਛਰਤਨਾਹੀ॥੧੪੫॥ਕਬਿੱਤ॥ ਕੋਟਨ ਕੋਟਾਨ ਗਯਾਨ ਗਯਾਨ ਅਵਗਾਹਨ ਕੈ ਕੋਟਨ ਕੋਟਾਨ ਧਯਾਨ ਧਯਾਨ ਉਰਧਾਰਹੀ॥ਕੋਟਨ ਕੋਟਾਨਸਿਮ-ਰਨ ਸਿਮਰਨ ਕਰਕੋਟਿਨਕੋਟਾਨਉਨਮਾਨ ਬਾਰੰਬਾਰਹੀ॥ ਕੋਟਨ ਕੋਟਾਨਿ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਔ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕੈ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਰਾਗਨਾਦਝੁਨਕਾਰਹੀ॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਗੁਰੁ ਸਬ਼ਦ ਕੋ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ਕੈ ਨਮਸਕਾਰ ਹੀ॥ ੧੪੬॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀਨ ਅਕਲੀਨ ਭਏ ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਮਿਲ ਸਾਧ ਸੰਗਜਾਨੀਐ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ-ਲੀਨ ਜਲਮੀਨ ਗਤਿ ਗੁਹਜ ਗਵਨ ਜਲ ਪਾਨ ਉਨਮਾ-ਨੀਐ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਲੀਨ ਪਰਬੀਨ ਭਏ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਏਕੈ ਏਕ ਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀਨ ਪਰਬੀਨ ਪਗਰੀਨ ਭਏ ਗੁਰਮੁਖਿੰ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਉਰ ਆਨੀਐ॥੧੪੭॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਯਾਨ ਕੈ ਪਤਿਸਟਾ ਸੁਖੰਬਰ

ਲੈ ਅਨਿਕ ਪਟੰਬਰ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨ ਸੁਹਾਵਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ
ਫਲ ਗਯਾਨਮਿਸਟਾਨਪਾਨਨਾਨਾਬਿੰਜਨਾਦਿ ਸ੍ਵਾਦ ਲਾਲਸਾ
ਮਿਟਾਵਈ॥ਪਰਮਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਿਯ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮਾਰਥਕੈ ਸਰਬ
ਨਿਧਾਨਕੀਇਛਾਨਉਪਜਾਵਈ ॥ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰੁਕਿੰਚਤ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਟਾਛਯਮਨਮਨਸਾਥਕਤਅਨਤਨਧਾਵਈ ॥੧੪੮॥
ਧਨਯ ਧਨਯਗੁਰੁ ਸਿਖਯ ਸੁਨ ਗੁਰੁ ਸਿਖਯ ਭਏਗੁਰ ਸਿਖਯ
ਮਨਗੁਰੁਸਿਖਯਮਨਮਾਨੇ ਹੈ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿੱਖ ਭਾਇ ਗੁਰ ਸਿੱਖ
ਭਾਉ ਚਾਉ ਰਿਦੈਗੁਰੁਸਿਖ ਜਾਨ ਗੁਰੁਸਿਖ ਜਗਜਾਨੇਹੈ॥
ਗੁਰੁਸਿਖਸੰਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰਸਿੱਖਪੂਰਨਹੁਇਗੁਰਸਿਖ ਪੂਰਨ
ਬ੍ਰਹਮ ਪਹਿਚਾਨੇਹੈ ॥ ਗੁਰੁਸਿੱਖ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਗੁਰੁਸਿੱਖ ਸਿੱਖ
ਗੁਰ ਸੋਹੰ ਸੋਈ ਬੀਸ ਇਕਈਸ ਉਰਆਨੇ ਹੈ ॥ ੧੪੯ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿਸਤਿਗੁਰੁਮਤਿ ਸਤਿ ਰਿਦੈ ਰਿਦੈ ਨ ਦੁਤੀਆ
ਭਾਉਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਹੈ॥ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੁ ਪੂਰਨ ਸਰਬ
ਮਈ ਏਕਹੀ ਅਨੇਕ ਮੇਕ ਸਕਲ ਕੇ ਮੀਤ ਹੈ॥ ਨਿਰਵੈਰ
ਨ੍ਰਿਲੇਪ ਨਿਰਾਧਾਰ ਨਿਰਲੰਭ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਿਕਾਰ
ਨਿਹਚਲਚੀਤਹੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮੋਲਨਿਰੰਜਨਨਿਰਾਹਾਰ
ਨਿਰਮੋਹ ਨਿਰਭੇਦ ਅਛਲ ਅਜੀਤ ਹੈ ॥ ੧੫੦॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਤਿਸਤਿਗੁਰਕੋਸਬਦਸਤਿਸਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਨੀਐ॥ਦਰਸਨਧਿਆਨ ਸਤਿ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਿਖਸੰਗੁਸਤਿਸਤਿਕਰਿ ਮਾਨੀਐ ॥ ਦਰਸ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨ
ਸਬਦਬ੍ਰਹਮਗਯਾਨਸੰਗਤਬ੍ਰਹਮਥਾਨਮਪਹਿਚਾਨੀਐਸਤਿ
ਰੂਪਸਤਿਨਾਮਸਤਿਗੁਰਗਯਾਨਪ੍ਰੇਮਧਿਆਨ ਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮ

ਉਨਮਨ ਉਨਮਾਨੀਐ॥੨੫੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਦੇਖੈ
ਦ੍ਰਿਸਟਿਕੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿਕੈ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ ਸ੍ਰੁਤਿ ਸ੍ਰਵਨਕੈ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਕਹਿ ਬੇਨਤੀ
ਬਿਸਮਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ ਰਸਗੰਧ ਸੰਧਪ੍ਰੇਮ ਰਸ
ਚੰਦਨਸੁਗੰਧ ਸਮਾਗਮ ਹੈ ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ-
ਸਰਬਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ ਨਮੋਨਮ ਹੈ॥੨੫੨॥ਦਰਸ
ਆਦਰਸਦਰਸ ਅਸਚਰਜਮੈ ਹੇਰਤਹਿਰਾਨੇਦ੍ਰਿਗਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਅਗਮ ਹੈ ॥ ਸਬਦਿ ਅਗੋਚਰ ਸਬਦ ਪਰਮਦਭੁਤ ਅਕਥ
ਕਥਾ ਕੈ ਸਤਿ ਸ੍ਰਵਨ ਬਿਸਮਹੈ॥ਸ੍ਵਾਦਰਸ ਰਹਿਤ ਅਪੀਅ
ਪੀਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਰਸਨਾ ਥਕਤ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨਮੋ ਨਮ ਹੈ॥
ਨਿਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨਅਬਿਗਤ ਨ ਗਹਨਗਤਿ ਸੂਖਮਸਥੂਲ
ਮੂਲਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ॥੨੫੩ ॥ ਖੁਲੇਸੇ ਬੰਧਨ ਬਿਖੈ ਭਲੋ
ਹੋਸੀ ਚਾਹੇਜਾਤੇਜੀਵਘਾਤ ਕਰੈਨਬਿਕਾਰੁ ਹੋਇਆਵਈ ॥
ਖੁਲੇ ਸੇ ਬੰਧਨ ਬਿਖੇ ਚਕਈ ਭਲੀ ਜਾਤੇ ਰਾਮ ਰੇਖ ਮੇਟਿ
ਨਿਸਿ ਪ੍ਰਿਯ ਸੰਗ ਪਾਵਈ ॥ ਖੁਲੇ ਸੇ ਬੰਧਨ ਬਿਖੈਭਲੋ ਹੈ
ਸੂਆ ਪ੍ਰਸਿਧ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵਲਾਵਈ ॥
ਮੋਖ ਪਦਵੀਸੈਤੈਸੇਮਾਨਸ ਜਨਮਭਲੋਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵਈ॥੨੫੪॥ਜੈਸੇ ਸੂਆ ਉਡਤ ਫਿਰਤ
ਬਨ ਬਨ ਪ੍ਰਤਿ ਜੈਸੇਈ ਬਿਰਖ ਬੈਠੇ ਤੈਸੋ ਫਲਚਾਖਈ॥
ਪਰਬਸਿ ਹੋਇ ਜੈਸੀ ਜੈਸੀਐ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈਸੁਨ ਉਪਦੇਸ
ਤੈਸੀਭਾਖਾ ਲੈ ਸੁਭਾਖਈ॥ਤੈਸੇ ਚਿਤ ਚੰਚਲਚਪਲ ਜਲਕੋ
ਸੁਭਾਉ ਜੈਸੇ ਰੰਗ ਸੰਗਮਿਲੈ ਤੈਸੋ ਰੰਗ ਰਾਖਈ॥ ਅਧਮ

ਅਸਾਧ ਜੈਸੇਂ ਬਾਰਨੀ ਬਿਨਾਸ ਸਾਧ ਸੰਗ ਰੰਗ ਮਿਲਿ ਸੁਜਨ
ਭਿਲਾਖਈ॥੧੫੫॥ ਜੈਸੇ ਜੈਸੇ ਰੰਗ ਸੰਗ ਮਿਲਤ ਸੇਤਾਂ-
ਬਰ ਹੁਇ ਤੈਸੋ ਤੈਸੇ ਰੰਗ ਅੰਗ ਅੰਗ ਲਪਟਾਇ ਇਹੈ॥ ਭਗਵਤ
ਕਥਾ ਅਰ ਧਨ ਕਉ ਧਾਰਨੀਕ ਲਿਖਤ ਕ੍ਰਿਤਾਸ ਪਤ੍ਰ ਬੰਧ
ਮੋਖਦਾਇ ਹੈ ॥ ਸੀਤ ਗ੍ਰੀਖਮਾਦਿ ਬਰਖਾ ਜਿਬਿਧਿ ਬਰਖ
ਮੈ ਨਿਸਦਿਨ ਹੋਇ ਲਘੁ ਦੀਰਘ ਦਿਖਾਇ ਇਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਚਿਤ
ਹੈ ਚਲ ਚਪਲ ਪਉਨ ਗਉਨ ਗਤਿ ਸੰਗਮ ਸੁਗੰਧ ਬਿਰਗੰਧ
ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਹੈ॥੧੫੬॥ ਚਤੁਰ ਪਹਰ ਦਿਨ ਰਾਤ ਚਤੁਰ
ਜੁਗ ਨਿਸ ਮਹਾ ਪਰਲੈ ਸਮਾਨ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਹੈ ॥ ਉਤਮ
ਮਧਿਮ ਨੀਚ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਸੰਸਾਰ ਗਤਿ ਲੋਗ ਬੇਦ ਗਿਆਨ
ਉਨਮਾਨ ਆਸਕਤਿ ਹੈ॥ ਰਜ ਤਮ ਸਤਿਗੁਨ ਅਉਗੁਨ ਸਿਮ੍ਰਤ
ਚਿਤ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਬਿਰਲੋਈ ਗੁਰਮਤਿ ਹੈ ॥ ਚਤੁਰ
ਬਰਨ ਸਾਰ ਚਉਪਰ ਕੋ ਖੇਲ ਜਗੁ ਸਾਧ ਸੰਗ ਸਗਲ ਹੁਇ
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹੈ॥੧੫੭॥ ਜੈਸੇ ਜੈਸੇ ਰੰਗ ਸੰਗ ਮਿਲਤ ਸਲਿਲ
ਮਿਲ ਹੋਇ ਤੈਸੋ ਤੈਸੋ ਰੰਗ ਜਗਤ ਮੈ ਜਾਨੀਐ ॥ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ
ਮਿਲ ਪਵਨ ਸੁਗੰਧ ਸੰਗ ਮਲ ਮੂਤ੍ਰ ਸੂਤ੍ਰ ਬਿਰਧ ਉਨ-
ਮਾਨੀਐ॥ ਜੈਸੇ ਜੈਸੇ ਪਾਕ ਸਾਕ ਬਿੰਜਨੀ ਮਿਲਤ ਘ੍ਰਿਤ ਤੈਸੋ
ਤੈਸੋ ਸ੍ਵਾਦ ਰਸ ਰਸਨਾ ਕੈ ਮਾਨੀਐ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਅਸਾਧ ਸਾਧ
ਸੰਗਤ ਸੁਭਾਵ ਗਤਿ ਸੂਰੀ ਅਉ ਤੰਬੋਲ ਰਸ ਖਾਏ ਤੇ
ਪਹਿਚਾਨੀਐ॥੧੫੮॥ ਬਾਲਕ ਕਿਸ਼ੋਰ ਜੋਬਨਾਦਿ ਔ ਜਰਾ
ਬਿਵਸਥਾ ਏਕ ਹੀ ਜਨਮ ਹੋਤ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹ ॥ ਜੈਸੇ
ਨਿਸਦਿਨ ਤਿਥ ਵਾਰ ਪਛ ਮਾਸ ਰੁਤਿ ਚਤੁਰ ਮਾਸ ਤ੍ਰਿਬਿਧ

ਬਰਖ ਬਿਥਾਰਹੈ॥ ਜਾਗ੍ਰਤ ਸੁਫਨ ਅਉ ਸੁਖੋਪਤ ਅਵਸਥਾ
ਤੁਰੀਆ ਪ੍ਰਗਾਸ ਗੁਰ ਗਯਾਨ ਉਪਕਾਰਹੈ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮ
ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਿਲ ਸਾਧ ਸੰਤ ਭਗਤ ਬਿਬੇਕੀ ਜਨ ਬ੍ਰਹਮ
ਬੀਚਾਰ ਹੈ॥੨੫੯॥ ਜੈਸੇ ਚਕਈ ਮੁਦਿਤ ਪੇਖ ਬਿੰਬਸੂਰ ਹੀ
ਕੋ ਦੇਖ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿੰਬ ਸਿੰਘ ਕੂਪ ਮੈ ਪਰਤ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਕਾਚ
ਮੰਦਰਮੈਂ ਮਾਨਸ ਅਨੰਦ ਮਈ ਸ੍ਵਾਨ ਪੇਖ ਆਪ ਆਪਭੂਲ
ਕੈ ਮਰਤ ਹੈ॥ਜੈਸੇ ਰਵਿ ਸੁਤ ਜਮ ਰੂਪ ਅਉ ਧਰਮ ਰਾਇ
ਧਰਮ ਅਧਰਮ ਕੈ ਭਾਉ ਭੈ ਕਰਤ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਦੁਰਮਤਿ
ਗੁਰਮਤਿ ਕੈ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਆਪਾ ਆਪ ਚੀਨ ਤਨਚੀਨਤ
ਨ ਚਰਤਹੈ॥੨੬੦॥ ਜੈਸੇਤਉ ਸਲਿਲਮਿਲ ਬਰਨ ਬਰਨ
ਬਿਖੈ ਜਾਹੀ ਜਾਹੀ ਰੰਗ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਹੁਇ ਦਿਖਾਵਈ॥ਜੈਸੇ
ਘ੍ਰਿਤ ਜਾਹੀ ਜਾਹੀ ਪਾਕ ਸਾਕ ਸੰਗਮਿਲੇਤੈਸੋ ਤੈਸੋ ਸ੍ਵਾਦ ਰਸ
ਰਸਨਾ ਚਖਾਵਈ॥ ਜੈਸੇ ਸ੍ਵਾਂਗੀ ਏਕ ਹੁਇ ਅਨੇਕਭਾਂਤਿਭੇਖ
ਧਾਰੇਜੋਈ ਜੋਈ ਸ੍ਵਾਂਗ ਕਾਛੈਸੋਈਤਉਕਹਾਵਈ॥ ਤੈਸੇਚਿਤ
ਚੰਚਲ ਚਪਲ ਸੰਗ ਦੋਖ ਲੇਖ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਏਕ ਟੇਕ
ਠਹਰਾਵਈ ॥੨੬੧॥ ਸਾਗਰ ਮਥਤ ਜੈਸੇ ਨਿਕਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬਿਖ ਪਰ ਉਪਕਾਰਨ ਬਿਕਾਰ ਸਮਸਰ ਹੈ॥ ਬਿਖ ਅਚਵਤ
ਹੋਤ ਬਿਨਾ ਸੰਭਾਲ ਅਚਏਅੰਮ੍ਰਿਤਮੂਏ ਜੀਵਤ ਅਮਰ ਹੈ॥
ਜੈਸੇ ਤਾਰੋ ਤਾਰੀਏਕ ਲੋਸਟਮੈਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁਇ ਬੰਧਮੋਖਪਦਵੀ
ਸੰਸਾਰ ਬਿਸਥਾਰਹੈ॥ਤੈਸੇਹੀ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਸਨਅਉਮਜੀਠ
ਗਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਰਮਤਿਟੇਵਸੈਹੀਟਰਿਹੈ॥੨੬੨॥ਬਰਖਾ
ਸੰਜੋਗ ਮੁਕਤਾਹਲਓਰਾਪ੍ਰਗਾਸਪਰਉਪਕਾਰੀਅਉਬਿਕਾਰੀ

ਕਹਾਵਈ ॥ ਓਰਾ ਬਰਖਤ ਜੈਸੇ ਧਾਨ ਪਾਨ ਕੇ ਬਿਨਾਸ
ਮੁਕਤਾਅਨੂਪ ਰੂਪ ਸਭਾ ਸੋਭ ਪਾਵਈ ॥ ਓਰਾ ਤਉ ਬਿਕਾਰ
ਧਾਰ ਦੇਖਤ ਬਲਾਇ ਜਾਇ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ਮੁਕਤਾ ਜਿਉ
ਠਹਰਾਵਈ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਜਗਤ ਸੁਭਾਵ ਗਤਿ
ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਰੈ ਨ ਦੁਰਾਵਈ॥੨੬੩॥ ਲਜਾ ਕੁਲ
ਅੰਕਸ ਅਉ ਗੁਰ ਜਨਸੀਲਡੀਲਕੁਲਾਬਧੂਬ੍ਰਤਕੈਪਤਿਬ੍ਰਤ
ਕਹਾਵਈ ॥ ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਸੰਜੋਗ ਅਧਮ ਅਸਾਧ ਸੰਗ ਬਹੁ
ਬਿਭਿਚਾਰਧਾਰ ਗਨਕਾ ਬੁਲਾਵਈ॥ ਕੁਲਾਬਧੂਸੂਤਕੋਬਖਾ-
ਨੀਅਤ ਗੋਤ੍ਰਾਚਾਰਗਨਿਕਾ ਸੁਆਨਪਿਤਾਨਾਮਕੋ ਬਤਾਵਈ
॥ਦੁਰਮਤਿ ਲਾਗ ਜੈਸੇ ਕਾਗ ਬਨ ਬਨ ਫਿਰੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹੰਸ
ਏਕ ਟੇਕ ਜਸਪਾਵਈ ॥੨੬੪॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਧਾਰਸੰਗਤਿ
ਸੁਭਾਵ ਗਤਿ ਗੁਰਤੇ ਗੁਰਮਤਿਦੁਰਮਤਿ ਬਿਬਦ ਬਿਧਾਨੀ
ਹੈ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਪਦਵੀ ਭਗਤਅਉ ਬਿਬੇਕੀ ਜਨ ਜੀਵਨ
ਮੁਕਤਿ ਸਾਧੂ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੈ ॥ ਅਧਮ ਅਸਾਧ ਸੰਗ
ਚੋਰ ਜਾਰ ਅਉ ਜੁਆਰੀ ਠੱਗ ਬਟਵਾਰਾ ਮਤਿਵਾਰਾ ਅਭਿ
ਮਾਨੀ ਹੈ॥ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਰੰਗ ਸੰਗਸੁਖਮਾਨੈ ਬਿਸ ਗੁਰਮਤ
ਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਹਿਚਾਨੀਹੈ॥੨੬੫॥ਜੈਸੇਤਉਅਸਟਧਾਤ
ਡਾਰੀਅਤ ਨਾਉਬਿਖੈ ਪਾਰਿਪਰੈਤਾਹਿ ਤਉ ਵਾਰਪਾਰਸੋਈ
ਹੈ॥ ਸੋਈ ਧਾਤ ਅਗਨ ਮੈ ਹੋਤ ਹੈ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਤਊ ਜੋਈ
ਸੋਈ ਪੈ ਸੁ ਘਾਟ ਠਾਟ ਹੋਈਹੈ॥ ਸੋਈਧਾਤ ਪਾਰਸ ਪਰਸ
ਪੁਨ ਕੰਚਨ ਹੋਇ ਮੋਲਕੈ ਅਮੋਲਾ ਨੂਪ ਰੂਪ ਅਵਲੋਈ ਹੈ॥
ਪਰਮ ਪਾਰਸ ਗੁਰ ਪਰਸਪਾਰਸ ਹੋਤਸੰਗਤਹੋਇ ਸਾਧਸੰਗ

ਸਤਸੰਗ ਪੋਈਹੈ ॥੧੬੬॥ ਜੈਸੇ ਘਰ ਲਾਗੇ ਆਗ ਭਾਗ
ਨਿਕਸਤ ਖਾਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਰੋਸੀ ਧਾਇ ਜਰਤਬੁਝਾਵਈ ॥
ਗੋਧਨ ਹਰਤ ਜੈਸੇ ਕਰਤ ਪੁਕਾਰ ਗੋਪ ਗਾਂਉ ਮੈ ਗੁਹਾਰ
ਲਾਗ ਤੁਰਤ ਛੁਡਾਵਈ॥ ਬੂਡਤਅਥਾਹਜੈਸੇਪ੍ਰਬਲਪ੍ਰਵਾਇ
ਵਿਖੈ ਪੇਖਤ ਪੈਰ ਉਰਾਵਾਰ ਪਾਰ ਲੈ ਲਗਾਵਈ ॥ ਤੈਸੇ
ਅੰਤਕਾਲ ਜਮ ਜਾਲ ਕਾਲ ਬਿਆਲ ਗ੍ਰਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧ
ਸੰਗ ਸੰਤ ਸੁ ਮਿਟਾਵਈ ॥ ੧੬੭॥ ਨਿਹਕਾਮ ਨਿਹਕ੍ਰੋਧ
ਨ੍ਰਿਲੋਭ ਨਿਰਮੋਹ ਨਿਰਮੇਵ ਨਿਹਟੇਵ ਨਿਰਦੋਖ ਵਾਸੀਹੈ ॥
ਨਿਰਲੇਪ ਨਿਰਬ ਣਨਿਰਮਲ ਨਿਰਵੈਰ ਨਿਰਬਿਘਨਾਇ
ਨਿਰਾਲੰਬ ਅਬਿਨਾਸੀਹੈ ॥ ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿ ਰਾਧਾਰਨਿਰੰਕਾਰ
ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਨਿਹਚਲ ਨਿਹਭ੍ਰਾਂਤਿ ਨਿਰਭੈ ਨਿਰਾਸੀ ਹੈ ॥
ਨਿਹਕਰਮ ਨਿਹਭਰਮਨਿਹਸਰਮਨਿਹਸ੍ਵਾਦਨਿਰਬਿਵਾਦ
ਨਿਰੰਜਨ ਸੁੰਨਮੈ ਸੰਨਿਆਸੀਹੈ ॥੧੬੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ
ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਸਾਧਸੰਗ ਪਰਮਦਭੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸੇ
ਹੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰੰਗ ਮੈ ਅਨੇਕਰੰਗਜਿਉ ਤਰੰਗ ਰੰਗ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ
ਮੈ ਅਨੇਕ ਰਸ ਹੋਇ ਬਿਲਾਸੇਹੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਗੰਧ ਸੰਧਮੈਸੁਗੰਧ
ਸਮਬੰਧ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਰਤਿ ਅਨਿਕ ਅਨਾਹਦਉਲਾਸੇਹੈ॥
ਪ੍ਰੇਮ ਅਸਪਰਸ ਕੋਮਲਤਾ ਸੀਤਲਤਾ ਕੈ ਅਕਥ ਕਥਾ
ਬਿਨੋਦ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸੇ ਹੈ ॥੧੬੯॥ ਪ੍ਰੇਮਰੰਗ ਸਮਸਰਿ
ਪੂਜਿਸ ਨ ਕੋਉਰੰਗ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਪੁਜਿਸ ਨ ਅਨਰਸ ਸਮਾਨ
ਕੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਗੰਧਪੁਜਿਸਿ ਨ ਆਨਕੋਊ ਐ ਸੁਗੰਧਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਭਤਾ
ਪੁਜਿਸਪ੍ਰਭਤਾਨ ਆਨਕੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਤੋਲ _ਲਿ ਨ ਪੁਜਸਿ ਤੋਲ

ਤੁਲਾਧਾਰ ਮੋਲ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਜਸਨ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਕੇ ॥ ਏਕ ਬੋਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਪੁਜਸਿ ਨਹੀ ਬੋਲ ਕੋਊ ਗਯਾਨ ਉਨਮਾਨ ਅਸ ਥਕਤ ਕੋਟਾਨ ਕੇ ॥ ੧੭੦ ॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਸ ਅਨਦ ਸਹਜਸੁਖ ਬਿਸਮ ਕੋਟਾਨਿਹੈ॥ ਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿ ਸੋਭ ਲੋਭਕੈ ਲੁਭਿਤ ਹੋਇ ਕੋਟਿਨਕੋਟਾਨਿ ਛਬਿ ਛਬਿ ਕੈ ਲੋਭਾਨਿਹੈ ॥ ਕੋਮਲਤਾ ਕੋਟ ਲੋਟਪੋਟਹੁਇ ਕੋਮਲਤਾ ਕੈ ਸੀਤਲਤਾ ਕੋਟਿ ਓਟਿ ਚਾਹਤ ਹਿਰਾਨਹੈ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਕੋਟਾਨਿਅਨਹਦਗਦਗਦ ਹੋਤ ਮਨ ਮਧਕਰ ਤਿਹ ਸੰਪਟ ਸਮਾਨ ਹੈ ॥੧੭੧॥ ਸੋਵਤਪੈਸੁਪਨਚਰਿਤ੍ਰ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦੇਖਿਓ ਚਾਹੈ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਬਿਖੈ ਉਨਮਨੀ ਜੋਤਿ ਹੈ ॥ ਸੁਰਾਪਾਨ ਸ੍ਵਾਦਮਤਵਾਰਾਪ੍ਰਿਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਜਿਉਨਿਝਰਅਪਾਰ ਧਾਰ ਅਨਭੈ ਉਦੋਤ ਹੈ ॥ ਬਾਲਕ ਪੈ ਨਾਦ ਦਾਦ ਸਬਦ ਬਿਧਾਨ ਚਾਹੈ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਰੁਨਝੁਨ ਸੁਰਤਿ ਸਰੋਤ ਹੈ॥ ਅਕਥਕਥਾ ਬਿਨੋਦ ਸੋਈ ਜਾਨੈ ਜਾਮੈ ਬੀਤੈ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਜਿਉ ਤਰੋਵਰ ਨ ਗੋਤ ਹੈ ॥੧੭੨॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਕੋ ਪਤਾਪ ਸੋਈ ਜਾਨੈ ਜਾਮੈ ਬੀਤੈ ਮਦਨ ਮਦੋਨ ਮਤਿਵਾਰੋ ਜਾਗ ਜਾਨੀਐ ॥ ਘੂਰਮ ਹੋਇ ਘਾਇਲ ਸੋ ਘੂਮਤ ਅਰਨਦ੍ਰਿਗ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰਤਾ ਨਿਲਜ ਲਜਾਹੂ ਜਾਨੀਐ॥ ਰਸਨਾ ਰਸੀਲੀ ਕਥਾ ਅਕਥਕੈ ਮੋਨਬ੍ਰਤ ਅਨਰਸ ਰਹਿਤ ਨ ਉਤਰੁ ਬਖਾਨੀਐ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸੰਕੋਚ ਸਮਸਰਿ ਉਸਤੁਤਿ ਨਿੰਦਾ ਪਾਪ ਡਗਮਗ ਜਤਕਤ ਬਿਸਮਾਨੀਐ ॥ ੧੭੩ ॥ ਤਨਕ ਹੀ ਜਾਮਨਕੈ ਦੂਧ ਦਧ ਹੋਤ ਜੈਸੇ ਤਨਕਹੀ ਕਾਂਜੀ ਪਰੈ ਦੂਧ

ਫਾਟਿ ਜਾਤਿ ਹੈ ॥ ਤਨਕ ਹੀ ਬੀਜ ਬੋਇ ਬਿਰਖ ਬਿਥਾਰ ਹੋਇ ਤਨਕ ਹੀ ਚਿਨਗ ਪਰੇ ਭਸਮ ਹੋਇ ਸਮਾਤ ਹੈ॥ ਤਨਕ ਹੀ ਖਾਇ ਬਿਖ ਹੋਤ ਹੈ ਬਿਨਾਸ ਕਾਲ ਤਨਕ ਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੈ ਅਮਰ ਹੁਇ ਗਾਤ ਹੈ ॥ ਸੰਗਤਿ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਗਨਿਕਾ ਬਿਆਹਤਾ ਜਿਉ ਤਨਕ ਮੈ ਉਪਕਾਰ ਅਉ ਬਿਕਾਰ ਘਾਤ ਹੈ॥੧੭੪॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਕੈ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨ ਸੋਈ ਤਉ ਅਸਾਧ ਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰ ਹੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕੈ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨ ਸੋਈ ਤਉ ਅਸਾਧਸੰਗਿ ਬਾਦ ਅਹੰਕਾਰ ਹੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅਸਨ ਬਸਨ ਕੈ ਮਹਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੋਈ ਤਉ ਅਸਾਧ ਸੰਗ ਬਿਖਮ ਅਹਾਰ ਹੈ॥ ਦੁਰਮਤ ਜਨਮ ਮਰਨ ਹੁਇ ਅਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰ ਹੈ ॥ ੧੭੫॥ ਗੁਰਮਤਿ ਚਰਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਹੋਇ ਗੁਰਮਤਿ ਲੋਚਨ ਅਛਤ ਅੰਧ ਕੰਧ ਹੈ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਰਤਿ ਕੈ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲੇ ਦੁਰਮਤਿ ਕਠਿਨ ਕਪਾਟ ਸਨਬੰਧ ਹੈ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਦੁਰਮਤਿ ਮੁਖ ਦੁਰਬਚਨ ਦ੍ਰੁਗੰਧ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਨ ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਰਮੱਤਿ ਬਿਗ੍ਰਹ ਬਿਰੋਧ ਕ੍ਰੋਧ ਸੰਧ ਹੈ॥੧੭੬॥ ਦੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗਤਿ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਕਾਮ ਚੇਸਟਾ ਸੰਜੋਗ ਜਤ ਸਤਵੰਤ ਹੈ ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਕੇ ਬਿਰੋਧ ਬਿਖੈ ਸਹਜ ਸੰਤੋਖ ਮੋਖ ਲੋਭ ਲਹਰੰਤਰ ਧਰਮਧੀਰ ਜੰਤ ਹੈ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਦ੍ਰੋਹ ਕੈ ਅਰਥ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਸੈ ਅਹੰਮੇਵ ਟੇਵ ਦਇਆ ਦ੍ਰਵੀਭੂਤ ਮੰਤ ਹੈ॥ ਦੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਚਿਤ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰਤਾ

ਸੁਭਾਵ ਪਰਉਪਕਾਰ ਅਉਬਿਕਾਰਮੂਲ ਮੰਤਹੈ ॥ ੧੭੭ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸਿੱਖ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਥਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੈ ਬਸੈਤਾਪਾਛੈ ਕਰਤ
ਆਗਿਆ ਮਾਇਆਕੈ ਮਨਾਵਈ ॥ ਆਗਿਆਮਾਨ ਗਿਆਨ
ਗੁਰ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖਿ ਫਲ ਨਿਜਪਦ
ਪਾਵਈ॥ਨਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਧਾਮਸਹਜ ਸਮਾਧ ਲਿਵਅਗਮ
ਅਗਾਧ ਕਥਾ ਕਹਤ ਨ ਆਵਈ ॥ ਜੈਸੋ ਜੈਸੋ ਭਾਉ ਕਰਿ
ਪੂਜਤ ਪਦਾਰਬਿੰਦ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰਕੈ ਮਨੋਰਥਪੁਜਾਵਈ ॥
੧੭੮ ॥ਜੈਸੇ ਪ੍ਰਿਅ ਭੇਟਤ ਅਧਾਨਨਿਰਮਾਨ ਹੋਤ ਬਾਂਛਤ
ਬਿਧਾਨ ਖਾਨ ਪਾਨ ਅਗ੍ਰ ਭਾਗਹੈ॥ਜਨਮਤਸੁਤਖਾਨ ਪਾਨ
ਕੋ ਸੰਜਮ ਕਰੈ ਸੁਤਹਿਤ ਰਸ ਕਸ ਸਕਲ ਤਿਆਗਿ ਹੈ ॥
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਕਾਮਨਾ ਪੁਜਾਇਨਾਮ ਨਿਹਕਾਮ
ਧਾਮ ਅਨਤ ਨਲਾਗਿ ਹੈ ॥ ਨਿਸਿ ਅੰਧਕਾਰ ਭ ਸਾਗਰ
ਸੰਸਾਰ ਬਿਖੇ ਪੰਚ ਤਸਕਰਜੀਤਸਿੱਖਹੀਸੁਜਾਗਹੈ॥ ੧੭੯
॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਬਾਲਕ ਸਿਖ ਚਰਨ
ਕਮਲ ਰਜ ਮਹਿਮਾ ਅਪਾਰ ਹੈ॥ ਸਿਵਸਨਕਾਦਿਕਬ੍ਰਹਮਾ
ਦਿਕ ਨ ਗੰਮਤਾ ਹੈ ਨਿਗਮ ਸੇਖਾਦਿ ਨੇਤਿਨੇਤਿਕੈ ਉਚਾਰ
ਹੈ॥ ਚਤੁਰ ਪਦਾਰਥ ਤ੍ਰਿਕਾਰ ਤ੍ਰਿਭਵਨਚਾਹੈਜੋਗ ਭੋਗ _ਰ
ਸਠ ਸਰਧਾ ਸੰਸਾਰਹੈ॥ ਪੂਜਨਕੇਪਜ ਅਰੁ ਪਾਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰ
ਕਰੈ ਅਕਥ ਕਥਾਬੀਚਾਰ ਬਿਮਲ ਬਿਥਾਰਹੈ॥੧੮੦॥ਗੁਰ
ਮੁਖ ਸੁਖਫਲ ਚਾਖਤ ਭਈਉਲਟ ਭਨਸਨਾਤਨਮਨਉਨ
ਮਨ ਮਾਨੇਹੈ॥ਦੁਰਮਤਿ ਉਲਟਿ ਭਈ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਦੈ
ਦੁਰਜਨਸੁਰਜਨ ਕਰਿ ਪਹਿਚਾਨੇ ਹੈ॥ ਸੰਸਾਰੀਸੋ ਉਲਟਿ

ਪਲਟਿਨਿਰੰਕਾਰੀਭਏਬਗਬੰਸਹੰਸ ਭਏ ਸਤਿ ਗੁਰ ਗਾਨਾਨੈ ਹੈ॥ ਕਾਰਨਅਧੀਨ ਦੀਨ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਭਏ ਹਰਨ ਭਰਨ ਬੇਦ ਅਲਖ ਲਖਾਨੇ ਹੈ॥੧੯੧॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਚਾਖਤ ਉਲਟਿ ਭਈ ਜੋਨਿ ਕੈ ਅਜੋਨ ਭਏ ਕੁਲ ਅਕੁਲੀਨ ਹੈ॥ ਜੰਤਨ ਤੇ ਮੰਤ ਅਉਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਨਾਸੀਭਏਅਧਮ ਅਸਾਧ ਭਏ ਸਾਖ ਪਰਬੀਨ ਹੈ॥ ਲਾਲਚੀ ਲਲੂਜਨ ਭੇ ਪਾਵਨ ਕੈ ਪੂਜ ਕੀਨੇ ਅੰਜਨ ਜਗਤ ਮੈ ਨਿਰੰਜਨਈ ਦੀਨਹੈ॥ ਕਾਟਿ ਮਾਇਆਫਾਸੀਗੁਰਗ੍ਰਿਹਮੈਉਦਾਸੀਕੀਨੇ ਅਨਭੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਭੀਨੇਹੈ॥੧੯੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਧਿਆਨ ਅਸਚਰਜ ਮੈ ਦਰਸਨੀ ਹੋਤ ਖਟ ਦਰਸ ਅਤੀਤਹੈ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਿਹਕਾਮ ਧਾਮ ਸੇਵਕ ਨ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕੀ ਨ ਪ੍ਰੀਤਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਸੁਰਤਿਲਿਵਮੂਲਮੰਤ੍ਰ ਆਨਤੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਕੀਨ ਸਿਖਨ ਪ੍ਰਤੀਤਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਾਧਸੰਗਤ ਪੰਗਤ ਸੁਖ ਹੰਸਬੰਸ ਮਾਨਸਰ ਅਨਤ ਨ ਚੀਤ ਹੈ॥੧੯੩॥ ਘੋਸਲਾ ਮੈ ਅੰਡਾ ਤਜਿ ਊਡਤ ਅਕਾਸ ਚਾਰੀ ਸੰਧਿਆ ਸਮੈ ਅੰਡਾ ਹੇਤ ਚੇਤ ਫਿਰ ਆਵਈ॥ ਤਿਰੀਆ ਤਿਆਗ ਸੁਤ ਜਾਤ ਬਨ ਖੰਡ ਬਿਖੈ ਸੁਤ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਗ੍ਰਿਹ ਆਇ ਸੁਖ ਪਾਵਈ॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਕੁੰਭ ਕਰਿ ਛਾਡੀਅਤ ਜਲ ਚਰੀ ਜਬ ਚਾਹੇ ਤਬ ਗਹਿਲੇਤ ਮਨਿ ਭਾਵਈ॥ ਤੈਸੇ ਚਿਤ ਚੰਚਲ ਭ੍ਰਮਤਹੈ ਚਤੁਰਕੁੰਟ ਸਤਿਗੁਰਬੋਹਿਥ ਬਿਹੰਗ ਠਹਿ- ਰਾਵਈ॥੧੯੪॥ ਚਤਰ ਬਰਨ ਮੈਂ ਨ ਪਾਈਐ ਬਰਨ ਤੈਸੋ ਖਟਿ ਦਰਸਨ ਮੈ ਨ ਦਰਸਨ ਜੋਤਿ ਹੈ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਪੁਰਾਨਬੇਦ

ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਮਾਨ ਖਾਨ ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦ ਮੈ ਨ ਸਬਦ ਉਦੋਤ
ਹੈ॥ਨਾਨਾ ਬਿੰਜਨਾਦ ਸ੍ਵਾਦ ਅੰਤਰ ਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਸਕਲ ਸੁਗੰਧ
ਮੈ ਨ ਗੰਧਿ ਸੰਧਿ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਉਸਨ ਸੀਤਲਤਾ ਸਪਰਸ ਅਪ-
ਰਸ ਨ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਤੁਲਿ ਓਤ ਪੋਤ ਹੈ॥ ੧੯੫ ॥
ਲਿਖਨ ਪੜ੍ਹਨ ਤਉਲਉ ਜਾਨੈ ਦਿਸੰਤਰ ਜਉ ਲਉ ਕਹਤ
ਸੁਨਤ ਹੈ ਬਿਦੇਸ ਕੈ ਸੰਦੇਸ ਕੈ ॥ ਦੇਖਤ ਅਉ ਦੇਖੀਅਤ ਇਤ
ਉਤ ਦੋਇ ਹੋਇ ਭੇਟਤ ਪਰਸ ਪਰ ਬਿਰਹ ਅਵੇਸ ਕੈ ॥
ਖੋਇ ਖੋਇ ਖੋਜੀ ਹੋਇ ਖੋਜਤ ਚਤਰ ਕੁੰਟ ਮ੍ਰਿਗਮਦ ਜੁਗਤ
ਨ ਜਾਨਤ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕ ॥ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਧ ਮਿਲੇ ਅੰਤਰ ਅੰਤਰ-
ਜਾਮੀ ਸ੍ਵਾਮੀ ਸੇਵ ਸੇਵਕ ਨਿਰੰਤਰ ਅਦੇਸ ਕੈ ॥ ੧੯੬ ॥
ਦੀਪਕ ਪਤੰਗ ਸੰਗ ਪ੍ਰੀਤ ਇਕ ਅੰਗੀ ਹੋਇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਚਕੋਰ
ਘਨ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਨ ਹੋਤ ਹੈ॥ ਚਕਈ ਅਉ ਸੂਰ ਜਲ ਮੀਨ
ਜਿਉ ਕਮਲ ਅਲਿ ਕਾਸਟ ਅਗਨ ਮ੍ਰਿਗ ਨਾਦ ਕੋ ਉਦੋਤ ਹੈ
॥ਪਿਤ ਸੁਤ ਹਿਤ ਅਰ ਭਾਮਨੀ ਭਤਾਰ ਗਤਿ ਮਾਇਆ ਅਉ
ਸੰਸਾਰ ਦੁਆਰ ਮਿਟਤ ਨ ਛੋਤ ਹੈ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਗਤਿ
ਮਿਲਾਪ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਾਚੋ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਸੁਖਦਾਈ ਓਤ
ਪੋਤਿ ਹੈ ॥ ੧੯੭ ॥ ਲੋਗਨ ਮੈਂ ਲੋਕਾਚਾਰ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਪਜਾਰ ਮਿਥਨ ਬਿਉਹਾਰ ਦੁਖਦਾਈ ਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ ਬੇਦ
ਮਿਰਜਾਦਾ ਮੈ ਕਹਤ ਹੈ ਕਥਾ ਅਨੇਕ ਸੁਨੀਐ ਨ ਤੈਸੀ ਪ੍ਰੀਤ
ਮਨ ਮੈ ਨ ਮਾਨੀਐ॥ਗਿਆਨ ਉਨਮਾਨ ਮੈ ਨ ਜਗਤ ਭਗਤ
ਬਿਖੈ ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦ ਆਦਿ ਅੰਤ ਹੂ ਨ ਜਾਨੀਐ ॥ ਗੁਰ
ਸਿਖ ਸੰਗਿਤ ਮਿਲਾਪ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਜੈਸੋ ਤੈਸੋ ਨ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਬਿਖੈ

ਅਉਰ ਠਉਰ ਆਨੀਐ॥੧੮੮॥ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੀਉ ਕਰੈ ਹਰੈਹਉਮੈ ਰੋਗਰਿਦੈ ਨਿੰਮ੍ਰਿਤਾ ਨਿਵਾਸ ਹੈ॥ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਲੀਨ ਸਾਧ ਸੰਗਿਮਿਲਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿਭਾਇਦੁਬਧਾਬਿਨਾਸਹੈ॥ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਪੂਰਨਹੁਇ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਬਿਖੈ ਅਨਭੈ ਅਭਿਆਸ ਹੈ॥ ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਚਾਇਚਿੰਤਾਮੈ ਅਤੀਤ ਚੀਤ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰਦਾਸ ਹੈ॥ ੧੮੯ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਚੀਤ ਆਸਾ ਮੈਂ ਨਿਰਾਸ ॥ ਨਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਧਾਮ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ ਰਿਦੈ ਬਰਤੈ ਬਰਤਮਾਨ ਗਿਆਨਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ॥ ਸੂਖਮ ਸਥੂਲ ਏਕ ਏਕਔ ਅਨੇਕ ਮੇਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਬ੍ਰਹਮਬਿਸ੍ਵਾਸ ਹੈ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਲਿਵ ਆਪਾ ਖੋਇ ਹੋਇ ਰੇਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਦਾਸਹੈ॥੧੯੦॥ ਹਉਮੈ ਅਭਿਮਾਨ ਕੈ ਅਗਿਆਨਤਾ ਅਵਗਿਆ ਗੁਰ ਨਿੰਦਾ ਗੁਰਦਾਸਨਕੈ ਨਾਮ ਗੁਰਦਾਸਹੈ॥ ਮਹੁਰਾ ਕਹਾਵਮੀਠਾ ਗਈ ਸੋ ਕਹਾਵੈਆਈ ਰੂਠੀ ਕਉਕਹਤ ਤੂਠੀਹੋਤਉਪਹਾਸਹੈ॥ਬਾਂਝਕਹਾਵੈ ਸਪੂਤੀ ਦੁਹਾਗਨ ਸੁਹਾਗਨ ਭਰੀ ਤਿਸੀ ਰੀਤਿ ਕਾਟਿਓ ਨਕਟਾ ਕੋ ਨਾਸ ਹੈ॥ ਬਾਵਰੋ ਕਹਾਵੈ ਭੋਰੋ ਆਂਧਰੈ ਕਹੈ ਸੁਜਾਖੋ ਚੰਦਨ ਸਮੀਪ ਜੈਸੇ ਬਾਂਸੁਨਕੋ ਬਾਸਹੈ॥੧੯੧॥ ਗੁਰਸਿਖਏਕ ਮੇਕ ਰੋਮ ਨ ਪੁਜਸਿ ਕੋਟਿ ਹੋਮਜਗ ਭੋਗ ਨਈ ਬੇਦਪੁਜਾਚਾਰਹੈ ॥ ਜੋਗ ਗਜਾਨ ਧਜਾਨ ਅਧਜਾਤਮ ਰਿਧਸਿਧਿ ਨਿਧੋਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮਾਦਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਹੈ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ

ਸਾਸਤ੍ਰ ਅਉ ਸਾਂਗੀਤ ਸੁਰ ਸਰਿ ਦੇਵ ਸਥਲ ਮਾਇਆ ਬਿਸਥਾਰ ਹੈ ॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿਅਸੰਖ ਜਾਕੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਚਰਨ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨਮਸਕਾਰਹੈ ॥੧੯੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜ ਗੁਰਸਿਖ ਮਾਥੈਲਾਗੀਬਾਛਤ ਸਕਲ ਗੁਰਸਿਖ ਪਗ ਰੇਨ ਹੈ॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਿ ਕਮਲਾ ਕਲਪਤਰੁ ਪਾਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਮਧੇਨਹੈ ॥ ਸੁਰ ਨਰ ਨਾਥ ਮੁਨਿ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਅਉਤ੍ਰਿਕਾਲ ਲੋਗਬੇਦ ਗਿਆਨਉਨਮਾਨ ਜੇਨ ਕੇਨਹੈ॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਅਸੰਖ ਜਾਕੈ ਨਮੋ ਨਮੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਦੇਨਹੈ॥੧੯੩॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਤਿਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿਭਾਇਚਾਇ ਕੈ ਚਈਲੇਹੈ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਲਿਵ ਅਤਿ ਅਸਚਰਜ ਮੈ ਬਚਨ ਤੰਬੋਲ ਸੰਗ ਸੰਗ ਹੁਇ ਰੰਗੀਲੇਹੈ॥ ਸਬਦਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਲੀਨ ਜਲ ਮੀਨ ਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੈ ਰਸਕ ਰਸੀਲੇਹੈ॥ ਸੋਭਾ ਨਿਧਿ ਸੋਭਾ ਕੋਟਿ ਓਟ ਲੋਭ ਕੈ ਲੁਭਿਤ ਕੋਟਿ ਛਬਿ ਛਾਹ ਛਿਪੈ ਛਬਿ ਕੈ ਛਬੀਲੇ ਹੈ ॥੧੯੪॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਏਕ ਮੇਕ ਰੋਮ ਕੀਅਕਥਕਥਾ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਹਿਮਾ ਕੋ ਪਾਵਈ॥ ਏਕ ਓਅੰਕਾਰ ਕੇਬਿਥਾਰਕੋਨਪਾਰਾ-ਵਾਰ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿਸਮਾਵਈ॥ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਸਾਧਸੰਗ ਮੈ ਨਿਵਾਸ ਦਾਸਨ ਦਾਸਾਨ ਮਤਿ ਆਪਾ ਨ ਜਤਾਵਈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹੈਓਤਿ ਪੋਤਿ ਤਾਕੀ ਜੋਤਿ ਤਾਹੀ ਬਨਿ ਆਵਈ ॥ ੧੯੫ ॥ ਪਵਨਹਿ ਪਵਨ ਮਿਲਤ ਨਹੀਪੇਖੀਅਤ ਸਲਿਲੈ ਸਲਿਲ

ਮਿਲਤ ਨਾਹਿ ਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ ਜੋਤੀ ਮਿਲੇ ਜੋਤ ਹੋਤ ਭਿੰਨ
ਭਿੰਨ ਕੈਸੇ ਕਰਿ ਭਸਮਹਿ ਭਸਮ ਸਮਾਨੀ ਕੈਸੇ ਜਾਨੀਐ॥
ਕੈਸੇ ਪੰਚਤੱਤ ਮੇਲ ਖੇਲ ਹੋਤ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਾਨ ਬਿਛਰਤ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਾਨ
ਕੈਸੇ ਉਨਮਾਨੀਐ॥ ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਅਤਿ ਬਿਸਮ ਅਸ-
ਚਰਜ ਮੈ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਅਗਮਿਤਿ ਕੈਸੇ ਉਰ ਆਨੀਐ॥
੧੯੬॥ ਚਾਰ ਕੁੰਟ ਸਾਤ ਦੀਪ ਮੈ ਨ ਨਵਖੰਡ ਬਿਖੈ ਦਹਦਿਸ
ਦੇਖੀਐ ਨ ਬਨ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾਨੀਐ॥ ਲੋਗ ਬੇਦ ਗਜਾਨ ਉਨਮਾਨ
ਕੈ ਨ ਦੇਖ ਜੋ ਸੁਨਿਓ ਸ੍ਵਰਗ ਪਇਆਲ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਨ
ਮਾਨੀਐ॥ ਭੂਤ ਅਉ ਭਵਿੱਖ ਨ ਬਰਤਮਾਨ ਚਾਰੋ ਜੁਗ ਚਤੁਰ
ਬਰਨ ਖਟ ਦਰਸਨ ਧਿਆਨੀਐ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪ
ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਜੈਸੋ ਤੈਸੋ ਅਉਰ ਠਉਰ ਸੁਨੀਐ ਨ ਪਹਿਚਾਨੀਐ
॥੧੯੭॥ ਊਪ ਮੈ ਪਯੂਖ ਰਸ ਰਸਨਾ ਰਸਤ ਹੋਇ ਚੰਦਨ
ਸੁਬਾਸ ਤਾਸ ਨਾਸਕਾ ਨ ਹੋਤ ਹੈ॥ ਨਾਦ ਬਾਦ ਸੁਰਤਿ ਬਿਹੂਨ
ਬਿਸਮਾਦ ਗਤਿ ਬਿਬਿਧਿ ਦਰਸ ਨ ਬਿਨ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁਜੋਤਿ ਹੈ॥
ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਸ ਨ ਸਪਰਸ ਉਸਨ ਸੀਤ ਕਰ ਚਰਨ ਹੀਨ
ਧਰ ਅਉਖਧੀ ਉਦੋਤ ਹੈ॥ ਜਾਹਿ ਪੰਚ ਦੋਖ ਨਿਰਦੋਖ ਮੋਖ
ਪਾਵੈ ਕੈਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜ ਸੰਤੋਖ ਹੁਇ ਅਛੋਤ ਹੈ॥੧੯੮॥
ਨਿਹਫਲ ਜਿਹਬਾ ਹੈ ਸਬਦ ਸੁਆਦਿ ਹੀਨ ਨਿਹਫਲ ਸੁਰਤਿ
ਨ ਅਨਹਦ ਨਾਦ ਹੈ॥ ਨਿਹਫਲ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਪਾ ਆਪ
ਦੇਖੀਅਤਿ ਨਿਹਫਲ ਸੁਆਸ ਨਹੀ ਬਾਸ ਪਰਮਾਦ ਹੈ॥ ਨਿਹ-
ਫਲ ਕਰ ਗੁਰ ਪਾਰਸ ਪਰਸਿ ਬਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗ ਬਿਹੂਨ
ਪਗ ਬਾਪ ਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਗ ਅੰਗ ਪੰਗ ਸਰਬੰਗ ਲਿਵ

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁਰਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦ ਹੈ॥੧੯੯॥ਪਸੂਆਦ ਮਨੁਖ ਦੇਹ ਅੰਤਰੁ ਅੰਤਰੁ ਇਹੈ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿਕੇ ਬਿਬੇਕ ਅਬਿਬੇਕ ਹੈ॥ ਪਸੁ ਹਰਿਆਉ ਕਹਿਓ ਸੁਨਿਓ ਅਨਸੁਨਿਓ ਕਰੈ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਉਪਦੇਸ ਰਿਦੈ ਟੇਕ ਹੈ॥ ਪਸੂਆ ਸਬਦ ਹੀਨ ਜਿਹਬਾ ਨ ਬੋਲਿ ਸਕੈ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਬੋਲੈ ਬਚਨ ਅਨੇਕ ਹੈ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸੁਨਿ ਸਮਝਿ ਬੋਲੈ ਬਿਬੇਕੀ ਨਾਤਰ ਅਚੇਤ ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਹੂ ਮੈ ਏਕ ਹੈ ॥੨੦੦॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਹੀਨ ਪਸੂਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਦੇਹ ਖੜ ਖਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕੋ ਸੁਆਉ ਹੈ॥ ਗੋਬਰ ਗੋ ਮੂਤ੍ਰ ਸੂਤ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਭਏ ਮਾਨਸ ਦੇਹੀ ਨਿਖਿਧ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਪਿਆਉ ਹੈ ॥ ਬਚਨ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਸਾਧਨ ਕੈ ਸਾਧ ਭਏ ਅਧਮ ਅਸਾਧ ਖਲ ਬਚਨ ਦੁਰਾਉ ਹੈ ॥ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਰਸਿਕ ਰਸਾਇਨ ਹੋਇ ਮਾਨਸ ਬਿਖੈ ਧਰ ਬਿਖਮ ਬਿਖੁ ਭਾਉ ਹੈ॥੨੦੧॥ ਪਸੂ ਖੜਿ ਖਾਤ ਖਲ ਸਬਦਿ ਸੁਨੀਯਤਿ ਹੀਨ ਮੋਨ ਕੋ ਮਹਾ-ਤਮ ਪੈ ਅਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਵਾਹ ਜੀ॥ ਨਾਨਾ ਮਿਸਟਾਨ ਖਾਨ ਪਾਨ ਮਾਨਸ ਮੁਖ ਰਸਨਾ ਰਸੀਲੀ ਹੋਇ ਸੋਇ ਭਲੀ ਤਾਹਿ ਜੀ॥ ਬਚਨ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਫਲ ਬਚਨ ਬਿਹੂਨ ਪਸੁ ਪਰਮਿਤਿ ਆਹਿ ਜੀ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਗਤਿ ਬਚਨ ਬਿਬੇਕ ਹੀਨ ਬਿਖਦਰ ਬਿਖਮ ਚਕਤ ਚਿਤੁ ਚਾਹਿ ਜੀ॥ ੨੦੨॥ ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਬ੍ਰਿਹਾ ਬਿਆਪੈ ਦ੍ਰਿਗਨ ਹੁਇ ਸਵਨ ਬਿਰਹੁ ਬਿਆਪੈ ਮਧਰ ਬਚਨ ਕੈ॥ ਸੰਗਮ ਸਮਾਗਮ ਬਿਰਹੋਂ ਬਿਯਾਪੈ ਜਿਹਬਾ ਕੈ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਅੰਕ

ਮਾਲ ਕੀ ਰਚਨਕੈ॥ਸਿਹਜਾ ਗਵਨ ਬਿਰਹਾਬਿਆਪੈਚਰਨ
ਹੁਇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਿਰਹ ਨ੍ਰਬੱਗ ਹੁਇ ਸਚਨਕੈ ॥ ਰੋਮ ਰੋਮ
ਬਿਰਹ ਬ੍ਰਿਥਾਕੈ ਬਿਹਬਲ ਭਈ ਸੰਸਾਜਿਉ ਬਹੀਰ ਪੀਰ
ਪ੍ਰਬਲ ਭਚਨ ਕੈ॥ ੨੦੩॥ ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਦਨ
ਅਨੂਪ ਰੂਪਅਤਿਅਸਚਰਜ ਮੈਨਾਇਕਾ ਕਹਾਈਹੈ॥ਲੋਚਨ
ਕੀ ਪੁਤਰੀਮੈਂ ਤਨਕ ਤਾਰਕਾਸਿਯਾਮਤਾਕੋਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਤਿਲ
ਬਨਤਾ ਬਨਾਈ ਹੈ ॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ ਛਬ ਤਿਲਛਿਪਤ
ਛਾਹੇਕੋਟਨ ਕੋਟਾਨ ਸੋਭ ਲੋਭਲਲਚਾਈਹੈ॥ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ
ਕੇ ਨਾਇਕ ਕੀ ਨਾਇਕਾ ਭਈ ਤਿਲਕੇ ਤਿਲਕ ਸਰਬ
ਨਾਇਕਾਮਿਟਾਈ ਹੈ॥੨੦੪॥ਸੁਪਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਾਨਕ
ਬਨੇ ਬਚਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨਪਵਿਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰਆਜਮੇਰੇਆਏਹੈ॥ਪਰਮ
ਦਇਆਲਲਾਲ ਲੋਚਨ ਬਿਸਾਲ ਮੁਖ ਬਦਨ ਰਸਾਲਮਧੁ
ਮਧਰ ਪੀਆਏ ਹੈ॥ਸੋਭਤ ਸਿਹਜਾਸਨਬਿਲਾਸਨ ਕੈ ਅੰਕ
ਮਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਸ ਹੁਇ ਸਹਜਸਮਾਏਹੈ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕਸਬਦ
ਸੁਨਿ ਅਖੀਆ ਉਘਰ ਗਈਭਈਜਲ ਮੀਨਗਤਿ ਬਿਰਹ
ਜਗਾਏ ਹੈ॥੨੦੫॥ਦੇਖਬੇ ਕੋ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਦਰਸ ਦਖਾਏਬੇ
ਕਉ ਕੈਸੇ ਪ੍ਰਿਅ ਦਰਸਨ ਦੇਖੀਐਦਖਾਈਐ॥ ਕਹਬੇ ਕਉ
ਸੁਰਤ ਹੈ ਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਬੇਕਉਕੈਸੇਗੁਨਨਿਧਗੁਨਸੁਨੀਐ
ਸੁਨਾਈਐ॥ਮਨਮੈ ਨ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿਮੈਨਮਨ ਨਿਹ-
ਚਲ ਹੁਇ ਨ ਉਨਮਨਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ [illegible]ਗ
ਰੰਗ ਰੂਪ ਕੁਲ ਹੀਨ ਦੀਨ ਕੈਸੇਬਹੁ ਨਾਇਕਕੀ ਨਾਇਕਾ
ਕਹਾਈਐ॥੨੦੬॥ਬਿਰਹ ਬਿਓਗਰੋਗਦੁਖਤ ਹੁਇਬਿਰ-

ਹਨੀਕਹੰਤ ਸੰਦੇਸਪਥਕਨ ਪੈ ਉਸਾਸਤੇ॥ ਦੇਖਹੁ ਤ੍ਰਿਗਦ
ਜੋਨਿਪਟੇਮਕੈ ਪਰੇਵਾਗੁਰਪਰਕਰਨਾਰਿਦੇਖਤੁਫਤਅਕਾਸ
ਤੇ॥ ਤੁਮਤੋ ਚਤਰ ਦਸ ਬਿਦਯਾਕੇ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਿਆਤ੍ਰਿਆਨ
ਛੁਡਾਵਹੋ ਬਿਰਹਾਰਿਪ ਤ੍ਰਾਸਤੇ॥ ਚਰਨਾਬਮੁਖਦੁਖ ਤਾਰਿਕ
ਚਮਤਕਾਰ ਹੇਰਤ ਹਿਰਾਤ ਰਵਿਦਰਸ ਪ੍ਰਗਾਸਤੇ॥੨੦੭॥
ਜੋਈਪ੍ਰਿਅ ਭਾਵੈ ਤਾਹਿਦੇਖ ਐ ਦਿਖਾਵੈਆਪਦ੍ਰਿਸਟ ਦਰਸ
ਮਿਲ ਸੋਭਾ ਦੈ ਸੁਹਾਵਈ॥ ਜੋਇ ਪ੍ਰਿਅ ਭਾਵੈ ਮੁਕ ਬਚਨ
ਸੁਨਾਵੈਤਾਹਿ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਉਪਜਾਵਈ॥
ਜੋਈ ਪ੍ਰਿਅ ਭਾਵੈ ਦਹਿਦਿਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ਤਾਹਿ ਸੋਈ ਬਹੁ
ਨਾਇਕਕੀ ਨਾਇਕਾ ਕਹਾਵਈ॥ ਜੋਈ ਪ੍ਰਿਅ ਭਾਵੈ ਸਹ-
ਜਾਸਨ ਮਿਲਾਵੈ ਤਾਹਿਪ੍ਰੇਮ ਰਸਬਸ ਕਰਿ ਅਪਿਓ ਪੀਆ-
ਵਈ॥੨੦੮॥ ਜੋਈ ਪ੍ਰਿਅਭਾਵੈ ਤਾਹਿ ਸੁੰਦਰਤਾ ਕੈ ਸੁਹਾਵੈ
ਸੋਈ ਸੁੰਦਰੀਕਹਾਵੈ ਛਬਿਕੈ ਛਬੀਲੀਹੈ॥ ਜੋਈ ਪ੍ਰਿਅਭਾਵੈ
ਤਾਹਿ ਬਾਨਕ ਬਧੂ ਬਨਾਵੈ ਸੋਈ ਬਨਿਤਾ ਕਹਾਵੈ ਰੰਗ ਮੈ
ਰੰਗੀਲੀਹੈ॥ ਜੋਈ ਪ੍ਰਿਅ ਭਾਵੈ ਤਾਕੀ ਸਬੈ ਕਾਮਨਾਪੁਜਾਵੈ
ਸੋਈ ਕਾਮਨਾ ਕਹਾਵੈਸੀਲ ਕੈ ਸੁਸੀਲੀਹੈ॥ ਜੋਈਪ੍ਰਿਅਭਾਵੈ
ਤਾਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਲੈ ਪੀਆਵੈ ਸੋਈ ਪ੍ਰੇਮਨੀ ਕਹਾਵੈ ਰਸਿਕ
ਰਸੀਲੀ ਹੈ॥੨੦੯॥ ਬ੍ਰਿਹ ਬਿਓਗ ਸੋਗ ਸੇਤ ਰੂਪਹੁਇ
ਕਿਤਾਸ ਟੂਕ ਟੂਕ ਭਏ ਪਾਤੀ ਲਿਖੀਐ ਬਿਦੇਸਤੇ॥ ਬਿਰਹ
ਅਗਨ ਸੇ ਸ੍ਯਾਨੀ ਆਸੁ ਕ੍ਰਿਸਨਹੁਇ ਬਿਰਹਨੀ ਭੇਖ ਲੇਖ
ਬਿਖਮ ਸੰਦੇਸ ਤੇ॥ ਬਿਰਹ ਬਿਓਗ ਰੋਗ ਲੇਖਨਕੀਛਾਟੀ
ਫਟੀ ਰੁਦਨ ਕਰਤ ਲਿਖੇ ਆਤਮ ਅਵੇਸਤੇ॥ ਬ੍ਰਿਹਉਸਾ-

ਸਨ ਪ੍ਰਗਾਸਨ ਦੁਖਤਿ ਗਤਿ ਬਿਰਹਨੀ ਕੈਸੇ ਜੀਐ ਬਿਰਹ ਪਰਵੇਸ ਹੈ ॥ ੨੧੦ ॥ ਪੂਰਬ ਸੰਜੋਗ ਮਿਲਿ ਸੁਜਨ ਸਗ ਹੋਤਸਿਮਰਤ ਸੁਨਿਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ਸੰਦੇਸਕੈ ॥ ਬਿਧਿ ਸੇ ਬਿ ਮਿਲਿਦ੍ਰਿਸਟਬਰਸਲਿਵ ਬਿੱਦਮਾਨ ਧਿਆਨਰਸ ਰੂਪ ਭੇਸਕੈ ॥ ਰੈਨ ਸੈਨ ਸਮੈ ਸ੍ਰਤ ਸਬਦਿ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਆਤਮ ਗਿਆਨਪ੍ਰਮਾਤਮਪ੍ਰਵੇਸਕੈ ॥ ਗਜਾਨਧਜਾਨਸਿਮਰਨਉਲੰਘ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਬਸਿਹੇਤਬਿਸਮ ਅਵੇਸਕੈ ॥੨੧੧॥ ਏਕਸਿਅਧਿਕ ਏਕ ਨਾਇਕਾ ਅਨੇਕ ਜਾਕੈ ਦੀਨਕੇ ਦਿਆਲ ਹੁਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਹੈ ॥ ਸਜਨੀ ਰਜਨੀ ਸਸਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅਉਸਰ ਮੈਂ ਅਬਲੈਅਧੀਨ ਗਤਿ ਬੇਨਤੀ ਉਚਾਰੀ ਹੈ ॥ ਜੋਈਜੋਈ ਆਗਿਆਹੋਇਸੋਈ ਸੋਈ ਮਾਨਿ ਜਾਨਿ ਹਾਥ ਜੋਰੈ ਅਗ੍ਰਭਾਗਿਹੋਇਆਗਿਆਕਾਰੀਹੈ ॥ ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਚਾਇਕੈ ਚਈਲੇ ਭਜਉ ਸਫਲ ਜਨਮ ਧੰਨਿ ਆਜੁ ਮੇਰੀ ਬਾਰੀ ਹੈ ॥੨੧੨॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਮੇਂ ਤਨਕ ਤਾਰਿਕਾ ਸਿਆਮਤਾ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਤਿਲਤਿਲਕਤ੍ਰਿਲੋਕਕੋ ॥ ਬਨਿਤਾ ਬਦਨ ਪਰਿ ਪ੍ਰਗਟ ਬਨਾਇ ਰਾਖਿਓ ਕਾਮਦੇਵਕੋਟਿ ਲੋਟ ਪੋਟ ਅਵਿਲੋਕਕੋ ॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨ ਰੂਪ ਬਿਸਕਲ ਸਿਗਾਰ ਕੋ ਸਿਗਾਰ ਸਰਬ ਥੋਕਕੋ ॥ ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਿਲਕੀ ਅਤੁਲ ਸਭਾ ਸਰਸਤੀ ਕੋਟ ਮਾਨ ਭੰਗ ਧਿਆਨ ਕੋਕਕੋ ॥ ੨੧੩॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦਰਸ ਧਿਆਨਖਟ ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਸਕਲ ਦਰਸਸਮ ਦਰਸ ਦਿਖਾਏਹੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪੰਚ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਗਮ ਸਰਬ ਸਬਦ ਅਨਹਦਿ ਸਮਝਾਏਹੈਂ ॥ ਮੰਤ੍ਰ

ਉਪਦੇਸ ਪਰਵੇਸ ਕੈ ਅਵੇਸ ਰਿਦੇ ਆਦਿ ਕਉ ਆਦੇਸ ਕੈ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮਾਏ ਹੈਂ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਿਮਰਨ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਰਸਿਕ ਹੁਇ ਏਕ ਅਉ ਅਨੇਕ ਕੈ ਬਿਬੇਕ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਹੈਂ ॥ ੨੧੪॥ ਸਤਿ ਬਿਨ ਸੰਜਮ ਨ ਪਤਿ ਬਿਨ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ਸਚ ਬਿਨ ਸੋਚ ਨ ਜਨੇਉ ਜਤ ਹੀਨ ਹੈ ॥ ਬਿਨਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਗਿਆਨਬਿਨੁਦਰਸਧਿਆਨਭਾਉ ਬਿਨ ਭਗਤਿ ਨ ਕਥਨੀ ਭੈਭੀਨਹੈ॥ਸਾਂਤਿਨਸੰਤੋਖ ਬਿਨ ਸੁਖਨ ਸਹਜ ਬਿਨ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਬਿਨ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਹੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਬਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਨ ਏਕ ਟੇਕ ਬਿਨ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨ ਰੰਗ ਲਿਵ ਲੀਨ ਹੈ॥ ੨੧੫ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਿਤ ਹੁਇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਾਂਹਿ ਜਗ ਮਧੁਕਰ ਹੈ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਸੁਨਿ ਗਦ ਗਦ ਹੋਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਤਾਂਹਿ ਜਗਤ ਉਧਰ ਹੈ॥ ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛ ਕ੍ਰਿਪਾਕੈ ਗੁਰ ਦਇਆ ਨਿਧਾਨਸਰਬਨਿਧਾਨਦਾਨਦੋਖਦੁਖ ਹਰਿਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਦਾਸ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਦਾਸਾਨ ਦਾਸ ਤਾਸਨ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿ ਬ੍ਰਹ-ਮਾਦਿ ਸਮਸਰਿ ਹੈ ॥੨੧੬॥ਜਬਤੇਪਰਮਗੁਰਚਰਨ ਸਰਨਿ ਆਏ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਲਿਵ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰਹੈ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਚਰਣਾਮ੍ਰਿਤਕੈਚਾਹਿਤ ਚਰਨ ਰਜ ਸਕਲ ਮਕਰੰਦ ਹੈ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੁਖ ਸੰਪਟ ਸਹਜ ਘਰਿ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਪਰਮਾਰਥਬੀਚਾਰਹੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ॥ ੨੧੭ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਜਬਤੇ ਰਿਦੈ ਬਸਾਏ ਤਬ ਤੇ ਅਸਥਿਰ

ਚਿਤ ਅਨਤਨ ਧਾਵਹੀ॥ਚਰਨਕਮਲਮਕਰੰਦਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ
ਕੈ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਅਮਰ ਪਦ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹੀ॥ ਚਰਨਕਮਲ
ਗੁਰ ਜਬਤੇ ਧਿਆਨ ਧਾਰੇਆਨ ਗਿਆਨਧਿਆਨਸਰਬੰਗ
ਬਿਸਰਾਵਹੀ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਮਧੁ ਐ ਕਮਲ ਗਤ
ਮਨ ਮਨਸਾ ਥਕਤ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ ਆਵਹੀ॥੨੧੮॥ ਬਾਰੀ
ਬਹੁ ਨਾਇਕਕੀ ਨਾਇਕਾਪਿਆਰੀਕੇਰੀ ਘੇਰੀਅਨਿ ਪ੍ਰਬਲ
ਹੁਇ ਨਿੰਦ੍ਰਾਨੈਨਛਾਇਕੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਨੀਪਤਿਬ੍ਰਤਾਚਈਲੀਪ੍ਰਿਅ
ਆਗਮ ਕੀਨਿ ਕੋ ਨਿਰਾਦਰੁ ਕੈਸੋਈ ਨ ਭੈਛਾਇਕੈ॥ ਸਕੀ
ਹੁਤੀ ਸੋਤ ਬੀ ਭਈ ਗਈ ਸੁਖਧਾਇਕ ਪੈ ਜਹਾਕੇਤਹੀਲੇ
ਰਾਖੇਸੰਗਮਸੁਲਾਇਕੈ॥ ਸੁਪਨਚਰਿਤ੍ਰਮੈਨਮਿਤ੍ਰਹਿ ਮਿਲਨ
ਦੀਨੀ ਜਮ ਰੂਪ ਜਾਮਨੀ ਨ ਨਿਬਰੈ ਬਿਹਾਇਕੈ॥੨੧੯॥
ਰੂਪ ਹੀਨ ਕੁਲ ਹੀਨ ਗੁਨ ਹੀਨ ਗਿਆਨਹੀਨ ਸੋਭਾਹੀਨ
ਭਾਗਹੀਨਤਪ ਹੀਨ ਬਾਵਰੀ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਦਰਸਹੀਨਸਬਦ
ਸੁਰਤ ਹੀਨ ਬੁਧਿ ਬਲਹੀਨ ਸੂਧੇਹਸਤ ਨ ਪਾਵਰੀ॥ਪ੍ਰੀਤ
ਹੀਨ ਰੀਤ ਹੀਨ ਭਾਇ ਭੈ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੀਨ ਚਿਤਹੀਨ ਬਿਤ
ਹੀਨਸਹਜ ਸੁਭਾਵਰੀ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਹੀਨ ਦੀਨਾਧੀਨਪਰ-
ਚੀਨ ਲਗਿ ਚਰਨਿ ਸਰਨਿ ਕੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਰਾਵਰੀ॥
੨੨੦॥ ਜਨਨੀ ਸੁਤਹ ਬਿਖਦੇਤ ਹੇਤ ਕਉਨ ਰਾਖੈ ਘਰ
ਮੂਸੇ ਪਹਰੂਆ ਕਹੋਕੈਸੇ ਰਾਖੀਐ॥ ਕਰੀਆਜਉ ਬੋਰੈਨਾਵ
ਕਹੋ ਕੈਸੇ ਪਾਵੈ ਪਾਰ ਅਗੂਆਊ ਬਾਟ ਪਰੈ ਕਾ ਪੈ ਦੀਨ
ਭਾਖੀਐ॥ ਖੇਤੈ ਜਉ ਖਾਇਬਾਰ ਕਉਨਆਇ ਰਾਖਨਹਾਰ
ਚਤੁਰੈ ਕਰ ਅਨਿਆਉ ਪੂਛੈਕਉਨ ਸਾਖੀਐ॥ ਰੋਗੀਐਜਉ

ਬੈਦ ਮਾਰੈ ਮਿਤ੍ਰ ਜਉ ਕਮਾਵੈ ਦ੍ਰੋਹ ਗੁਰ ਨ ਮੁਕਤਿ ਕਰੈ ਕਾਪੈ ਅਭਿਲਾਖੀਐ ॥ ੨੨੧ ॥ ਮਨ ਮਧੁਕਰ ਗਤਿ ਭ੍ਰਮਤ ਚਤੁਰ ਕੁੰਟ ਚਰਨ ਕਮਲਸੁਖ ਸੰਪਟਸਮਾਈਐ ॥ ਸੀਤਲ ਸੁਗੰਧ ਅਤਿਕੋਮਲ ਅਨੂਪਰੂਪ ਮਧੁ ਮਕਰੰਦਰਸਅਨਤਨ ਧਾਈਐ ॥ ਸਹਜਸਮਾਧ ਉਨਮਨ ਜਗਮਗਜੋਤਿਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਰੁਨ ਝੁਨਿ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਸ ਇਕ ਈਸ ਸੋਹੰ ਜੋਈਜਾਨੈ ਆਪਾ ਅਪਰੰਪਰ ਪਰਮਪਦਪਾਈਐ ॥ ੨੨੨॥ ਮਨਮ੍ਰਿਗਮ੍ਰਿਗਮਦ ਅਛਰ ਅੰਤਰਗਤਿ ਭੂਲਿਓ ਭ੍ਰਮ ਖੋਜਤ ਫਿਰਤ ਬਨ ਮਾਹੀ ਜੀ ॥ ਦਾਦਰ ਸਰੋਜਗਤਿ ਏਕੈਸਰਵਰੁਬਿਖੈ ਅੰਤਰਦਿਸੰਤਰਹੋਇ ਸਮਝਤਨਾਹੀਜੀ॥ ਜੈਸੇ ਬਿਖਧਰਤਜੈਨ ਬਿਖਮ ਬਿਖ ਕਉਅਹਿਨਿਸਬਾਵਨ ਬਿਰਖ ਲਪਟਾਹੀਜੀ ॥ ਜੈਸੋ ਨਰਪਤਿ ਸੁਪਨੰਤਰਭੇਖਾਰੀ ਹੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗਤਮੈ ਭਰਮਮਿਟਾਹੀਜੀ॥੨੨੩॥ ਬਾਇ ਹੁਇ ਬਘੂਲਾ ਬਾਇ ਮੰਡਲ ਫਿਰੈ ਤਉ ਕਹਾ ਬਾਸਨਾ ਕੀ ਆਰਿਜ਼ਾਗਿਜੁਗਤਿਨਜਾਨੀਐ॥ਕੂਪਜਲੁਗਰੋਬਾਧੇ ਨਿਕਸੈ ਨ ਹੋਇ ਸਮੁੰਦ੍ਰਚੀਲ ਹੁਇ ਉਡੈ ਨ ਖਗਪਤਿ ਉਨਮਾਨੀਐ ॥ ਮੂਸਾ ਬਿਲ ਖੋਦਿ ਨ ਜੋਗੀਸੁਰ ਗੁਫਾਕਹਾਵੈਸਰਪ ਹੁਇ ਚਿਰੰਜੀਵਬਿਖਨਬਿਲਾਨੀਹੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਤ੍ਰਿਗੁਣਅਤੀਤਚੀਤ ਹੁਇਅਤੀਤਹਉਮੈਖੋਇਹੋਇਰੈਨਕਾਮਧੇਨਮਾਨੀਐ॥੨੨੪ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿਲਿਵ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਧਮਿਲੇ ਆਤਮ ਅਵੇਸ ਪ੍ਰਮਾਤਮਪ੍ਰਬੀਨਹੈ ॥ ਤਤੈਮਿਲਤੱਤ ਸ੍ਵਾਂਤ ਬੂੰਦਮੁਕਤਾਹਲ ਹੁਇ ਪਾਰਸਕੈਪਾਰਸ ਪਰਸਪਰਕੀਨਹੈ॥ਜੋਤਿ ਮਿਲੇ ਜੋਤਿ

ਜੈਸੇ ਦੀਪਕੈਦਿਪਤਿਦੀਪ ਹੀਰੈਹੀਰਾਬੇਧੀਅਤਆਪੈਆਪਾ
ਚੀਨ ਹੈ॥ ਚੰਦਨ ਬਨਾਸਪਤੀ ਬਾਸਨਾਸੁ ਬਾਸਗਤਿਚਤੁਰ
ਬਰਨਜਨ ਕੁਲ ਅਕੁਲੀਨਹੈ॥੨੨੫॥ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿਰਿਦੈ
ਸਸਿਰੂਪ ਦੇਖੈਦ੍ਰਿਗਸਤਿਨਾਮੁਜਿਹਬਾਕੈ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਪਾਏਹੈ॥
ਸਬਦਬਿਬੇਕਸਤਿ ਸ੍ਰਵਨਸੁਰਤਿ ਨਾਦਨਾਸਕਾਸੁਗੰਧਸਤਿ
ਆਘ੍ਰਨ ਅਘਾਏਹੈ॥ਸੰਤਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤਸਹਤਅਬਿਲੰਬ ਸਤਿ
ਪਾਰਸ ਪਰਸਿਹੋਇ ਪਾਰਸਦਿਖਾਏਹੈ॥ਸਤਿਰੂਪਸਤਿਨਾਮ
ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਧਿਮਿਲੇ ਅਲਖ
ਲਖਾਏ ਹੈ ॥੨੨੬॥ ਆਤਮ ਤ੍ਰਿਬਿਧੀ ਜਤ੍ਰ ਕਤ੍ਰ ਇਕਤ੍ਰ
ਭਏਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿਨਿਹਚਲ ਮਨਮਾਨੇਹੈ॥ ਜੁਗਜੁਗਜੀਵਨ
ਜਗ ਜਗਜੀਵਨਮੈਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨਧਿਆਨਉਰਆਨੇ
ਹੈ॥ਸੂਖਮ ਸਥੂਲ ਮੂਲ ਏਕਹੀ ਅਨੇਕ ਮੇਕ ਗੋਰਸ ਗੋਬਸ
ਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਹਿਚਾਨੇਹੈ॥ਕਾਰਨ ਮੈ ਕਾਰਨਕਰਨ ਚਿਤ੍ਰ ਮੈ
ਚਿਤੇਰੋਜੰਤ੍ਰ ਧੁਨਿ ਜੰਤ੍ਰੀ ਜਨਕੈ ਜਨਕ ਜਾਨੇ ਹੈ ॥੨੨੭॥
ਨਾਇਕਹੈਏਕਅਰੁਨਾਇਕਾ ਅਸਟਤਾਕੈ ਏਕਏਕ ਨਾਇਕਾ
ਕੇ ਪਾਂਚਪਾਂਚ ਪੂਤ ਹੈ ॥ ਏਕ ਏਕ ਪੂਤ ਗ੍ਰਿਹ ਚਾਰ ਚਾਰ
ਨਾਤੀ ਏਕੈ ਏਕੈ ਨਾਤੀ ਦੋਇ ਪਤਨੀਪਸੂਤਿ ਹੈ॥ ਤਾਹੂ ਤੇ
ਅਨੇਕਪੁਨਿ ਏਕੈ ਏਕੈ ਪਾਂਚਿ ਪਾਂਚਿ ਤਾਂਤੇ ਚਾਰ ਚਾਰਸੁਤ
ਸੰਤਤਿਸਭੂਤਹੈ॥ਤਾਤੇ ਆਠ ਆਠ ਸੁਤਾ ਸੁਤਾ ਸੁਤਾ ਆਠ
ਸੁਤ ਐਸੋ ਪਰਵਾਰੁ ਕੈਸੇ ਹੋਇ ਏਕ ਸੂਤ ਹੈ॥੨੨੮॥ ਏਕ
ਮਨ ਆਠ ਖੰਡ ਖੰਡਪਾਂਚ ਟੂਕਟੂਕਟੂਕਚਾਰਿ ਫਾਰਿ ਫਾਰਿ
ਦੋਇ ਫਾਰਿ ਕੀਆਤਾਹੂਤੇ ਪਚੀਸੇ ਅਉ ਪਚੀਸਾ ਏਕ ਪਾਂਚ

ਟਾਂਕ ਟਾਂਕ ਟਾਂਕ ਮਾਸੇ ਚਾਰ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ॥ਮਾਸਾਏਕ ਆਠ ਰਤੀਰਤੀ ਆਠ ਚਾਵਰ ਕੀ ਹਾਟ ਹਾਟ ਕਨਕ ਤੋਲ ਤੁਲਾਧਾਰ ਹੈ॥ਪੁਰਪੁਰ ਪੂਰਰਹੇ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ਬਿਖੈ ਬਸ ਆਵੈ ਕੈਸੇ ਜਾਕੋ ਏਤੋ ਬਿਸਥਾਰ ਹੈ॥੨੨੯॥ ਖਗ ਪਤਿ ਪਰਬਲ ਪਰਾਕ੍ਰਮੀ ਪਰਮਹੰਸ ਚਾਤੁਰ ਚਤੁਰ ਮੁਖਚਪਲਾ ਚਪਲ ਹੈ ॥ਭੁਜਬਲੀ ਅਸਟ ਭੁਜਾ ਤਾਕੇ ਚਾਲੀਸ ਕਰਿ ਕਸਉਸਾਠ ਪਾਂਉ ਚਾਲ ਚਲਾ ਚਲਹੈ ॥ ਜਾਗ੍ਰਤ ਸੁਪਨ ਅਹਿਨਿਸ ਦਹਿਦਿਸ ਧਾਵੈ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਪ੍ਰਤਿਹੋਇਆਵੈ ਏਕ ਪਲਹੈ॥ਪਿੰਜਰੀਮੈ ਅਛਤਉਡਤ ਪਹੁਚੈ ਨ ਕੋਊ ਪੁਰ ਪੁਰ ਪੂਰ ਗਿਰ ਤਰ ਜਲਥਲ ਹੈ॥੨੩੦॥ ਜੈਸੇ ਪੰਛੀ ਉਡਤ ਫਿਰਤ ਹੈ ਅਕਾਸਚਾਰੀਜਾਰੀਡਾਰਿਪਿੰਜਰੀ ਮੈਰਾਖੀ ਅਤਿ ਆਨਿਕੈ ॥ ਜੈਸੇ ਗਜਰਾਜ ਗਹਬਰ ਬਨ ਮੈ ਮਦਨ ਬਸਿ ਹੁਇ ਮਹਾਵਤ ਕੇ ਅੰਕਸਹਿ ਮਾਨਿਕੈ॥ਜੈਸੇ ਬਿਖ ਆਧਾਰ ਬਿਖਮ ਬਿਲਮੈ ਪਾਤਾਲ ਗਹੇ ਸਾਪ ਹੇਰਾ ਤਾਹਿ ਮੰਤ੍ਰਨਕੀ ਕਾਨਕੈ ॥ਤੈਸੇ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਪ੍ਰਤਿ ਭ੍ਰਮਤ ਚੰਚਲ ਚਿਤ ਨਿਹ- ਚਲ ਹੋਤ ਮਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨਕੈ ॥ ੨੩੧ ॥ ਰਚਨਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਿਸਮ ਬਚਿਤ੍ਰ ਪਨ ਏਕ ਮੈ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਹੈ ॥ ਲੋਚਨ ਮੈ ਦ੍ਰਿਸਟ ਸ੍ਰਵਨ ਮੈ ਸੁਰਤਿ ਰਾਖੀਨਾਸਕਾ ਸੁਬਾਸ ਰਸ ਰਸਨਾ ਉਚਾਰਹੈ॥ ਅੰਤਰ ਹੀ ਅੰਤ੍ਰ ਨਿਰੰਤਰੀ ਨ ਸੋਤ੍ਰਨਮੇ ਕਾਹੂਕੀ ਨ ਕੋਊਜਾਨੈ ਬਿਖਮ ਬਿਚਾਰ ਹੈ॥ਅਗਮਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਜਾਨੀਐਚਿਤੇਰੋਕੈ ਸੁਨੇਤਿ ਨੇਤਿਨੇਤਿਨਮੋਨਮੋਨਮਸਕਾਰਹੈ॥੨੩੨॥ਮਾਇਆਛਾਇਆ

ਪੰਚਦੂਤ ਭੂਤ ਉਦਮਾਨਠਟਿ ਘਟਿਘਟਿਘਟਿਕਾਨੈ ਸਾਗਰ ਅਨੇਕ ਹੈ॥ ਅਉਧਪਲ ਘਟਿਕਾ ਜੁਗਾਦਿ ਪਰਜੰਤ ਆਸਾ ਲਹਿਰ ਤਰੰਗ ਮੈ ਨਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕੀ ਟੇਕ ਹੈ॥ ਮਨ ਮਨਸਾ ਪ੍ਰਸੰਗਧਾਵਤ ਚਤੁਰਕੁੰਟ ਛਿਨਕਮੈਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਜਾਵਦੇਕ ਹੈ॥ ਆਧਿਕੈ ਬਿਆਧਕੈ ਉਪਾਧਕੈਅਸਾਧਮਨ ਸਾਧਬੇਕਉ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੁਰਏਕ ਹੈ॥੨੩੩॥ ਜੈਸੋ ਮਨਲਾਗਤ ਹੈ ਲੇਖਕ ਕੋ ਲੇਖੈਬਿਖੈ ਹਰਿਜਸ ਲਿਖਤਨਤੈਸੋਠਹਿਰਾਵਈ॥ ਜੈਸੋ ਮਨ ਬਨਜ ਬਿਹਾਰਕੇ ਬਿਥਾਰ ਬਿਖੈ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਅਵਗਾਹਨ ਨ ਭਾਵਈ॥ ਜੈਸੋ ਮਨ ਕਨਿਕ ਅਉ ਕਾਮਨੀ ਸਨੇਹ ਬਿਖੈ ਸਾਧਸੰਗ ਤੈਸੋ ਨੇਹ ਪਲ ਨ ਲਗਾਵਈ॥ ਮਾਇਆਬੰਧਸੰਧਬਿਖੈਆਵਧਬਿਹਾਇਜਾਇਗੁਰੁਉਪਦੇਸ ਹੀਨਪਾਛੇ ਪਛੁਤਾਵਈ॥੨੩੪॥ ਜੈਸੋ ਮਨ ਧਾਵੈ ਪਰਤਨ ਧਨ ਦੂਖਨ ਲਉ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਰਨ ਸਾਧ ਸੰਗ ਲਉ ਨ ਆਵਈ॥ ਜੈਸੋ ਮਨਲਾਗੈ ਪਰਾਧੀਨਹੀਨ ਦੀਨਤਾਮੈਸਾਧ ਸੰਗ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨ ਲਗਾਵਈ॥ ਜੈਸੋ ਮਨ ਕਿਰਤਿ ਬਿਰਤਿਮੈਮਗਨਹੋਤ ਸਾਧਸੰਗ ਕੀਰਤਨਮੈ ਨ ਠਹਰਾਵਈ॥ ਕੂਕਰ ਜਿਉ ਚੌਕ ਚਢਿ ਚਾਕੀ ਚਾਟਿਬੇ ਕਉ ਜਾਇ ਜਾਕੇਮੀਠੀ ਲਾਗੀਦੇਖੈ ਤਾਹੀਪਾਛੈਧਾਵਈ॥੨੩੫॥ ਸਰ-ਵਰ ਮੈ ਨਜਾਨੀ ਦਾਦਰ ਕਮਲ ਗਤਿਮ੍ਰਿਗਮ੍ਰਿਗਮਦਗਤਿ ਅੰਤਰ ਨ ਜਾਨੀ ਹੈ॥ ਮਨ ਮਹਿਮਾ ਨ ਜਾਨੀ ਅਹਿਬਿਖ ਬਿਖਮਕੈ ਸਾਗਰਮੈ ਸੰਖ ਨਿਧਿਹੀਨ ਬਕਬਾਨੀਹੈ॥ ਚੰਦਨ ਸਮੀਪ ਜੈਸੇਬਾਂਸ ਨਿਰਗੰਧ ਕੰਧਉਲੂਐਅਲਖਦਿਨ ਦਿਨ

ਕਰ ਧਿਆਨੀਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਬਾਂਝ ਬਧੂ ਮਮ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖ ਭੇਟਨਿਹਫਲ ਸੈਂਬਲ ਜਿਉ ਹਉਮੈਅਭਿਮਾਨੀਹੈ॥੨੩੬॥ ਬਰਖਾ ਚਤਰਮਾਸ ਭਿਦੈ ਨ ਪਖਾਨ ਸਿਲਾਨਿਪਜੇਨਧਾਨ ਪਾਨ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵਕੈ ॥ ਉਦਿਤਬਸੰਤ ਪਰਫੁਲਤਬਨਾ-ਸਪਤੀ ਮਉਲੈ ਨ ਕਰੀਰ ਆਦਿਬੰਸਕੇਸੁਭਾਵਕੈ॥ਸਿਹਜਾ ਸੰਜੋਗ ਭੋਗ ਨਿਹਫਲ ਬਾਂਝ ਬਧੂ ਹੋਇ ਨ ਅਧਾਨ ਦੁਖੋ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਾਵ ਕੈ ॥ ਤੈਸੇ ਮਮਕਾਗ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਮਰਾਲ ਸਭਾ ਰਹਿਓ ਨਿਰਾਹਾਰਮੁਕਤਾਹਲ ਅਪਿਆਵਕੈ॥੨੩੭॥ ॥ ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਜੈਸੇਢੇਕੁਲੀ ਨਵਾਵੈ ਸੀਸ ਤਾਕੈ ਬਸਿਹੋਇ ਜਲੁਬੰਦ ਮੈ ਨ ਆਵਈ ॥ ਡਾਰਿ ਦੇਤ ਖੇਤ ਹੁਇ ਫੂਲਤ ਸਫਲਤਾਤੇ ਆਪਿਨਿਹਫਲ ਪਾਛੈਢੋਝਉਕਤਾਵਈ॥ਅਰਧ ਉਰਧ ਹੁਇ ਅਨੁਕ੍ਰਮਕੈ ਹੀ ਜਬਪਰਉਪਕਾਰ ਅਬਿਕਾਰਨ ਮਿਟਾਵਈ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸੁਭਾਵਗਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਰਮਤਿ ਸੁਖਦੁਖ ਪਾਵਈ ॥੨੩੮॥ ਜੈਸੇਤਊ ਕੁਚੀਲ ਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾਅਤੀਤਮਾਖੀਰਾਖੀਨਰਹਤਜਾਇਬੈਠੇ ਇਛਾਚਾਰੀ ਹੈ ॥ ਪੁਨ ਜਉ ਅਹਾਰ ਸਨਬੰਧ ਪਰਵੇਸਕਰੈ ਜਰੈ ਨ ਅਜਰ ਉਕਲੇਦ ਖੇਦ ਭਾਰੀਹੈ ॥ ਬਧਿਕ ਬਿਧਾਨ ਜਿਉ ਉਦਿਆਨ ਮੈ ਟਾਟੀ ਦਿਖਾਇ ਕਰੈਜੀਵਘਾਤ ਅਪ-ਰਾਧਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ॥ਹਿਰਦੈਬਿਲਾਉ ਅਰੁਨੈਨਬਗਧਿਆਨੀ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਪਟਸਨੇਹੀਦੇਹੀ ਅੰਤਿਹੁਇਦਿਖਾਰੀ ਹੈ ॥੨੩੯॥ ਗਊ ਮੁਖ ਬਾਘਜੈਸੇ ਬਸੈ ਮ੍ਰਿਗਮਾਲ ਬਿਖੈਕਿਗਨਾਪਹਿਰ ਜਿਉ ਬਿਲਈਆ ਖਗ ਮੋਹਈ ॥ ਜੈਸੇਬਗ ਧਿਆਨਧਾਰ

ਕਰਤ ਅਹਾਰ ਮੀਨ ਗਨਿਕਾ ਸੰਗਾਰ ਸਾਜਿ ਬਿਭਚਾਰ ਜੋਹਈ॥ਪੰਚਬਟਪਾਰੋਭੇਖਧਾਰੀਜਿਉਸਿੰਘਾਤੀਹੋਇਅੰਤਿ ਫਾਸੀ ਡਾਰ ਮਾਰੈ ਦ੍ਰੋਹਕਰ ਦ੍ਰੋਹਈ॥ ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਕੈ ਮਿਲਤ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮੈ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਬਾਂਸੁ ਗਠੀਲੋ ਨ ਬੇਹਈ॥੨੪੦॥ ਆਦਿਹੀ ਅਧਾਨ ਬਿਖੈ ਹੋਇਨਿਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਨੀਮਾਸਦਸ ਗਨਤਹੀਗਨਤਬਿਹਾਤਹੈ॥ ਜਨਮਤਸੁਤ ਸਬ ਕੁਟੰਬ ਅਨੰਦ ਮਈ ਬਾਲ ਬੁਧ ਗਨਤਬਿਤੀਤਨਿਸ ਪ੍ਰਾਤ ਹੈ॥ ਪਢਤ ਬਿਵਾਹੀਅਤ ਜੋਬਨਮੈਭੋਗਬਿਖੈਬਨਜ ਬਿਉਹਾਰ ਕੈ ਬਿਥਾਰ ਲਪਤਾਤਹੈ॥ ਬਢਤਾਬਿਆਜਕਾਜ ਗਨਤ ਅਵਧ ਬੀਤੀ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਬਿਨ ਜਮਪੁਰਜਾਤਹੈ ॥੨੪੧॥ ਜੈਸੇ ਚਕਈ ਚਕਵਾਬਧਿਕਇਕਤ੍ਰਕੀਨੇਪਿੰਜਰੀ ਮੈ ਬਸੇ ਨਿਸਿ ਦੁਖਸੁਖ ਮਾਨੇਹੈ॥ ਕਹਤ ਪਰਸਪਰ ਕੋਟਿ ਸੂਰਜਨ ਵਾਰਉ ਓਟ ਦੁਰਜਨ ਪਰਜਾਹ ਗਹਿ ਆਨੇਹੈ॥ ਸਿਮਰਨ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋਟਿ ਆਪਦਾਸੰਪਦਾ ਕੋਟਿਸੰਪਦਾ ਆਪਦਾ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਾਨੇ ਹੈ॥ ਸਤਿਰੂਪ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਸੱਤਿ ਸਤਿਕਰਿਜਾਨੇਹੈ ॥੨੪੨॥ ਪੁਨਿਕਤ ਪੰਚਤਤ ਮੇਲ ਖੇਲ ਹੋਇ ਕੈਸੇ ਭ੍ਰਮਤ ਅਨੇਕ ਜੋਨਿ ਕੁਟੰਬ ਸੰਜੋਗ ਹੈ॥ ਪੁਨਿਕਤ ਮਾਨਸਜਨਮ ਨ੍ਰਿਮੋਲ ਹੋਇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਰਸਕਰ ਭੋਗਹੈ॥ ਪੁਨਕਤ ਸਾਧ ਸੰਗ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗੁਰਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਿਮਰਨਪ੍ਰੇਮਸੁਪ੍ਰਜੋਗਹੈ॥ ਸਫਲ ਜਨਮ ਗੁਰਮਖਸੁਖਫਲ ਚਾਖ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਲੋਗਮੈ ਅਲੋਗ ਹੈ॥੨੪੩॥

ਰਚਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਿਸਮ ਬਚਿਤ੍ਰ ਪਨ ਚਿਤ੍ਰਹਿ ਚਿਤੈ ਚਿਤੇਰਾ ਉਰ ਆਨੀਐ ॥ ਬਚਨਬਿਬੇਕ ਟੇਕਏਕਹੀ ਅਨੇਕ ਮੇਕ ਸੁਨਿ ਧੁਨਿ ਜੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ਉਨ ਮਾਨੀਐ ॥ ਅਸਨ ਬਸਨ ਧਨਸਰਬ ਨਿਧਾਨਦਾਨਕਰੁਨਾਨਿਧਾਨ ਸੁਖਦਾਈ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ॥ ਕਥਤਾਬਕਤਾ ਸ੍ਰੋਤਾ ਦਾਤਾਭੁਗਤ ਸ੍ਰਬਗਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੁ ਸਾਧਸੰਗ ਜਾਨੀਐ ॥੨੪੪॥ ਲੋਚਨ ਸ੍ਰਵਨ ਮੁਖਿਨਾਸਕਾ ਹਸਤਪਗ ਚਿਹਨਅਨੇਕਮਨਮੇਕਜੈਸੇ ਜਾਨੀਐ ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਪੁਸਟ ਤੁਸਟਮਾਨ ਹੋਤ ਜੈਸੇ ਏਕ ਮੁਖ ਸ੍ਵਾਦ ਰਸ ਅਰਪਤਿ ਆਨੀਐ॥ ਮੂਲ ਏਕ ਸਾਖਾਪਰ ਸਾਖਾ ਜਲ ਜਿਉ ਅਨੇਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਜਾਵ ਵੇਕ ਉਰ ਆਨੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਪਨਦੇਖੀਅਤਆਪਾਆਪ ਆਤਮ ਅਵੇਸ ਪਰਮਾਤਮ ਗਿਆਨੀਐ॥੨੪੫॥ ਜਤਸਤ ਸਿੰਘਾ-ਸਨ ਸਹਜ ਸੰਤੋਖ ਮੰਤ੍ਰੀ ਧਰਮਧੀਰਜਧੁਜਾ ਅਬਿਚਲਰਾਜ ਹੈ॥ ਸਿਵਨਗਰੀ ਨਿਵਾਸਦਇਆ ਦੁਲਹਨੀਮਿਲੀ ਭਾਗ-ਤਉ ਭੰਡਾਰੀ ਭਾਉ ਭੋਜਨ ਸਕਾਜ ਹੈ ॥ ਅਰਥ ਬੀਚਾਰ ਪਰਮਾਰਥਕੈ ਰਾਜਨੀਤਿਛਤ੍ਰਪਤੀਛਿਮਾਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਛਬਿ ਛਾਜਹੈ॥ ਆਨਦ ਸਮੂਹ ਸੁਖਸਾਂਤਿਪਰਜਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਅਨਹਦਿ ਧੁਨਿ ਬਾਜ ਹੈ ॥੨੪੬॥ ਪਾਂਚੋ ਮੁੰਦ੍ਰਾਂਚਕ੍ਰ ਖਟ ਭੇਦਿ ਚਕ੍ਰਵੈਕਹਾਏ ਉਲੰਘਿਤ੍ਰਿਬੇਨੀਤ੍ਰਿਕੁਟੀਤ੍ਰਿਕਾਲ ਜਾਨੇ ਹੈ॥ ਨਵਘਰ ਜੀਤਿ ਨਿਜ ਆਸਨ ਸਿੰਘਾਸਨ ਮੈ ਨਗਰ ਅਗਮਪੁਰ ਜਾਇਠਹਿਰਾਨੇਹੈ ॥ ਆਨਸਰ ਤਿਆਗ ਮਾਨਸਰਨਿਹਚਲ ਹੰਸੁਪਰਮਨਿਧਾਨਬਿਸਮਾਹਿਬਿਸਮਾਨੇ

ਹੈ॥ਉਨਮਨਮਗਨਗਗਨ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਜਤ ਨੀਸਾਨ ਗਜਾਨ ਧਜਾਨ ਖਿਸਰਾਨੇ ਹੈ॥ ੨੪੭॥ ਅਵਘਟਿ ਉਤਰ ਸਰੋਵਰ ਮਜਨ ਕਰੈ ਜਪਤਅਜੱਪਾਜਾਪੁ ਅਨਭੈ ਅਭਿਆਸੀ ਹੈ॥ ਨਿਝਰ ਅਪਾਰ ਧਾਰ ਬਰਖਾ ਅਕਾਸ ਬਾਸ ਜਗ ਮਗ ਜੋਤਿ ਅਨਹਦ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੈ॥ ਆਤਮ ਅਵੇਸ ਪਰਮਾਤਮ ਪ੍ਰਵੇਸਕੈ ਅਧਜਾਤਮ ਗਿਆਨ ਰਿਧਿਸਿੱਧਿਨਿਧਿ ਦਾਸੀਹੈ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਗ ਜੀਵਨੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾਨੀ ਸਲਿਲ ਕਮਲ ਗਤਿ ਮਾਇਆ ਮੈ ਉਦਾਸੀ ਹੈ॥ ੨੪੮॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਿ ਗੁਰ ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੂਰ ਕੰਚਨ ਪਾਰਸ ਭਏ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਕੈ॥ ਬਾਇਸ ਭਏ ਹੈ ਹੰਸ ਹੰਸ ਤੇ ਪਰਮਹੰਸ ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਸੁਰਸਕੈ॥ ਸੇਂਬਲ ਸਕਲ ਫਲ ਸਕਲਸੁਗੰਧ ਬਾਂਸਸੁਕਰੀਸੈ ਕਾਮਧੇਨ ਕਰੂਨਾ ਬਰਸਕੈ॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਚਰਨਰਜੁ ਮਹਿਮਾ ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਲੋਗ ਬੇਦ ਗਿਆਨਕੋਟਿ ਬਿਸਮ ਨਮਸ ਕੈ॥ ੨੪੯॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨ ਅਸਚਰਜਅਸਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦਮੈਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਬਿਸਮਾਦਹੈ॥ਅਦਭੁਤਪਰਮਦਭੁਤਹੁਇਕੋਟਨਿ ਕੋਟਿ ਗਦ ਗਦਹੋਤਕੋਟਿਅਨਹਦਨਾਦਹੈ॥ ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਉਨਮਨੀ ਗਨੀਜਾਤਨਹਿਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਿ ਸੁੰਨ ਮੰਡਲਾਦਿਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਸਾਧ ਸੰਗ ਅੰਤਕੈ ਅਨੰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਆਦਿ ਪਰਮਾਦਿ ਹੈ॥ ੨੫੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਸਾਧਸੰਗਉਲਟਿਪਵਨਮਨ ਮੀਨਕੀ ਚਪਲ ਹੈ॥ ਸੋਹੰ ਸੋ ਅਜੱਪਾ ਜਾਪ ਚੀਨੀਅਤਆਪਾਆਪਉਨਿਮਨੀ

ਜੋਤਿਕੋਉਦੋਤਹੁਇ ਪ੍ਰਬਲਹੈ ॥ ਅਨਹਦਨਾਦਿ ਬਿਸਮਾਦ
ਰੁਨਿਝੁਨਿ ਸੁਨਿ ਨਿਝਰ ਝਰਨਿ ਬਰਖਾਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਹੈ ॥
ਅਨਭੈ ਅਭਿਆਸ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸਅਸਚਰਜਮੈਂ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ
ਬਾਸ ਬ੍ਰਹਮ ਸਥਲ ਹੈ ॥੨੫੧॥ ਦ੍ਰਿਸਟਦਰਸ ਸਮਦਰਸ
ਧਿਆਨਧਾਰਿ ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰ ਏਕ ਟੇਕ ਗਹਿਲੀਜੀਐ॥
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀਣ ਅਸਤੁਤਿ ਨਿੰਦਾ ਛਾਡਿ ਅਕਥ
ਕਥਾ ਬੀਚਾਰ ਮੋਨ ੍ਰਤ ਕੀਜੀਐ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਮੈਂ ਜਗ
ਜਗ ਜਗ ਜੀਵਨ ਕੈ ਜਾਨੀਐ ਜੀਵਨ ਮੂਲ ਜੁਗ ਜੁਗ
ਜੀ ਜੀਐ ॥ ਏਕਹੀ ਅਨੇਕ ਅਉ ਅਨੇਕ ਏਕ ਸਰਬ ਮੈਂ
ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਪੀਜੀਐ ॥੨੫੨ ॥ ਅਬਿ-
ਗਤਿ ਗਤਿ ਕਤ ਆਵਤ ਅੰਤਰ ਗਤਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁ
ਕਹਿ ਕੈਸੇਕੈ ਸੁਨਾਈਐ ॥ ਅਲਖਅਪਾਰ ਕਿਧੋ ਪਾਈਅਤ
ਪਾਰ ਕੈਸੇ ਦਰਸ ਅਦਰਸ ਕੋ ਕੈਸੇਕੈ ਦਿਖਾਈਐ॥ ਅਗਮ
ਅਗੋਚਰ ਅਗਹੁ ਗਹੀਐ ਕਿਧੌਂ ਕੈਸੇ ਨਿਰਾਲੰਬ ਕਉ ਨ
ਅਵਲੰਬਠਹਿਰਾਈਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਧਮਿਲੈਸੋਈਜਾਨੈਜਾਮੈ
ਬੀਤੈ ਬਿਸਮ ਬਿਦੇਹ ਜਲ ਬੂੰਦਹੁਇ ਸਮਾਈਐ॥੨੫੩॥
ਗੁਰਮੁਖ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਾਧਸੰਗ ਮਿਲਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰੇਮ
ਭਗਤ ਬਿਬੇਕ ਹੈ॥ ਰੂਪ ਕੈ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਅਤਿ ਅਸਚਰਜ
ਮੈਂਦ੍ਰਿਸਟਦਰਸਲਿਵਟਰਤਨਟੇਕਹੈ॥ਰਾਗਨਾਦਬਾਦਬਿਸ-
ਮਾਦ ਕੀਰਤਨਸਮੈ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਗਿਆਨਗੋਸਟ ਅਨੇਕ
ਹੈ॥ਭਾਵਨੀਭੈਭਾਇਚਾਇਚਾਹ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤਕੀ ਆਸ ਪ੍ਰਿਅ
ਸਦੀਵ ਅੰਗਅੰਗਜਾਵ ਟੇਕਹੈ ॥੨੫੪॥ ਹੋਮਜਗਨਈਵੇਦ

ਆਦਕੈ ਪੂਜਾ ਅਨੇਕ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਅਨੇਕਪੁੰਨਦਾਨਕੈ॥
ਜਲਥਲ ਗਿਰ ਤਰ ਤੀਰਥ ਭਵਨਭੂਅ ਹਿਮਾਂਚਲ ਧਾਰਾ
ਅਗ੍ਰ ਅਰਪਨਪ੍ਰਾਨਕੈ॥ ਰਾਗਨਾਦਬਾਦਏਸਾਂਗੀਤਬੇਦਪਾਠ
ਬਹੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧ ਕੋਟ ਜੋਗ ਧਿਆਨਕੈ ॥ ਚਰਨ
ਸਰਨ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਰਵਾਰ ਡਾਰਉ ਨਿਗ੍ਰਹ
ਹਠ ਜਤਨ ਕੋਟਾਨਿਕੈ॥ ੨੫੫॥ ਮਧੁਰ ਬਚਨਸਮਸਰਿਨ
ਪੁਜਸਿ ਮਧੁ ਕਰਕ ਸਬਦ ਸਰ ਬਿਖ ਨ ਬਿਖਮ ਹੈ॥
ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਸੀਤਲਤਾ ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨ ਕਰਕ ਸਬਦ
ਸਤ ਪਤ ਕਟੁਕਮਹੈ ॥ ਮਧੁਰਬਚਨਕੈਤ੍ਰਿਪਤਿਅਉ ਸੰਤੋਖ
ਸਾਂਤਿ ਕਰਕ ਸਬਦਿ ਅਸੰਤੋਖ ਚੋਖਸੂਮਹੈ॥ ਮਧੁਰ ਬਚਨ
ਲਗ ਅਗਮ ਸੁਗਮ ਹੋਇ ਕਰਕ ਸਬਦ ਲਗਿ ਸੁਗਮ
ਅਗਮ ਹੈ॥੨੫੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗ
ਮਿਲਿ ਭਾਨ ਗਿਆਨ ਜੋਤਿਕੋ ਉਦੋਤ ਪ੍ਰਗਟਾਇਓ ਹੈ॥ਨਾਭ
ਸਰਵਰ ਬਿਖੈ ਬ੍ਰਹਮਕਮਲ ਦਲਹੋਇਪਰਫੁਲਿਤ ਬਿਮਲ
ਜਲ ਛਾਇਓ ਹੈ॥ ਮਧੁਮਕਰੰਦ ਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰ ਪੂਰਨ ਕੈ
ਮਨੁ ਮਧੁ ਕਰ ਸੁਖ ਸੰਪਟ ਸਮਾਇਓ ਹੈ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ
ਬਿਨੋਦਮੋਦ ਔ ਅਮੋਦਲਿਵਉਨਮਨ ਹੁਇਮਨੋਦਅਨਤਨ
ਧਾਇਓਹੈ ॥੨੫੭॥ ਜੈਸੇਕਾਚੋਪਾਚੋ ਮਹਾਂ ਬਿਖਮ ਖਾਇਓ
ਨ ਜਾਇ ਮਾਰੇ ਨਿਹਕਲੰਕ ਹੁਇ ਕਲੰਕ ਨ ਮਟਾਵਈ॥
ਤੈਸੇ ਮਨ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰਿਮਾਰਿ ਹਉਮੈਮੇਟਿਪਰਉਪਕਾਰੀ
ਹੁਇ ਬਿਕਾਰਨਘਟਾਵਈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਅਧਮਅਸਾਧ ਹੁਇ
ਮਿਲਤ ਜ਼ਬਚੂਨਾਜਿਉਤੰਬੋਲ ਰਸਰੰਗਪ੍ਰਗਟਾਵਈ ॥ ਤੈਸੇ

ਹੀ ਚੰਚਲ ਚਿਤ ਭ੍ਰਮਤ ਚਤੁਰਕੁੰਟ ਚਰਨਕਮਲ ਸੁਖਸੰਪਟ ਸਮਾਵਈ॥੨੫੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗ ਹੁਇ ਧਾਵਤ ਬਰਜਿ ਰਾਖੇ ਸਹਜਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਧਾਮਨਿਹਚਲ ਬਾਸਹੈ॥ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਰਜਰੂਪ ਕੈ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਦਰਸ ਦਰਸਿ ਸਮ ਦਰਸਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਬਜ੍ਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲੇ ਅਨਹਦ ਨਾਦ ਬਿਸਮਾਦ ਕੋ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ਅਲੇਖ ਲੇਖ ਕੇ ਅਲੇਖ ਭਏ ਪਰਦੱਛਨਾ ਕੈ ਸੁਖਦਾਸਨ ਕੈ ਦਾਸਹੈ ॥ ੨੫੯ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧਰੂਪ ਰੰਗ ਅੰਗ ਅੰਗ ਛਬਿ ਦੇਹ ਕੈ ਬਿਦੇਹ ਅਉ ਸੰਸਾਰੀਰ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ॥ ਦਰਸ ਦਰਸਿ ਸਮਦਰਸ ਦਰਸ ਬ੍ਰਹਮਧਿਆਨ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰੀ ਹੈ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸ ਪਰਵੇਸ ਲੇਖ ਕੈ ਅਲੇਖ ਚਰਨਿ ਸਰਨਿ ਕੈ ਬਿਕਾਰੀ ਉਪਕਾਰੀ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਦੱਛਨਾ ਕੈ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਪਰਕ੍ਰਮਾਦਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗ੍ਰਭਾਗਿ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੈ ॥ ੨੬੦॥ ਗੁਰ-ਮੁਖਿ ਮਾਰਗ ਹੁਇ ਭ੍ਰਮਨ ਕੋ ਭ੍ਰਮ ਖੋਇਓ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗੁਰ ਏਕ ਕਰ ਧਾਰੀ ਹੈ ॥ ਦਰਸ ਦਰਸ ਸਮਦਰਸ ਧਿਆਨ ਧਾਰਿ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਕੈ ਸੰਸਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੇਵਕ ਹੁਇ ਮਾਨ ਗੁਰੁ ਆਗਜ੍ਞਾ ਸਭਿ ਜਗੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੈ॥ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਗਤਿ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ਹੈ ॥ ੨੬੧ ॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਕਹੈਂ ਸੁ ਥੋਰੀ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਬਾਦਿ ਨੇਤ ਨੇਤ ਨੇਤ ਹੈ॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੁ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਮਈ ਨਿੰਦਾ ਕਰੀਐ ਸੁ ਕਾਕੀ ਨਮੋ ਨਮੋ ਹੇਤ ਹੈ ॥ ਤਾਹੀ ਤੇ

ਬਿਬਰਜਤ ਉਸਤਤਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਅਕਥਕਥਾ ਬੀਚਾਰਮੋਨਿ
ਬ੍ਰਤਾ ਲੇਤ ਹੈ॥ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ ਕਰਿ ਦੇਹ ਕੈ ਬਿਦੇਹ
ਭਏ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਬਿਸਮ ਸੁਚੇਤ ਹੈ ॥ ੨੬੨ ॥
ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮਕੈ ਪਰਮ
ਪਰ ਬਿਸਮ ਸਥਾਨ ਹੈ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸਕੈਦਰਸਕੈਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਹਰੀ ਹੇਰਤ ਹਿਰਾਤ ਸੁਧਿ ਰਹਤ ਨ ਧਿਆਨ ਹੈ ॥ ਸਬਦਿ
ਕੈ ਸੁਰਤਿ ਸੁਰਤਿਕੈ ਸਬਦ ਹਰੇ ਕਹਤਸੁਨਤ ਗਤਿਰਹਿਤ
ਨ ਗਿਆਨ ਹੈ॥ ਅਸਨਬਸਨ ਤਨਮਨ ਬਿਸਿਮਰਨ ਹੁਇ
ਦੇਹਕੈ ਬਿਦੇਹ ਉਨਮਤ ਮਧੁਪਾਨ ਹੈ॥੨੬੩॥ ਜੈਸੇ ਲਗ
ਮਾਤ੍ਰ ਹੀਨ ਪੜਤਅਉਰਕਉ ਅਉਰ ਪਿਤਾਪੂਤਪੂਤ ਪਿਤਾ
ਸਮਸਰਿ ਜਾਣੀਐ॥ਸੁਰਤਿਬਿਹੂਨ ਜੈਸੇਬਾਵਰੇਬਖਾਨੀਅਤ
ਅਉਰ ਕਹੇਅਉਰ ਕੁਛਹਿਰਦੈ ਮੈ ਆਨੀਐ॥ ਜੈਸੇਗੁੰਗਸਭਾ
ਮਧਿਕਹਿ ਨ ਸਕਤਬਾਤ ਬੋਲਤਹਸਾਇਹੋਇ ਬਚਨਬਿਧਾ-
ਨੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗ ਮੈਂ ਮਨਮੁਖ ਥਕਤ ਹੁਇ ਲਗਨ
ਸਗਨ ਮਾਨੇ ਕੈਸੇ ਮਨ ਮਾਨੀਐ॥੨੬੪॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ
ਛਬਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੋਭਾ ਨਿਧਿ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਿ ਜਗ
ਮਗ ਜੋਤਿ ਕੈ ॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨ ਰਾਜ ਭਾਗ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਤਾਪ
ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਉਦੋਤ ਕੈ॥ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ
ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦ ਗਜਾਨ ਗੁਨ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ ਜੋਗ
ਭੋਗ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਕੈ ॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ ਤਿਲ ਮਹਿਮਾ
ਅਗਾਧਿਬੋਧਨਮੋਨਮੋਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸਸਬਦਸ੍ਰੋਤਕੈ॥੨੬੫॥
ਅਹਿਨਿਸਿ ਭ੍ਰਮਤ ਕਮਲ ਕੁਮਦਨੀ ਕੋ ਸਸਿ ਰਵਿ ਮਿਲ

ਬਿਛੁਰਤ ਸੋਗ ਹਰਖ ਬਿਆਪਹੀ॥ਰਵਿ ਸਸਿ ਉਲੰਘਿ ਸਰਨਿ
ਸਤਿਗੁਰ ਗਹੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੁਖ ਸੰਪਟ ਮਿਲਾਪਹੀ॥ਸਹਜ
ਸਮਾਧਿ ਨਿਜ ਆਸਨ ਸੁਬਾਸਨ ਕੈ ਮ_ ਮਕਰੰਦ ਰਸੁ ਲੁਭਤਿ
ਅਜਾਪਹੀ ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਹੁਇ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਿਹਕਾਮ
ਧਾਮ ਉਨਮਨ ਮਗਨ ਅਨਾਹਦਿ ਅਲਾਪ ਹੀ ॥੨੬੬॥
ਰਵਿ ਸਸਿ ਤਰਸ ਕਮਲ ਕੁਮਦਨੀ ਹਿਤ ਭ੍ਰਮਰ ਭ੍ਰਮਰ
ਮਨ ਸੰਜੋਗੀ ਬਿਓਗੀ ਹੈ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਗੁਰੁ ਚਰਨ
ਕਮਲ ਰਸ ਮਧੁ ਮਕਰੰਦ ਰੋਗ ਰਹਤ ਅਰੋਗੀ ਹੈ॥ਨਿਹਚਲ
ਮਕਰੰਦ ਸੁਖ ਸੰਪਟ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਕੈ ਲੋਗ
ਮੈ ਅਲੋਗੀ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਮਹਿਮਾ ਅਗਾਧ ਬੋਧ
ਜੋਗ ਭੋਗ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਪ੍ਰਜੋਗੀ ਹੈ ॥ ੨੬੭ ॥ ਜੈਸੇ
ਦਰਪਨ ਬਿਖੇ ਬਦਨ ਬਿਲੋਕੀਅਤ ਐਸੇ ਸਰਗੁਨ ਸਾਖੀ
ਭੂਤ ਗੁਰੁ ਧਿਆਨ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਜੰਤ੍ਰ ਧੁਨਿ ਬਿਖੈ ਬਾਜਤ ਜੰਤ੍ਰੀ
ਕੋ ਮਨੁ ਤੈਸੇ ਘਟ ਘਟ ਗੁਰ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਹੈ॥ ਮਨ ਬਚ
ਕ੍ਰਮ ਜਤ੍ਰ ਕਤ੍ਰ ਸੈ ਇਕਤ੍ਰ ਭਏ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮ
ਨਿਧਾਨ ਹੈ॥ਉਨਮਨ ਮਗਨ ਗਗਨ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਸਹਜ
ਸਮਾਧਿ ਨਿਰਾਲੰਬ ਨਿਰਬਾਨ ਹੈ॥੨੬੮॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ
ਧਿਆਨ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਮਿਲਿ ਅਤਿ ਅਸਚਰਜ ਮੈ ਹੇਰਤ
ਹਿਰਾਏ ਹੈ॥ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ ਗਿਆਨ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮਿਲਿ
ਮਹਿਮਾ ਮਹਾਤਮ ਨ ਅਲਖ ਲਖਾਏ ਹੈ॥ਤਿਲ ਕੀ ਅਤੁਲ
ਸੋਭਾ ਤੁਲਹਿ ਨ ਤੁਲਾਧਾਰ ਪਾਰ ਕੈ ਅਪਾਰਨ ਅਨੰਤ ਅੰਤ
ਪਾਏ ਹੈਂ॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ ਚੰਦ੍ਰ ਭਾਨ ਜੋਤਿ ਕੇ ਉਦੋਤ ਹੋਤ

ਬਲਿਹਾਰ ਬਾਰੰਬਾਰ ਨ ਅਘਾਏਹੈ॥ ੨੬੯॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹ-
ਮਾਂਡ ਜਾਕੇ ਏਕਰੋਮ ਅਗ੍ਰਭਾਗਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸਤਾਸ ਕਹਾ
ਧੌਸਮਾਵਈ॥ ਜਾਕੇ ਏਕ ਤਿਲ ਕੋ ਮਹਾਤਮਅਗਾਧਬੋਧ
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤਿ ਕੈਸੇ ਕਹਿਆਵਈ॥ਜਾਕੇਓਅੰਕਾਰ ਕੇ
ਬਿਥਾਰ ਕੀ ਅਪਾਰ ਗਤਿ ਸਬਦ ਬਿਬੇਕ ਏਕ ਜੀਹ ਕੈਸੇ
ਗਾਵਈ॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੁ ਮਹਿਮਾ ਅਕੱਥ ਕਥਾ ਨੇਤਿ
ਨੇਤਿ ਨੇਤਿਨਮੋਨਮੋ ਕਰਿਆਵਈ॥੨੭੦॥ਚਰਨ ਕਮਲ
ਮਕਰੰਦਰਸਲੁਭਤ ਹੁਇ ਮਨ ਮਧੁਕਰ ਸੁਖਸੰਪਟ ਸਮਾਨੇ
ਹੈ॥ਪਰਮ ਸੁਗੰਧ ਅਤਿ ਕੋਮਲਸੀਤਲਤਾਕੈਬਿਮਲ ਸਥਲ
ਨਿਹਚਲ ਨ ਡੁਲਾਨੇ ਹੈ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਅਤਿ ਅਗਮ
ਅਗਾਧ ਲਿਵ ਅਨਹਦ ਰੁਨ ਝੁਨਧੁਨਿਉਰਗਾਨੇਹੈ॥ਪੂਰਨ
ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ ਆਨ ਗਯਾਨ ਧਯਾਨ
ਸਿਮਰਨ ਬਿਸਰਾਨੇ ਹੈ॥੨੭੧॥ ਰਜ ਤਮ ਸਤਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ
ਲੋਭਮੋਹ ਹੰਕਾਰ ਹਾਰਿ ਗੁਰਗਿਆਨਬਾਨਕ੍ਰਾਂਤਿਨਿਹਕ੍ਰਾਂਤਿ
ਹੈ॥ ਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਨਿਹਕਰਮ ਕਰਮ ਗਤਿ ਆਸਾ ਕੈ
ਨਿਰਾਸਭਏਭ੍ਰਾਂਤਿ ਨਿਹਭ੍ਰਾਂਤਿਹੈ॥ਸ੍ਵਾਦਨਿਹਸ੍ਵਾਦਅਰੁਬਾਦ
ਨਿਹਬਾਦ ਭਏ ਅਸੰਪ੍ਰੇਹ ਨਿਸ ਪ੍ਰੇਹ ਦੇਹ ਗੇਹ ਪਾਂਤਿ ਹੈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਬਿਸਮ ਬਿਦੇਹਸਿਖਮਾਇਆਮੈਂਉਦਾਸ
ਬਾਸ ਏਕਾ ਕੀ ਇਕਾਂਤਿ ਹੈ॥ ੨੭੨॥ ਪ੍ਰਥਮ ਹੀ ਤਿਲ
ਬੋਏ ਧੂਰਿ ਮਿਲ ਬੂਟ ਬਾਧੈ ਏਕ ਸੈ ਅਨੇਕ ਹੋਤ ਪ੍ਰਗਟ
ਸੰਸਾਰ ਮੈਂ॥ਕੋਊਲੈ ਚਬਾਇ ਕੋਊ ਖਾਲਕਾਢੈਟੇਵਰੀਕੈ ਕੋਊ
ਕਰੈ ਤਿਲਵਾ ਮਿਲਾਇ ਗੁਰਬਾਰਿ ਮੈਂ॥ਕੋਊ ਤਾਂ ਉੱਖਲੀ

ਡਾਰਿਕੂਟ ਤਿਲਕੁੱਟਕਰੈ ਕੋਊ ਕੋਲੂਪਯ ਰਿਦਿਪਤਿ ਅੰਧ-
ਕਾਰਮੈਂ॥ਜਾਕੇਏਕਤਿਲਕੋ ਬੀਚਾਰਨਕ ਰਤਆਵੈਅਬਿਗਤਿ
ਗਤਿ ਕਤਿ ਆਵਤ ਬੀਚਾਰ ਮੈਂ॥੨੭੩॥ ਰਸਨਾ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਚਿਤ੍ਰ ਬਿਸਮ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਨ ਏਕ ਚੀਟੀ ਕੋ ਚਰਿਤ੍ਰਕਹਤ ਨ
ਆਵਈ॥ਪ੍ਰਥਮਹੀ ਚੀਟੀਕੋ ਮਿਲਾਪਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਦੇਖੋ ਸਹਸ
ਅਨੇਕ ਏਕ ਬਿਲਮੈ ਸਮਾਵਈ॥ਅਗ੍ਰਭਾਗੀਪਾਛੈਏਕੈ ਮਾਰਗ
ਚਲਤ ਜਾਤਪਾਵਤਮਿਠਾਸਬਾਸੁਤਹੀਮਿਲਧਾਵਹੀ॥ਭ੍ਰਿੰਗੀ
ਮਿਲਤਾਤਕਾਲਭ੍ਰਿੰਗੀ ਰੂਪ ਹੁਇਦਿਖਾਵੈਚੀਟੀਚਿਤ੍ਰਅਲਖ
ਚਿਤੇਰੈ ਕਤ ਪਾਵਹੀ॥੨੭੪॥ਰਚਨਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਿਸਮ
ਬਚਿਤ੍ਰ ਪਨ ਘਟ ਘਟ ਏਕਹੀ ਅਨੇਕ ਹੁਇ ਦਿਖਾਏਹੈ॥
ਉਤਤੇ ਲਿਖਤ ਇਤ੍ਹਪੜਤ ਅੰਤਰਗਤਿ ਇਤ ਹੂ ਤੇ ਲਿਖ
ਪਤ ਉਤਰ ਪਠਾਏਹੈ॥ਉਤ ਤੇ ਸਬਦ ਰਾਗ ਨਾਦਕੋਪ੍ਰਸੰਨ
ਕਰ ਇਤ ਸੁਨ ਸਮਝਿ ਕੈ ਉਤ ਸਮਝਾਏ ਹੈ ॥ ਰਤਨ
ਪ੍ਰੀਖਯਾ ਪੇਖ ਪਰਮਿਤਕੈਸੁਨਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸੰਧਮਿਲੇ ਅਲਖ
ਲਖਾਏ ਹੈ ॥੨੭੫ ॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੈ
ਦੀਨੋ ਸਾਚ ਉਪਦੇਸ ਰਿਦੈਨਿਹਚਲਮਤਿ ਹੈ॥ਸਬਦ ਸੁਰਤ
ਲਿਵ ਲੀਨ ਜਲਮੀਨ ਭਏ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਮਈ ਪੈ ਘ੍ਰਿਤ
ਜੁਗਤਿ ਹੈ॥ ਸਾਚੁ ਰਿਦੈ ਸਾਚੁ ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਬੋਲੈ ਗੰਧਰਬ
ਪੂਰਨ ਪਰਸ ਪਰਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਹੈ॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਦ੍ਰੁਮ
ਸਾਖਾ ਪਤ੍ਰ ਫੂਲ ਫਲ ਏਕਹੀ ਅਨੇਕ ਮੇਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੱਤਿ
ਹੈ॥ ੨੭੬॥ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਓਤਿ
ਪੋਤਿ ਸੂਤ ਗਤਿ ਏਕਹੀ ਅਨੇਕ ਹੈ ॥ ਲੋਚਨ ਸ੍ਰਮਨ ਸ੍ਰੋਤ

ਏਕਹੀ ਦਰਸ ਸਬਦ ਵਾਰ ਪਾਰ ਕੁਲਗਤ ਸਰਤਾ ਬਿਬੇਕ
ਹੈ॥ਚੰਦਨ ਬਨਾਸਪਤੀ ਕਨਿਕ ਅਨਕ ਧਾਤ ਪਾਰਸ ਪਰਸ
ਜਾਨੀਅਤ ਜਾਵਦੇਕ ਹੈ॥ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਅੰਜਨ ਨਿਰੰਜਨ
ਅੰਜਨ ਬਿਖੈ ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰ ਗੁਰਮਤਿ ਏਕ ਟੇਕ ਹੈ॥੨੭੭॥
ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਲਿਵ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਚਲ ਭਈ ਸਬਦ ਬਿਬੇਕ
ਸ੍ਰੁਤਿ ਸ੍ਰਵਨ ਅਚਲ ਹੈ॥ ਸਿਮਰਨ ਮਾਤ੍ਰ ਸੁਧਾ ਜਿਹਬਾ
ਅੰਚਲ ਭਈ ਗੁਰਮਤਿ ਅਚਲ ਉਨ ਮਨ ਅਸਥਲ ਹੈ॥ਨਾਸਕਾ
ਸੁਬਾਸ ਕਰ ਕੋਮਲ ਸੀਤਲਤਾ ਕੈ ਪ੍ਰੁਜਾ ਪ੍ਰਨਾਮ ਪਾਸ ਚਰਨ
ਕਮਲ ਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥ ਚਰ ਅਚਰ ਹੁਇ ਅੰਗ ਅੰਗ ਪੰਗ
ਸਰਬੰਗ ਬੂੰਦ ਸਾਗਰ ਸਲਲ ਹੈ ॥੨੭੮॥ ਦਰਸਨ ਸੋਭਾ
ਦ੍ਰਿਗ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਗਿਆਨ ਗੰਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਿਆਨ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ
ਅਤੀਤ ਹੈ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਪਰੈ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਪਰੇ ਜਾਸ
ਬਾਸ ਅਲਖ ਸੁਬਾਸ ਨਾਸ ਰੀਤ ਹੈ॥ਰਸ ਰਸਨਾ ਰਹਿਤ ਰਸਨਾ
ਰਹਿਤ ਰਸ ਕਰ ਅਸ ਪਰਸ ਪਰਸਨ ਕਰਾ ਜੀਤ ਹੈ॥ਚਰਨ
ਗਵਨ ਗੰਮਿਗ ਵਨ ਚਰਨ ਗੰਮਿ ਆਸ ਪਿਆਸ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾ-
ਸ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ॥੨੭੯॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ
ਮਰੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਗ ਜੀਵਨ ਕੈ ਜਾਨੀਐ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਿਰੰਤਰ
ਅੰਤਰ ਪਟ ਘਟਿ ਗਏ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਅੰਤਰਾਗਤ ਉਨਮਾਨੀਐ
॥ਬ੍ਰਹਮਮਈ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਈ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮ
ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਏਕੈ ਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ ਪਿੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ
ਪਿੰਡ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਿਲ ਜੋਤਿ ਗੋਤ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀਐ
॥੨੮੦॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੁਰ ਧਾਵਤ ਬਰਜ ਰਾਖੈ ਨਿਹਚਲ

ਰਿਤਸੁਖ ਸਹਿਜ ਨਿਵਾਸ ਹੈ॥ ਜੀਵਨਕੀਆਸਾ ਅਰੁ ਮਰਨ
ਕ। ਚਿੰਤਾ ਮਿਟੀ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸਹੈ ॥
ਆਪਾ ਖੋਇ ਹੋਨਹਾਰ ਹੋਇਸੋਈਭਲੋ ਮਾਨੈਸਿਵਸਰਬਾਤਮ
ਕੈ ਦਾਸਨਕੋ ਦਾਸਹੈ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਦਰਸ ਸਬਦ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨ
ਧਿਆਨ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਮਈ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਹੈ ॥ ੨੯੧॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਕਾਮਨਿਹਕਾਮਕੀਨੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਦਮ
ਨਿਰੁਦਮ ਉਕਤਿ ਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗਹੁਇ ਦੁਬਿਧਾ ਭ੍ਰਮ
ਖੋਏ ਚਰਨਸਰਨਗਹੇਨਿਹਚਲ ਮਤਿਹੈ॥ ਦਰਸਨ ਪਰਸਤ
ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਥਕਤ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਾਨ
ਪਤਿਹੈ ॥ ਰਚਨਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਿਸਮ ਬਚਿਤ੍ਰ ਪਨ ਚਿਤ੍ਰ
ਮੈ ਚਿਤੇਰਾ ਕੋ ਬਸੇਰਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹੈ ॥ ੨੯੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਸਬਦ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ਕਪਾਟ ਖੁਲੈਨਾਦੈ ਮਿਲ ਨਾਦਅਨਹਦ
ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੈ॥ ਗਾਵਤ ਸਬਦ ਰਸ ਰਸਨਾ ਰਸਾਇਨ ਕੈ
ਨਿਝਰ ਅਪਾਰ ਧਾਰ ਭਾਠੀਐ ਚੁਆਈਹੈ॥ਹਿਰਦੈ ਨਿਵਾਸ
ਗੁਰਸਬਦ ਨਿਧਾਨ ਗਿਆਨ ਧਾਵਤ ਬਰਜ ਉਨਮਨਸੁਧ
ਪਾਈ ਹੈ॥ਸਬਦ ਅਵੇਸ ਪਰਮਾਰਥ ਪ੍ਰਵੇਸਧਾਰਿ ਦਿਬਦੇਹ
ਦਿਬ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟ ਦਿਖਾਈਹੈ॥੨੯੩॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਗਤਿ
ਮਿਲਾਪਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮਕੈ ਪਰਸਪਰ ਪੂਰਨਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ
॥ ਦਰਸ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅੰਗਅੰਗ ਛਬਿ ਹੇਰਤ ਹਿਰਾਨੇ
ਦ੍ਰਿਗ ਬਿਸਮਬਿਸ੍ਵਾਸ ਹੈ॥ਸਬਦ ਨਿਧਾਨ ਅਨਹਦਰੁਨਝੁਨ
ਧੁਨਿ ਸੁਨਤ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਹਰਨ ਅਭਿਆਸ ਹੈ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਦਰਸ ਅਰੁਸਬਦ ਸੁਰਤਿਮਿਲਿ ਪਰਮਦਭੁਤ ਗਤਿਪਰਨ

ਬਿਲ਼ਾਸਹੈ॥੨੯੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਗਤਿਮਿਲਾਪਕੋਪ੍ਰਤਾਪਅਤਿ
ਪੂਰਨਪ੍ਰਗਾਸਪ੍ਰੇਮਨੇਮਕੈਪਰਸਪਰਹੈ॥ਚਰਨਕਮਲਰਜਬਾ-
ਸਨਾਸੁਬਾਸਰਾਸਸੀਤਲਤਾ ਕੋਮਲਤਾਕੋਟਾਨਨਸਮਸਰਿਹੈ॥
ਰੂਪਕੇ ਅਨੂਪਰੂਪ ਅਤਿਅਸਚਰਜਮੈਨਾਦ ਬਿਸਮਾਦਿਰਾਗ
ਰਾਗਨੀਨਪਟੰਤਰਹੈ॥ ਨਿਝਰਅਪਾਰਧਾਰਅੰਮ੍ਰਿਤਨਿਧਾਨ
ਪਾਨ ਪਰਮਦਭੁਤਗਤਿ ਆਨਨਹੀ ਸਮਸਰਿ ਹੈ ॥੨੯੫॥
ਨਵਨ ਗਵਨ ਜਲ ਸੀਤਲਅਮਲਜੈਸੇ ਅਗਨਿਉਰਧਮੁਖ
ਤਪਤ ਮਲੀਨਹੈ ॥ ਬਰਨਬਰਨਮਿਲ ਸਲਿਲਬਰਨਸੋਈ
ਸਿਆਮਅਗਨਿਸਰਬਬਰਨਛਬਿਛੀਨਹੈ॥ਜਲਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਪਾ
ਲਕਪ੍ਰਫੁਲਿਤਬਨਾਸਪਤੀਅਗਨਪਰਦਗਧਕਰਤਸੁਖਹੀ-
ਨਹੈ॥ ਤੈਸੇਹੀਅਸਾਧਸਾਧਸੰਗਮਸੁਭਾਵਗਤਿਗੁਰਮਤਦੁਰ-
ਮਤਸੁਖਦੁਖਹੀਨਹੈ॥੨੯੬॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭਮੋਹਅਹੰਮੇਵਕੈ
ਅਸਾਧਸਾਧ ਸਤਧਰਮ ਦਇਆ ਰਥ ਸੰਤੋਖਕੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ
ਸਾਧਸੰਗ ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਦੁਰਮਤਿਕੈਅਸਾਧ ਸੰਗ
ਦੁਖਦੋਖ ਕੈ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਗੁਰੁਚਰਨ ਸਰਨਿ ਬਿਨ ਮੋਖ
ਪਦ ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਿਤਚੋਖਕੈ ॥ ਗਿਆਨਚਿਤਹੰਸਗਤਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੰਸ ਬਿਖੈ ਦੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਕ੍ਰਿਤਖੀਰਨੀਰਸੋਖਪੋਖਕੈ
॥੨੯੭॥ ਹਾਰਿਮਾਨੀਝਗਰੋਮਿਟਤ ਰੋਸਮਾਰੇਸੈਂਰਸਾਇਨ
ਹੋਇ ਖੋਟਡਾਰੈਲਾਗਤਨਹੈਂਡੁਜਗਜਾਨੀਐ॥ ਹਉਮੈਅਭਿ-
ਮਾਨ ਅਸਥਾਨ ਊਚੇ ਨਾਹਿ ਜਲ ਨਿਮਤਨਵਨ ਥਲਜਲੂ
ਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ ਅੰਗ ਸਰਬੰਗਤਰਹਲਟੋਤਹੈ ਚਰ . ਤਾਂਤੇ
ਚਰਨਮਿੱਤ੍ਰਚਰਨਰੇਨ ਮਾਨੀਐ ॥ ਤੈਸੇ ਹਰਿਭਗਤ ਜਗਤ

ਮੈਨਿਮਰੀਭੂਤਜਗਪਗਲਗਿਮਸਤਕਪਰਵਾਨੀਐ ॥੨੮੮ ॥ ਪੂਜੀਐ ਨ ਸੀਸ ਈਸ ਊਚੋ ਦੇਹੀ ਮੈ ਕਹਾਵੈ ਪੂਜੀਐ ਨ ਲੋਚਨਦ੍ਰਿਸਟਿਦ੍ਰਿਸਟਾਤਕੈ॥ ਪੂਜੀਐਨਸ੍ਰਵਨਸੁਰਤਿਸਨ-ਬੰਧਕਰਿ ਪੂਜੀਐ ਨਾ ਨਾਸਕਾਸੁਬਾਸਸ੍ਵਾਸਕ੍ਰਾਂਤਕੈ॥ਪੂਜੀਐ ਨ ਮੁਖ ਸ੍ਵਾਦਸਬਦ ਸੰਜੁਗਤਿਕੈ ਪੂਜੀਐ ਨ ਹਸਤ ਸਕਲ ਅੰਗਪਾਤਕੈ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਸਬਦਸੁਰਤਿ ਗੰਧਰਸਰਹਿਤ ਹੁਇ ਪੂਜੀਐ ਪਦਾਰਬਿੰਦ ਨਵਨ ਮਹਾਂਤ ਕੈ॥ ੨੮੯ ॥ ਨਵਨ ਗਵਨ ਜਲ ਨਿਰਮਲੁ ਸੀਤਲਹ੍ਵੈ ਨਵਨਬਸੁੰਧਰਾਸਰਬ ਰਸ ਰਾਸਿਹੈ ॥ ਉਰਧਤਪਸਿਆ ਕੌ ਸ੍ਰੀਖੰਡਬਾਸੁਬੋਹੈਬਨਨਵਨ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਹੋਤ ਰਤਨਪ੍ਰਗਾਸਹੈ ॥ ਨਵਨਗਵਨ ਪਗਪੂਜੀਅਤ ਜਗਤਮੈਂ ਚਾਹੇਂਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤਚਰਨ ਰਜਤਾਸਹੈ ॥ ਤੈਸੇਹਹਿ ਭਗਤ ਜਗਤਮੈਂ ਨਿੰਮਰੀਭੂਤਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮਧਾਮ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸਹੈ ॥੨੯੦॥ ਸਬਦਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀਨ ਜਲਮੀਨ ਗਤਿ ਸੁਖਮਨਾ ਸੰਗਮ ਹੁਇ ਉਲਟ ਪਵਨ ਕੈ॥ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਬਿਖੈਅਨਭੈ ਅਭਯਾਸ ਰਸ ਪ੍ਰੇਮਮਧੁ ਅਪਿਉਪੀਵੈ ਗੁਹਜ ਗਵਨਕੈ ॥ ਸਬਦਕੈ ਅਨਹਦਕੈ ਸੁਰਤਿਕੈਉਨਮਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਨਿਝਰ ਧਾਰ ਸਹਜ ਰਵਨਕੈ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਉਲੰਘਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੰਜੋਗ ਭੋਗ ਦਸਮਸਥਲ ਨਿਹਕੇਵਲ ਭਵਨ ਕੈ ॥੨੯੧॥ ਜੈਸੇ ਜਲਜਲਜ ਅਉਜਲ ਦੁਧ ਸੀਲ ਮੀਨ ਚਕਈ ਕਮਲਦਿਨ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿਹੈ ॥ ਦੀਪਕਪਤੰਗ ਅਲਿ.ਕਮਲ ਚਕੋਰ ਸਸਿ ਮ੍ਰਿਗਨਾਦ ਬਾਦਘਨ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਸੁਚੀਤ ਹੈ ॥ ਨਾਰੀਅਉ ਭਤਾਰ ਸੁਤਮਾਤ ਜਲ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ

ਖੁਧਜਾਰਥੀ ਭੋਜਨ ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਧਨ ਮੀਤਹੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ
ਦ੍ਰੋਹ ਦੁਖਦਾਈ ਨ ਸਹਾਈ ਹੋਤ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ
ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਹੈ ॥੨੯੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ
ਲੁਭਿਤ ਹੋਇ ਅੰਗ ਅੰਗ ਬਿਸਮ ਸ੍ਰਬੰਗ ਮੈ ਸਮਾਨੇ ਹੈ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਦਰਸ ਲਿਵ ਦੀਪਕ ਪਤੰਗ ਸੰਗ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮ੍ਰਿਗ ਨਾਦ
ਹੁਇ ਹਿਰਾਨੇ ਹੈ ॥ ਕਾਮਨਿ ਹਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਕ੍ਰੋਧ ਨਿਰਲੋਭ ਲੋਭ
ਮੋਹ ਨਿਰਮੋਹ ਅਹੰਮੇਵ ਹੂਲ ਜਾਨੇ ਹੈ ॥ ਬਿਸਮੈ ਬਿਸਮ ਅਸ-
ਚਰਜੈ ਅਸਚਰਜ ਮੈ ਅਦਭੁਤ ਪਰਮਦਭੁਤ ਅਸਥਾਨੇ ਹੈ॥
੨੯੩ ॥ ਦਰਮਨ ਜੋਤਿ ਕੇ ਉਦੋਤ ਸੁਖਸਾਗਰ ਮੈ ਕੋਟਿਕ
ਉਸਤਤਿ ਛਬ ਤਿਲ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ ॥ ਕਿੰਚਤ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕੋਟਿਕ ਕਮਲਾ ਕਲਪਤਰ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਮਧੁ ਕੋਟਕ ਬਿਲਾਸ
ਹੈ ॥ ਮੰਦ ਮੁਸਕਾਨਿ ਬਾਨਿ ਖਾਨਿ ਹੈ ਕੋਟਾਨਿ ਸਸਿ ਸੋਭ ਕੋਟਿ
ਲੋਟ ਪੋਟ ਕੁਮਦਨੀ ਤਾਸੁ ਹੈ ॥ ਮਨ ਮਧੁਕਰ ਮਕਰੰਦ ਰਸ
ਲੁਭਤਿ ਹੁਇ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਲਿਵ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਹੈ॥੨੯੪॥
ਚਰਨ ਸਰਨ ਰਜ ਮੱਜਨ ਮਲੀਨ ਮਨ ਦਰਪਨ ਗਤਿ ਰੁਰਮਤਿ
ਨਿਹਚਲ ਹੈ॥ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਅੰਜਨ ਦੈ ਚਪਲ ਖੰਜਨ ਦ੍ਰਿਗ ਅਕੁਲ
ਨਿਰੰਜਨ ਧਯਾਨ ਜਲ ਥਲ ਹੈ ॥ ਭੰਜਨ ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਅਰਿ
ਗੰਜਨ ਕਰਮ ਕਾਲ ਪਾਂਚ ਪਰਪੰਚ ਦਲ ਬੈਰ ਨਿਰਦਲ ਹੈ॥ ਸੇਵਾ
ਕਰੰਜਨ ਸਰਬਾਤਮ ਨਿਰੰਜਨ ਭਏ ਮਾਇਆ ਮੈ ਉਦਾਸ
ਕਲਿਮਲਿ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ॥ ੨੯੫ ॥ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਅਛਤ ਰਵਿ
ਰਾਹਨ ਸਕਤ ਗ੍ਰਸਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਗੋਚਰੰ ਹੁਇ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰਹਨ
ਹੈ ॥ ਪਛਮ ਉਦੋਤ ਹੇਤ ਚੰਦ੍ਰ ਮੈ ਨਮਸਕਾਰੰ ਪੂਰਬ ਸੰਜੋਗ

ਸਸਿ ਕੇਤੁ ਖੇਤ ਹਨਿਹੈ॥ ਕਾਸ੍ਟਮੈਅਗਨਿਮਗਨਿਚਿਰੰਕਾਲ
ਰਹੈ ਅਗਨਿਮੈਕਾਸਟਪਰਤਹੀਦਹਨਹੈ ॥ ਤੈਸੇਸਿਵਸਕਤਿ
ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਮਕੈ ਦੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਸਹ ਸਹਨ
ਹੈ ॥੨੯੬॥ ਸਾਧਕੀ ਸੁਜਨਤਾਈ ਪਾਹਨ ਕੀ ਰੇਖ ਪ੍ਰੀਤ
ਬੈਰ ਜਲ ਰੇਖ ਹੁਇ ਬਿਸੇਖ ਸਾਧ ਸੰਗਮੈ ॥ ਦੁਰਜਨਤਾ
ਅਸਾਧ ਪ੍ਰੀਤ ਜਲ ਰੇਖ ਅਰੁ ਬੈਰ ਤਉ ਪਾਖਾਨਰੇਖ ਸੇਖ
ਅੰਗਅੰਗਮੈ ॥ਕਾਸਟਅਗਨਿਗਤਪ੍ਰੀਤਿਬਿਪਰੀਤਸਰਸਰੀ
ਜਲ ਬਾਰਨੀ ਸਰੂਪ ਜਲ ਰੰਗ ਮੈ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ
ਅਜਯਾਸਰਪਗਤਿਉਪਕਾਰੀ ਅਉਬਿਕਾਰੀਢੰਗਹੀ ਕੁਢੰਗ
ਮੈ॥ ੨੯੭॥ ਦੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗਤਿ ਅਸਾਧ ਸਾਧ
ਕਾਸਟਅਗਨਿ ਗਤਿਦੇਵਨ ਵਰਤਹੈ॥ ਅਜਯਾ ਸਰਪ ਜਲ
ਰੰਗ ਬਾਰਨੀ ਬਿਧਾਨਸਨਅਉਮਜੀਠਖਲਪੰਡਤਲਰਤਹੈ
॥ ਕੰਟਕ ਪੁਹਪ ਸੈਲ ਘਟਿਕਾ ਸਨਾਹਸਸਤ੍ਰ ਹੰਸਕਾਗਬਗ
ਬਿਆਧ ਮ੍ਰਿਗਹੋਇਨਿਬਰਤਹੈ ॥ ਲੋਸਟਕਨਿਕਸੀਪ ਸੰਖ
ਮਧੁ ਕਾਲਕੂਟ ਸੁਖਦੁਖ ਦਾਇਕ ਸੰਸਾਰ ਬਿਚਰਤ ਹੈ ॥
੨੯੮॥ ਦਾਦਰ ਸਰੋਜ ਬਾਸ ਬਾਵਨ ਮਰਾਲ ਬਗ ਪਾਰਸ
ਪਖਾਨ ਬਿਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਜੋਗ ਹੈ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਮ੍ਰਿਗ ਮਦ ਮਹਿ
ਅਹਿ ਮਨ ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਸਾਖੀ ਬਾਂਝ ਬਧੂ ਨਾਂਹ ਨੇਹ
ਨਿਹਫਲ ਭੋਗ ਹੈ ॥ ਦਿਨਕਰ ਜੋਤਿ ਉਲੂਬਰਖਾਸਮੈਜਵ
ਸੋ ਅਸਨ ਬਸਨ ਜੈਸੇ ਬ੍ਰਿਥਾਵੰਤ ਰੋਗਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਮਤਿ
ਬੀਜ ਜਮਤ ਨ ਕਾਲਰ ਮੈ ਅੰਕੁਰ ਉਦੋਤ ਹੋਤ ਨਾਹਿਨ
ਬਿਓਗ ਹੈ ॥ ੨੯੯॥ ਸੰਗਮ ਸੰਜੋਗ ਪ੍ਰੇਮਨੇਮ ਕਉਪਤੰਗ

ਜਾਨੈ ਬਿਰਹ ਬਿਓਗ ਸੋਗ ਮੀਨਭਲ ਜਾਨਈ॥ਇਕਟੇਕ ਦੀਪਕ ਧਜਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪਰ ਹਰੈ ਸਲਿਲ ਬਿਓਗ ਮੀਨ ਜੀਵਨ ਨਮਾਨਈ॥ਚਰਨ ਕਵਲ ਮਿਲ ਬਿਛਰੈਮਧਪਮਨ ਕਪਟਸਨੇਹ ਧ੍ਰਿਗ ਜਨਮ ਅਗਿਆਨਈ॥ਨਿਹਫਲਜੀਵਨ ਮਰਨ ਗੁਰੁਬਿਮੁਖ ਹੋਇ ਪ੍ਰੇਮ ਅਰੁ ਬਿਰਹ ਨ ਦੋਊ ਉਰ ਆਨਈ ॥ ੩੦੦ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਲਿਵ ਦੇਖੈ ਅਉ ਦਿਖਾਵੈਸੋਈ ਸਰਬ ਦਰਸ ਏਕ ਦਰਸਕੈਜਾਨੀਐ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਸੋਈ ਸਰਬਸਬਦਏਕ ਸਬਦ ਕੈ ਮਾਨੀਐ॥ ਰਾਗ ਨ ਕਰਨਕਰਤਗ ਸਰਬਗ ਸੋਈ ਕਰਮ ਕਰਤੂਤਿ ਕਰਤਾਰ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਏਕਹੀ ਅਨੇਕਮੇਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕਟੇਕ ਏਕੈਂ ਉਰ ਆਨੀਐ॥੩੦੧॥ ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛਤ ਮਾਇਆ ਮੋਹੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਸਾਧ ਸੰਗ ਰੰਗਮੈਬਿਮੋਹਿ ਹੀ ਮਗਨ ਹੈ॥ ਜਾਕੇ ਓਅੰਕਾਰ ਕੈ ਅਕਾਰ ਹੈ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰਕੀਰਤਨ ਸਮੈ ਸਾਧ ਸੰਗ ਸੌ ਲਗਨ ਹੈ ॥ ਸਿਵਸਨਕਾਦਿ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਆਗਿਆ ਕਾਰੀ ਜਾਕੇ ਅਗ੍ਰਭਾਗ ਸਾਧ ਸੰਗ ਗੁਨਨ ਅਗਨ ਹੈ ॥ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਸਾਧ ਮਹਿਮਾ ਅਪਾਰ ਬਿਖੈ ਅਤਿ ਲਿਵ ਲੀਨ ਜਲਮੀਨ ਅਭਗਨ ਹੈ ॥ ੩੦੨ ॥ ਨਿਜ ਘਰ ਮੇਰੋ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਦਰਸ ਨ ਸਾਧਸੰਗ ਮੇਰੋ ਨਿਜ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮੇਰੋ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਅਉ ਕੁਟੰਬ ਸਖਾ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮੇਰੋ ਸੁਤ ਸ੍ਰੇਸਟ ਅਨੂਪ ਹੈ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਵਨ ਮੈ ਸਾਧਸੰਗ ਨਿਜ ਪਦ ਸੇਵਾਦੀਪ

ਧੂਪ ਹੈ॥ਸਾਧ ਸੰਗਰੰਗ ਰਸ ਭੋਗ ਸੁਖ ਸਹਜ ਮੈਂਸਾਧ ਸੰਗ
ਸੋਭਾ ਅਤਿ ਉਪਮਾਅਉ ਊਪ ਹੈ॥੨੦੩॥ ਅਗਮ ਅਪਾਰ
ਦੇਵ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਅਤਿ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਨਿਗ੍ਰਹ
ਨ ਪਾਈਐ ॥ਪਾਈਐ ਨ ਜੋਗ ਭੋਗ ਪਾਈਐਨਰਾਜ ਜੋਗ
ਨਾਦ ਬਾਦ ਬੇਦ ਕੈ ਅਗਹੁ ਨ ਗਹਾਈਐ॥ਤੀਰਥ ਪੁਰਬ
ਦੇਵ ਦੇਵ ਸੇਵਕੈ ਨ ਪਾਈਐ ਕਰਮਧਰਮਬ੍ਰਤਿਨੇਮ ਲਿਵ
ਲਾਈਐ ॥ਨਿਹਫਲ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੈਅਚਾਰਸਬੈ ਸਾਵ-
ਧਾਨ ਸਾਧ ਸੰਗ ਹੁਇ ਸਬਦ ਸੁ ਗਾਈਐ॥੨੦੪॥ਸਪਨ
ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਜੋਈ ਦੇਖੈ ਸੋਈ ਜਾਨੈ ਦੂਸਰੋ ਨ ਦੇਖੈ ਪਾਵੈ
ਕਹੋ ਕੈਸੇ ਜਾਨੀਐ॥ਨਾਲ ਬਿਖੈਬਾਤ ਕੀਏਸੁਨੀਅਤ ਕਾਨ
ਦੀਏ ਬਕਤਾ ਅਉ ਸ੍ਰੋਤਾ ਬਿਨਕਾਪੈਉਨਮਾਨੀਐ॥ ਪਘੁਲਾ
ਕੇ ਮੂਲ ਬਿਖੈ ਜੈਸੇ ਜਲ ਪਾਨ ਕੀਜੈ ਲੀਜੀਐ ਜਤਨ
ਕਰਿ ਪੀਏ ਮਨ ਮਾਨੀਐ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧ ਮਿਲੇ ਗੁਹਜ
ਕਥਾ ਬਿਨੋਦ ਗ੍ਯਾਨ ਧ੍ਯਾਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਿਸਮ ਬਿਧਾਨੀਐ
॥੨੦੫॥ਨਵਣ ਗਵਨ ਜਲ ਸੀਤਲ ਅਮਲਜੈਸੇ ਅਗਨਿ
ਉਰਧ ਮੁਖ ਤਪਤ ਮਲੀਨ ਹੈ ॥ ਸਫਲ ਹੋਇ ਆਂਬ ਝੁਕੇ
ਰਹਤ ਹੈ ਚਿਰੇਕਾਲ ਨਿਵੈ ਨ ਅਰਿੰਡ ਤਾਂਤੇ ਆਰਬਲਾਛੀਨ
ਹੈ॥ਚੰਦਨ ਸੁਬਾਸ ਜੈਸੇ ਬਾਸੀਐ ਬਨਾਸਪਤੀ ਬਾਂਸੁ ਤਉ
ਬਡਾਈ ਬੂਡਿਓ ਸੰਗ ਲਿਵਲੀਨ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਅਸਾਧ
ਸਾਧ ਅਹੰਬੁਧ ਨਿਮਰਤਾ ਕੈ ਸਨ ਅਉਮੰਜੀਠ ਗਤਿ ਪਾਪ
ਪੁੰਨ ਕੀਨ ਹੈ ॥ ੨੦੬ ॥ ਸਕਲ ਬਨਾਸਪਤੀ ਬਿਖੈ ਦ੍ਰੁਮ
ਦੀਰਘ ਦੁਇ ਨਿਹਫਲਭਏ ਬੂਡੇਬਹੁਤ ਬਡਾਈਕੈ॥ਚੰਦਨ

ਸੁਬਾਸਨਾ ਕੈਸੇ ਬਲ ਸੁਬਾਸ ਹੋਤ ਬਾਸ ਨਿਰਗੰਧ ਬਹੁ
ਗਾਠਨ ਵਿਠਾਈਕੈ॥ ਸੇਂਬਲਕੇਫਲਤੁਲਖਗਮ੍ਰਿਗਛਾਇਆ
ਤਾਕੈ ਬਾਂਸ ਤਉ ਬਰਨ ਦੋਖੀਜਾਰਤ ਬੁਰਾਈ ਕੈ॥ ਤੈਸੇਹੀ
ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਹੋਤ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੈ ਤ੍ਰਿਸਟੈ ਨ ਗੁਰ ਗੋਪ
ਦ੍ਰੋਹ ਗੁਰ ਭਾਈ ਕੈ ॥ ੩੦੭ ॥ ਬਿਰਖ ਬਲੀ ਮਿਲਾਪ
ਸਫਲ ਸਘਨ ਛਾਇਆ ਬਾਂਸੁ ਤਉ ਬਰਨ ਦੋਖੀ ਮਿਲੈਜਰੈ
ਜਾਰਿ ਹੈ ॥ ਸਫਲ ਹੁਇ ਤਰ ਹਰ ਝੁਕਤ ਸਕਲਤਰਬਾਂਸ
ਤਉ ਬਡਾਈ ਬੂਡਿਓ ਆਪ ਨ ਸੰਮਾਰਿਹੈ॥ਸਕਲਬਨਾਸ-
ਪਤੀ ਸੁਧਿ ਰਿਦੈ ਮੋਨਿ ਗਹੇ ਬਾਂਸ ਤਉਰੀਤੋਗਠੀਲੋ ਬਾਜੈ
ਧਾਰਿ ਮਾਰਿ ਹੈ॥ਚੰਦਨ ਸਮੀਪ ਹੀ ਅਛਤ ਨਿਰਗੰਧ ਰਹੇ
ਗੁਰ ਸਿਖ ਦੋਸੇ ਬਜਰ ਪ੍ਰਾਨੀ ਨ ਉਧਾਰਿ ਹੈ ॥ ੩੦੮ ॥
ਗੁਰ ਸਿਖਸੰਗਤਮਿਲਾਪ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਐਸੇ ਪ੍ਰੇਮਕੈ ਪਰਸਪਰ
ਪਗ ਲਪਟਾਵਈ॥ਦ੍ਰਿਸਟਦਰਸਅਰੁ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮਿਲ
ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨਧਿਆਨਲਿਵਲਾਵਹੀ॥ਏਕ ਮਿਸਟਾਨ
ਪਾਨ ਲਾਵਤ ਮਹਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਏਕ ਗੁਰ ਪੁਰਬ ਕੈ ਸਿਖਨ
ਬੁਲਾਵਹੀ ॥ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਬਾਛੈ ਤਿਨਕੇ ਉਚਿਸ੍ਟ ਕਉ
ਸਾਧਨ ਕੀ ਦੂਖਨਾ ਕਵਨ ਫਲ ਪਾਵਹੀ ॥ ੩੦੯ ॥ ਜੈਸੇ
ਬੋਝ ਭਰੀ ਨਾਵ ਆਗਰੀ ਦੁਇ ਬਾਹਰ ਹੁਇ ਪਾਰ ਪਰੈ
ਪੁਰ ਸਬੈ ਕੁਸਲ ਬਿਹਾਤ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਏਕਾਹਾਰੀ ਏਕਘਰੀ
ਪਾਕਸਾਲਾ ਬੈਠ ਭੋਜਨਕੈ ਬਿੰਜਨਾਦ ਸ੍ਵਾਦਿਕੈ ਅਘਾਤਹੈ ॥
ਜੈਸੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰ ਜਾਇ ਕਰਤ ਜੁਹਾਰ ਜਨ ਏਕ ਘਰੀ
ਪਾਛੈ ਦੇਸ ਭੋਗਤਾ ਹੁਇ ਖਾਤ ਹੈ॥ ਆਠਹੀ ਪਹਰ ਸਾਠ

ਘਰੀ ਮੈਂ ਜਉ ਏਕ ਘਰੀ ਸਾਧ ਸਮਾਗਮ ਕਰੈ ਨਿਜ ਘਰ ਜਾਤ ਹੈ ॥ ੩੧੦ ॥ ਕਾਰਤਕ ਜੈਸੇ ਦੀਪ ਮਾਲਕਾ ਰਜਨੀ ਸਮੈ ਦੀਪ ਜੋਤਿ ਕੋ ਉਦੋਤਹੋਤ ਹੀ ਬਿਲਾਤ ਹੈ ॥ ਬਰਖਾ ਸਮੈ ਕੋ ਜੈਸੇ ਤਉ ਬੁਦਬੁਦਾ ਪ੍ਰਗਾਸਤਾਸਨਾਮਪਲਕ ਮੈਨਾ ਤਉ ਠਹਰਾਤਿ ਹੈ ॥ ਗ੍ਰੀਖਮ ਸਮੈ ਤਉ ਜੈਸੇ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਝਾਈ ਸੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਤ ਉਪਜਿ ਸਮਾਤ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਛਾਇਆ ਬਿਰਖ ਚਪਲ ਛਲ ਛਲੈ ਛੈਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਪਟਾਤ ਹੈ॥ ੩੧੧॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਬਸਨ ਅੰਗ ਸੰਗ ਮਿਲ ਹੁਇ ਮਲੀਨ ਸਲਿਲ ਸਾਬੁਨ ਮਿਲਿ ਨਿਰਮਲ ਹੋਤ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਸਰੋਵਰ ਸਿਵਾਲ ਕੈ ਅਛਾਦਿਓ ਜਲੁ ਝੇਲਿ ਪੀਏ ਨਿਰਮਲ ਦੇਖੀਐ ਅਛੋਤ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਨਿਸ ਅੰਧਕਾਰ ਤਾਰਕਾ ਚਮਤਕਾਰ ਹੋਤ ਉਜੀਆਰੋ ਦਿਨਕਰ ਕੇ ਉਦੋਤ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਭ੍ਰਮ ਹੋਤ ਹੈ ਮਲੀਨ ਮਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗਯਾਨ ਧਯਾਨ ਜਗ ਮਗ ਜੋਤਿ ਹੈ ॥ ੩੧੨॥ ਅੰਤਰ ਅਛਿਤ ਹੀ ਦਿਸੰਤਰਿ ਗਵਨ ਕਰੈ ਪਾਛੈ ਪਰੇ ਪਹੁਚੈ ਨ ਪਾਇਕ ਜਉ ਧਾਵਈ॥ ਪਹੁਚੈ ਨ ਹਥ ਪਹੁਚੈ ਨ ਗਜਰਾਜ ਬਾਜ ਪਹੁਚੈ ਨ ਖਗ ਮ੍ਰਿਗ ਫਾਂਧਤ ਉਡਾਵਈ॥ ਪਹੁਚੈ ਨ ਪਵਨ ਗਵਨ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਪਤਿ ਅਰਧ ਉਰਧ ਅੰਤ੍ਰੀਵ ਹੋਇ ਨ ਪਾਵਈ ॥ ਪੰਜ ਦੂਤ ਭੂਤ ਲਗਿ ਅਧਮ ਅਸਾਧ ਮਨ ਗਹ ਗੁਰੁ ਗਯਾਨ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਬਸਿ ਆਵਈ॥ ੩੧੩ ॥ ਆਂਧਰੇ ਕਉ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕਰ ਚਰ ਟੇਕ ਬਹਰੈ ਚਰਨ ਕਰ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਦ ਹੈ ॥ ਗੁੰਗੈ ਟੇਕ ਚਰ ਕਰ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਲੂਲੇ ਟੇਕ

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਦ ਸ੍ਰੁਤਿ ਪਦ ਹੈ ॥ ਪਾਂਗੁਰੇ ਕਉ ਟੇਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿਕਰੋ ਟੇਕ ਏਕਏਕ ਅੰਗਹੀਨ ਦੀਨਤਾਅਛੇਦ ਹੈ॥ਅੰਧ ਗੰੁਗ ਸੁੰਨ ਪੰਗਲੈਜ ਦੁਖਪੁੰਜ ਮਮ ਅੰਤਰਕੇਅੰਤ-ਰਜਾਮੀ ਪਰਬੀਨ ਸਦ ਹੈ ॥੩੧੪॥ ਆਂਧਰੇ ਕਉ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿਕਰ ਚਰ ਟੇਕ ਅੰਧਗੁੰਗ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿਕਰ ਚਰਹੈ॥ ਅੰਧਗੁੰਗ ਸੁਨਕਰ ਚਰ ਅਵਲੰਬ ਟੇਕ ਅੰਧ ਗੁੰਗ ਸੁੰਨ ਪੰਗ ਟੇਕ ਏਕ ਕਰਹੈ ॥ਅੰਧ ਗੁੰਗਸੁੰਨ ਪੰਗਲੈਜ ਦੁਖ ਪੁੰਜ ਮਮ ਸਰਬੰਗ ਹੀਨ ਦੀਨ ਦੁਖਤ ਅਧਰ ਹੈ॥ ਅੰਤਰਕੀ ਅੰਤਰ-ਜਾਮੀਜਾਨੈਅੰਤਰਿਗਤਿ ਕੈਸੇ ਨਿਬਾਹੁ ਕਰੈਸਰੈ ਠਰਹਰ ਹੈ ॥੩੧੫ ॥ ਚਕਈ ਚਕੋਰ ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਭ੍ਰਿੰਗ ਅਉ ਪਤੰਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਕ ਅੰਗੀ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਦੁਖਦਾਈ ਹੈ॥ਏਕਏਕਟੇਕਸੈ ਟਰਤ ਨ ਮਰਤ ਸਬੈ ਆਦਿ ਅੰਤ ਕੀ ਸੁ ਚਾਲਿ ਚਲੀਜਗ ਆਈ ਹੈ॥ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਐਸੋ ਲੋਗ ਪਰਲੋਗਸੁਖਦਾਇਕਸਹਾਈ ਹੈ॥ਗੁਰਮਤਿਦੁਰਮਤਿਮਿਟਤ ਨ ਜਾਕੀ ਜੈਸੀਅਹਿਮਿਲਿ ਚੰਦਨ ਜਿਉ ਬਿਖਨਮਿਟਾਈ ਹੈ ॥ ੩੧੬ ॥ ਮੀਨ ਕਉ ਨ ਸੁਰਤਿ ਜਲ ਕਉ ਨ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਦੁਬਿਧਾ ਮਿਟਾਇ ਨ ਸਕਤ ਜਲੁ ਮੀਨ ਕੀ॥ ਸਰ ਸਰਿਤਾ ਅਥਾਹ ਪ੍ਰਬਲਪ੍ਰਵਾਹ ਬਸੈਗ੍ਰਸੈਲੋਹਰਾਖਿਨਸਕਤ ਮਤਿਹੀਨ ਕੀ॥ ਜਲ ਬਿਨ ਤਰਫਤ ਜਾਤ ਪ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਾਨ ਮੀਨ ਜਾਨਤ ਨ ਪੀਰ ਨੀਰ ਦੀਨਤਾਈ ਦੀਨ ਕੀ ॥ ਦੁਖਦਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਮਾਨਕੁਲ ਦ੍ਰਿੜ ਗੁਰਸਿਖ ਬੰਸ ਧ੍ਰਿਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਰਧੀਨ ਕੀ ॥੩੧੭॥ ਦੀਪਕ ਪੈ ਆਵਤ ਪਤੰਗ

ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੀਤ ਲਗਿ ਦੀਪਕਹਿ ਮਹਾ ਬਿਪਰੀਤਿਮਿਲੇ ਜਾਰਿ ਹੈ॥ਅਲਿ ਚਲਿ ਆਵਤ ਕਮਲ ਪੈਸਨੇਹਕਰ ਕਮਲ ਸੰਪਟ ਮੈ ਬਾਂਧਿ ਪਰਹਾਰ ਹੈ॥ ਮਨ ਬਚਕ੍ਰਮਜਲਮੀਨ ਲਿਵਲੀਨ ਗਤਿ ਬਿਛੁਰਤਿ ਰਾਖਿਨ ਸਕਤ ਗਹਿਡਾਰਿਹੈ ॥ਦੁਖਦਾਈ ਪ੍ਰੀਤਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤਿਕੈਮਰੈ ਨ ਟਰੈ ਗੁਰਸਿਖ ਸੁਖਦਾਈ ਪ੍ਰੀਤ ਕਿਉ ਬਿਸਾਰਿ ਹੈ ॥੩੧੮॥ ਦੀਪਕ ਪਤੰਗ ਵਿੱਬ ਦ੍ਰਿਸਟ ਦਰਸਹੀਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਦਰਸ ਧਿਯਾਨ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਰੰਮਿਤਾ॥ ਬਾਸਨਾ ਕਮਲ ਅਲਿ ਭ੍ਰਮਤ ਨ ਰਾਖਿਸਕੈ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗੁਰ ਅਨਤ ਨ ਰੰਮਿਤਾ॥ ਮੀਨ ਜਲ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਅੰਤਿ ਨ ਸਹਾਈ ਹੋਤ ਗੁਰਸੁਖ ਸਾਗਰ ਹੈ ਇਤਉਤ ਸੰਮਿਤਾ॥ ਏਕ ਏਕ ਟੇਕ ਸੈ ਟਰਤ ਨ ਮਰਤ ਸਬੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸ੍ਰਬੰਗੀ ਸਗੀ ਮਹਾਤਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ॥੩੧੯॥ ਦੀਪਕ ਪਤੰਗ ਮਿਲ ਜਰਤ ਨ ਰਾਖਿ ਸਕੈ ਜਰਿਮਰੇ ਆਗੇ ਨ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਏ ਹੈ ॥ ਮਧੁਪ ਕਮਿਲਮਿਲ ਭ੍ਰਮਤ ਨ ਰਾਖਿਸਕੈ ਸੰਪਟਮੈ ਮੂਏਸੈਨ ਸਹਜ ਸਮਾਏ ਹੈ॥ਜਲਮਿਲਿ ਮੀਨਕੀ ਨ ਦੁਬਿਧਾ ਮਿਟਾਇਸਕੀ ਬਿਛਰਤਮਰਤ ਹਰਿ ਲੋਕ ਨ ਪਠਾਏਹੈ॥ਇਤ ਉਤ ਸੰਗਮ ਸਹਾਈ ਸੁਖਦਾਈ ਗੁਰੁ ਗਜਾਨ ਧਜਾਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆਏ ਹੈ ॥੩੨੦॥ ਦੀਪਕ ਪਤੰਗ ਅਲਿ ਕਮਲ ਸਲਿਲ ਮੀਨ ਚਕਈਚਕੋਰ ਮ੍ਰਿਗ ਰਵਿਸਸਿ ਨਾਦਹੈ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਇਕ ਅੰਗੀ ਬਹੁਰੰਗੀ ਹੀਸੰਗੀਕੋਊ ਸਬੈ ਦੁਖਦਾਈ ਨ ਸਹਾਈ ਅੰਤ ਆਦਿ ਹੈ॥ ਜੀਵਤਨ ਸਾਧਸੰਗ ਮੂਏ ਨ ਪਰਮ ਗਤਿ ਗਜਾਨ ਧਜਾਨ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਸਾਦਿਹੈ॥ਮਾਨਸ ਜਨਮ

ਪਾਇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦਇਆ ਨਿਧਾਨ ਚਰਨ ਸਰਨ ਸੁਖ ਫਲ ਬਿਸਮਦ ਹੈ॥੩੨੧॥ਗੁਰਮੁਖਪੰਥ ਗੁਰ ਧਿਆਨ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੈ ਲਹੈ ਨਿਜ ਘਰ ਅਰ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ ਜੀ ॥ ਸਬਦ ਬਿਬੇਕ ਏਕ ਟੇਕ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸ ਜੀ॥ਚਰਨਕਮਲਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਬਸਭਏ ਬਿਸਮਬਿਸ੍ਵਾਸਜੀ ॥ ਗਜਾਨਧਨਾਨ ਪ੍ਰੇਮਨੇਮ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤੀਤ ਚੀਤਿ ਬਨ ਗ੍ਰਿਹ ਸਮਸਰਿ ਮਾਯਾ ਮੈ ਦਾਸ ਜੀ ॥੩੨੨॥ ਮਾਰਬੇ ਕਉ ਤ੍ਰਾਸ ਦੇਖ ਚੋਰ ਨ ਤਜਤਚੋਰੀ ਬਟਵਾਰਾ ਬਟਵਾਰੀ ਸੰਗਹੁਇਤਕਤਹੈ॥ਬੇਸ੍ਵਾ-ਰਤ ਬ੍ਰਿਥਾ ਭਏ ਮਨ ਮੈ ਨ ਸੰਕਾ ਮਾਨੈ ਜੁਆਰੀ ਨ ਸਰਬ ਸਹਾਰੇ ਸੈਥਕਤਹੈ॥ਅਮਲੀ ਨ ਅਮਲਤਜਤ ਜਿਉ ਧਿਕਾਰ ਕੀਏ ਦੋਖ ਦੁਖ ਲੋਗ ਬੇਦਸੁਨਤ ਛਕਤਹੈ॥ਅਧਮਅਸਾਧ ਸੰਗ ਛਾਡਤ ਨ ਅੰਗੀਕਾਰੀਗੁਰਸਿਖਸਾਧਸੰਗਛਾਡਿ ਕਿਉ ਸਕਤ ਹੈ॥੩੨੩॥ਦਮਕ ਦੈ ਦੋਖ ਦੁਖ ਅਪਜਸਲੈ ਅਸਾਧ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਮੁਖ ਸਜਾਮਤਾ ਲਗਾਵਹੀ॥ ਚੋਰਜਾਰ ਅਰੁ ਜੂਆਰ ਮਦ ਪਾਨੀ ਦੁਕ੍ਰਿਤ ਸੈਂ ਕਲਹ ਕਲੇਸਭੇਸਦੁਬਿਧਾ ਕਉਭਾਵਹੀ॥ਮਤਿ ਪਤਿ ਮਾਨਹਾਨਿ ਕਾਨਿਮੈਕੰਨੋਡੀ ਸਭਾ ਨਾਕ ਨਾਕ ਖੰਡ ਖੰਡ ਹੋਤ ਨ ਲਜਾਵਹੀ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ ਦਾਇਕ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾਧੂ ਜਨ ਕਿਉ ਨ ਚਲਿ ਆਵਹੀ॥੩੨੪॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਅਕਾਸ ਮਾਤ ਬਾਦਰਉਦੋਤ ਹੋਤ ਗਗਨਘਟਾ ਘਮੰਡਕਰਤ ਬਿਥਾਰ ਜੀ ॥ ਤਾਹੀਤੇ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਘਨਗਰਜਤ ਅਤਿਚੰਚਲ ਚਰਿਤ੍ਰ

ਦਾਮਨੀ ਚਮਤਕਾਰ ਜੀ ॥ ਬਰਖਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਮੁਕਤਾ ਕਪੂਰ ਭਾਂਤੇ ਅਉਖਦੀ ਜਾਨ ਨ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਜੀ॥ ਦਿਬ ਦੇਹ ਸਾਧ ਜਨਮ ਮਰਨ ਰਹਿਤ ਜਗ ਪ੍ਰਗ੍ਰਿਤ ਕਰਬੇ ਕਉ ਪਰਉਪਕਾਰਜੀ॥ ੩੨੫ ॥ ਸਫਲ ਬ੍ਰਿਖ ਫਲ ਦੇਤ ਜਿਉ ਪਖਾਨ ਮਾਰੇ ਸਿਰ ਕਰਵਤ ਸਹਿ ਗਹਿ ਪਾਰ ਪਾਰ ਹੈ ॥ ਸਾਗਰ ਮੈ ਕਾਢ ਮੁਖ ਫੋਰੀਅਤ ਸੀਪ ਕੋ ਜਿਉਦੇਤ ਮੁਕ-ਤਾਹਲ ਅਵਗਜਾਨ ਬੀਚਾਰ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਖਨਵਾਰਾ ਖਾਨਿ ਖਨਤ ਹਨਤ ਘਨ ਮਾਨਕ ਅਮੋਲ ਹੀਰਾ ਪਰਉਪਕਾਰ ਹੈ ॥ ਊਖਮੈ ਪਿਊਖ ਜਿਉ ਪਰਗਾਸ ਹੇਤ ਕੋਲੂਪਚੈ ਅਵਗੁਨ ਕੀਏ ਗੁਨ ਸਾਧਨ ਕੇ ਦੁਆਰ ਹੈ ॥ ੩੨੬ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਦਰਸਨ ਕੋ ਹੈ ਨਿਤਨੇਮ ਜਾਕੋ ਸੋਈ ਦਰਸਨੀ ਸਮਦਰਸ ਧਿਆਨੀ ਹੈ ॥ ਸਬਦ ਬਿਬੇਕ ਏਕ ਟੇਕ ਜਾਂਕੇ ਮਨ ਬਸੈ ਮਾਨਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਸੋਈ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੈ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟ ਦਰਸ ਅਰ ਸਬਦਸੁਰਤਿ ਮਿਲ ਪ੍ਰੇਮੀ ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮ ਉਨਮਨ ਉਨਮਾਨੀਹੈ॥ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧ ਸੰਗ ਇਕ ਰੰਗ ਜੋਈ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਬਾਨੀ ਹੈ ॥ ੩੨੭ ॥ ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਧਿਆਨੀ ਸਬਦ ਗਜਾਨ ਗਜਾਨੀ ਚਰਨ ਸਰਨ ਦ੍ਰਿੜ ਮਾਇਆ ਮੈ ਉਦਾਸੀ ਹੈ॥ਹਉ ਮੈ ਤਿਆਗ ਤਿਆਗੀ ਬਿਸਮਾਦ ਕੈ ਬੈਰਾਗੀਭਏ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਚੀਤ ਅਨਭੈ ਅਭਿਆਸੀਹੈ॥ਦੁਬਿਧਾ ਅਪਰਸ ਅਉਸਾਧ ਇੰਦ੍ਰੀਨਿਗ੍ਰਹ ਕੈ ਆਤਮ ਬਿਬੇਕ ਪੂਜਾ ਸੁੰਨ ਮੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੈ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਵ ਕਰਿ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸੇਵਾ ਸਰਬਾਤਮ ਕੈ

ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਮ੍ਵਾਸੀ ਹੈ ॥੩੨੮॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਅੰਤਰਿ ਜੁਗੰਤਰਿ ਬਸੈ ਪਖਾਨ ਭਿਦੈ ਨ ਰਿਦੈ ਕਠੋਰ ਤ੍ਰੁਟੈ ਬਜ੍ਰ ਭਾਰ ਕੈ ॥ ਅਠ ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਕਰੈ ਤੋਂਬਰੀ ਤਉ ਮਿਟਤ ਨ ਕਰਵਾਈ ਧੋਏ ਵਾਰ ਪਾਰਕੈ॥ ਅਹਿਨਿਸ ਅਹਿ ਲਪਟਾਨੇ ਰਹੈ ਚੰਦਨਕੋ ਤਜਤ ਨ ਬਿਖੁ ਤਊ ਹਉਮੈ ਅਹੰਕਾਰਕੈ ॥ ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਦੇਹ ਨਿਹਫਲ ਜਗਤਮੈ ਮਿਤਨਕੋਅਹੈ ਦੋਖੀ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਕਾਰ ਕੈ ॥੩੨੯॥ ਜੈਸੇ ਨਿਰਮਲਦਰਪਨਮੈਨ ਚਿਤ੍ਰ ਕੁਛ ਸਕਲ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਦੇਖਤ ਦਿਖਾਵਈ ॥ ਜੈਸੇ ਨਿਰਮਲ ਜਲਬਰਨ ਅਤੀਤ ਰੀਤਿ ਸਕਲ ਬਰਨ ਮਿਲ ਬਰਨ ਬਨਾਵਈ ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਬਸੁੰਧਰਾ ਸੁਆਦ ਬਾਸਨਾ ਰਹਿਤ ਅਉਖਦੀ ਅਨੇਕ ਰਸ ਗੰਧ ਉਪਜਾਵਈ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਗਤਿ ਜੈਸੋ ਜੈਸੋ ਭਾਉ ਤੈਸੀ ਕਾਮਨਾ ਪੁਜਾਵਈ ॥੩੩੦॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਹਾਨਿ ਮ੍ਰਿਤ ਪੂਰਬ ਲਿਖਤ ਲੇਖ ਜੰਤ੍ਰਕੈ ਨ ਬਸਿ ਕਛੁ ਜੰਤ੍ਰੀ ਜਗਦੀਸ ਹੈ॥ ਭੋਗਤ ਬਿਵਸਿ ਮੇਵ ਕਰਮ ਕਿਰਤ ਗਤਿ ਜਸਿ ਕਰ ਤਸਿ ਲੇਪ ਕਾਰਨ ਕੋ ਈਸ ਹੈ ॥ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕਿਧੌਂ ਕਰਮ ਕਿਧੌਂ ਹੈਜੀਉਘਾਟਿਬਾਢਿਕਉਨਕਉਨਮਤ ਬਿਸ੍ਵਾ-ਬੀਸ ਹੈ॥ਅਸਤੁਤਿ ਨਿੰਦਾ ਕਹਾਬਿਆਪਤ ਹਰਖਸੋਗ ਹੋਨ-ਹਾਰ ਕਹੋ ਕਹਾਂ ਗਾਰਿ ਅਉ ਅਸੀਸਹੈ॥੩੩੧॥ ਮਾਨਸਰ ਪਰ ਜਿਉ ਬੈਠਾਈਐ ਲੈ ਜਾਇ ਬਗ ਮੁਕਤਾ ਅਮੋਲ ਤਜਿ ਮੀਨ ਬੀਨ ਖਾਤ ਹੈ ॥ ਅਸਥਨ ਪਾਨ ਕਰਬੇ ਕਉ ਜਉ ਲਗਾਈ ਜੋਕ ਪੀਅਤਤਨਪੈ ਲੈ ਲੋਹੂ ਅਚਏ ਅਘਾਤ ਹੈ॥

ਪਰਮਸੁਗੰਧ ਪਰਮਾਖੀਨਰਹਤ ਰਾਖੀ ਮਹਾਦੁਰਗੰਧ ਪਰਿ
ਢੇਗ ਚਲ ਜਾਤ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਗਜ ਮੱਜਨਕੈ ਡਾਰਤ ਹੈ ਛਾਰ
ਸਿਰ ਮੰਤਨਕੈ ਦੋਖੀ ਸਤਿਸੰਗ ਨ ਸੁਹਾਤ ਹੈ ॥ ੩੩੨ ॥
ਗੁਰਮਤਿ ਸਤ ਏਕਟੇਕ ਦੁਤੀਆ ਨਾਸਤਿ ਸਿਵ ਨ ਸਕਤਿ
ਗਤਿ ਅਨਭੈ ਅਭਿਆਸੀ ਹੈ॥ਤ੍ਰਿਗੁਣਅਤੀਤ ਜੀਤ ਹਾਰ ਨ
ਹਰਖ ਸੋਗ ਸੰਜੋਗਬਿਓਗਮੇਟਿਸਹਜਨਿਵਾਸੀਹੈ॥ ਚਤੁਰ
ਬਰਨ ਇਕ ਬਰਨਹੁਇਸਾਧਸੰਗ ਪੰਚ ਪਰਪੰਚ ਤਿਆਗ
ਬਿਸਮ ਬਿਸਵਾਸੀਹੈ॥ ਖਟ ਦਰਸਨ ਪਰ ਪਾਰਹੁਇ ਸਪਤ
ਸਰ ਨਵ ਦੁਆਰ ਉਲੰਘਿ ਦਸਮਈਉਦਾਸੀਹੈ ॥੩੩੩ ॥
ਨਦੀ ਨਾਵ ਕੇ ਸੰਜੋਗ ਸੁਜਨਕੁਟੰਬ ਲੋਗ ਹੋਇਗੋ ਜੋ ਦੀਓ
ਸੋਈ ਮਿਲੈ ਆਗੈ ਜਾਇਕੈ ॥ ਅਸਨ ਬਸਨ ਧਨ ਸੰਗਿ ਨ
ਚਲਤਚਲੇਦੀਜੈਅਰਪਧਰਮਸਾਲਾਪਹੁਚਾਇਕੈ॥ਆਠੌਜਾਮ
ਸਾਠੋ ਘਰੀ ਨਿਹਫਲ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਫਲ ਪਲਕ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਸਮਾਇਕੈ ॥ ਮਲਮੂਤ੍ਰਧਾਰੀ ਅਉ ਬਿਕਾਰੀ ਨਿਰੰ-
ਕਾਰੀ ਹੋਤ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਾਧਸੰਗ ਲਿਵ ਲਾਇ ਕੈ ॥
੩੩੪॥ ਹਉਮੈ ਅਭਿਮਾਨ ਅਸਥਾਨ ਤਜਿ ਬੈਸ਼ਬਨਚਰਨ
ਕਮਲ ਗੁਰੁ ਸੰਪਟ ਸਮਾਏਹੈਂ॥ਅਤਿਹੀ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਹੇਰਤ
ਹਿਰਾਨੇ ਦ੍ਰਿਗ ਅਨਹਦਿ ਗੁੰਜਤ ਸ੍ਰਵਨ ਹੂ ਸਿਰਾਏ ਹੈਂ ॥
ਰਸਨਾ ਬਿਸਮ ਅਤਿ ਮਧੁ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਨਾਸਕਾ ਚਕਤ
ਹੀ ਸੁਬਾਸ ਮਹਕਾਏ ਹੈ॥ ਕੋਮਲਤਾਸੀਤਲਤਾਪੰਗਸਰਬੰਗ
ਭਏਮਨਮਧੁਕਰਪੁਨ ਅਨਤ ਨ ਧਾਏਹੈ ॥੩੩੫॥ ਬਾਸਨ
ਕੋ ਬਾਸ ਦੂਤ ਸੰਗਤਿਬਿਨਾਸਕਾਲਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਏਕ

ਟੇਕ ਪਾਈ ਹੈ ॥ ਭੈਜਲ ਭਇਆਨਕ ਲਹਰਿ ਨ ਬਿਆਪ
ਸਕੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸੰਪਟਿ ਕੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਿਟਾਈ ਹੈ ॥ ਆ
ਗਯਾਨਧਯਾਨਸਿਮਰਨਬਿਸ਼ਮਰਨਕੈ ਪ੍ਰੇਮਰਸਿਬਸਿ ਆਸਾ
ਮਨਸਾ ਨ ਪਾਈ ਹੈ॥ਦੁਤੀਆ ਨਾਸਤਿ ਏਕਟੇਕ ਨਿਹਚਲ
ਮਤਿ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਉਨਮਨ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੈ ॥੩੩੬ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜ ਮਸਤਕਿ ਲੇਪਨ ਕੈ ਭਰਮ ਕਰਮ
ਲੇਖ ਸਿਆਮਤਾ ਮਿਟਾਈ ਹੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਰਨਾ-
ਮ੍ਰਿਤ ਮਲੀਨ ਮਨ ਕਰ ਨਿਰਮਲ ਦ੍ਵੈਤ ਦੁਬਿਧਾ ਮਿਟਾਈ
ਹੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੁਖ ਸੰਪਟ ਸਹਜ ਘਰ ਨਿਹਚਲ
ਮਤਿ ਏਕ ਟੇਕ ਠਹਿਰਾਈ ਹੈ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ
ਮਹਿਮਾ ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਅਉ ਸਕਲ
ਫਲਦਾਈ ਹੈ॥੩੩੭ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜ ਮੱਜਨ ਕੈ
ਬਿਦੇਹ ਮਹਾ ਮਲ ਮੂੜ੍ਹਧਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਕੀਨੇਹੈ ॥ ਚਰਨ
ਕਮਲ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਅਤੀਤ ਚੀਤ
ਆਪਾਆਪ ਚੀਨੇ ਹੈ॥ਚਰਨਕਮਲ ਨਿਜਆਸਨ ਸਿੰਘਾਸਨ
ਕੈ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਅਉ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਗੰਮਤਾ ਪ੍ਰਬੀਨੇ ਹੈ॥ ਚਰਨ
ਕਮਲ ਰਸ ਗੰਧ ਰੂਪ ਸੀਤਲਤਾ ਦੁਤੀਆਨਾਸਤਿਏਕਟੇਕ
ਲਿਵਲੀਨੇ ਹੈ॥੩੩੮॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜ ਮੱਜਨ ਪਰਤਾਪ
ਅਤਿ ਪੂਰਬ ਤੀਰਥ ਕੋਟਿਚਰਨਸਰਨਹੈਂ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਰਜਮੱਜਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਤਿ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਹੁਇ ਪੂਜਤ
ਚਰਨਹੈ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜ ਮੱਜਨ ਪ੍ਰਤਾਪਅਤਿ ਕਾਰਨ
ਅਧੀਨ ਕੀਨ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਹੈ ॥ ਚਰਨਕਮਲਰਜਮੱਜਨ

ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਤਿ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤ ਭਏ ਤਾਰਨ ਤਰਨਹੈ॥੩੩੯
॥ ਮਾਨਸਰ ਹੰਸ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮਹੰਸ ਧਰਮ ਧੁਜਾ
ਧਰਮਸਾਲਾਚਲਿਆਵਹੀ॥ ਉਤ੍ਰਮੁਕਤਾ ਹਲਅਹਾਰਦ੍ਰਤੀਆ
ਨਾਸਤਿ ਇਤ ਗੁਰਸਬਦਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲਾਵਹੀ॥ਉਤਖੀਰ
ਨੀਰ ਨਿਰਵਾਰੋ ਕੇ ਬਖਾਨੀਅਤ ਇਤ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਰਮਤਿ
ਸਮਝਾਵਹੀ॥ਉਤਬਗਹੰਸਬੰਸ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਮੇਟਿਸਕੇਇਤ
ਕਾਗ ਪਾਗਿ ਸਮਰੂਪਕੈ ਮਿਲਾਵਹੀ।੩੪੦॥ ਗੁਰ ਸਿਖ
ਸੰਗਤਿਮਿਲਾਪਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪਛਿਨ ਸਿਵਸਨਕਾਦਿਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ
ਨ ਪਾਵਹੀ। ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਪੁਰਾਨਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਅਉ ਨਾਦ ਬਾਦ
ਰਾਗ ਰਾਗਨੀ ਹੂ ਨੇਤਨੇਤ ਕਰਗਾਵਹੀ॥ ਦੇਵੀਦੇਵ ਸਰਬ
ਨਿਧਾਨ ਅਉ ਸਕਲ ਫਲ ਸ੍ਵਰਗ ਸਮੂਹ ਸੁਖਧ੍ਯਾਨ ਧਰਿ
ਧਿਆਵਹੀ ॥ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਵਧਾਨ ਜਾਨਗੁਰੁ
ਸਿਖ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹੀ॥ ੩੪੧ ॥ ਰਚਨਾ
ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਿਸਮਬਚਿਤ੍ਰ ਪਨ ਕਾਹੂਸੋਨ ਕੋਊ ਕੀਨੋਏਕ
ਹੀ ਅਨੇਕ ਹੈ॥ ਨਿਪਟ ਕਪਟ ਘਟਿ ਘਟ ਨਟਵਟ ਨਟ
ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਅਟ ਪਟ ਜਾਵ ਦੇਕ ਹੈ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੀ
ਦ੍ਰਿਸਟਿਨ ਦਰਸਨਸੋਦਰਸਬਚਨਸੋ ਬਚਨ ਨਸੁਰਤਿਸਮੇਕ
ਹੈ॥ ਰੂਪ ਰੇਖ ਲੇਖ ਭੇਖ ਨਾਦ ਬਾਦ ਨਾਨਾ ਬਿਧ ਅਗਮ
ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਹੈ ॥੩੪੨॥ ਸਤਿ ਰੂਪ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਧ੍ਯਾਨ ਸਤਿਨਾਮਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਗੁਰਮੁਖ
ਪੰਥਸਤਿਗੰਮਤਾ ਅਗੰਮ ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾਧਸੰਗ ਬ੍ਰਹਮ

ਸਥਾਨ ਸਤਿ ਕੀਰਤਨ ਸਮੈ ਹੁਇ ਸਾਵਧਾਨ ਸਮਹੈ ॥
ਗੁਰਮੁਖ ਭਾਵਨੀ ਭਗਤ ਭਾਉ ਚਾਉ ਸਤਿ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ
ਗੁਰਮੁਖ ਨਮੋ ਨਮ ਹੈ॥ ੩੪੩ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਾਧਾਰ
ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਅਜੋਨੀ ਅਕਾਲ ਅਪਰੰਪਰ ਅਭੇਵ
ਹੈ॥ ਨਿਰਮੋਹ ਨਿਰਵੈਰ ਨਿਰਲੇਪ ਨਿਰਦੋਖ ਨਿਰਭੈ
ਨਿਰੰਜਨ ਅਤਹ ਪਰਅਤੈਵ ਹੈ॥ ਅਬਿਗਤ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ
ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਅਚੁਤ ਅਲਖ ਅਤਿ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਹੈ॥ ਬਿਸਮੈ
ਬਿਸਮ ਅਸਚਰਜੈ ਅਸਚਰਜ ਮੈ ਅਦਭੁਤ ਪਰਮਦਭੁਤ
ਗੁਰਦੇਵ ਹੈ॥ ੩੪੪॥ ਕਾਰਤਕਿ ਮਾਸ ਰੁਤਿ ਸਰਤ ਪੂਰਨ-
ਮਾਸੀ ਆਠ ਜਾਮ ਸਾਠ ਘਰੀ ਆਜ ਤੇਰੀ ਬਾਰੀ ਹੈ॥ ਅਉਸਰ
ਅਭੀਚ ਬਹੁ ਨਾਇਕ ਕੀ ਨਾਇਕਾ ਹੁਇ ਰੂਪ ਗੁਨ ਜੋਬਨ
ਸਿੰਗਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ॥ ਚਾਤਰ ਚਤਰ ਪਾਠ ਸੇਵਕ ਸਹੇਲੀ
ਸਾਠ ਸੰਪਦਾ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਚਾਰੀ ਹੈ॥ ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਰ
ਸੁਭ ਲੌਗਨ ਸੰਜੋਗ ਭੋਗ ਜੀਵਨ ਜਨਮ ਧੰਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੀ
ਹੈ॥ ੩੪੫ ॥ ਦਿਨ ਕਰ ਕਿਰਨ ਸੁਹਾਤ ਸੁਖਦਾਈ ਅੰਗ
ਰਚਤ ਸਿੰਗਾਰ ਅਭਰਨ ਸਖੀ ਆਇਕੈ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਉਬਟਨਾ
ਕੈ ਸੀਸ ਮੈ ਮਿਲਉਨੀ ਮੇਲ ਮਜਨ ਉਸਨ ਜਲ ਨਿਰਮਲ
ਭਾਇ ਕੈ॥ ਕੁਸਮ ਅਵੇਸ ਕੇਸ ਬਾਸਤ ਫੁਲੇਲ ਮੇਲ ਅੰਗ
ਅਰਗਜਾ ਲੇਪ ਹੋਤ ਉਪਜਾਇਕੈ ॥ ਚੀਰ ਚਾਰ ਦਰਪਨ
ਮਧਿ ਆਪਾ ਆਪ ਚੀਨਿ ਬੈਠੀ ਪ੍ਰਜੰਕ ਪਰਿ ਧਾਵਰੀ ਨ
ਧਾਇ ਕੈ॥ ੩੪੬ ॥ ਕਰ ਹੀਦੈ ਮਾਗ ਉਰਝਾਏ ਸੁਰਝਾਏ
ਕੇਸ ਕੁੰਕਮ ਚੰਦਨ ਕੇ ਤਿਲਕ ਦੈ ਲਿਲਾਰ ਮੈ ॥ ਅੰਜਨ

ਖੰਜਨ ਦ੍ਰਿਗ ੇਸਰਿ ਕਰਨ ਫੂਲ ਬਾਰੀਸੀਸਫੂਲ ਦੈਤਮੋਲ
ਮੁਖਦੁਆਰ ਮੈ॥ ਕੰਠਿਸਰੀ ਕਪੋਤ ਮਰਕਤ ਅਉਮੁਕਤਾਹਲ
ਬਰਨ ਬਰਨ ਫੂਲ ਸੋਭਾ ਉਰਹਾਰ ਮੈ॥ ਚਚਰ ਚਰੀ ਕੰਕਨ
ਮੁਦ੍ਰਿਕਾ ਮਹਦੀ ਬਨੀ ਅੰਗੀਆ ਅਨੂਪਛਬਪੀਠਕਟਧਾਰ
ਮੈ ॥ ੩੪੭ ॥ ਸੋਭਿਤ ਸਰਦ ਨਿਸ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਸਸਿ
ਪਥਮ ਸਹੇਲੀ ਕਹੈਪ੍ਰੇਮਰਸਚਾਖੀਐ॥ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾਕੈ ਤੇਰੈ
ਆਇ ਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ ਮਿਲੀਐ ਨਿਰੰਤਰ ਹੁਇ ਅੰਤਰ
ਨ ਰਾਖੀਐ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਿਤ
ਹੁਇਮਨਮਧੁਕਰਸੁਖਸੰਪਟ ਭਿਲਾਖੀਐ॥ ਜੋਈਪੇਲਜਾਇ
ਪਾਈਐ ਨ ਪੁਨ ਪਦਮਦੈ ਪਲਕ ਅਮੋਲ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗ ਮੁਖ
ਸਾਥੀਐ ॥ ੩੪੮ ॥ ਕੰਚਨ ਅਸੁਧ ਜੈਸੇ ਭ੍ਰਮਤ ਕੁਠਾਰੀ
ਬਿਖੈ ਸੁਧ ਭਏ ਭ੍ਰਮਤ ਨ ਪਾਵਕਪ੍ਰਗਾਸਹੈ॥ਜੈਸੇ ਕਰਕੰਕਨ
ਅਨੇਕ ਸੇ ਪ੍ਰਗਟ ਧੁਨ ਏਕੈ ਏਕਟੇਕ ਪੁਨ ਧੁਨਕੋ ਬਿਨਾਸਹੈ
॥ਖੁਧਿਆਕੈਬਾਲਕਬਿਲਲਾਤਅਕੁਲਾਤਅਤਿਅਸਥਨਪਾਨ
ਕਰ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਮਾਇਆਭ੍ਰਮਤ ਚਤੁਰਕੁੰਟ
ਧਾਵੈ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਨਿਹਚਲ ਗ੍ਰਿਹ ਪਦਬਾਸਹੈ ॥੩੪੯॥
ਜੈਸੇ ਦੀਪ ਦਿਪਤ ਭਵਨ ਉਜਿਆਰੋ ਹੋਤ ਸਕਲ ਸਮਗ੍ਰੀ
ਗ੍ਰਿਹ ਪ੍ਰਗਟਿ ਦਿਖਾਤ ਹੈ॥ ਓਤਪੋਤਜੋਤ ਹੋਤ ਕਾਰਜਬਾਛਤ
ਸਿਧ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬਿਹਾਤ ਹੈ ॥ ਲਾਲਚ
ਲੁਭਾਇਰਸ ਲੁਭਤ ਨਾਨਾ ਪਤੰਗ ਬੁਝਤਹੀ ਅੰਧਕਾਰਭਏ
ਅਕੁਲਾਤ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਬਿਦਮਾਨ ਜਾਨੀਐਨਾਮਹਿਮਾਮਹਤ
ਅੰਤਰੀਛ ਭਏ ਪਾਛੇ ਲੋਗ ਪਛਤਾਤ ਹੈ॥੩੫੦॥ਜੈਸੇ ਦੀਪ

ਦਿਪਤਿਮਹਾਤਮੈਨ ਜਾਨੈਕੋਊਬੁਝਤਹੀ ਅੰਧਕਾਰ ਭਟਕਤ
ਰਾਤਹੈ॥ਜੈਸੇਦ੍ਰੁਮਆਗਨਿ ਅਛਿਤ ਮਹਿਮਾਨਜਾਨੇ ਕਟਤ
ਹੀ ਛਾਹਿ ਬੈਠੰਬੇਕਉ ਬਿਲਲਾਤਹੈ॥ਜੈਸੇ ਰਾਜਨੀਤਿ ਬਿਖੈ
ਚੈਨ ਹੋਇ ਚਤੁਰਕੁੰਟ ਛਤ੍ਰ ਢਾਲਾ ਚਾਲਭਏ ਜਤ੍ਰਕਤ੍ਰਜਾਤ
ਹੈ॥ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧਸੰਗਮ ਜੁਗਤਜਾਗ ਅੰਤਰੀਵ ਭਏ
ਪਾਛੇ ਲੋਗ ਪਛੁਤਾਤ ਹੈ॥ ੩੫੧ ॥ ਜਾਨੈ ਜਉ ਅਨੂਪ ਰੂਪ
ਦ੍ਰਿਗਨ ਕੈਦੇਖੀਅਤਲੋਚਨ ਅਛਤ ਅੰਧਕਾਹੇਨਾਹਿਪੇਖਹੀ॥
ਜਾਨੈ ਜਉ ਸ਼ਬਦੁਰਸ ਰਸਨਾਬਖਾਨੀਅਤ ਜਿਹਬਾਅਛਤ
ਕਤ ਗੂੰਗ ਨ ਸਰੇਖਹੀ॥ਜਉਪੈ ਜਾਨੈ ਰਾਗ ਨਾਦਸੁਨੀਅਤ
ਸ੍ਰਵਨਕੈ ਸ੍ਰਵਨ ਸਹਤ ਕਿਉਬਹਰੋਬਿਸੇਖਹੀ॥ਨੈਨਜਿਹਵਾ
ਸ੍ਰਵਨ ਕੋ ਨ ਕਛੂਐਬਸਾਇ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿਸੈ ਅਲੇਖ ਲੇਖ
ਲੇਖਹੀ॥੩੫੨॥ ਜਨਨੀ ਜਤਨਕਰਿ ਜੁਗਵੈ ਜਠਰਰਾਖੈ
ਤਾਤੇ ਪਿੰਡਪੂਰਨਹੁਇ ਸੁਤਜਨਮਤਹੈ॥ ਬਹੁਰਿਓ ਅਖਾਦਿ
ਖਾਦਿਸੰਜਮ ਸਹਿਤਰਹੈਤਾਹੀਤੇਪੈਪੀਅਤਅਰੋਗ ਪਾਨਪਤ
ਹੈ॥ਮਲ ਮੂਤ੍ਰ ਧਾਰਕੋ ਬੀਚਾਰੈਨ ਬਿਚਾਰ ਚਿਤਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿ-
ਪਾਲ ਬਾਲ ਤਊ ਤਨ ਗਤ ਹੈ॥ ਤੈਸੇਅਰਭਕਰੂਪਸਿਖ ਹੈ
ਸੈਸਾਰਮਧਿਸ੍ਰੀਗੁਰ ਦਇਆਲਕੀ ਦਇਆਕੈਸਨਗਤ ਹੈ ॥
੩੫੩॥ ਜੈਸੇਤਉ ਜਨਨਿ ਖਾਨ ਪਾਨਕੋ ਸੰਜਮ ਕਰੈ ਤਾਤੇ
ਸੁਤ ਰਹੈ ਨਿਰਬਿਘਨ ਅਰੋਗਜੀ ॥ ਜੈਸੇਰਾਜਨੀਤਿਰੀਤਿ
ਚਕ੍ਰਵੈ ਚੈਤੰਨਰੂਪਤਾਤੇਨਿਹਚਿੰਤਨਿਰਭੈਬਸਤਹੈਂਲੋਗਜੀ॥
ਜੈਸੇਕਰੀਆ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਬੋਹਥਮੈਸਾਵਧਾਨ ਤਾਤੇ ਪਾਰਪਹੁਚਤ
ਪਥਿਕਅਸੋਗਜੀ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ

ਲਿਵ ਤਾਤੇ ਨਿਰਦੋਖ ਸਿਖ ਨਿਜ ਪਦ ਜਗ ਜੀ॥੩੫੪॥ ਜਨਨੀ ਸੁਤਹਿ ਜਉ ਧਿਕਾਰਮਾਰ ਪਿਆਰ ਕਰੇ ਪਿਆਰ ਝਿਰਕਾਰ ਦੇਖਿ ਸਕਤ ਨ ਆਨਕੋ ॥ ਜਨਨੀ ਕੋ ਪਿਆਰ ਅਉ ਧਿਕਾਰ ਉਪਕਾਰ ਹੇਤਿ ਆਨਕੋ ਧਿਕਾਰਪਿਆਰ ਹੈ ਬਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਨਕੋ॥ ਜਸੇ ਜਲ ਅਗਨ ਮੇਂ ਪਰੇ ਬੂਡ ਮਰੇ ਜਰੇ ਤੈਸੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰੋਪ ਆਨਿਬਨਿਤਾ ਅਗਿਆਨਕੋ ॥ ਤੈਸ ਗੁਰ ਸਿਖਨ ਕਉ ਜੁਗਵਤ ਜਤਨ ਕੈ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਬਜਾਪੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਕੋ॥੩੫੫॥ ਜੈਸੇਕਰ ਗਹਤ ਸਰਪ ਸੁਤ ਪੇਖਿ ਮਾਤਾ ਕਹੈ ਨ ਪੁਕਾਰ ਫੁਸਲਾਇ ਉਰ ਮੰਡ ਹੈ॥ ਜੈਸੇਬੈਦ ਰੋਗੀ ਪ੍ਰੀਤ ਕਹੈ ਨ ਬਿਥਾਰ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜੈਮਕੈਅਉ-ਖਦ ਖਵਾਇ ਰੋਗ ਡੰਡ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਭੂਲ ਚੂਕਚਟੀਆਕੀਨ ਬੀਚਾਰੈ ਪਾਧਾ ਕਹਿ ਕਹਿ ਸਿਖਿਆਮੂਰਖਤਮਤਿਖੰਡਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਪੇਖਿ ਅਉਗੁਨ ਕਹੈ ਨ ਸਤਿਗੁਰਕਾਹੂਪੂਰਨ ਬਿਬੇਕ ਸਮਝਾਵਤ ਪ੍ਰਚੰਡ ਹੈ॥੩੫੬॥ ਜੈਸੇ ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨਪੇਖਿ ਤੋਖਿ ਬਾਲ ਕਹਿ ਅਸਥਨ ਪਾਨ ਬਾਨਜਨਨਿਮਿਟਾਵਈ॥ ਮਿਸਰੀ ਮਿਲਾਇ ਜੈਸੇ ਅਉਖਧਿ ਖਵਾਵੈ ਵੈਦ ਮੀਠੋ ਕਰਿ ਖਾਤਰੋਗੀਰੋਗਹਿਘਟਾਵਈ॥ ਜੈਸੇਜਲਸੀਚਿਸੀਚਿਧਾਨਹਿ ਕ੍ਰਿਸਾਨ ਪਾਲੈ ਭੁਇ ਪਰਪਕ ਕਟਿ ਘਰ ਮੈ ਲੈਆਵਈ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਕਾਮਨਾਪੁਜਾਇ ਨਿਹਕਾਮ ਕਰਿ ਨਿਜਪਦਨਾਮ ਧਾਮ ਬਿਖੈ ਪਹੁਚਾਵਈ॥੩੫੭॥ਗਜਾਨਧਿਆਨ ਪ੍ਰਾਨਸੁਤ ਰਾਖਤ ਜਨਨੀ ਪ੍ਰਤਿਅਵਗੁਨ ਗੁਨ ਪੇਖ ਮਾਤਾ ਚਿਤ ਮੈਂਨ ਹਤ ਹੈ॥ਜੈਸੇ ਭਰਤਾਰਿ ਭਾਰਿ ਨਾਰ ਉਰਹਾਰ ਮਾਨੇ ਤਾਤੇ

ਲਾਲ ਲਾਲਨਾਕੋਮਾਨ ਮਨਿਲੇਤਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਚਟੀਆਸਛੀਤਿ ਸਕੁਚਤ ਪਾਧਾ ਪੇਖਿ ਤਾਤੇ ਭੂਲ ਚੂਕ ਪਾਧਾ ਛਾਡਤ ਨ ਹੇਤ ਹੈ॥ਮਨਬਚ ਕ੍ਰਮ ਗੁਰ ਚਰਨਿ ਸਰਨਿਸਿੱਖਤਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਮਦੂਤਹਿ ਨ ਦੇਤ ਹੈ ॥ ੩੫੮ ॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ ਕਾਮ ਕਟਕ ਹੁਇਕਾਮਾਰਥੀਕੋਟਿਨਕੋਟਾਨਿਕ੍ਰੋਧਕ੍ਰੋਧੀਵੰਤਆਹਿ ਜੀ ॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ ਲੋਭਿ ਲੋਭੀ ਹੁਇ ਲਾਲਚ ਕਰੈ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿਮੋਹ ਮੋਹੈ ਅਵਗਾਹਿ ਜੀ॥ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ ਅਹੰਕਾਰ ਅਹੰਕਾਰੀ ਹੁਇ ਰੂਪ ਰਿਪ ਸੰਪੈ ਸੁਖਬਲ ਛਲ ਚਾਹਿਜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖਨ ਕੇ ਰੋਮਹਿ ਨ ਚਾਪਸਕੈਜਾਮੈ ਗੁਰ ਗਜਾਨ ਧਜਾਨ ਸਸਤ੍ਰ ਨ ਸਨਾਹਿ ਜੀ॥੩੫੯॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਸੁਮੇਰ ਉਚ ਅਚਲ ਅਗਮ ਅਤਿ ਪਾਵਕਪਵਨ ਜਲ ਬਜਾਪ ਨ ਸਕਤਿਹੈ॥ਪਾਵਕ ਪ੍ਰਗਾਸ ਤਾਸਚਉਗੁਨੀਚੜਤ ਬਾਨੀ ਪਉਨਗਉਨਧੂਰਿਦੂਰਿ ਹੋਇਚਮਕਤਹੈ ॥ ਸੰਗਮਿ ਸਲਿਲ ਮਲਿ ਧੋਇ ਨਿਰਮਲ ਕਰੈ ਹਰੈ ਦੁਖ ਦੇਖ ਸੁਨਿ ਸੁਜਸ ਬਕਤ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਜੋਗੀ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਅਤੀਤ ਭੀਤ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਸਬਦ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਤ ਹੈ॥੩੬੦॥ ਜੈਸੇ ਸੁਕਦੇਵ ਕੇ ਜਨਮ ਸਮੈਜਾਕੋ ਜਾਕੋ ਜਨਮੁਭਯੋਹੈ ਤੇ ਸਕਲ ਸਿਧ ਜਾਨੀਐ॥ਸ੍ਵਾਂਤਿ ਬੂੰਦਜੋਈਜੋਈ ਪਰਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਬਿਖੈ ਸੀਪ ਕੈ ਸੰਜੋਗ ਮੁਕਤਾਹਲ ਬਖਾਨੀਐ ॥ ਬਾਵਨ ਸੁਗੰਧ ਸਨਬੰਧ ਪਉਨ ਗਉਨਕਰੈ ਲਾਗੈ ਜਾਹੀਜਾਹੀਦ੍ਰੁਮਚੰਦਨ ਸਮਾਨੀਐ॥ ਗੁਰੁਸਿਖ ਸੰਗ ਜੋ ਜੋ ਜਾਗਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜੋਗ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਖ ਪਦ ਪਰਵਾਨੀਐ ॥ ੩੬੧॥ ਤੀਰਥ

ਜਾਤ੍ਰਾ ਸਮੈ ਨ ਏਕਸੇ ਆਵਤ ਸਬੈ ਕਾਹੂ ਸਾਧੂ ਪਾਛੈ ਪਾਪ ਸਬਨ ਕੇ ਜਾਤ ਹੈਂ ॥ ਜੈਸੇ ਨ੍ਰਿਪ ਸੈਨਾ ਸਮਸਰਿਨ ਸਕਲ ਹੋਤ ਏਕ ਏਕ ਪਾਛੈ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰੇ ਖਾਤ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਸਮੁੰਦਰ ਜਲ ਬਿਮਲ ਬੋਹਿਥ ਬਸੈ ਏਕ ਏਕ ਮੈ ਅਨੇਕ ਪਾਰਿ ਪਹੁਚਾਤ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰੂ ਸਿਖਸਾਖਾ ਅਨਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੁਆਰ ਸਨਮੁਖ ਓਟ ਗਹੇ ਕੋਟ ਬਿਸ੍ਰਾਸਾਤ ਹੈ ॥ ੩੬੨॥ਭਾਜਨ ਕੈ ਜੈਸੇ ਕੋਊ ਦੀਪਕ ਦੁਰਾਇਰਾਖੈ ਮੰਦਰ ਮੈਂ ਅਛਤ ਹੀ ਦੂਸਰੋ ਨ ਜਾਨਈ ॥ ਜਉ ਪੈ ਰਖਵਈਆ ਪੁਨ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕਰੈ ਹਰੈ ਤਮ ਤਿਮਰ ਉਦੋਤਿ ਜੋਤਿ ਠਾਨਈ॥ਸਕਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਗ੍ਰਿਹਪੇਖੀਐ ਪ੍ਰਤਛਿਰੂਪ ਦੀਪਕ ਦਿਪਈਆ ਤਤਖਿਨ ਪਹਿਚਾਨਈ॥ਤੈਸੇ ਅਵਘਟ ਘਟ ਗੁਪਤ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਉਨਮਾਨੀ ਉਨਮਾਨਈ ॥ ੩੬੩ ॥ ਜੈਸੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਵੰਤ ਜੰਤ ਅਉਖਧੀ ਹਿਤਾਇ ਰਿਦੈ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਲ ਬਿਮੁਖ ਹੋਇ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਆਨ ਧਾਂਤ ਮੈਂ ਤਨਕ ਹੀ ਕਲੰਕ ਡਾਰੇ ਅਨਿਕ ਬਰਨ ਮੇਟਿ ਕਨਕ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ॥ਜੈਸੇ ਕੋਟਿ ਭਾਰ ਕਰ ਕਾਸਟ ਇਕਤ੍ਰਡਾ ਮੈਂ ਰੰਚਕ ਹੀ ਆਂਚ ਦੇਤ ਭਸਮ ਉਦਾਸ ਹੈ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਉਰ ਅੰਤਰ ਪ੍ਰਵੇਸ ਭਵੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਦੋਖ ਨ ਬਿਨਾਸ ਹੈ ॥ ੩੬੪ ॥ ਜੈਸੇ ਅਨੀ ਬਾਨਕੀ ਰਹਤ ਟੂਟ ਦੇਹੀ ਬਿਖੈ ਚੁੰਬਕ ਦਿਖਾਏ ਤਤਕਾਲ ਨਿਕ-ਸਤ ਹੈ॥ਜੈਸੇ ਜੋਕ ਤ੍ਰੋਬਰੀ ਲਗਾਈਅਤ ਰੋਗੀ ਤਨ ਐਂਚ ਲੇਤ ਰੁਧਿਰ ਬਿਰਬਾ ਸੂਮਖਸਤ ਹੈ॥ ਜੈਸੇਜੁਵਤਿਨ ਪ੍ਰਤਿ

ਮਰਦਨ ਕਰੈ ਦਾਈ ਗਰਭ ਸਥੰਭਨਹੁਇ ਪੀੜਾ ਨ ਗ੍ਰਸਤ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਪਾਂਚੋ ਦੂਤ ਭੂਤ ਬਿਭ੍ਰਮ ਹੋਇ ਭਾਗ ਜਾਤ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੰਤ ਜੰਤ ਰਸਨਾ ਰਸਤ ਹੈ॥ ੩੬੫॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਸਫਲ ਬਨ ਬਿਖੈ ਬਿਰਖਾ ਬਿਬਧ ਜਾਕੋ ਫਲ ਮੀਠੋ ਖਗ ਤਾਂਪੈ ਚਲ ਜਾਤ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਪਰਬਤ ਬਿਖੇ ਦੇਖੀਐ ਪਖਾਨ ਬਹੁਜਾਮੈਂ ਹੀਰਾਖੋਜਤਾਹਿਖੋਜੀਲਲਚਾਤਹੈ॥ ਜੈਸੇਤਉਜਲ- ਧਿਮਧਬਸਤ ਅਨੰਤਜੰਤਮੁਕਤਾ ਅਮੋਲਜਾਮੈਹੰਸਖੋਜ ਖਾਤ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਹੈ ਅਸੰਖ ਸਿਖ ਜਾਮੈ ਗੁਰ ਗਯਾਨ ਤਾਹਿ ਲੋਕ ਲਪਟਾਤ ਹੈ॥੩੬੬॥ ਜੈਸੇ ਸਸਿ ਜੋਤ ਹੋਤਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਤਾਸ ਚਿਤਵਤ ਚਕ੍ਰਤ ਚਕੋਰ ਧਯਾਨ ਧਾਰਹੀ॥ ਜੈਸੇ ਅੰਧਕਾਰ ਬਿਖੈ ਦੀਪਕ ਦਿਪਤ ਦੇਖਿ ਅਨਕ ਪਤੰਗ ਓਤਪੋਤ ਹੁਇ ਗੁਜਾਰਹੀ॥ ਜੈਸੇਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨਜਾਨਕਾਜ ਭਾਜਨਮੈਂ ਰਾਖਤ ਹੀ ਚੀਟੀ ਕੋਟਿ ਲੁਭਤ ਅਪਾਰ ਹੀ॥ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨਗੁਰ ਗਿਯਾਨ ਪਰਵਾਨ ਜਾਮੇ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ਤਾਸ ਚਰਨ ਨਮਸਕਾਰ ਹੀ॥੩੬੭॥ ਜੇਤੇ ਫੂਲ ਫੂਲੇ ਤੇਤੇ ਫਲੁ ਨਾਹਿ ਲਾਗੇਦ੍ਰੁਮਲਾਗਤਜਿਤੇਕਿਪਰ- ਪਕਨਸਕਲਹੈ॥ ਜੇਤੇ ਸੁਤ ਜਨਮਤ ਜੀਅਤ ਨ ਰਹੈ ਤੇਤੇ ਜੀਅਤਹੈ ਜੇਤੇ ਤੇਤੇ ਕੁਲ ਨ ਕਮਲਹੈ॥ਦਲਮਿਲਜਾਤਿਜੇਤੇ ਸੁਭਟ ਨ ਹੋਹਿ ਤੇਤੇ ਜੇਤਕ ਸੁਭਟ ਜੂਝ ਮਰਤ ਨ ਥਲਹੈ॥ ਆਰਸੀਜੁਗਤ ਗੁਰਸਿਖ ਸਬਹੀ ਕਹਾਵੈਪਾਵਕਪ੍ਰਗਾਸਭਏ ਬਿਰਲੋ ਅਚਲ ਹੈ॥ ੩੬੮॥ ਜੈਸੇ ਅਹਿ ਅਗਨ ਕਉ ਬਾਲਕ ਬਿਲੋਕ ਧਾਵੈ ਗਹਿਗਹਿ ਰਾਖੈ ਮਾਤਾਸੁਤ ਬਿਲਾਤ

ਹੈ॥ਬ੍ਰਿਥਾਵੰਤ ਜੰਤਜੈਸੇ ਚਾਹਤ ਅਖਾਦਿ ਖਾਦਿ ਜਤਨ ਕੈ
ਬੈਦ ਜੁਖਵਤ ਨ ਸੁਹਾਤ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਪੰਥਾ ਪੰਥ ਨਾਹਿ ਬੂਝਤ
ਬਿਬੇਕ ਅੰਧਕਾਰ ਗਹੈ ਅਟਪਟੀ ਚਾਲ ਚਲਿਓ ਜਾਤਹੈ ॥
ਕਾਮਨਾ ਕਰਤਤੈਸੇ ਅਨਕਅਉਕਾਮਨੀ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਿਰਲੇਪ
ਗੁਰ ਸਿਖ ਅਕੁਲਾਤ ਹੈ॥੩੬੯॥ਜੈਸੇ ਮਾਤਾਪਿਤਾਹੈਅਨੇਕ
ਉਪਜਾਤ ਪੁਤ ਪੂੰਜੀ ਦੈਦੈ ਬਨਜ ਬਿਉਹਾਰਨਿਮੈਂ ਲਾਵਹੀ
॥ ਕਿਰਤ ਬਿਰਤ ਕਰਿ ਕੋਊ ਮੂਲ ਖੋਵੈ ਰੋਵੈ ਕੋਊ ਲਾਭ
ਲੁਭਤਿ ਕੈ ਚਉਗਣੋ ਬਢਾਵਹੀ ॥ ਜੈਸੋ ਜੈਸੋ ਜੋਈ ਕੁਲਾ
ਧਰਮ ਹੈ ਕਰਮ ਕਰੈ ਤੈਸੋ ਤੈਸੋ ਜਸੁਅਪਜਸੁਪ੍ਰਗਟਾਵਹੀ॥ ਤੈਸੇ
ਸਤਿਗੁਰ ਸਮਦਰਸੀ ਪੁਹਪ ਗਤਿ ਸਿਖ ਸਾਖਾ ਬਿਬਿਧਿ
ਬਿਰਖ ਫਲ ਖਾਵਹੀ॥੩੭੦॥ ਜੈਸੇਨਰਪਤਿ ਬਹੁ ਬਨਿਤਾ
ਬਿਵਾਹੁ ਕਰੈ ਜਾਕੈ ਜਨਮਤ ਸੁਤ ਵਾਹੀ ਗ੍ਰਿਹ ਰਾਜਹੈ ॥
ਜੈਸੇ ਦਧਿ ਮਥ ਚਹੂੰ ਓਰ ਮੈ ਬੋਹਥ ਚਲੈ ਜੋਹੀ ਪਾਰ ਪਹੁਚੇ
ਪੂਰਨ ਸੂਬ ਕਾਜ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਖਾਨਿ ਖਨਤਅਨੰਤਖਨਵਾਰ
ਖੋਜੀ ਹੀਰਾ ਹਾਥ ਚੜ੍ਹੈ ਤਾਂਕੈ ਬਾਜਬਾਜਹੈ ॥ ਤੈਸੇਗੁਰ ਸਿਖ
ਨਵਤਨ ਅਉ ਪੁਰਾਤਨ ਹੈ ਜਿਨ ਪਰਿ ਕਟਾਛ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਾਕੈ
ਛਬਿ ਛਾਜ ਹੈ॥੩੭੧॥ਬੂੰਦਬੂੰਦਬਰਖਪਰਨਾਲੇ ਬਹੇ ਚਾਲੇ
ਜਲ ਬਹੁਰਿਓ ਉਮਗ ਬਹੈ ਬੀਥੀ ਬੀਥੀ ਆਇਕੇ ॥ਤਾਤੇ
ਨੋਰਾ ਨੋਰਾ ਭਰ ਚਲਤ ਚਤੁਰ ਕੂੰਟ ਸਰਿਤਾ ਸਰਿਤ
ਪ੍ਰਤਿ ਮਿਲਤ ਹੈ ਜਾਇ ਕੈ ॥ ਸਰਿਤਾ ਸਕਲ ਜਲੁ ਪ੍ਰਬਲ
ਪਰਵਾਹ ਚਲਿ ਸੰਗਮ ਸਮੁੰਦਰ ਹੋਤ ਸਮਤ ਸਮਾਇ ਕੈ ॥
ਜੈਸੀ ਐ ਸਮਾਈ ਜਾਮੈ ਮਹਿਮਾ ਬਡਾਈ ਤੈਸੀ ਓਛੋ ਅਉ

ਗੰਭੀਰ ਧੀਰ ਬੂਝੀਐ ਬੁਲਾਇਕੈ ॥੩੭੨॥ ਜੈਸੇ ਹੀਰਾ ਹਾਥ
ਮੈ ਸੋ ਤਨਕ ਦਿਖਾਈ ਦੇਤ ਮੋਲ ਕੀਏ ਦਮਕ ਨ ਭਰਤ
ਭੰਡਾਰ ਜੀ॥ਜੈਸੇ ਬਰਬਾਧੇਹੁੰਡੀ ਲਾਗਤ ਨ ਭਾਰ ਕਛੂ ਆਗੈ
ਜਾਇਪਾਈਯਤਲਛਮੀਅਪਾਰ ਜੀ ॥ ਜੈਸੇ ਬਟਬੀਜ ਅਤਿ
ਸੂਖਮਸਰੂਪਹੋਤ ਬੋਏਸੈਬਿਬਿਧਿਕਰੈ ਬਿਰਖਬਿਸਥਾਰਜੀ॥
ਤੈਸੇ ਗੁਰਬਚਨ ਸਚਨ ਗੁਰੁ ਸਿੱਖਨ ਮੈ ਜਾਨੀਐ ਮਹਾਤਮ
ਗਏ ਹੀ ਹਰਿ ਦੁਆਰ ਜੀ ॥ ੩੭੩ ॥ ਜੈਸੇ ਮਧ ਪੀਅਤ ਨ
ਜਾਨੀਐ ਮਰਮਤਾਕੋ ਪਾਛੈ ਮਤਵਾਰੋ ਹੋਇਛਕੈਛਕਜਾਤਿਹੈ
॥ ਜੈਸੇ ਨਾਰਿ ਭੇਟਤ ਭਤਾਰਹਿਨਭੇਦਜਾਨੈਉਦਿਤ ਅਧਾਨ
ਆਨ ਚਿਹਨਿ ਦਿਖਾਤ ਹੈ॥ ਕਰ ਪਰਮਾਨ ਕੋ ਨ ਲਾਗਤ ਹੈ
ਭਾਰੀ ਤੋਲ ਮੋਲ ਸੰਖ ਆਦਾਮਨਕੋ ਹੇਰਤਹਿਰਾਤ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ
ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਮਾਨੈ ਸਿਖ ਮਹਿਮਾ ਜਉ ਜਾਨੈ
ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਮਾਤ ਹੈ॥ ੩੭੪॥ ਜੈਸੇ ਮੱਛ ਕੱਛ ਬਗ ਹੰਸ
ਮੁਕਤਾ ਪਖਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਖੈ ਪ੍ਰਗਾਸ ਉਦਧਿਸੈਂ ਜਾਨੀਐ॥
ਜੈਸੇਤਾਰੋ ਤਾਰੀ ਅਉਆਰਸੀਸਨਾਹ ਸਸਤ੍ਰ ਏਕਸੇ ਅਨੇਕ
ਲੋਹ ਰਚਨਾ ਬਖਾਨੀਐ॥ ਭਾਜਨ ਬਿਬਿਧਿ ਜੈਸੇ ਹੋਤ ਏਕ
ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਸੈਖੀਰ ਨੀਰ ਬਿੰਜਨਾਦਿ ਅਉਖਧਿ ਸਮਾਨੀਐ ॥
ਤੈਸੇਬਹੁ ਦਰਸਨ ਬਰਨ ਆਸ੍ਰਮ ਧਰਮ ਸਕਲ ਗ੍ਰਿਹਸਤਿ
ਕੀ ਸਾਖਾ ਉਨਮਾਨੀਐ॥੩੭੫॥ ਜੈਸੇ ਸਰ ਸਰਿਤਾ ਸਕਲ
ਮੈ ਸਮੁੰਦਰ ਬਡੋ ਮੇਰ ਮੈ ਸੁਮੇਰ ਬਡੋ ਜਗਤੁ ਬਖਾਨ ਹੈ॥
ਤਰਵਰ ਬਿਖੈ ਜੈਸੇ ਚੰਦਨ ਬਿਰਖ ਬਡੋ ਧਾਤ ਮੈ ਕਨਿਕ
ਅਤਿ ਉਤਮ ਕੈ ਮਾਨਿ ਹੈ॥ ਪੰਛਿਨ ਮੈ ਹੰਸ ਮਿ੍ਗਰਾਜਨ

ਮੈ ਸਾਰਦੂਲ ਰਾਗਨ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਪਾਰਸ ਪਖਾਨ ਹੈ ॥ ਗਿਆਨਨ ਮੈ ਗਿਆਨ ਅਰੁ ਧਯਾਨਨ ਮੈ ਧਯਾਨ ਗੁਰੁ ਸਕਲ ਧਰਮ ਮੈ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਪ੍ਰਧਾਨਿ ਹੈ ॥ ੩੭੬ ॥ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਕਰਬੇ ਕੋ ਹੈ ਗੁਨਾਉ ਇਹੋ ਨਿਰਮਲ ਤਨ ਤ੍ਰਿਖਾ ਤਪਤਿ ਨਿਵਾਰੀਐ॥ਦਰਪਨ ਦੀਪ ਕਰ ਗਹੇਕੋਗੁਨਾਉ ਇਹੋ ਪੇਖਤ ਚਿਹਨ ਮਗਸੁਰਤਿ ਸਮਾਰੀਐ॥ਭੇਟਤਭਤਾਰ ਇਹੋ ਨਾਰਿ ਕੋ ਗੁਨਾਉ ਸ੍ਵਾਂਤਿ ਬੂੰਦ ਸੀਪ ਗਤਿ ਲੈ ਗਰਭ ਪ੍ਰਤਿ-ਪਾਰੀਐ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਕੋ ਗੁਨਾਉ ਇਹੋ ਗੁਰੁ ਉਪਦੇਸ ਕਰਿ ਹਾਰ ਉਰ ਧਾਰੀਐ ॥ ੩੭੭ ॥ ਜੈਸੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨ ਬਿਚਾਰਤ ਬਿਕਾਰ ਸੁਤ ਪੋਖਤਸੁਪ੍ਰੇਮ ਬਿਹਸਤਿ ਬਿਹਸਾਇਕੈ ॥ ਜੈਸੇ ਬ੍ਰਿਥਾਵੰਤ ਜੰਤ ਬੈਦਹਿ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤਕਹੈ ਪਰਖ ਪਰੀਖਾ ਉਪਚਾਰਤ ਰਸਾਇਕੈ॥ਚਟੀਆਅਨੇਕਜੈਸੇ ਏਕ ਚਟਸਾਰ ਬਿਖੈ ਬਿਦਿਆਵੰਤ ਕਰੈ ਪਾਧਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੈ ਪੜ੍ਹਾਇਕੈ॥ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖਨ ਕੈ ਅਉਗੁਨ ਅਵਗਿਆ ਮੇਟੈ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਸੈ ਸਹਜ ਸਮਾਇਕੈ॥ ੩੭੮ ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਕਰਤ ਸੁਤ ਅਨਕ ਇਖਾਨਪਨ ਤਊ ਨ ਅਉਗੁਨ ਜਨਨੀ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਹੈ॥ ਜੈਸੇਤਉਸਰਨਿਸੂਰਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਗਿਆ ਰਾਖੈ ਅਨਿਕ ਅਵੱਗਿਆਕੀਏਮਾਰਿ ਨ ਬਿਡਾਰਿਓਹੈ॥ਜੈਸੇ ਤਉ ਸਰਤਾ ਜਲ ਕਾਸ੍ਰਹਿ ਨ ਬੋਰਤ ਕਰਤ ਚਿਤ ਲਾਜ ਅਪਨੋਈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਓ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਪਰਮ ਗੁਰੁ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਗਤਿ ਸਿਖਨਕੋ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਮੁ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਹੈ ॥੩੭੯॥ ਜੋਈ ਕੁਲਾ ਧਰਮ ਕਰਮ ਕੇ ਸੁਚਾਰ ਚਾਰ ਸੋਈ

ਪਰਵਾਰ ਬਿਖੈ ਸ੍ਰੇਸਟਬਖਾਨੀਐ॥ ਬਨਜ ਬਿਉਹਾਰਸਾਚੋ ਸਾਹ ਸਨਮੁਖ ਸਦਾ ਸੋਈ ਤਉ ਬਨਉਟਾ ਨਿਹ ਕਪਟਕੇ ਮਾਨੀਐ॥ ਸੁਆਮਕਾਮ ਸਾਵਧਾਨ ਮਾਨਤ ਨਰੇਸ ਆਨ ਸੋਈ ਸ੍ਵਾਮੀਕਾਰਜੀਪ੍ਰਸਿੱਧਿ ਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸ ਪਰਵੇਸ ਰਿਦਿ ਅੰਤਰਿਹੈ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸੋਈ ਸਿਖ ਜਗ ਜਾਨੀਐ॥੩੯੦॥ ਜਲਕੇ ਧਰਨ ਅਰ ਧਰਨਕੇ ਜੈਸੇ ਜਲ ਪ੍ਰੀਤ ਕੇ ਪ੍ਰਸਪਰ ਸੰਗਮ ਸੁਮਾਰਿਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਸੀਚ ਕੈ ਤਮਾਲ ਪਤ੍ਰ ਪਾਲੀਅਤ ਬੋਰਤ ਨ ਕਾਸਟਹਿ ਜ੍ਵਾਲਾ ਮੈਨ ਜਾਰਿ ਹੈ॥ ਲੋਸਟ ਕੇ ਜੜ ਗੜ ਬੋਹਥਿ ਬਨਾਈਅਨ ਲੋਸਟਹ ਸਾਗਰ ਅਪਾਰ ਪਾਰਪਾਰਹੈ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਜਾਨੀਤ ਜਨ ਜਨ ਕੈ ਜਾਨੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਤਾਕੇ ਜਨਕੋ ਨ ਗੁਨ ਅਉਗਨ ਬੀਚਾਰਿ ਹੈ॥੩੯੧॥ ਬਿਆਹ ਸਮੈ ਜੈਸੇ ਦੁਹੂ ਓਰ ਗਾਈ- ਅੰਤ ਗੀਤ ਏਕੈ ਹੁਇ ਲਭਤਏਕੈ ਹਾਨ ਕਾਨ ਜਾਨੀਐ॥ ਦੁਹੂ ਦਲ ਬਿਖੈ ਜੈਸੇ ਬਾਜਤ ਨਸਾਨ ਤਾਨ ਕਾਹੂ ਕਉ ਜੈ ਕਾਹੂ ਕਉ ਪਰਾਜੈ ਪਹਚਾਨੀਐ॥ ਜੈਸੇ ਦੁਹੂ ਕੂਲ ਸਰਿਤਾ ਮੈ ਭਰਿਨਾਉ ਚਲੇਕੋਊਮਾਂਝਧਾਰ ਕੋਊ ਪਾਰ ਪਰਵਾਨੀਐ॥ ਧਰਮ ਅਧਰਮ ਕਰਮਕੈ ਅਸਾਧ ਸਾਧ੍ਰੂ ਚਨੀਚਪਦਵੀ ਪ੍ਰਸਿਧ ਉਨਮਾਨੀਐ॥ ੩੯੨॥ ਪਾਹਨ ਕੀ ਰੇਖ ਆਦਿ ਅੰਤਿਨਿਰਬਾਹ ਕਰੈ ਟਰੈ ਨ ਸਨੇਹ ਸਾਧ ਬਿਗ੍ਰਹ ਅਸਾਧ ਕੋ॥ ਜੈਸੇਜਲਮੈ ਲਕੀਰ ਧੀਰਨ ਧਰਤਤਤ ਅਧਮਕੀਪ੍ਰੀਤ ਅਉ ਬਿਰਧ ਜੁਧਸਾਧਕੋ॥ਬੋਹਰਿ ਉਖਾਰੀਉਪਕਾਰੀ ਅਉ ਬਿਕਾਰੀ ਜਨ ਸਹਜ ਸੁਭਾਵਸਾਧ ਅਧਮ ਉਪਾਧਕੋ॥ ਗੁੰਜਾ

ਫਲ ਮਾਨਕ ਸੰਸਾਰਿ ਤੁਲਾਧਾਰਬਿਖੈਤੋਲਿਕੈ ਸਮਾਨਿਮੋਲਾ ਅਲਪ ਅਗਾਧਕੋ ॥੩੯੩॥ ਜੈਸੇ ਕੁਲਾ ਬਧੂ ਅੰਗ ਖੋੜਸ ਸਿੰਗਾਰ ਰਚਿ ਗਨਿਕਾ ਰਚਤ ਤੇਈ ਸਕਲ ਸਿੰਗਾਰਜੀ ॥ ਕੁਲਬਧੂਸਿਹਜਾ ਸਮੈਰਮਤ ਭਤਾਰ ਏਕ ਬੇਸ੍ਵਾਤਿਉ ਅਨੇਕ ਸੈ ਕਰਤਬਿਭਚਾਰ ਜੀ ॥ ਕੁਲਬਧੂਸੰਗਮਸੁਜਸ ਨਿਰਵੇਖ ਮੋਖ ਬੇਸ੍ਵਾ ਪਰਸਤ ਅਪਜਸ ਹੁਇ ਬਿਕਾਰਜੀ॥ ਤੈਸੇਗੁਰ ਸਿਖਨ ਕਉ ਪਰਮਪਵਿਤ੍ਰ ਮਾਇਆਸੋਈਦੁਖਦਾਇਕਹੁਇ ਦਹਤ ਸੰਸਾਰ ਜੀ ॥ ੩੯੪ ॥ ਸੋਈ ਲੋਹਾ ਬਿਸ੍ਵ ਬਿਖੈ ਬਿਬਿਧਿ ਇੰਧਨਰੂਪ ਸੋਈਤਉਕੰਚਨਜੋਤਿਪਾਰਸਪ੍ਰਸੰਗਹੈ ॥ ਸੋਈ ਤਉ ਸਿੰਗਾਰ ਅਤਿ ਸੋਭਤ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਕਉ ਸੋਈ ਅਭਰਨ ਗਨਿਕਾ ਰਚਤ ਅੰਗਹੈ ॥ ਸੋਈ ਸ੍ਵਾਂਤ ਬੂੰਦਮਿਲ ਸਾਗਰ ਮੁਕਤ ਫਲ ਸੋਈ ਸ੍ਵਾਂਤਬੂੰਦ ਬਿਖ ਭੇਟਤਭੁਯੰਗਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਮਾਇਆ ਕਿਰਤਬਿਰਤਹੈ ਬਿਕਾਰ ਜਗ ਪਰਉਪ- ਕਾਰ ਗੁਰ ਸਿਖਨ ਸ੍ਰਬੰਗ ਹੈ ॥ ੩੯੫ ॥ ਕਊਆ ਜਉ ਮਰਾਲ ਸਭਾ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਮਾਨਸਰ ਦ੍ਰਿਸਟਤ ਉਦਾਸ ਬਾਸ ਆਸ ਦੁਰਗੰਧ ਕੀ ॥ ਸ੍ਵਾਨ ਜਉ ਬੈਠਾਈਐ ਸੁਭਗਪ੍ਰਜੰਕ ਪਰ ਤਿਆਗ ਜਾਇ ਚਾਕੀ ਚਾਟੈ ਹੀਨ ਮਤਿ ਅੰਧ ਕੀ ॥ ਗਰਧਬ ਅੰਗ ਅਰਗ ਜਾਜਉਲੇਪਨਕੀਜੈਲੋਟਤਭਸਮਸੰਗ ਹੈ ਕੁਟੇਵ ਕੰਧਕੀ ॥ ਤੈਸੇ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨ ਪ੍ਰੀਤ ਚੀਤ ਮਨਸਾ ਉਪਾਧਿ ਅਪਰਾਧ ਨਬੰਧ ਕੀ ॥ ੩੯੬ ॥ ਨਿਰਾਧਾਰਕੋ ਅਧਾਰ ਆਸਰੋ ਨਿਰਾਸਨ ਕੋ ਨਾਥਹੈਅਨਾ- ਥਨ ਕੋ ਦੀਨ ਕੋ ਦਇਆਲਹੈ ॥ ਅਸਰਨ ਸਰਨ ਅਉ

ਨਿਰਧਨਕੋਹੈ ਧਨ ਟੇਕ ਅੰਧਨਕੀ ਅਉ ਕ੍ਰਿਪਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
ਹੈ ॥ ਅਕ੍ਰਿਤਘਨ ਕੇ ਦਾਤਾਰ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਨਰਕ
ਨਿਵਾਰਨਪ੍ਰਭਗਜਾ ਪ੍ਰਿਤਿਪਾਲ ਹੈ ॥ ਅਵਗੁਨਹਰਨ ਕਰਨ
ਕਰਤਗਜ ਸ੍ਵਾਮੀ ਸੰਗੀ ਸਰਬੰਸ ਰਸ ਰਸਕ ਰਸਾਲ
ਹੈ ॥ ੩੯੭ ॥ ਕੋਇਲਾ ਸੀਤਲ ਕਰ ਕਰਤ ਸਿਆਮ ਗਹੇ
ਪਰਸਤਪਤਪਰਦਗਧਕਰਤਹੈ॥ਕੂਕਰਕੇਛਾਟਤਕਲੇਵਰਹਿ
ਲਾਗੈਛੋਤਿਕਾਟਤਸਰੀਰਪੀਰਧੀਰਨਧਰਤਹੈ॥ ਫੂਟਤਜਿਉ
ਗਾਗਰ ਪਰਤਹੀ ਪਾਖਾਨ ਪਰ ਪਾਹਨ ਹਰਤ ਪੁਨ ਗਾਗਰ
ਹਰਤਹੈ ॥ ਤੈਸੇਹੀ ਅਸਾਧ ਸੰਗ ਪ੍ਰੀਤਹੁ ਬਿਰੋਧ ਬੁਰੋਲੋਕ
ਪਰਲੋਕ ਦੁਖ ਦੋਖ ਨ ਟਰਤ ਹੈ ॥੩੯੮॥ ਛਨ੍ਹਕੇ ਬਦਲੇ
ਜੈਸੇ ਛਤਨਾਂ ਕੀਛਾਹਬੈਠੇ ਹੀਰਾ ਅਮੋਲਬਦਲੇਫੁਟਕੁ ਕਉ
ਪਾਈਐ ॥ ਜੈਸੇ ਮਨਿ ਕੰਚਨ ਕੇ ਬਦਲੇ ਕਾਂਚਗੁੱਜਾ ਫਲੁ
ਕਾਂਬਰੀਪਟੰਬਰਕੈ ਬਦਲੈ ਓਢਾਈਐ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਮਿਸਟਾਨ
ਪਾਨਕੇ ਬਦਲੇ ਕਰੀਫਲ ਕੇਸਰ ਕਪੂਰ ਜਿਉ ਕਚੂਰ ਲੈ
ਲਗਾਈਐ ॥ ਭੇਟਤ ਅਸਾਧ ਸੁਖਸੁਕ੍ਰਿਤਸੂਖਮਹੋਤਸਾਗਰ
ਅਥਾਹ ਜੈਸੇ ਬੇਲੀ ਮੈ ਸਮਾਈਐ ॥ ੩੯੯ ॥ ਕੰਚਨ
ਕਲਸ ਜੈਸੇ ਬਾਕੇ ਭਏ ਸੂਧੇ ਹੋਇ ਮਾਟੀ ਕੋ ਕਲਸੁ ਫੂਟੇ
ਜੁਰੇ ਨ ਜਤਨਸੈ॥ ਬਸਨ ਮਲੀਨ ਧੋਏਨਿਰਮਲਹੋਤਜੈਸੇ
ਊਜਰੀ ਨ ਹੋਤ ਕਾਂਰੀ ਕਾਬਰੀ ਪਤਨ ਸੈ ॥ ਜੈਸੇ ਲਕੁਟੀ
ਅਗਨਿ ਸੇਕਤਹੀ ਸੂਧੀ ਹੋਇ ਸ੍ਵਾਨ ਪੂਛਿ ਪਟੰਤਰੇਪ੍ਰਗਟ
ਮਨ ਤਨ ਸੈ ॥ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖਨ ਸੁਭਾਉ ਜਲਮੈਨ ਗਤਿ
ਸਾਕਤ ਸੁਭਾਵ ਲਾਖ ਪਾਹੁਨ ਗਤਨ ਮੈ ॥ ੩੯੦ ॥ ਕੋਊ

ਬੇਚੈ ਗੜਿ ਗੜਿ ਸਸਤ੍ਰ ਧਨਖ ਬਾਨ ਕੋਊ ਬੇਚੈਗੜਿਗੜਿ ਬਿਬਿਧਿ ਸਨਾਹਿਜੀ ॥ ਕੋਊਬੇਚੈ ਗੋਰਸ ਦੁਗਧਦਧ ਘ੍ਰਿਤ ਨਿਤ ਕੋਊ ਬੇਚੈ ਬਾਰੁਨੀ ਬਿਖਮ ਸਮ ਚਾਹਿ ਜੀ ॥ ਤੈਸੇਹੀ ਬਿਕਾਰੀ ਉਪਕਾਰੀਹੈਅਸਾਧ ਸਾਧਬਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਨ ਦੇਖੇ ਅਵਗਾਹਿ ਜੀ ॥ ਆਤਮ ਅਚੇਤਪੰਛੀ ਧਾਵਤ ਚਤੁਰ ਕ੍ਰਿਟ ਜੈਸੇਈ ਬਿਰਖ ਬੈਠੇ ਚਾਖੇਂ ਫਲ ਤਾਹਿ ਜੀ ॥੩੯੧॥ ਜੈਸੇਏਕ ਜਨਨੀ ਕੇ ਹੋਤਹੈ ਅਨੇਕ ਸੁਤਸਬਹੀਮੈ ਅਧਿਕ ਪਿਆਰੋ ਸੁਤ ਗੋਦ ਕੋ ॥ ਸਿਆਨੈ ਸੁਤ ਬਨਜਬਿਉਹਾਰਕੇ ਬੀਚਾਰ ਬਿਖੈ ਗੋਦ ਮੈ ਅਚੇਤ ਚੇਤ ਸੰਪੈ ਨ ਸਹੋਦ ਕੋ ॥ ਪਲਨਾ ਸਵਾਇਮਾਇ ਗ੍ਰਿਹਕਾਜਿ ਲਾਗੈਜਾਨਿ ਸੁਨਿ ਸੁਤ ਰੁਦਨ ਪੈ ਪੀਆਵੈ ਮਨ ਮੋਦ ਕੋ ॥ ਆਪਾ ਖੋਇਜੋਈ ਗੁਰੁ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗਹੇ ਰਹੇ ਨਿਰਦੋਖ ਮੋਖ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋ ॥੩੯੨॥ ਕਰਤ ਨ ਇਛਾ ਕਛੁ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰਤਾ ਨ ਜਾਨੈ ਬਾਲ ਬੁੱਧਸੁੱਧਿ ਨਾਹਿ ਬਾਲਕਅਚੇਤਕਉ ॥ ਅਸਨ ਬਸਨ ਲੀਏ ਮਾਤਾ ਪਾਛੈ ਲਾਗੀ ਡੋਲੈ ਬੋਲੈ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨ ਸੁਤਹੇਤਕਉ ॥ ਬਾਲਕੈ ਅਸੀਸਦੇਨਹਾਰੀ ਬਲਿਹਾਰੀਜਾਤ ਬਾਰੀ ਬਾਰੀ ਵਾਰੀਫੇਰ ਡਾਰੀ ਮਾਤਾ ਸੇਤ ਕਉ॥ਤੈਸੇਗੁਰ-ਸਿਖ ਸਮਦਰਸੀ ਅਨਦ ਮਈ ਜੈਸੋ ਜਗੁ ਮਾਨੈਤੈਸੋਲਾਗੇ ਫਲੁ ਖੇਤ ਕਉ ॥੩੯੩॥ ਜੈਸੇ ਦਰਪਨ ਦਿਬਸੂਰ ਸਨਮੁਖ ਰਾਖੈ ਪਾਵਕ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਸਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕੈ ॥ ਜੈਸੇ ਮੇਘ ਬਰਖਤਹੀ ਬਸੁੰਧਰਾ ਬਿਰਾਜੈਬਿਬਿਧਬਿਨਾਸਪਤੀਸਫਲ ਸਮਿਤ੍ਰਕੈ ॥ ਭੇਟਤ ਭਤਾਰ ਨਾਰਿ ਸੋਭਤ ਸਿੰਗਾਰ ਚਾਰ

ਪੂਰਨ ਅਨੰਦ ਸੁਤ ਉਦਿਤ ਬਚਿਤ੍ਰ ਕੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸ ਪਰਸ ਬਿਗਸਤਿ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਨਿਧਾਨ ਗਯਾਨ ਪਾਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕੈ ॥੩੯੪॥ ਜੈਸੇ ਕੁਲਾ ਬਧੂ ਬ੍ਰਧਵੰਤ ਸਸੁਰਾਰ ਬਿਖੈ ਸਾਵਧਾਨਚੇਤਨ ਰਹੈਅਚਾਰ ਚਾਰ ਕੈ ॥ ਸਸੁਰਦੇਵਰ ਜੇਠ ਸਕਲ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਖਾਨਪਾਨ ਗਯਾਨ ਜਾਨਿ ਪਤਿ ਪਰਵਾਰ ਕੈ ॥ ਮਧਰ ਬਚਨ ਗੁਰੁ ਜਨ ਸੈ ਲਜਾ ਲਵਨਿ ਸਿਹਜਾ ਸਮੈ ਰਸਪ੍ਰੇਮ ਪੂਰਨ ਭਤਾਰ ਕੈ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਸਰਬਾਤਮ ਪ੍ਰਬੀਨ ਪੂਜਾ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਅਪਾਰ ਕੈ ॥੩੯੫ ॥ ਤੀਰਥ ਪੁਰਬ ਦੇਵ ਜਾਤ੍ਰਾ ਜਾਤ ਹੈ ਜਗਤੁ ਪੁਰਬ ਤੀਰਥ ਸੁਰ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ ਕੈ॥ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਬਿਬਿਧ ਫਲ ਬਾਂਛਤ ਹੈ ਸਾਧ ਰਜ ਕੋਟਿ ਗਯਾਨ ਧਯਾਨ ਕੈ॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਅਸੰਖ ਸਿਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਬਚਨ ਮਿਲੇ ਰਾਮ ਰਸ ਆਨਿਕੈ ॥ ਸਹਿਜ ਸਮਾਧ ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖ ਲਿਵ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਾਵਧਾਨ ਕੈ॥ ੩੯੬ ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਕਉ ਜਿਹਬਾ ਸ੍ਰਵਨ ਜਉ ਮਿਲਹਿ ਦੇਵਜੈਸੇ ਦੇਖੈ ਤੈਸੇ ਕਹਿ ਸੁਨਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੀ॥ ਸ੍ਰਵਨ ਜਿਹਬਾ ਅਰੁ ਲੋਚਨਮਿਲੈਦਿਆਲ ਜੈਸੋ ਸੁਨੈ ਤੈਸੋ ਦੇਖ ਕਹਿ ਸਮਝਾਵਈ॥ ਜਿਹਬਾ ਕਉ ਲੋਚਨ ਸ੍ਰਵਨ ਜਉ ਮਿਲਹਿ ਦੇਵ ਜੈਸੋ ਕਹੈ ਤੈਸੇ ਸੁਨਿ ਦੇਖਿ ਅਉ ਦਿਖਾਵਹੀ ॥ ਨੈਨ ਜਹਿ ਸ੍ਰਵਨ ਐ ਸ੍ਰਵਨ ਲੋਚਨ ਜੀਹ ਜਿਹਬਾ ਨ ਸ੍ਰਵਨ ਲੋਚਨ ਲਲਚਾਵਹੀ॥੩੯੭ ॥ ਆਪਨੋ ਸੁਆਨ ਜੈਸੋ ਲਾਗਤ ਪਿਆਰੋ ਜੀਅ ਜਾਨੀਐਤੈਸੋਈ ਪਿਆਰੋ

ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ਕਉ ॥ ਅਪਨੋ ਦਰਬ ਜੈਸੇ ਰਾਖੀਐ ਜਤਨ
ਕਰਿ ਵੈਸੋਈ ਸਮਝਿ ਸਭ ਕਾਹੂ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰ ਕਉ॥ ਅਸ-
ਤੁਤਿ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨਿ ਬਿਆਪਤ ਹਰਖ ਸੋਗ ਵੈਸੀਐ ਲਗਤ
ਜਗ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਉ ॥ ਤੈਸੇ ਕੁਲ ਧਰਮ ਕਰਮ ਜੈਸੋ
ਜੈਸੋ ਕਾਕੋ ਉਤਮ ਕੈ ਮਾਨਿ ਜਾਨਿ ਬ੍ਰਹਮਬਿਸਥਾਰਕਉ॥
੩੯੮ ॥ ਜੈਸੇ ਨੈਨ ਬੈਨ ਪੰਖ ਸੁੰਦਰ ਸੁਬੰਗ ਮੋਰ ਤਾਕੇ
ਪਗ ਓਰ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਨ ਬਿਚਾਰੀਐ॥ ਸੰਦਲਸੁਗੰਧਅਤਿ
ਕੋਮਲਕਮਲ ਜੈਸੇਕੰਟਕਬਿਲੋਕਨਅਉਗਨਉਰਧਾਰੀਐ ॥
ਜੈਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਮਿਸਟਿ ਗੁਨਾਦ ਸ੍ਵਾਦਬੀਜ ਕਰਵਾਈ
ਕੈ ਬੁਰਾਈ ਨ ਸਮਾਰੀਐ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਦਾਨ ਸਬ
ਹੂ ਮੈ ਮਾਂਗਿ ਲੀਜੈ ਬੰਦਨਾ ਸਕਲ ਭੂਤਨਿੰਦਾਨਤਕਾਰੀਐ
॥ ੩੯੯ ॥ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਦਰਸ ਕਤ ਸਜਨੀ ਕਤਵੈ ਨੈਨ
ਬੈਨ ਮਨ ਮੋਹਨ ॥ ਕਤਵੈ ਦਸਨ ਹਸਨ ਸੋਭਾ ਨਿਧਿ
ਕਤਵੈ ਗਵਨ ਭਵਨ ਬਨ ਸੋਹਨ ॥ ਕਤਵੈਰਾਗ ਰੰਗ ਸੁਖ
ਸਾਗਰ ਕਤਵੈ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦੁਖ ਜੋਹਨ॥ ਕਤਵੈ ਜਗ
ਭੋਗ ਰਸ ਲੀਲਾ ਕਤਵੈ ਸੰਤ ਸਭਾ ਛਬਿ ਗੋਹਨ ॥੪੦੦॥
ਕਬਿ ਲਾਗੈ ਮਸਤਕ ਚਰਨ ਨ ਰਜ ਦਰਸ ਦਇਆਲ
ਦ੍ਰਿਗਨ ਕਬ ਦੇਖਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨ ਸੁਨਉ ਕਬ ਸ੍ਰਵਨਨ
ਕਬ ਰਸਨਾ ਬੇਨਤੀ ਬਿਸੇਖਉ॥ ਕਬ ਕਰ ਕਰਉ ਡੰਡਉਤ
ਬੰਦਨਾਂ ਪਗਨ ਪਰਿ ਕ੍ਰਮਾਦਿ ਪੁਨ ਰੇਖਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ
ਪ੍ਰਤਛਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਗਜ਼ਾਨ ਧਜਾਨਜੀਵਨਪਦਲੇਖਉ ॥੪੦੧
॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਬ੍ਰਿਖੈ ਬਇਆਰ ਲਾਗੇ ਜੈਸੇ ਹਰਰਾਤਿ ਪਤਿ

ਪੰਛੀ ਨ ਧੀਰਜ ਕਰਿ ਠਉਰ ਠਹਿਰਾਤ ਹੈ ॥ ਸਰਵਰਘਾਮ ਲਾਗੈ ਬਾਰਜ ਬਿਲਖ ਮੁਖ ਪ੍ਰਾਨ ਅੰਤ ਹੈਤ ਜਲ ਜੰਤ ਅਕੁਲਾਤ ਹੈ ॥ ਸਾਰਦੂਲ ਦੇਖੈ ਮ੍ਰਿਗ ਮਾਲ ਦਲਿ ਚਿਤ ਬਨਵਾਸਮੈ ਨ ਤਰਾਸ ਕਰਿ ਆਸ੍ਰਮ ਸੁਹਾਤ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰੁ ਆਂਗ ਸ੍ਵਾਂਗ ਭਏ ਭੈ ਚਕਤਸਿਖ ਦੁਖਤਿ ਉਦਾਸਬਾਸਅਤਿ ਬਿਲਲਾਤ ਹੈ ॥ ੪੦੨॥ ਓਲਾ ਬਰਖਨ ਕਰਖਨ ਦਮਨੀ ਬਜਾਰ ਸਾਗਰ ਲਹਰ ਬਨ ਜਰਤ ਅਗਨਿ ਹੈ ॥ ਰਾਜੀ ਬਿਰਾਜੀ ਭੂਕੰਪਕਾ ਅੰਤਰ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਲਬੰਦ ਸਾਲ ਸਾਸਨਾ ਸੰਕਟ ਮੈ ਮਗਨਹੈ ॥ ਆਪਦਾ ਅਧੀਨ ਦੀਨਦੁਖਨਾ ਦਰਿਦ੍ਰ ਛਿਦ੍ਰ ਭ੍ਰਮਤ ਉਦਾਸ ਰਿਨ ਦਾਸਨਿ ਨਗਨ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਆਦਿਸ੍ਰਿ ਜਉਆਇ ਲਾਗੈ ਜਗਮੈਭਗਤਨ ਕੇਰੋ ਮਨ ਨ ਭਗਨ ਹੈ ॥ ੪੦੩ ॥ ਜੈਸੇ ਚੀਟੀ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕੈ ਬਿਰਖ ਚੜੈ ਪੰਛੀ ਉਡਿ ਜਾਇ ਬੈਸੇ ਨਿਕਟਿ ਹੀ ਫਲਕੈ ॥ ਜੈਸੇ ਗਾਡੀ ਚਲੀ ਜਾਤਿ ਲੀਕਨ ਮੈ ਧੀਰਜ ਸੈ ਘੋਰੋਦੌਰਿ ਜਾਇ ਬਾਏ ਦਾਹਨੇ ਸਬਲ ਕੈ ॥ ਜੈਸੇ ਕੋਸ ਭਰਿ ਚਲ ਸਕੀਐ ਨ ਪਾਇਨ ਕੈ ਆਤਮ ਚਤਰ ਕੁਟ ਧਾਇ ਆਵੈ ਪਲਕੈ ॥ ਤੈਸੇ ਲੋਗ ਬੇਦ ਭੇਦ ਗਜਾਨ ਉਨਮਾਨ ਪੱਛ ਰੀਮ ਗੁਰੁ ਚਰਨਿ ਸਰਨਿ ਅਸਬਲਕੈ ॥੪੦੪॥ ਜੈਸੇ ਬਨਰਾਇ ਪਰਫੁਲਤ ਨਿਮਿਤਾਫਲਲਾਗਤਹੀਫਲਪਤ੍ਰਪੁਹਪਬਿਲਾਤ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਤ੍ਰੀਯ ਰਕਤ ਸਿੰਗਾਰ ਭਰਤਾਰਿ ਹੇਤ ਭੇਟਤ ਭਤਾਰ ਉਰਹਾਰ ਨ ਸਮਾਤ ਹੈ ॥ ਬਾਲਕ ਅਚੇਤ ਜੈਸੇ ਕਰਤ ਲੀਲਾ ਅਨੇਕ ਸੁਚਿਤ ਚਿਤਨ ਭਏ ਸੰਧੈ ਬਿਸਰਾਤ

ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਖਟ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸ੍ਰਮ ਗਯਾਨ ਕਾਜ ਗਯਾਨ ਭਾਨ ਉਦੈ ਉਡ ਕਰਮ ਉਡਾਤ ਹੈ ॥ ੪੦੫ ॥ ਜੈਸੇ ਹਸ ਬੋਲਤ ਹੀ ਡਾਕਨਿ ਕਰੇ ਜੋ ਹਰੈ ਬਾਲਕ ਤਾਹੀ ਲੌ ਧਾਵ ਜਾਨੈ ਗੋਦਿ ਲੇਤਹੈ॥ ਰੋਵਤ ਸੁਤਹਿ ਜੈਸੇ ਅਉਖਧ ਪੀਆਵੈਮਾਤਾ ਬਾਲਕ ਜਾਨਤ ਮੋਹ ਕਾਲਕੂਟ ਦੇਤਹੈ ॥ ਹਰਨਭਰਨਗਤ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਨੀਐ ਨ ਬਾਲਕ ਜਗਤਮਤਜਰਤਅਚੇਤਹੈ॥ ਅਕਲ ਕਲਾ ਅਲਖਅਤਹੀ ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਆਪਹੀਜਾਨਤ ਆਪ ਨੇਤ ਨੇਤਨੇਤ ਹੈ ॥੪੦੬॥ ਦੈਤ ਸੁਤ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਏ ਦੇਵ ਸੁਤ ਜਗ ਮੈਂ ਸਨੀਚਰ ਬਖਾਨੀਐ ॥ ਮਧ ਪੁਰ ਬਾਸੀ ਕੰਸ ਅਧਮਅਸੁਰ ਭਏ ਲੰਕਾਬਾਸੀ ਸੇਵਕ ਬਿਭੀਖਨ ਪਛਾਨੀਐ ॥ ਸਾਗਰ ਗੰਭੀਰ ਬਿਖੈ ਬਿਖਿਆ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਅਹਿ ਮਸਤਕ ਮਨ ਉਦੈ ਉਨਮਾਨੀਐ ॥ ਬਰਨ ਸਥਾਨ ਲਘੁਦੀਰਘਜਤਨ ਕਰੈਅਕਥਕਥਾ ਬਿਨੋਦ ਬਿਸਮ ਨ ਜਾਨੀਐ ॥੪੦੭॥ ਚਿੰਤਾਮਨ ਚਿਤਵਤ ਚਿੰਤਾ ਚਿਤਤੇ ਚੁਰਾਈ ਅਜੋਨੀ ਅਰਾਧੇ ਜੋਨਿ ਸੰਕਟ ਕਟਾਏ ਹੈ॥ ਜਪਤ ਅਕਾਲ ਕਾਲ ਕੰਟਕ ਕਲੇਸ ਨਾਸੇ ਨਿਰਭੈ ਭਜਨ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਦਲ ਭਜਾਏ ਹੈ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਥ ਨਿਰਵੈਰ ਬੈਰ ਭਾਉ ਤਿਆਗਿਓ ਭਾਗਿਓ ਭੇਦ ਖੇਦ ਨਿਰਭੇਦ ਗੁਨਗਾਏ ਹੈ॥ ਅਕੁਲ ਅੰਚਲ ਗਹੇ ਕੁਲ ਨ ਬਿਚਾਰੈ ਕੋਊ ਅਟਲ ਸਰਨਿ ਆਵਾਗਵਨਿ ਮਿਟਾਏ ਹੈ ॥੪੦੮॥ ਬਾਛੈ ਨ ਸ੍ਵਰਗ ਬਾਸਮਾਨੈ ਨ ਨਰਕ ਤ੍ਰਾਸ ਆਸਾ ਨ ਕਰਤ ਚਿਤ ਹੋਨਹਾਰ ਹੋਇ ਹੈ॥ ਸੰਪਤ ਨ ਹਰਖ ਬਿਪਤ ਮੈ ਨ ਸੋਗ ਤਾਹ ਸੁਖ

ਦੁਖ ਸਮਸਰਿ ਬਿਹਸ ਨ ਰੋਇ ਹੈ ॥ ਜਨਮੇ ਜੀਵਨ ਮ੍ਰਿਤ
ਮੁਕਤਿ ਨ ਭੇਦ ਖੇਦ ਗੰਮਿਤਾ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਬਾਲ ਬ੍ਰਧ ਅਵਿ-
ਲੋਇ ਹੈ ॥ ਗ੍ਯਾਨ ਗੁਰ ਅੰਜਨ ਕੇ ਚੀਨਤ ਨਿਰੰਜਨਹਿ
ਬਿਰਲੋ ਸੰਸਾਰ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਮੈ ਕੋਇ ਹੈ ॥ ੪੦੯ ॥ ਜੈਸੇ
ਤਉ ਮਿਠਾਈ ਰਾਖੀਐ ਛਿਪਾਇ ਜਤਨ ਕੈ ਚੀਟੀ ਚਲਿ
ਜਾਇ ਚੀਨਿ ਤਾਹਿ ਲਪਟਾਤ ਹੈ॥ ਦੀਪਕ ਜਗਾਇ ਜੈਸੇ
ਰਾਖੀਐ ਦੁਰਾਇ ਗ੍ਰਹ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਤੰਗ ਤਾਮੈ ਸਹਿਜਸਮਾਤ
ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਬਿਮਲ ਜਲ ਕਮਲ ਇਕਾਂਤ ਬਸੈ ਮਧੁ
ਕਰ ਮਧੁ ਅਚਵਨ ਤਹ ਜਾਤ ਹੈ॥ਤੈਸੇ ਗੁਰਮੁਖ ਜਿਹ ਘਟ
ਪ੍ਰਗਟਤ ਪ੍ਰੇਮ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ਤ੍ਰਿਹ ਦ੍ਵਾਰ ਬਿਲਲਾਤ ਹੈ ॥
੪੧੦॥ ਬਾਜਤ ਨੀਸਾਨ ਸੁਨੀਅਤ ਚਹੂੰ ਓਰ ਜੈਸੇ ਉਦਤ
ਪ੍ਰਧਾਨ ਭਾਨ ਦੁਰੈ ਨ ਦੁਰਾਏ ਸੈ ॥ ਦੀਪਕ ਸੈ ਦਾਵਾ ਭਏ
ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ਮਾਨੈ ਘਟਕਾ ਮੈ ਸਿੰਧ ਜੈਸੇ ਛਪੈ ਨਛਪਾਏ
ਸੈ ॥ ਜੈਸੇ ਚਕ੍ਰਵੈ ਨ ਛਾਨੋ ਰਹਤ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪੈ ਦੇਸ ਮੈ
ਦੁਹਾਈ ਫੇਰੇ ਮਿਟੇ ਨ ਮਿਟਾਏ ਸੈ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਮੁਖ ਪ੍ਰਿਅ
ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸ ਜਾਸ ਗੁਪਤ ਨ ਰਹੈਮੋਨਿ ਬ੍ਰਿਤ ਉਪਜਾਏ
ਸੈ ॥ ੪੧੧ ॥ ਜਉਪੈ ਦੇਖ ਦੀਪਕ ਪਤੰਗ ਪਛਮ ਕੋ ਤਾਕੈ
ਜੀਵਨ ਜਨਮ ਕੁਲ ਲਛਨ ਲਗਾਵਈ ॥ ਜਉ ਪੈ ਨਾਦ
ਬਾਦ ਸੁਨ ਮ੍ਰਿਗ ਆਨਗ੍ਯਾਨ ਰਾਚੈ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਹੁਇਸਬਦ
ਬੇਧੀ ਨ ਕਹਾਵਈ ॥ ਜਉਪੈ ਜਲਸੈ ਨਿਕਸ ਮੀਨ ਸਰ-
ਜੀਵਤ ਰਹੈ ਸਹੈ ਦੁਖਦੂਖਨਬਿਰਹੁਬਿਲਖਾਵਹੀ॥ ਸੇਵਾਗੁਰ
ਗਿਯਾਨਧਿਯਾਨ ਤਜੈਭਜੈਦੁਬਿਧਾ ਕਉ ਸੰਗਤ ਮੈ ਗੁਰਮੁਖ

ਪਦਵੀ ਨ ਪਾਵਈ॥੪੧੨॥ ਜੈਸੇਏਕਚੀਟੀਪਾਛੈਕੋਟ ਚੀਟੀ ਚਲੀਜਾਤਇਕਟਕਪਗਡਗਮਗਸਾਵਧਾਨਹੈ।ਜੈਸੇਕੂੰਜਪਾਤ ਭਲੀਭਾਂਤਸਾਂਤਸਹਜਮੈਉਡਤਅਕਾਸਚਾਰੀਆਗੇਅਗਵਾਨ ਹੈ।ਜੈਸੇਮ੍ਰਿਗਮਾਲ ਚਾਲਚਲਤ ਟਲਤ ਨਾਹਿਜਤ੍ਰਤ੍ਰਅਗ੍ਰ ਭਾਗੀ ਰਮਤ ਤਤ ਧਜਾਨ ਹੈ ॥ ਕੀਟੀ ਖਗ ਮ੍ਰਿਗ ਸਨਮੁਖ ਪਾਛੈ ਲਾਗੇ ਜਾਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਗੁਰ ਪੰਥ ਛਾਡ ਚਲਤ ਅਗਜਾਨ ਹੈ ॥ ੪੧੩ ॥ ਜੈਸੇ ਪ੍ਰਿਆ ਸੰਗਮ ਸੁਜਸ ਨਾਇਕਾਬਖਾਨੇ ਸੁਨ ਸੁਨ ਸਜਨੀ ਸਗਲ ਬਿਗਸਾਤ ਹੈ ॥ ਸਿਮਰ ਸਿਮਰ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਿਸਮ ਹੁਇ ਸੋਭਾ ਦੇਤ ਮੋਨਿ ਗਹੇ ਮਨ ਮੁਸਕਾਤ ਹੈ॥ ਪੂਰਨ ਅਧਾਨ ਪਰਸੂਤ ਸਮੇਂ ਰੋਦਨਸੈ ਗੁਰ ਜਨ ਮੁਦਿਤ ਹੁਇ ਤਾਹੀ ਲਪਟਾਤ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਮੁਖ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਾਸ ਜਾਸ ਬੋਲਤ ਬੈਰਾਗ ਮੋਨਿ ਸਬਰੁ ਸੁਹਾਤ ਹੈ ॥ ੪੧੪ ॥ ਜੈਸੇ ਕਾਛੀ ਫਲ ਹੇਤ ਬਿਬਿਧ ਬਿਰਖ ਰੋਪੈ ਨਿਹਫਲ ਰਹੈ ਬਿਰਖੈ ਨ ਕਾਹੂ ਕਾਜ ਹੈ ॥ ਸੰਤਤਿ ਨਮਿਤਿ ਨ੍ਰਿਪ ਅਨਿਕ ਬਿਵਾਹ ਕਰੈ ਸੰਤਤਬਿਹੂਨ ਬਨਿਤਾ ਨ ਗ੍ਰਿਹ ਛਾਜ ਹੈ ॥ ਬਿਦਿਆ ਦਾਨ ਜਾਨ ਜੈਸੇ ਪਾਧਾ ਚਟਸਾਰ ਜੋਰੈ ਬਿਦਿਆ ਹੀਨ ਬੀਨ ਖਲ ਨਾਸ ਉਪਰਾਜ ਹੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸਿੱਖਸਾਖਾਸੰਗ੍ਰਹੈਸੁਗਜਾਨ ਨਮਿਤਿ ਬਿਨ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨ ਧ੍ਰਿਗ ਜਨਮ ਕੋ ਲਾਜਹੈ॥੪੧੫॥ਸੁਰ- ਸਰੀਸੁਰਸਤੀਜਮਨਾਗੋਦਾਵਰੀਗਇਆਪ੍ਰਾਗ ਸੇਤ ਕੁਰਖੇਤ ਮਾਨਸਰ ਹੈ॥ ਕਾਂਸੀ ਕਾਂਤੀ ਦੁਆਰਾਵਤੀ ਮਾਇਆ ਮਥੁਰਾ ਅਜੁੱਧਜਾ ਗੋਮਤੀਅਵੰਤਕਾ ਕੇਦਾਰਹਿਮਧਰ ਹੈ॥ ਨਰਬਦਾ

ਬਿਬਿਧਿ ਬਨਦੇਵਸਥਲਕਵਲਾਸਨੀਲ ਮੰਦਰਾਚਲ ਸੁਮੇਰ ਗਿਰਵਰਹੈ॥ ਤੀਰਥ ਅਰਥ ਸਤ ਧਰਮ ਦਇਆ ਸੰਤੋਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਚਰਨ ਰਜ ਤੁਲ ਨ ਸਗਰ ਹੈ॥ ੪੧੬॥ ਜੈਸੇ ਕੁਆਰ ਕੰਨਿਆ ਮਿਲ ਖੇਲਤ ਅਨੇਕ ਸਖੀ ਸਕਲਕੋ ਏਕੈ ਦਿਨ ਹੋਤ ਨ ਬਿਵਾਹਜੀ॥ ਜੈਸੇ ਬੀਰ ਖੇਤ ਬਿਖੈ ਜਾਤ ਹੈ ਸੁਭਟ ਜੇਤੇ ਸਬੈ ਨ ਮਰਤ ਤੇਤੇ ਸੱਤ੍ਰੁਨ ਸਨਾਹਜੀ॥ ਬਾਵਨ ਸਮੀਪ ਜੈਸੇ ਬਿਬਿਧ ਬਨਾਸਪਤੀ ਏਕੈ ਬੇਰਚੰਦਨਕਰਤਹੈ ਨਤਾਹਜੀ॥ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਜਾਤਹੈ ਜਗਤ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਪਦ ਚਾਹਤ ਹੈ ਜਾਹਿ ਜੀ॥੪੧੭॥ ਜੈਸੇ ਗੁਆਰ ਗਾਇ ਨਚਰਾਵਤਿ ਜਤਨ ਬਨ ਖੇਤਨ ਪਰਤਸਬ ਚਰਤ ਅਘਾਇਕੈ॥ਜੈਸੇ ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਸਰੂਪਰਾਜਨੀਤਬਿਖੈ ਤਾਕੈ ਦੇਸ ਪਰਜਾ ਬਸਤ ਸੁਖ ਪਾਇਕੈ॥ ਜੈਸੇਹੋਤ ਖੇਵਟਚੈਤੰਨ ਸਾਵਧਾਨਜਾਮੈ ਲਾਗੇ ਨਿਰਬਿਘਨ ਬੋਹਥਪਾਰਿ ਜਾਇਕੈ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਉਨਮਨ ਮਨ ਅਗਨ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਕਹੈ ਸਿਖ ਸਮਝਾਇ ਕੈ॥੪੧੮॥ ਜੈਸੇ ਘਾਉ ਘਾਇਲ ਕੋ ਜਤਨ ਕੈ ਨੀਕੋ ਹੋਤ ਪੀਰ ਮਿਟ ਜਾਇ ਲੀਕ ਮਿਟਤ ਨ ਪੇਖੀਐ॥ ਜੈਸੇ ਫਾਟੇ ਅੰਬਰੋ ਸੀਆਇ ਪੁਨ ਓਢੀਅਤਨਾਗੋ ਤਉ ਨਾ ਹੋਇ ਤਉ ਠੇਗਰੀ ਪਰੇਖੀਐ॥ ਜੈਸੇ ਟੂਟੇ ਬਾਸਨ ਸਵਾਰ ਦੇਤ ਹੈ ਠਠੇਰੋ ਗਿਰਤ ਨ ਪਾਨੀ ਪੈ ਗਠੀਲੋ ਭੇਖ ਭੇਖੀਐ॥ਤੈਸੋਗੁਰਚਰਨਬਿਮੁਖਦੁਖਦੇਖਿਪੁਨਿ ਸਰਨਿ ਗਹੇ ਪੁਨੀਤ ਪੈ ਕਲੰਕ ਲੇਖੀਐ॥ ੪੧੯॥ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਦ੍ਰਿਗਨ ਦਰਸਮਹਿਮਾਨ ਜਾਨੀ ਸੁਨਸੁਨਸਬਦਮਹਾਤਮਨਜਾਨਿਓ

ਹੈ॥ਗਾਇਗਾਇਰੀ.ਮਿਤਾ ਗੁਨ ਗਨਗੁਨ ਨਿਧਾਨਹਸਿਹਸਿ
ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨ ਛਪਾਨਿਓ ਹੈ॥ਰੋਇਰੋਇਬਿਰਹ ਬਿਓਗ
ਕੋ ਨ ਸੋਗਜਾਨਿਓ ਮਨਗਹਿ ਗਹਿ ਮਨਮੁਘਧਨ ਮਾਨਿਓ
ਹੈ ॥ ਲੋਗ ਬੇਦ ਗਿਆਨ ਉਨਮਾਨ ਕੈ ਨ ਜਾਨਿ ਸਕਿਓ
ਜਨਮ ਜੀਵਨਧ੍ਰਿਗ ਬਿਮੁਖ ਬਿਹਾਨਿਓ ਹੈ॥੪੨੦॥ਕੋਟਿਨ
ਕੋਟਾਨ ਮਨਿ ਕੋ ਚਮਤਕਾਰ ਵਾਰ ਉਸ ਸੀਅਰ ਸੂਰ ਕੋਟਿ
ਕੋਟਿਨਪ੍ਰਗਾਸ ਜੀ ॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ ਭਾਗ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ
ਛਬਿ ਜਗ ਮਗ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੁਜਸਨਿਵਾਸ ਜੀ॥ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ
ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਮਨੋਰਥ ਕੈ ਤੀਰਥ ਕੋਟਾਨ ਕੋਟਿ ਬਾਛਤ ਹੈ ਤਾਸ
ਜੀ॥ਮਸਤਕਿ ਦਰਸਨ ਸੋਭਾ ਕੋ ਮਹਾਤਮ ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਚਰਨ ਰਜ ਮਾਤ੍ਰ ਲਾਗੈ ਜਾਸ ਜੀ ॥ ੪੨੧ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥
ਖਗ ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਪਤੰਗ ਚਰਾਚਰ ਜੋਨਿ ਅਨੇਕ ਬਿਖੈ ਭ੍ਰਮ
ਆਇਓ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਪਾਇ ਰਸਾਤਲ ਭੂਤਲ ਦੇਵਪੁਰੀ
ਪ੍ਰਤਿ ਲਉ ਬਹੁ ਧਾਇਓ ॥ ਜੋਗ ਹੂ ਭੋਗ ਦੁਖਾਦਿ ਸੁਖਾਦਿਕ
ਧਰਮ ਅਧਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਮਾਇਓ॥ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾ-
ਗਤਿ ਆਇ ਗੁਰੂਮੁਖ ਦੇਖ ਗਰੂ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ॥ ੪੨੨ ॥
ਕਬਿੱਤ॥ਚਾਹਿਚਾਹਿ ਚੰਦ੍ਰਮੁਖ ਚਾਇਕ ਚਕੋਰ ਚਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਕਿਰਨ ਅਚਵਤ ਨ ਅਘਾਨੇ ਹੈ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨਹਦ
ਸਬਦ ਸ੍ਰਵਨ ਮ੍ਰਿਗ ਆਨੰਦ ਉਦੋਤ ਕਰਿ ਸਾਤਿਨ ਸਮਾਨੇ
ਹੈ ॥ ਰਸਕ ਰਸਾਲ ਜਸ ਜੰਪਤ ਬਾਸੁਰ ਨਿਸਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕ
ਜੁਗਤਿ ਜਿਹਬਾ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ਹੈ॥ਦੇਖਤ ਸੁਨਤ ਅਰ ਗਾਵਤ
ਪੀਵਤ ਸੁਖ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਿਸਮ ਨਮਗਨ ਹਿਰਾਨੇ ਹੈ ॥੪੨੩॥

ਸਲਿਲ ਨਿਵਾਸ ਜੈਸੇ ਮੀਨ ਕੀ ਨ ਘਟੈ ਰੁਚਿ ਦੀਪਕ ਪ੍ਰਗਾਸ
ਘਟੈ ਪ੍ਰੀਤ ਨ ਪਤੰਗ ਕੀ ॥ ਰਸਮ ਸੁਬਾਸ ਜੈਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ
ਮਧਪ ਕਉ ਉਡਤ ਅਕਾਸ ਆਸ ਘਟੈ ਨ ਬਿਹੰਗ ਕੀ॥ ਅਟਾ
ਘਟ ਘੋਰ ਮੋਰ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਰਿਦੈ ਉਲਾਸ ਨਾਦ ਬਾਦ ਸੁਨਿ ਰਤਿ
ਘਟੈ ਨ ਕੁਰੰਗ ਕੀ ॥ ਤੈਸੇ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰਸਕ ਰਸਾਲ
ਸੰਤ ਘਟਤ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਪ੍ਰਬਲ ਅੰਗ ਅੰਗ ਕੀ ॥ ੪੨੪ ॥
ਸਲਿਲ ਸੁਭਾਵ ਦੇਖੋ ਬਰਤ ਨ ਕਾਸਟਹਿ ਲਾਜ ਗਹੇ ਕਹੈ
ਅਪਨੌਈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਓ ਹੈ ॥ ਜਰਾਵਤ ਕਾਸਟ ਰਿਦੰਤਰਿ
ਬੈਸੰਤਰਹਿ ਬੈਸੰਤਰਿ ਅੰਤਰ ਲੈ ਕਾਸਟ ਪ੍ਰਚਾਰਿਓ ਹੈ॥
ਅਗਰਹਿ ਜਲ ਬੋਰਿ ਕਾਢੈ ਬਾਢੈ ਮੋਲ ਤਾਕੋ ਪਾਵਕ ਪਰਦਗਧ
ਕੈ ਅਧਿਕ ਅਉ ਟਾਰਿਓ ਹੈ ॥ ਤਉ ਤਾਕੋ ਰੁਧਿਰ ਚੋਇ ਚੋਆ
ਹੁਇ ਸਲਿਲ ਮਿਲ ਅਉਗੁਨ ਹਿ ਗੁਨ ਮਾਨੈ ਬਿਰਦ ਬੀਚਾਰਿਓ
ਹੈ॥ ੪੨੫ ॥ ਸਲਿਲ ਸੁਭਾਵੈ ਜੈਸੇ ਨਵਨ ਗਵਨ ਗੁਨ
ਸੀਚੀਅਤ ਉਪ ਬਨ ਬਿਰਵਾ ਲਗਾਇ ਕੈ ॥ ਜਲ ਮਿਲ
ਬਿਰਖਹਿ ਕਰਤ ਉਰਧ ਤਪ ਸਾਖਾ ਨਏ ਸਫਲ ਹੁਇ ਝੁਖ
ਰਹੈ ਆਇ ਕੈ ॥ ਪਾਹਨ ਹਨਤ ਫਲੁ ਦਾਈ ਕਾਟੇ ਹੋਇ ਨਉਕਾ
ਲੋਟ ਸਕੈ ਛੇਦੇ ਦੇ ਬੰਧਨ ਬਧਾਇ ਕੈ ॥ ਪ੍ਰਬਲ ਪ੍ਰਵਾਰ ਸੁਤ
ਸਤ੍ਰ ਗਹਿ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਪਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਦੋਖੀ ਤਾਰੇ ਸਮ-
ਝਾਇ ਕੈ ॥੪੨੬ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਪਰਵੇਸ ਕਰਿ ਭੈ ਭਵਨ
ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਚਾਇ ਕੈ ਚਈਲੇ ਹੈ॥ ਸੰਗਮ ਸੰਜੋਗ
ਭੋਗ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅਮ੍ਰਿਤ ਕੈ ਰਸਕ ਰਸੀਲੇ
ਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਏਕ ਅਉ ਅਨੇਕ ਲਿਵ ਬਿਮਲ

ਬੈਰਾਗ ਫਬਿ ਛਬਿ ਕੈ ਛਬੀਲੇ ਹੈ ॥ ਪਰਮਦਭੁਤ ਗਤਿ ਅਤਿ
ਅਸਚਰਜ ਮੈਂ ਬਿਸਮ ਬਿਦੇਹ ਉਨਮਨ ਉਨ ਮੀਲੇ ਹੈ ॥
੪੨੭ ॥ ਜਉਲਉ ਕਰਿ ਕਾਮਨਾ ਕਾਮਾਰਥੀ ਕਰਮ ਕੀਨੇ
ਪੂਰਨ ਮਨੋਰਥ ਭਯੋ ਨ ਕਾਹੂ ਕਾਮ ਕੋ ॥ ਜਉਲਉ ਕਰ ਆਸਾ
ਆਸਵੰਤ ਹੁਇ ਆਸਰੋ ਗਹਿਓ ਬਹਿਓ ਫਿਰਿਓ ਠਉਰ
ਪਾਇਓ ਨ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਕੋ ॥ ਜਉਲਉ ਮਮਤਾ ਮਮਤ ਮੂੰਡ ਬੋਝ
ਲੀਨੇ ਦੀਨੇ ਡੰਡ ਖੰਡ ਖੰਡ ਖੇਦ ਠਾਮ ਠਾਮ ਕੋ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ
ਨਿਹਕਾਮ ਅਉ ਨਿਰਾਸ ਭਏ ਨਿਮ੍ਰਿਤ ਸਹਜ ਸੁਖ ਨਿਜ ਪਦ
ਨਾਮ ਕੋ ॥ ੪੨੮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਜ
ਲੁਭਤ ਹੁਇ ਮਨ ਮਧੁਕਰ ਲਪਟਾਨੇ ਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ
ਪਾਨ ਅਹਿਨਿਸ ਰਸਕ ਹੁਇ ਅਤਿ ਉਨਮਤਿ ਅਨਤਿ ਆਗ
ਬਿਸਰਾਨੇ ਹੈ ॥ ਸਹਜ ਸਨੇਹ ਗੇਹ ਬਿਸਮ ਬਿਦੇਹ ਰੂਪ ਸ੍ਵਾਂਤ
ਬੂੰਦ ਗਤਿ ਸੀਪ ਸੰਪਟ ਸਮਾਨੇ ਹੈ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ
ਕਟਾਛ ਕਰਿ ਮੁਕਤਾ ਮਤਾਤ ਹੁਇ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਠਾਨੇ ਹੈ ॥
੪੨੯ ॥ ਰੋਮ ਰੋਮ ਕੋਟਿ ਮੁਖ ਮੁਖ ਰਸਨਾ ਅਨੰਤ ਅਨਕ
ਮਨੰਤਰ ਲਉ ਕਹਤ ਨ ਆਵਈ ॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਭਾਰ ਡਾਰ
ਤੁਲਾਧਾਰ ਬਿਖੇ ਤੋਲੀਐ ਜਉ ਬਾਰਿ ਬਾਰਿ ਤੋਲ ਨ ਸਮਾਵਈ
॥ ਚਤੁਰ ਪਦਾਰਥ ਅਉ ਸਾਗਰ ਸਮੂਹ ਸੁਖ ਬਿਬਧ
ਬੈਕੁੰਠ ਮੋਲ ਮਹਿਮਾ ਨ ਪਾਵਈ ॥ ਸਮਝ ਨ ਪਰੇ ਕਰੇ ਗਉਨ
ਕਉਨ ਭਉਨ ਮਨ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸੁਨਾਵਈ ॥
੪੩੦ ॥ ਲੋਚਨ ਪਤੰਗ ਦੀਪ ਦਰਸ ਦੇਖਨ ਗਏ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ
ਮਿਲ ਪੁਨ ਉਡਰ ਨ ਆਨੇ ਹੈ ॥ ਨਾਦ ਬਾਦ ਸੁਨਬੇ ਕਉ

ਸ੍ਰਵਨ ਹਰਨ ਗਏ ਸੁਨਿ ਧੁਨਿ ਬਕਤ ਭਏਨਬਹੁਰਾਨੇ ਹੈ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਰਸਕ ਹੁਇ ਮਨਮਧੁਕਰਸੁਖ ਸੰਪਟ ਸਮਾਨੇਹੈ॥ ਰੂਪ ਗੁਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਪਦ ਆਨ ਗਜਾਨ ਧਜਾਨ ਰਸ ਭਰਮਭੁਲਾਨੇਹੈ ॥੪੩੧॥ ਪ੍ਰਥਮ ਹੀ ਆਨ ਧਜਾਨ ਹਾਨਿਕੈ ਪਤੰਗਬਿਧ ਪਾਛੈਕੇ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਦੀਪਕ ਦਿਖਾਏਹੈਂ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਹੀ ਆਨ ਧਜਾਨ ਸੁਰਤਿਬਿਸ-ਰਜਿਕੈ ਅਨਹਦ ਨਾਦ ਮ੍ਰਿਗ ਜੁਗਤਿ ਸੁਨਾਏਹੈ॥ਪ੍ਰਥਮਹੀ ਬਚਨ ਰਖਨ ਹਰਿ ਗੁੰਗ ਸਾਜ ਪਾਛੈਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸ ਅਪਿਓ ਪੀਆਏਹੈ॥ਪੇਖ ਸੁਨ ਅਚਵਤ ਹੀ ਭਏ ਬਿਸਮਅਤਿ ਪਰ-ਮਦਭੁਤ ਅਸਚਰਜ ਸਮਾਏ ਹੈ॥ ੪੩੨ ॥ ਕਾਤ ਸਿਹਜਾ-ਸਨ ਜਉ ਕਾਮਿਨੀ ਜਾਮਿਨੀਸਮੈ ਗੁਰ ਜਨ ਸੁਜਨਕੀ ਬਾਤ ਨ ਸੁਹਾਤ ਹੈ॥ ਹਿਮ ਕਰ ਉਦਿਤ ਮੁਦਤਿ ਹੈ ਚਕੋਰ ਚਿਤ ਇਕ ਟਕ ਧਜਾਨ ਕੌ ਸਮਾਰ ਤਨ ਗਾਤ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਮਧੁਕਰ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਤਹੈ ਬਿਸਮ ਕਮਲ ਦਲ ਸੰਪਟਸਮਾਤ ਹੈ॥ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਚਲ ਜਾਤਿ ਸਿਖ ਦਰਸਪਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਮੁਸਕਾਤਹੈ॥੪੩੩॥ ਆਵਤਹੈ ਜਾਕੇ ਭੀਖਮਾਂਗਨ ਭਿਖਾਰੀਦੀਨ ਦੇਖਤ ਅਧੀਨਹਿਨਿਰਾਸੈ ਨ ਡਾਰਹੈ॥ ਬੈਠਤ ਹੈ ਜਾਕੇ ਦੁਆਰ ਆਸਾਕੇ ਬਿਡਾਰ ਸ੍ਵਾਨ ਅੰਤਕਰੁਨਾ ਕੇ ਤੋਰਿ ਟੂਕਿ ਤਾਂਹਿ ਡਾਰ ਹੈ॥ਪਾਇਨ ਕੀ ਪਨਹੀ ਰਹਤ ਪਰਹਰੀ ਪੰਰੀ ਤਾਹੂ ਕਾਹੂ ਕਾਜਿ ਉਠਿ ਚਲਤ ਸਮਾਰਿ ਹੈ॥ ਛਾਡਿ ਅਹੰਕਾਰ ਛਾਰ ਹੋਇ ਗੁਰ ਮਾਰਗ ਮੈਂ ਕਬਹੂਕੈ ਦਇਆਕੈ ਦਇਆਲ ਪਗਿ ਧਾਰਿ ਹੈ॥੪੩੪॥ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਕੁਪੀਨ ਮਾਤ੍ਰ

ਦਈ ਜਉ ਮੁਨੀਸਰਹਿ ਤਾਂਤੇ ਸਭਾ ਮਧਿ ਬਹਿਓ ਬਸਨ
ਪ੍ਰਵਾਹਿ ਜੀ ॥ ਤਨਕ ਤੰਦੁਲ ਜਗਦੀਸਹਿ ਦਏ ਸੁਦਾਮਾ
ਤਾਂਤੇ ਪਾਏ ਚਤੁਰ ਪਦਾਰਥ ਅਥਾਹ ਜੀ ॥ ਦੁਖਤ ਗਜਿੰਦ
ਅਰੁ ਬਿੰਦ ਗਹਿ ਭੇਟ ਰਾਖੈ ਤਾਂਕੈ ਕਾਜੈ ਚਕ੍ਰ ਪਾਨਿ ਆਨਿ
ਗ੍ਰਸੇ ਗ੍ਰਾਹ ਜੀ॥ ਕਹਾ ਕੋਊ ਕਹੈ ਕਛੁ ਹੇਤ ਨ ਕਾਹੂਕੇ ਕੀਏ
ਜਾਕੀ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨ ਲੇਹ ਸਬੈ ਸੁਖ ਤਾਹਿ ਜੀ ॥੪੩੫॥ ਸਰ-
ਵਨ ਸੇਵਾ ਕੀਨੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੀ ਬਿਸੇਖ ਤਾਤੇਗਾਈਅਤ
ਜਸ ਜਗਤ ਮੈਂ ਤਾਹੂ ਕੋ॥ ਜਨ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਤਾਤ ਅੰਤ ਲੌ
ਅਵਗਜ਼ਾ ਕੀਨੀ ਤਾਤ ਘਾਤਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿਓ ਪ੍ਰਣਵਾਹੂਕੇ
॥ਦੁਆਦਸ ਬਰਖ ਸੁਕ ਜਨਨੀ ਦੁਖਤ ਕਰੀ ਸਿਧਭਏਤਤ
ਖਿਨ ਜਨਮੁ ਹੈ ਜਾਹੂਕੋ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿਸਮ ਜਾਨੀਐ
ਕਛੁ ਪਹੁਚੈ ਨ ਜਾਇ ਗਜਾਨ ਉਨਮਾਨ ਨ ਆਨ ਕਾਹੁ ਕੋ॥
੪੩੬॥ ਖਾਂਡ ਖਾਂਡ ਕਹੈ ਜਿਹਬਾਨਸ੍ਵਾਦ ਮੀਠੋਆਵੈ ਅਗਨਿ
ਅਗਨਿ ਕਹ ਸੀਤ ਨ ਬਿਨਾਸ ਹੈ॥ ਬੈਦ ਬੈਦ ਕਹ ਰੋਗ
ਮਿਟਤ ਨ ਕਾਹੂਕੋ ਦ੍ਰੱਬ ਦ੍ਰੱਬਕਹ ਕੋਊ ਦ੍ਰਬੇ ਨ ਬਿਲਾਸ ਹੈ॥
ਚੰਦਨ ਚੰਦਨਕਹਤ ਪ੍ਰਗਟੇ ਨ ਸੁਬਾਸਬਾਸ ਚੰਦ ਚੰਦਕਹ
ਉਜੀਆਰੋ ਨਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਗਿਆਨ ਗੋਸਟ ਕਹਤ ਨ
ਰਹਤਪਾਵੈ ਕਰਨੀ ਪ੍ਰਧਾਨਭਾਨੁਉਦਿਤਅਕਾਸਹੈ॥੪੩੭॥
ਹਸਤ ਹਸਤ ਪੂਛੇ ਹਸਿ ਹਸਿਕੈ ਹਸਾਇ ਰੋਵਤ ਰੋਵਤ ਪੂਛੈ
ਰੋਇ ਅਉ ਰੁਵਾਇਕੈ॥ ਬੈਠੇਬੈਠੇਪੂਛੇਬੈਠਿ ਬੈਠਿ ਕੇ ਨਿਕਟ
ਜਾਇ ਚਾਲਤ ਚਾਲਤ ਪੂਛੈ ਦਹਦਿਸਿ ਧਾਇਕੈ॥ ਲੋਗ ਪੂਛੈ
ਲੋਗਾਚਾਰ ਬੇਦਪੂਛੈ ਬੇਦਬਿਧਿਜੋਗੀ ਭੋਗੀਜੋਗਭੋਗਜੁਗਤ

ਜਗਾਇਕੈ॥ਜਨਮਮਰਨ ਭਰਮ ਕਾਹੂ ਨ ਮਿਟਾਇ ਸਾਕਿਓ
ਨਿਹਚਲ ਭਏ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਮਾਇ ਕੈ ॥ ੪੩੮ ॥ ਪੂਛਤ
ਪਥਕਤਿਹਮਾਰਗਨ ਧਾਰੈਪਗਿ ਪ੍ਰੀਤਮਕੈ ਦੇਸਕੈਸੇ ਬਾਤਨ
ਕੋਜਾਈਐ ॥ ਪੂਛਤ ਹੈ ਬੈਦ ਖਾਤ ਅਉਖਧਿ ਨ ਸੰਜਮ ਸੈ
ਕੈਸੇਮਿਟੈਰੋਗਸੁਖਸਹਜਸਮਾਈਐ ॥ ਪੂਛਤਸੁਹਾਗਨਕਰਮ
ਹੈ ਦੁਹਾਗਨਿ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਿਭਚਾਰ ਕਤ ਸਿਹਜਾਬੁਲਾਈਐ ॥
ਗਾਏ ਸੁਨੇ ਆਂਖੇਂ ਮੀਚੇਪਾਈਐ ਨਪਰਮ ਪਦਗੁਰਉਪਦੇਸ
ਗਹਿ ਜਉ ਲਉ ਨ ਕਮਾਈਐ ॥ ੪੩੯ ॥ ਖੋਜੀ ਖੋਜ
ਦੇਖ ਚਲਿਓ ਜਾਇ ਪਹੁਚੈ ਠਿਕਾਨੇ ਆਲਸ ਬਿਲੰਬ ਕੀਏ
ਖੋਜ ਮਿਟ ਜਾਤ ਹੈ ॥ ਸਿਹਜਾਮੈ ਰਵੈ ਭਰਤਾਰਿ ਬਰਨਾਰਿ
ਸੋਈ ਕਰੈ ਜਉ ਅਗਿਆਨ ਨ ਮਾਨੈ ਪ੍ਰਗਟਤ ਤਾਪਹੈ॥ਬਰ-
ਖਤ ਮੇਘ ਜਲ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਪੀਏ ਮੋਨ ਗਹੇ ਬਰਖ
ਬਿਤੀਤੇ ਬਿਲਲਾਤ ਹੈ॥ਸਿਖ ਸੋਈ ਸੁਨਿ ਗੁਰੂ ਸਬਦ ਰਹਤ
ਰਹੇ ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਕੀਏ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਤ ਹੈ ॥ ੪੪੦॥ ਜੈਸੋ
ਬਛੁਰਾ ਬਿਛਰ ਪਰੈ ਆਨ ਗਾਇ ਥਨ ਦੁਗਧ ਨ ਪਾਨ ਕਰੈ
ਮਾਰਤ ਹੈ ਲਾਤ ਕੀ॥ ਜੈਸੇ ਮਾਨਸਰ ਤਿਆਗ ਹੰਸ ਆਨ
ਸਰ ਜਾਤ ਖਾਤ ਨ ਮੁਕਤ ਫਲ ਭੁਗਤ ਜੁਗਾਤ ਕੀ ॥ ਜੈਸੇ
ਰਾਜਦੁਆਰ ਤਜਿ ਆਨ ਦੁਆਰ ਜਾਤ ਜਨ ਜਨ ਹੋਤ ਮਾਨ
ਭੰਗ ਮਹਿਮਾ ਨ ਕਾਹੂ ਬਾਤ ਕੀ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਆਨ
ਦੇਵਕੀ ਸਰਨ ਜਾਤਿ ਰਹਿਓ ਨ ਪਰਤ ਰਾਖਿ ਸਕਤ ਨ
ਪਾਤ ਕੀ ॥ ੨੪੧ ॥ ਜੈਸੇ ਘਨਘੋਰ ਮੋਰ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਸਨੇਹ
ਗਤਿ ਬਰਖਤ ਮੇਹ ਅਸਨੇਹ ਕੈ ਦਿਖਾਵਹੀ ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ

ਕਮਲ ਜਲਅੰਤਰਦਿਸੰਤਰ ਹੁਇਮਧੁਕਰ ਦਿਨ ਕਰ ਹੇਤ ਉਪਜਾਵਈ॥ਦਾਦਰ ਨਿਰਾਦਰ ਹੁਇ ਜੀਅਤ ਪਵਨ ਭਖਿ ਜਲਤਜ ਮਰਤ ਨ ਪ੍ਰੇਮਹਿ ਲਜਾਵਹੀ ॥ ਕਪਟ ਸਨੇਹੀ ਤੈਸੇ ਆਨਦੇਵ ਸੇਵ ਕਹੈ ਗੁਰਸਿਖਮੀਨਜਲਹੇਤ ਠਹਰਾ- ਵਈ ॥੪੪੨॥ਪੁਰਖ ਨਿਪੁੰਸਕ ਨ ਜਾਨੈ ਬਨਿਤਾਬਿਲਾਸ ਬਾਂਝ ਕਹਾ ਜਾਨੇ ਸੁਖ ਸੰਤਤਿਸਨੇਹਕਉ ॥ਗਨਿਕਾਸੰਤਾਨ ਕੋ ਬਖਾਨ ਕਹਾਗੋਤ੍ਰਾਚਾਰ ਨਾਹਿ ਉਪਚਾਰ ਕਛੁ ਕੁਸ਼ਟੀ ਕੀ ਦੇਹ ਕਉ ॥ ਆਂਧਰੋ ਨ ਜਾਨੇ ਰੂਪ ਰੰਗ ਨ ਦ੍ਰਸਨ ਛਬਿ ਜਾਨਤ ਨ ਬਹਰੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਅੰਸਪ੍ਰੇਹਕਉ॥ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਨ ਜਾਨੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੇਵ ਜੈਸੇ ਤਉ ਜਵਾਸੋ ਨਹੀ ਚਾਹਤਿ ਹੈ ਮੇਹ ਕਉ ॥ ੪੪੩ ॥ ਜੈਸੇ ਭੂਲ ਬਛਰਾ ਪਰਤ ਆਨ ਗਾਇ ਥਨ ਬਹੁਰਿਓ ਮਿਲਤ ਮਾਤ ਬਾਤ ਨ ਸਮਾਰ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਆਨ ਸਰ ਭ੍ਰਮ ਆਵੈ ਮਾਨਸਰ ਹੰਸ ਦੇਤ ਮੁਕਤਾ ਅਮੋਲ ਦੋਖ ਨ ਬੀਚਾਰਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਨ੍ਰਿਪ ਸੇਵਕ ਜਉ ਆਨ ਦੁਆਰ ਹਾਰ ਆਵੈ ਚਉਗੁਨੋਬਢਾਵੈਨ ਅਵਗਯਾ ਉਰਧਾਰ ਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਸਰਨ ਸਰਨਿ ਦਇਆਲ ਦੇਵ ਸਿਖਨ ਕੋ ਭੂਲਬੋ ਭਗਤ ਪੈ ਨਿਹਾਰ ਹੈ ॥੪੪੪ ॥ ਬਾਂਝ ਬਧੂ ਪੁਰਖ ਨਿਪੁੰਸਕ ਨ ਸੰਤਤਿ ਹੁਇ ਸਲਿਲ ਬਿਲੋਇ ਕਤ ਮਾਖਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ॥ ਫਨ ਗਹ ਦੁਗਧ ਪੀਆਏ ਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਿਖ ਮੂਰੀ ਖਾਇ ਮੁਖ ਸੈ ਨ ਪ੍ਰਗਟੇ ਸੁਬਾਸ ਹੈ ॥ ਮਾਨਸਰ ਪਰ ਬੈਠੇ ਬਾਇਸ ਉਦਾਸ ਬਾਸ ਅਰਗਜਾ ਲੇਪ ਖਰ ਭਸਮ ਨਿਵਾਸਹੈ॥ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਨ ਜਾਣੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵ ਕਠਨ

ਕੁਟੇਵ ਨ ਮਿਟਤ ਦੇਵ ਦਾਸ ਹੈ ॥੪੪੫॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਘਟਾ ਘਮੰਡ
ਗਗਨ ਬਿਲੋਕੀਅਤ ਗਰਜ ਗਰਜ ਬਿਨ ਬਰਖਾ ਬਿਲਾਤ ਹੈ ॥
ਜੈਸੇ ਤਉ ਹਿਮ ਚਲਿ ਕਠੋਰ ਅਉ ਸੀਤਲ ਅਤਿ ਸਕੀਐ ਨ ਖਾਇ
ਖਾਇ ਤ੍ਰਿਖਾ ਨ ਮਿਟਾਤ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਓਸ ਪਰਤ ਕਰਤ ਹੈ ਸਜਲ ਦੇਹੀ
ਰਖੀਐ ਚਿਰੰਕਾਲ ਨ ਠਉਰ ਠਹਰਾਤ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ
ਤ੍ਰਿਬਿਧੀ ਚਪਲ ਫਲ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਿਤ ਪਰਾਤ
ਹੈ॥੪੪੬॥ ਬੈਸਨੋ ਅਨੰਨ ਬ੍ਰਹਮੰਨ ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਸੇਵਾ ਗਤਿ
ਭਗਵਾਨ ਸ੍ਰੋਤਾ ਏਕਾ ਕੀ ਕਹਾਵਈ॥ ਤੀਰਥ ਧਰਮ ਦੇਵ
ਜਾਤ੍ਰਾ ਕਉ ਪੰਡਿਤ ਪੂਛ ਕਰਤ ਗਵਨ ਸੋ ਮਹੂਰਤ ਸੋ
ਧਾਵਹੀ ॥ ਬਾਹਰ ਨਿਕਸ ਗਰਧਬ ਸ੍ਵਾਨ ਸਗਨਿ ਕੈ ਸੰਕਾ
ਉਪਰਾਜਿ ਬਹੁਰਿ ਘਰਿ ਆਵਈ॥ ਪਤਿਬ੍ਰਤ ਗਹਿ ਰਹਿ
ਸਕਤ ਨ ਏਕਾ ਟੇਕ ਦੁਬਿਧਾ ਅਛਤ ਨ ਪਰਮਪਦ ਪਾਵਈ
॥ ੪੪੭ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਮਿਲਾਪ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਐਸੋ
ਪਤਿਬ੍ਰਤ ਏਕ ਟੇਕ ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰੀਐ॥ ਪੂਛਤ ਨ ਜੋਤਕ
ਅਉ ਬੇਦ ਥਿਤ ਵਾਰ ਕਛੁ ਗ੍ਰਿਹ ਅਉ ਨਿਛਤ੍ਰ ਕੀ ਨ ਸੰਕਾ
ਉਰ ਧਾਰੀਐ ॥ ਜਾਨਤ ਨ ਸਗਨ ਲਗਨ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਨੇਹ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ॥ ਸਿਖ ਸੰਤ
ਬਾਲਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਹੁਇ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ
ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੀ ਹੈ ॥ ੪੪੮ ॥ ਨਾਰ ਕੈ ਭਤਾਰ ਕੈ ਸਨੇਹ
ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਹੁਇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਏਕ ਟੇਕ ਪਤਿਬ੍ਰਤ ਲੀਨ ਹੈ ॥
ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦ ਅਉ ਸੰਬਾਦ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਹੁਇ ਬਿਨ ਗੁਰ
ਸਬਦ ਨ ਕਾਨ ਸਿਖ ਦੀਨ ਹੈ ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅੰਗ ਸਰਬੰਗ

ਹੇਰੇ ਪਤਿਬ੍ਰਤ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਨ ਦਰਸ ਨ ਕੀਨ ਹੈ ॥ ਸੁਜਨ ਕੁਟੰਬ ਗ੍ਰਿਹ ਗਉਨ ਕਰੈ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਆਨ ਦੇਵ ਸਥਾਨ ਜੈਸੇ ਜਲਿ ਬਿਨ ਮੀਨ ਹੈ॥੪੪੯॥ ਐਸੀ ਨਾਇਕਾ ਕੁਆਰ ਪਾਤ੍ਰ ਭਲੀ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਏਕੈ ਏਕ ਨਾਹ ਦੇਤ ਹੈ ॥ ਐਸੀ ਨਾਇਕਾ ਮੈ ਦੀਨ ਤਾਕੈ ਦੁਹਾਗਨ ਭਲੀ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਿਆ ਪਾਇ ਲਾਇ ਲੇਤ ਹੈ॥ਐਸੀ ਨਾਇਕਾ ਸੈ ਭਲੋ ਬਿਰਹਾ ਬਿਓਗ ਸੋਗਲਗਨਸਗਨ ਸੋਧੇ ਸਰਧਾ ਸਹੇਤ ਹੈ ॥ਐਸੀ ਨਾਇਕਾ ਮਾਤ ਗਰਭ ਹੀ ਗਲੀ ਭਲੀ ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਦੁਬਿਧਾ ਜਿਉ ਰਾਹ ਕੇਤ ਹੈ ॥੪੫੦॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਕੂਪ ਨਿਕਸਤ ਹੈ ਜਤਨ ਕੀਏ ਸੀਚੀਅਤ ਖੇਤ ਏਕੈ ਪਹੁਚਤ ਨ ਆਨ ਕਉ ॥ ਪਥਕ ਪਪੀਹਾ ਪਿਆਸੇ ਆਸ ਲਗਿਢਿਗਬੈਠ ਬਿਨਗੁਨਭਾਂਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤ ਕਤ ਪ੍ਰਾਨ ਕਉ॥ਜੈਸੇ ਹੀ ਸਕਲ ਦੇਵ ਟੇਵ ਸੇਂ ਟਰਤ ਨਾਹਿ ਸੇਵਾ ਕੀਏ ਦੇਤ ਫਲ ਕਾਮਨਾਸਮਾਨਕਉ ॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਬਰਖਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਿਤਿ ਬਰਖਾ ਹਰਖ ਦੇਤਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਕਉ ॥ ੪੫੧ ॥ ਜੈਸੇ ਉਲੂ ਦਿਨ ਸਮੈ ਕਾਹੂਐ ਨ ਦੇਖਿਓ ਭਾਵੈ ਤੈਸੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮੈ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਕੈ ॥ ਜੈਸੇ ਕਊਆ ਬਿਦਿਆਮਾਨ ਬੋਲਤ ਨ ਕਾਹੂ ਭਾਵੈ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਜਉ ਬੋਲੈਅਹੰਮੇਵਕੈ॥ ਕਟਤ ਕਟਤ ਸੁਆਨ ਪ੍ਰੀਤ ਬਿਪਰੀਤ ਜੈਸੇ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਸੁਹਾਇ ਨ ਕੁਟੇਵ ਕੈ ॥ ਜੈਸੇ ਕੈ ਮਰਾਲ ਮਾਲ ਸੋਭਤ ਨ ਬਗਠਗ ਕਾਢੀਐ ਪਕਰ ਕਰਿ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਕੈ ॥ ੪੫੨ ॥ ਜੈਸੇ ਉਲੂ ਆਦਿਤ

ਉਦੋਤਿ ਜੋਤਿ ਕਉਨ ਜਾਨੈ ਆਨ ਦੇਵ ਕੈ ਨ ਸੂਝੈ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮੈ ॥ ਮਰਕਟ ਮਨਿ ਮਨਿਕ ਮਹਿਮਾ ਨ ਜਾਨੈ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਨ ਸਬਦ ਪ੍ਰਸੰਗ ਮੈ ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਫਨਿੰਦ੍ਰ ਪੈ ਪਾਨ ਮਹਾਤਮੈ ਨ ਜਾਨੈ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਮਹਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਗ ਮੈ ॥ ਬਿਨ ਹੰਸ ਬੰਸਬਗ ਖਗ ਨ ਸਕਤਟਿਕ ਅੰਗਮ ਅਗਾਧ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਤਰੰਗ ਮੈ ॥ ੪੫੩ ॥ ਜੈਸੇ ਤਊ ਨਗਰ ਏਕ ਹੋਤ ਹੈ ਅਨੇਕ ਹਾਟੈ ਗਾਹਕ ਅਸੰਖ ਆਵੈ ਬੇਚਨ ਅਰੁ ਲੈਨ ਕਉ ॥ ਜਾਪੈ ਕਛੁ ਬੇਚੇ ਅਰ ਬਨਜ ਨ ਮਾਗੈ ਪਾਵੈ ਆਨ ਪੈ ਬਿਸਾਹੇ ਜਾਇ ਦੇਖੈ ਸੁਖ ਨੈਨਕਉ ॥ ਜਾਂਕੀ ਹਾਟ ਸਗਲ ਸਮਗਰੀ ਪਾਵੈ ਅਉ ਬਿਕਾਵੈ ਬੇਚਤ ਬਿਸਾਹਤ ਚਾਹਤਚਿਤਚੈਨ ਕਉ ॥ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਜਾਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਹ ਸਰਬਨਿਧਾਨ ਜਾਕੈ ਲੈਨ ਦੈਨ ਕਉ ॥ ੪੫੪॥ ਬਨਜ ਬਿਉਹਾਰ ਬਿਖੈ ਰਤਨ ਪਾਰਖ ਹੋਇ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕੀ ਪਰੀਖਿਆ ਨਹੀ ਪਾਈ ਹੈ ॥ ਲੇਖੇਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਸੇ ਲੇਖਕ ਲਿਖਾਰੀ ਭਏ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਸੰਕਾਨ ਮਿਟਾਈ ਹੈ ॥ ਬੀਰ ਬਿਦਰਾ ਮਹਾਂ ਬਲੀ ਭਏ ਹੈ ਧਨਖ ਧਾਰੀ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਕੀ ਨ ਸਹਜਲਿਵਲਾਈਹੈ॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵ ਕਲੀਕਾਲ ਮਾਇਆ ਮੈਉਦਾਸੀ ਗੁਰ ਸਿਖਨ ਜਤਾਈ ਹੈ॥ ੪੫੫ ॥ ਜੈਸੇ ਆਨ ਬਿਰਖ ਸਫਲ ਹੋਤ ਸਮੈ ਪਾਇ ਸਰਬਦਾ ਫਲੰਤੇ ਸਦਾ ਸਫਲ ਸੁਸ੍ਵਾਦ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਕੂਪ ਜਲ ਨਿਕਸਤ ਹੈ ਜਤਨ ਕੀਏ ਗੰਗਾ ਜਲ ਮੁਕਤਿ ਪ੍ਰਵਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿਹੈ॥ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਅਗਨਿਤੂਲਤੇਲਮੇਲ

ਦੀਪ ਦਿਪੈ ਜਗ ਮਗ ਜੋਤਿ ਸਸੀਅਰ ਬਿਸਮਾਦਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਕੀਏ ਫਲੁ ਦੇਤ ਜੇਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਰਸਨ ਸਾਸਨ ਜਮਾਦਿ ਹੈ ॥੪੫੬॥ ਪੰਚ ਪਰਪੰਚ ਕੈ ਭਏ ਹੈ ਮਹਾ ਭਾਰਥਸੇ ਪੰਚ ਮਾਰਿਕਾਹੂਐਨ ਦੁਬਿਧਾਨਿਵਾਰੀਹੈ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਤਜਿ ਨਵ ਨਾਥ ਸਿਧ ਜੋਗੀਸੁਰ ਹੁਇ ਨ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਅਤੀਤ ਨਿਜ ਆਸਨ ਮੈ ਭਾਰੀ ਹੈ॥ ਬੇਦ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿ ਪੰਡਿਤ ਪ੍ਰਬੋਧੇ ਜਗੁ ਸਕੇ ਨ ਸਮੋਧਮਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਹਾਰੀ ਹੈ ॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵ ਸਾਧ ਸੰਗ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਲਿਵ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੀ ਹੈ॥ ੪੫੭ ॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮ ਦੇਖਿ ਸਮਦਰਸੀ ਹੁਇਅਕਥ ਕਥਾ ਬੀਚਾਰਹਰਮੋਨਿਧਾਰੀ ਹੈ ॥ ਹੋਨਹਾਰ ਹੋਇ ਤਾਤੇ ਆਸਾ ਤੇ ਨਿਰਾਸ ਭਏ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਪ੍ਰਭੁਜਾਇਹਉਮੈ ਮਾਰੀਹੈ ॥ ਸੂਖਮਸਥੂਲਓਅੰਕਾਰ ਕੈ ਅਕਾਰ ਹੁਇ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧ ਭਏ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਹੈ॥ ਬਟਬੀਜਕੋਬਿਥਾਰ ਬ੍ਰਹਮਕੋ ਮਾਇਆ ਛਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕ ਟੇਕ ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰੀ ਹੈ ॥੪੫੮॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਸਕਲ ਦ੍ਰੁਮ ਅਪੁਨੀ ਅਪੁਨੀ ਭਾਂਤਿ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ ਕਰੈ ਸਰਬਤ ਮੋਲ ਕਉ ॥ ਤਾਂਬਾ ਹੀ ਹੈ ਹੋਤ ਜੈਸੇ ਕੰਚਨ ਕਲੰਕ ਡਾਰੈ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਧਾਤੁ ਸਕਲ ਉਜਾਲ ਕਉ ॥ ਸਰਿਤਾ ਅਨੇਕ ਜੈਸੇ ਬਿਬਿਧਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਰਤਿ ਸੁਰਸਰੀ ਸੰਗਮ ਸਮ ਜਲਨ ਸਚਾਲ ਕਉ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸਕਲ ਦੇਵ ਟੇਵ ਮੈ ਟਰਤਨਾਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅਸਰਨਿ ਸਰਨ ਅਕਾਲ ਕਉ ॥੪੫੯॥ ਗਿਰ-ਗਟ ਕੈ ਰੰਕ ਕਮਲ ਸਨੇਹ ਬਨੁ ਬਨੁ ਬਨੁ ਡੋਲੈ ਕਊਆ

ਕਹਾ ਧਉ ਸਵਾਨਹੈ॥ ਘਰਘਰ ਫਿਰਤਮੰਜਾਰਅਹਾਰਪਾਵੈ
ਬੇਸਵਾ ਬਿਸਨੀਅਨੇਕਸਤੀ ਨ ਸਮਾਨ ਹੈ॥ ਸਰਸਰਭ੍ਰਮਤ
ਨ ਮਿਲਤ ਮਰਾਲ ਮਾਲ ਜੀਵ ਘਾਤ ਕਰਤ ਨ ਮੋਨੀਬਗ
ਧਿਆਨ ਹੈ॥ ਬਿਨਗੁਰ ਦੇਵ ਸੇਵ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕਹੁਇ
ਮਾਖੀ ਤਜਾਗਿ ਚੰਦਨ ਦੁਰਗੰਧ ਅਸਥਾਨ ਹੈ॥ ੪੬੦॥ਆਨ
ਹਾਟ ਕੇ ਹਟੂਆ ਲੇਤ ਹੈ ਘਟਾਇ ਮੋਲ ਦੇਤ ਹੈ ਚੜਾਇ
ਡਹਕਤਜੋਈਆਵੈਜੀ॥ ਤਿਨ ਸੈ ਬਨਜ ਕੀਏ ਬਿੜਤਾਨ
ਪਾਵੈ ਕੋਊਟੋਟਾ ਕੈ ਬਨਜਪੇਖਿਪੇਖਿ ਪਛੁਤਾਵੈਜੀ॥ ਕਾਠਕੀ
ਹਾਂਡੀ ਜੈਸੇ ਚਢੇ ਏਕੈ ਬਾਰਿ ਕੋਊ ਕਪਟ ਬਿਉਹਾਰ ਕੀਏ
ਕਪਟਲਖਾਵੈਜੀ॥ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹ ਗੁਣਬੇਚਿ ਅਵਗੁਣਲੇਤ
ਸੁਨਸੁਨਿਸੁਜਸ ਜਗਤ ਉਠਧਾਵੈ ਜੀ॥੪੬੧॥ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ
ਸਮਸਰਿ ਦਤੀਆ ਨਾਸਿਤਪ੍ਰਤਿਮਾ ਅਨੇਕ ਹੋਇਕੈਸੇਬਨਿ
ਆਵਈ॥ ਘਟਿਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਦੇਖੈਸੁਨੈਬੋਲੈਪ੍ਰਤਿਮਾ
ਮੈ ਕਾਹੇ ਨ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੁਇ ਦਿਖਾਵਈ॥ ਘਰ ਘਰ ਘਰਨਿ
ਅਨੇਕ ਏਕ ਰੂਪ ਹੁਤੇ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਸਕਲ ਦੇਵ ਹੁਇ ਨ ਸੁਹਾ-
ਵਹੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਸਾਵਧਾਨ ਸੋਈ ਏਕ ਜੋਤਿ
ਮੂਰਤਿ ਜੁਗਲ ਹੁਇ ਪੁਜਾਵਈ ॥ ੪੬੨॥ ਮਾਨ ਸਰ
ਤਿਆਗ ਆਨਸਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਹੰਸੁ ਖਾਇ ਜਲ ਜੰਤ ਹੰਸ
ਬੰਸਹਿ ਲਜਾਵਈ॥ ਸਲਿਲ ਬਿਛੋਰ ਭਏ ਜੀਅਤ ਨ ਰਹੈ
ਮੀਨ ਕਪਟ ਸਨੇਹਕੈ ਸਨੇਹੀ ਨ ਕਹਾਵਈ॥ ਬਿਨੁ ਘਨ
ਬੂੰਦ ਜਉ ਅਨਤ ਜਲ ਪਾਨ ਕਰੈ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਸੰਤਾਨ ਬਿਖੈ
ਲਗਨਾ ਲਗਾਵਈ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਲਿ ਗੁਰਸਿਖ ਮੁਖ

ਹੁਇਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਹੁਇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵਈ॥੪੬੩॥
ਜਉ ਕੋਊ ਨਵਾਸ ਸਾਧਿ ਭੂਮੀਆ ਮਿਲਾਵੈ ਆਨਿ ਤਾਪਰਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਤ ਨਿਰਖ ਨਰਿੰਦ ਜੀ ॥ ਜਉ ਕੋਊ ਨ੍ਰਿਪਠ ਭ੍ਰਿਤ ਭਾਗ ਭੂਮੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ਧਾਇ ਮਾਰੈ ਭੂਮੀਆ ਸਹਿਤ ਹੀ ਰਜਿੰਦ ਜੀ ॥ ਆਨ ਹੋ ਸੇਵਕ ਰਾਜ ਦੁਆਰ ਜਾਇ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ਸੇਵਕ ਨਰੇਸ ਆਨ ਦੁਆਰ ਜਾਤ ਨਿੰਦ ਜੀ ॥ ਜੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਆਂਨ ਅਨਤ ਸਰਨ ਗੁਰ ਆਨਨ ਸਮਰਥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਦ ਜੀ॥ ੪੬੪॥ ਜੈਸੇ ਉਪਬਨ ਆਂਬ ਸੇਬ ਲਹੈ ਊਚ ਨੀਚ ਨਿਹਫਲ ਸਫਲ ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਚਾਨੀਐ॥ ਚੰਦਨ ਸਮੀਪ ਜੈਸੇ ਬਾਸ ਅਉ ਬਨਾਸਪਤੀਗੰਧਨਿਰਗੰਧ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਕੈ ਜਾਨੀਐ ॥ ਸੀਪ ਸੰਖ ਦੋਊ ਜੈਸੇ ਰਹਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਬਿਖੈ ਸ੍ਵਾਂਤਬੂੰਦ ਸੰਤ ਤਿਨ ਮਸਤਬਿਧਾਨੀਐ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਦੇਵ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਨ ਭੇਦ ਅਹੰਬੁਧ ਨਿਮ੍ਰਤਾ ਅਮਾਨ ਜਗ ਜਾਨੀਐ॥੪੬੫॥ ਜੈਸੇਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਪਰਪੁਰਖੈ ਨ ਪੇਖਿਓ ਚਾਹੈ ਪੂਰਨ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਕੈ ਪਤਿਹੀਕੈ ਧਿਆਨ ਹੈ॥ ਸਰ ਸਰਿਤਾ ਸਮੁੰਦ ਚਾਤਿਕ ਨ ਚਾਹੈ ਕਾਹੂ ਆਸਘਨ ਬੂੰਦ ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਿਅਹੀ ਗੁਨਾਨ ਹੈ॥ ਦਿਨ ਕਰ ਓਰਭੋਰਚਾਹਤ ਨਹੀਂ ਚਕੋਰ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਹਿਮ ਕਰਿ ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਾਨਹੈ॥ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਰਹਿਤ ਪੈ ਸਹਜ ਸੁਭਾਵ ਨ ਅਵਗਜਾਅਭਿਮਾਨਹੈ॥੪੬੬॥ਦੋਇ ਦਰਪਨ ਦੇਖੈ ਏਕਸੈ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਦੋਇ ਨਾਵ ਪਾਵ ਧਰੈ ਪਹੁਚੈ ਨ ਪਾਰ ਹੈ॥ ਦੋਇ ਦਿਸਾ ਗਹੇ ਗਹ ਜੈਸੇ ਪਥਪਾਉ ਤੂਟੈ ਦੁਰਾਹੇਦੁਚਿਤ

ਹੋਇ ਭੂਲ ਪਗ ਧਾਰਿ ਹੈ॥ ਦੋਇ ਭੂਪ ਤਾਂਕੋ ਗਾਉ ਪਰਜਾ
ਨ ਸੁਖੀ ਹੋਤੀ ਦੋਇ ਪੁਰਖਨ ਕੀ ਨ ਕੁਲਾ ਬਧੂ ਨਾਰਿ
ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਹੋਇ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਟੇਵ ਗਹੇ ਸਹੈ ਜਮ
ਡੰਡ ਧ੍ਰਿਗ ਜੀਵਨ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ॥੪੬੭॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਬਿਰਖ
ਮੂਲ ਸੀਚੀਐ ਸਲਿਲ ਤਾਤੇ ਸਾਖਾ ਸਾਖਾ ਪਤ੍ਰ ਪਤ੍ਰ ਕਹਿ
ਹਰਿਓ ਹੋਇ ਹੈ॥ਜੈਸੇਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਪਤਿਬ੍ਰਤਸਾਵਧਾਨਸਕਲ
ਕੁਟੰਬ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਿ ਧੰਨਿਸੋਇਹੈ॥ਜੈਸੇਮੁਖਦੁਆਰ ਮਿਸਟਾਨ
ਪਾਨ ਭੋਜਨ ਕੈ ਅੰਗ ਅੰਗ ਤੁਸਟ ਪੁਸਟਿ ਅਵਿਲੋਇ
ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੇਵ ਏਕ ਟੇਕ ਜਾਂਹਿ ਤਾਂਹਿ ਸੁਰਨਰ
ਬਰੰਬ੍ਰਹ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋਇ ਹੈ ॥ ੪੬੮॥ ਸੋਈ ਪਾਰੋਖਾਤ
ਗਾਤ ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਕਾਰ ਹੋਤ ਸੋਈ ਪਾਰੋਖਾਤ ਗਾਤਹੋਤ
ਉਪਚਾਰ ਹੈ॥ ਸੋਈ ਪਾਰੋ ਪਰਸਤ ਕੰਚਨਹਿ ਸੋਖ ਲੇਤ
ਸੋਈ ਪਾਰੋ ਪਰਸਤਾਂਬੇ ਕਨਿਕਧਾਰਿਹੈ॥ਸੋਈਪਾਰੋ ਅਗਹੁ
ਨ ਹਾਥਨ ਕੈ ਗਹਿਓ ਜਾਇ ਸੋਈ ਪਾਰੋ ਗੁਟਕਾਹੁਇਸਿਧ
ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਪਾਇ ਜੈਸੀਐ ਸੰਗਤਿ
ਮਿਲ ਤੈਸੀ ਪਾਵੈ ਪਦਵੀ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ॥੪੬੯॥
ਕੂਆ ਕੋ ਮੇਡਕ ਨਿਧਿ ਜਾਨੈ ਕਹਾ ਸਾਗਰ ਕੀ ਸ੍ਵਾਂਤ ਬੂੰਦ
ਮਹਿਮਾ ਨ ਸੰਖਜੀਅਜਾਨਈ॥ਦਿਨਕਰਿ ਜੋਤਕੋਉਦੋਤਕਹਾ
ਜਾਨੈਉਲੂਸੈਂਬਲਸੈਂ ਕਹਾਖਾਇਸੂਆਹਿਤਠਾਨਈ॥ਬਾਇਸ
ਨ ਜਾਨਤ ਮਰਾਲ ਮਾਲ ਸੰਗਤਿਕੋ ਮਰਕਟਮਾਨਕਹੀਰਾਨ
ਪਹਿਚਾਨਈ।ਆਨਦੇਵਸੇਵਕ ਨ ਜਾਨੈ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵ ਰੋਗੇ
ਬਹਿਰੇਨ ਕਹਿਸੁਨਮਨਮਾਨਈ॥੪੭੦॥ਜੈਸੇਘਾਮਣੀਛਨ

ਤਪਤਿਅਤਿਬਿਖਮਬੈਸੰਤਰਿਬਿਹੂਨਸਿੱਧਕਰਤਨ ਗ੍ਰਾਸਕਉ
॥ਜੈਸੇਨਿਸ ਓਸਕੈ ਸਜਲ ਹੋਤ ਮੇਰਤਿਨ ਬਿਨਜਲ ਪਾਨਨ
ਨਿਵਾਰਤਪਜਾਸਕਉ॥ਜੈਸੇਹੀਗ੍ਰੀਖਮਰੁਤਪ੍ਰਗਟੇਪ੍ਰਸ੍ਵੇਦਅੰਗ
ਮਿਟਤਨਫੂਕੇਬਿਨਪਵਨ ਪ੍ਰਗਾਸਕਉ॥ ਤੈਸੇ ਆਵਾਗਵਨਨ
ਮਿਟੈਆਨਦੇਵਸੇਵ ਗੁਰਮੁਖਪਾਵੈ ਨਿਜਪਦਕੈ ਨਿਵਾਸ ਕਉ
॥੪੭੧॥ ਆਂਬਨਕੀ ਸਾਧਕਤਮਿਟਤਆਂਬਲੀਖਾਏਪਿਤਾਕੋ
ਪਿਆਰੁਨ ਪਰੋਸੀ ਪਹਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਗਰ ਕੀ ਨਿਧਿਕਤ
ਪਾਈਅਤ ਪੋਖਰਸੈਦਿਨਕਰਸਰਦੀਪਜੋਤਿ ਨ ਪੁਜਾਈਐ॥
ਇੰਦ੍ਰ ਬਰਖਾ ਸਮਾਨ ਪੁਜਸ ਨ ਕੂਪਜਲ ਚੰਦਨ ਸੁਬਾਸ ਨ
ਪਲਾਸਮਹਿਕਾਈਐ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਦਇਆਲਕੀਦਇਆਨਆਨ
ਦੇਵਸੈਜਉਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਉਦੈਅਸਤਲਉ ਧਾਈਐ॥੪੭੨॥
ਗਿਰਤ ਅਕਾਸ ਤੇ ਪਰਤ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪਰ ਜਉ ਗਹੈ ਆਸਰੋ
ਪਵਨ ਕਵਨਹਿ ਕਾਜਿ ਹੈ॥ ਜਗਤ ਬੈਸੰਤਰ ਜਉ ਧਾਇ
ਧਾਇ ਧੂਮ੍ਰ ਗਹੈਨਿਕਸਿਓ ਨ ਜਾਇਖਲਬੁਧ ਉਪਰਾਜਹੈ॥
ਸਾਗਰ ਅਪਾਰ ਧਾਰ ਬੂਡਤ ਜਉ ਫੇਨ ਗਹੈ ਅਨਿਥਾ
ਬੀਚਾਰ ਪਾਰ ਜੈਬੇਕੋ ਨ ਸਾਜਹੈ॥ਤੈਸੇ ਆਵਾਗਵਨ ਦੁਖਤ
ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਬਿਨ ਗੁਰ ਸਰਨ ਨ ਮੋਖ ਪਦ ਰਾਜ ਹੈ ॥
੪੭੩॥ ਜੈਸੇ ਰੂਪ ਰੰਗ ਬਿਧਿ ਪੂਛੈ ਅੰਧ ਅੰਧ ਪ੍ਰੀਤ ਆਪ
ਹੀ ਨ ਦੇਖੈ ਤਾਹਿ ਕੈਸੇ ਕੈ ਦਿਖਾਵਈ ॥ ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦ
ਪੂਛੈਬਹਰੋ ਜਉ ਬਹਰਾ ਪੈ ਸਮਝੈ ਨ ਆਪ ਤਾਂਹਿ ਕੈਸੇ
ਸਮਝਾਵਈ॥ਜੈਸੇ ਗੂੰਗ ਗੂੰਗਪਹਿ ਬਚਨਬਿਬੇਕ ਛੈਬੋਲਿ
ਨ ਸਕਤ ਕੈਸੇ ਸਬਦ ਸੁਨਾਵਈ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਖੋਜੈ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਜਾਨ ਧਜਾਨ ਅਨਥਾ ਅਗਜਾਨ ਮਤ ਆਂਨ ਪੈ ਨ ਪਾਵਈ ॥੪੭੪॥ ਅੰਬਰ ਬੇਚਨ ਜਾਇ ਦੇਸ ਦਿਗੰਬਰ ਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਨ ਹੋਇ ਲਾਭ ਸਹਸੋਹੈ ਮੂਲਿਕੋ॥ ਰਤਨ ਪਰੀਖਜਾ ਸੀਖਯਾ ਚਾਹੈ ਜਉ ਆਂਧਨ ਪੈ ਰੰਕਨ ਪੈ ਰਾਜ ਮਾਗੈ ਮਿਥਿਆ ਭ੍ਰਮ ਭੂਲਿਕੋ ॥ ਗੁੰਗਾਪੈ ਪੜ੍ਹਨ ਜਾਇ ਜੇਤਕ ਬੈਦਕ ਬਿਦਿਆ ਬਹਰਾ ਪੈ ਰਾਗ ਨਾਦ ਅਨਥਾ ਅਭੂਲਕੋ ॥ ਤੈਸੇ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਦੋਖ ਮੇਟਿ ਮੋਖ ਚਾਹੈ ਬਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਦੁਖ ਸਹੈ ਜਮ ਸੂਲ ਕੋ॥੪੭੫॥ ਬੀਜ ਬੋਏ ਕਾਲਰ ਮੈ ਨਿਪਜੈ ਨ ਧਾਨ ਪਾਨ ਮੂਲ ਖੋਇ ਰੋਵੈ ਪੁਨ ਰਾਜਡੰਡ ਲਾਗਈ ॥ ਸਲਿਲ ਬਿਲੋਏ ਜੈਸੇ ਨਿਕਸਤ ਨਾਹਿ ਘ੍ਰਿਤ ਮਟਕੀ ਮਥਨੀ ਆਹੁ ਫੋਰਿ ਤੋਰਿ ਭਾਗਈ॥ ਭੂਤਨ ਪੈ ਪੂਤ ਮਾਗੈ ਹੋਤ ਨ ਸਪੂਤੀ ਕੋਊ ਜੀਆ ਕੋ ਪਰਤ ਸੰਸੇ ਤਯਾਗੇ ਹੂ ਨ ਤਯਾਗਈ॥ ਬਿਨ ਗੁਰਦੇਵ ਆਨ ਸੇਵ ਦੁਖ ਦਾਇਕ ਹੈ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਸੋਕ ਜਾਹਿ ਅਨੁਰਾਗਈ ॥੪੭੬॥ ਜੈਸੇ ਮ੍ਰਿਗਰਾਜ ਸੁਤ ਜੰਬਕ ਅਧੀਨ ਹੋਤ ਖਗਪਤ ਸੁਤ ਜਾਇ ਜੁਹਾਰਤ ਕਾਗ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਰਾਹ ਖੇਤ ਬਸ ਗ੍ਰਿਹਨ ਮੈ ਸੁਰਤਰੁ ਸੋਭਨ ਅਰਕ ਬਨ ਰਵਿ ਸਸਿ ਲਾਗਿ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਕਾਮਧੇਨ ਸੁਤ ਸੂਕਰੀ ਮਥਨ ਪਾਨ ਐਰਾਪਤਿ ਸੁਤ ਗਰਧਬ ਅਗ੍ਰ ਭਾਗ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੁਤ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਹੁਇ ਨਿਫਲ ਜਨਮ ਜਿਉ ਬੰਸ ਮੈ ਖਜਾਗ ਹੈ ॥੪੭੭॥ ਜਉਪੈ ਤੂਬਰੀ ਨ ਬੂਡੇ ਸਰਿਤਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਬਿਖੇ ਬਿਖ ਮੈ ਤਉ ਨ ਤਜਤ ਹੈ ਮਨਤੇ॥ ਜਉਪੈ ਲਪਟੈ ਪਖਾਨ ਪਾਵਕ ਨ ਜਰੈ ਸੂਡੂ ਜਲ ਮੈ ਬੋਹਿਥ ਰਿਦੈ ਕਠੋਰ ਪਨਤੇ॥

ਜਉਪੈ ਰੁੜੀ ਉਡੀ ਦੇਖੀਅਤ ਹੈ ਅਕਾਸਚਾਰੀ ਬਰਖਤ
ਮੇਹ ਬਚੀਏ ਨ ਬਾਲਕਨਤੇ॥ ਤੈਸੇ ਰਿਧਸਿਧ ਭਾਉ ਦੁਤੀਆ
ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਖੇਲਗੁਰਮੁਖਸੁਖ ਫਲਨਾਹਿ ਕ੍ਰਿਤਘਨਤੇ॥੪੭੮॥
ਕਉਡਾ ਪੈਸਾ ਰੁਪਈਯਾ ਸੁਨਈਆ ਕੋ ਬਨਜ ਕਰੈ ਰਤਨ
ਪਾਰਖ ਹੋਇ ਜਹੁਰੀ ਕਹਾਵਈ॥ ਜਹੁਰੀ ਕਹਾਇ ਪੁਨ
ਕਉਡਾ ਕੋ ਬਨਜਕਰੈ ਪੰਚਪ੍ਰਵਾਨ ਮੈ ਪ੍ਰਤਿਸਟਾਘਟਾਵਈ
॥ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਗੁਰਦੇਵ ਕੋ ਸੇਵਕ ਹੁਇ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ
ਬਿਖੈ ਊਚ ਪਦ ਪਾਵਈ॥ ਛਾਡਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵ ਆਨਦੇਵ
ਸੇਵਕ ਹੁਇਨਿਹਫਲਜਨਮਕਪੂਤਹੁਇ ਹਸਾਵਈ॥੪੭੯॥
ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਕੇ ਪਤਿਬ੍ਰਤ ਕਰੈ ਜਉ ਨਾਰਿ ਤਾਹਿ ਮਨ
ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਚਾਹਤ ਭਤਾਰ ਹੈ॥ ਅਭਰਨ ਸਿੰਗਾਰ ਚਾਰ
ਸਿਹਜਾ ਜੋਗ ਭੋਗ ਸਕਲ ਕੁਟੰਬ ਹੀ ਮੈ ਤਾਕੋ ਜੈਜੈਕਾਰ
ਹੈ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਸੁਹਾਗ ਭਾਗ ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਰ
ਛਬਿ ਸੋਭਤਸੁਚਾਰ ਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖਨ ਕਉ ਰਾਖਤ
ਗ੍ਰਿਸਤ ਮੈਂ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਭਾਉ ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰ ਹੈ॥
੪੮੦॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਪਤਿਬ੍ਰਤ ਮੈ ਸਾਵਧਾਨ
ਤਾਹੀ ਤੇ ਗ੍ਰਿਹ ਸੁਰ ਹੋਇ ਨਾਇਕਾ ਕਹਾਵਈ॥ ਅਸਨ
ਬਸਨ ਧਨ ਧਾਮ ਕਾਮਨਾ ਪੁਜਾਵੈ ਸੋਭਿਤ ਸਿੰਗਾਰ ਚਾਰ
ਸਿਹਜਾ ਸਮਾਵਈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖਨਕਉਰਾਖਤ ਗ੍ਰਿਹਸਤ
ਮੈ ਸੰਪਦਾ ਸਮੂਹ ਸੁਖ ਲੁਡੇ ਤੇ ਲੁਡਾਵਈ॥ ਅਸਨ ਬਸਨ
ਧਨ ਧਾਮ ਕਾਮਨਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਨਦੇਵਸੇਵਾ ਭਾਉ ਦੁਤੀਆ
ਮਿਟਾਵਈ ॥੪੮੧॥ ਲੋਗ ਬੇਦ ਗਯਾਨ ਉਪਦੇਸ ਹੈ

ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਕਉ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਸ੍ਵਾਮੀ ਸੇਵਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ॥ ਨਾਮ ਇਸਨਾਨ ਦਾਨ ਸੰਜਮ ਨ ਜਾਪ ਤਾਪ ਤੀਰਥ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ ਨੇਮ ਨਤਕਾਰ ਹੈ॥ ਹੋਮ ਜੱਗ ਭੋਗ ਨਈ ਬੇਦ ਨਹੀਂ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦਨ ਸੰਬਾਦ ਆਨ ਦੁਆਰ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖਨ ਮੈਂ ਏਕ ਟੇਕ ਹੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਆਨ ਗਯਾਨ ਧਯਾਨ ਸਿਮਰਨ ਬਿਭਚਾਰ ਹੈ॥੪੯੨॥ ਜਸੇ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਕਉ ਪਵਿਤ੍ਰ ਘਰਿ ਵਾਸ ਨਾਤ ਅਸਨ ਬਸਨ ਧਨ ਧਾਮ ਲੋਕਾਚਾਰ ਹੈ॥ ਤਾਤ ਮਾਤ ਭ੍ਰਾਤ ਸੁਤ ਸਜਨ ਸਕਲ ਕੁਟੰਬ ਸਖਾ ਸੇਵਾ ਗੁਰਜਨ ਸਿਖ ਅਭਰਨ ਸਿੰਗਾਰ ਹੈ॥ ਕਿਰਤ ਵਿਰਤ ਪ੍ਰਸੂਤ ਮਲ ਮੂਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ਸਕਲ ਕੁਟੰਬ ਮੈਂ ਪਵਿਤ੍ਰ ਬਿਬਿਧ ਅਚਾਰ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖਨ ਕਉ ਲੇਪੁ ਨ ਗ੍ਰਿਸਤ ਮੈਂ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਧਿਗ ਜਨਮ ਸੰਸਾਰ ਹੈ॥੪੯੩॥ ਆਦਿਤ ਸੋਮ ਭੋਮ ਬ੍ਰੁਧਹੂ ਬ੍ਰਹਸਪਤਿ ਸੁਕਰ ਸਨੀਚਰ ਸਾਤੋ ਬਾਰ ਬਾਟ ਲੀਨ ਹੈ॥ ਥਿਤਿ ਪੱਖ ਮਾਸ ਰੁਤ ਲੋਗਨ ਮੈਂ ਲੋਗਾਚਾਰ ਏਕ ਏਕੰਕਾਰ ਕੋ ਨ ਕੋਊ ਦਿਨ ਬੀਨ ਹੈ॥ ਜਨਮ ਅਸ੍ਟਮੀ ਰਾਮ ਨਉਮੀ ਏਕਾਦਸੀ ਭਈ ਦੁਆਦਸੀ ਚਤੁਰਦਸੀ ਜਨਮੁ ਏ ਕੀਨ ਹੈ॥ ਪੂਜਾ ਉਪਾਰ ਜਨ ਕੋ ਨ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ਦਿਨ ਅਜੋਨੀ ਜਨਮ ਦਿਨ ਕਹੋ ਕੈਸੇ ਚੀਨ ਹੈ॥੪੯੪॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮ ਹੈ ਅਜੋਨੀ ਕੈਸੇ ਕੈ ਜਨਮ ਲੈਤ ਤਹਾ ਜਾਨ ਜਨਮ ਬਰਤ ਅਸ੍ਟਮੀ ਕੋ ਕੀਨੋ ਹੈ॥ ਜਾਕੋ ਜਗ ਜੀਵਨ ਅਕਾਲ ਅਬਨਾਸੀ ਨਾਮ ਕੈਸੇ ਕੈ ਬਧਿਕ ਮਾਰਿਓ ਅਪਜਸ ਲੀਨੋ ਹੈ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਦੋਖ ਮੋਖ ਪਦੁ ਜਾਕੈ ਨਾਮ ਗੋਪੀਨਾਥ ਕੈਸੇ ਹੁਇ ਬਿਰਹ ਦੁਖ ਦੀਨੋ ਹੈ॥

ਪਾਹਨ ਕੀ ਪ੍ਰਤਮਾਕੋ ਅੰਧੇ ਕੰਧਹੈ ਪੁਜਾਰੀਅੰਤਰ ਅਗਜਾਨ
ਮਤਿ ਗਜਾਨ ਗੁਰੁ ਹੀਨੋ ਹੈ॥ ੪੯੫ ॥ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਗਾਸ
ਨਾਸ ਉਡਗਨ ਅਗਨਿਤ ਜਿਉ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਗੁਰਦੇਵ
ਕੇਧਜਾਨਕੈ॥ਹਾਟ ਬਾਟ ਘਾਟ ਠਾਟ ਘਟੈ ਘਟੈ ਨਿਸ ਦਿਨ
ਤੈਸੇ ਲੋਗ ਬੇਦ ਭੇਦ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨਕੈ॥ਚੋਰਜਾਰ ਅਉ
ਜੂਆਰ ਮੋਹ ਦ੍ਰੋਹਅੰਧਕਾਰ ਪ੍ਰਾਤ ਸਮੇਸੋਭਾਨਾਮਦਾਨਇਸ-
ਨਾਨਕੈ ॥ਆਨ ਸਰ ਮੇਡਕ ਸਿਵਾਲ ਘੋਘਾਮਾਨਸਰਿ ਪੂਰਨ
ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਕੈ॥੪੯੬॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਅੰਤਰ
ਜਿਉਂ ਅੰਤਰ ਬਖਾਨੀਅਤਿ ਤੈਸੇ ਆਨ ਦੇਵ ਗੁਰਦੇਵਸੇਵ
ਜਾਨੀਐ॥ਨਿਸ ਅੰਧਕਾਰ ਬਹੁ ਤਾਰਿਕਾ ਚਮਤਕਾਰ ਦਿਨ
ਦਿਨ ਕਰਏਕੰਕਾਰ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ॥ ਨਿਸ ਅੰਧਿਆਰੀ ਮੈਂ
ਬਕਾਰੀ ਹੈ ਬਿਕਾਰ ਹੇਤ ਪ੍ਰਾਤ ਸਮੈ ਨੇਹੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਉਨ-
ਮਾਨੀਐ ॥ ਰੈਨ ਸੈਨ ਸਮੈ ਠਗ ਚੋਰ ਜਾਰ ਹੁਇ ਅਨੀਤ
ਰਾਜਨੀਤ ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਤ ਬਾਸਰ ਬਖਾਨੀਐ ॥੪੯੭॥ ਨਿਸ
ਦੁਰਮਤਿ ਹੁਇ ਅਧਰਮੁ ਕਰਮੁ ਹੇਤ ਗੁਰਮਤਿ ਬਾਸੁਰ ਸੁ
ਧਰਮ ਕਰਮ ਹੈ॥ ਦਿਨ ਕਰ ਜੋਤਿ ਕੇ ਉਦੋਤਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਸੂਝੈ ਨਿਸ ਅੰਧਿਆਰੀ ਭੂਲੇ ਭ੍ਰਮਤ ਮਰਮ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੁਖਫਲ ਦਿਬ ਦੇਹ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੁਇ ਆਨਦੇਵ ਸੇਵਕੁ ਹੁਇ
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਚਰਮ ਹੈ ॥ ਸੰਸਾਰੀ ਸੰਸਾਰੀ ਸੰਗ ਅੰਧ ਕੰਧ
ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਧ ਪਰਮਾਰਥ ਮਰਮੁ ਹੈ ॥੪੯੮॥ ਜੈਸੇ
ਜਲ ਮਿਲ ਬਹੁ ਬਰਨ ਬਨਾਸਪਤੀ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਬਨ
ਚੰਦਨ ਕਰਤ ਹੈਂ॥ ਜੈਸੇ ਅਗਨਿ ਅਗਨਿ ਧਾਤ ਜੋਈ ਸੋਈ

ਦੇਖੀਅਤ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਜੋਤਿ ਕੰਚਨ ਧਰਤ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਮਿਟਤ ਨਹੀ ਕੁਟੇਵ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਸੇਵ ਭੈਜਲ ਤਰਤ ਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲ ਮਹਾਤਮ ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ਉਚਰਤ ਹੈ ॥ ੪੮੯ ॥

ਪ੍ਰਗਟ ਸੰਸਾਰ ਬਿਬਚਾਰ ਕਰੈ ਬਨਿਕਾਪੈਤਾਹਿ ਲੋਗਬੇਦ ਅਰੁ ਗਿਆਨ ਕੀ ਨ ਕਾਨ ਹੈ॥ ਕੁਲ ਬਧੂ ਛਾਡ ਭਰਤਾਰ ਆਨ ਦੁਆਰ ਜਾਇ ਲਛਨ ਲਗਾਵੈ ਕੁਲ ਅੰਕਸ ਨ ਮਾਨਿ ਹੈ॥ ਕਪਟ ਸਨੇਹੀ ਬਗ ਧਜਾਨ ਆਨਸਰ ਫਿਰੈ ਮਾਨਸਰ ਛਾਡੈ ਹੰਸੁ ਬੰਸੁ ਮੈ ਅਗਿਆਨ ਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਮਨਮੁਖ ਦੁਰ-ਮਤਿਗੁਰਮਤਿਪਰਤਨਧਨਲੇਪਨਿਰਲੇਪਧਜਾਨਹੈ॥੪੯੦॥

ਪਾਨਸੋ ਕਪੂਰ ਲਉਂਗਚਰਕਾਗਆਗੈਰਾਖੈਬਿਸਟਾਬਿਗੰਧ ਖਾਤ ਅਧਿਕ ਸਿਧਾਨ ਕੈ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸ੍ਵਾਨ ਜਉ ਗੰਗਾ ਇਸਨਾਨ ਕਰੈ ਟਰੈ ਨ ਕੁਟੇਵ ਦੇਵ ਹੋਤ ਨ ਅਗਜਾਨ ਕੈ ॥ ਸਾਪਹਿ ਜੌਪੈ ਪਾਨਮਿਸਟਾਨ ਮਹਾਂਅੰਮ੍ਰਿਤਕੈਉਗਲਤਕਾਲ ਕੂਟ ਹਉਮੈ ਅਭਿਮਾਨ ਕੈ॥ ਤੈਸੇ ਮਾਨਸਰ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਰਾਲਸਭਾ ਆਨਦੇਵਸੇਵਕਸਕਤਬਗਧਜਾਨਿਕੈ ॥੪੯੧॥

ਚਕਈ ਚਕੋਰ ਅਹਿਨਿਸ ਸਸਿ ਭਾਨ ਧਿਆਨ ਜਾਹੀ ਜਾਹੀ ਰੰਗ ਰਚਿਓ ਤਾਹੀ ਤਾਹੀ ਚਾਹੈ ਜੀ॥ਮੀਨਅਉਪਤੰਗਜਲ ਪਾਵਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਹੇਤਿ ਟਾਰੀ ਨ ਟਰਤਿ ਟੇਵ ਓਰ ਨਿਰਬਾਹੈ ਜੀ॥ ਮਾਨਸਰ ਆਨ ਸਰਹੰਸ ਬਗ ਪ੍ਰੀਤਿਰੀਤਿ ਉਤਮਅਉ ਨੀਚ ਨ ਸਮਾਨ ਸਮਤਾਹੈ ਜੀ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਦੇਵ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕਨ ਭੇਵ ਸਮਸਰ ਹੋਤਨਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸਰਤਾਹੈ ਜੀ ॥੪੯੨॥

ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਾਇ ਪੇਖੈ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਚਕ ਈਜਿਉਨਿਸਿ ਗੁਰਮਤਿ ਆਪਾ ਆਪ ਚੀਨ ਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ ਬੈਰ ਭਾਇਪੇਖ ਪਰਛਾਈ ਕੂਪਤਰਿਪਰੈ ਸਿੰਘ ਦੁਰਮਤਿ ਲਗਿ ਦੁਬਿਧਾ ਕੈ ਜਾਨੀਐ॥ ਗਊ ਸੁਤ ਅਨੇਕ ਏਕ ਸੰਗ ਹਿਲ ਮਿਲ ਰਹੈ ਸ੍ਵਾਨ ਆਨ ਦੇਖਤ ਬਿਰੁਧ ਜੁਧ ਠਾਨੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਮੁਖ ਚੰਦਨ ਅਉ ਬਾਂਸ ਬਿਧਿ ਬਰਨ ਕਉ ਦੋਖੀ ਬਿਕਾਰੀ ਉਪਕਾਰੀ ਉਨ ਮਾਨੀਐ ॥ ੪੯੩ ॥ ਜੋ ਕੋਊ ਬੁਲਾਵੈ ਕਹਿ ਸ੍ਵਾਨ ਮ੍ਰਿਗ ਸਰਪ ਕੈ ਸੁਨਤ ਰਿਸਾਇ ਧਾਇ ਗਾਰ ਮਾਰਿ ਦੀਜੀਐ॥ ਸ੍ਵਾਨ ਸ੍ਵਾਨ ਕਾਮ ਲਾਗ ਜਾਮਨੀ ਜਾਗਤ ਰਹਿ ਨਾਦਹਿ ਸੁਨਾਇ ਮ੍ਰਿਗ ਪ੍ਰਾਨਹਾਨ ਕੀਜੀਐ॥ ਪੁਨਮੰਤ੍ਰ ਪੜੈ ਸਰਪ ਅਰਪਦੇਤ ਫਨਮਨਦੰਤਹੰਤ ਹੋਤਗੋਤ ਲਾਤ ਗਹਿ ਲੀਜੀਐ॥ ਮੋਹਨ ਭਗਤ ਭਾਵ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਹੀਨ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗ ਜਗ ਜੀਜੀਐ ॥੪੯੪॥ ਜੈਸੇ ਘਰਿ ਲਾਗੈ ਆਗ ਜਾਗਿ ਕੂਆ ਖੋਦੈ ਚਾਹੈ ਕਾਰਜ ਨ ਸਿਧ ਹੋਇ ਰੋਇ ਪਛੁਤਾਈਐ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਸਮੈ ਸੀਖਿਓ ਚਾਹੈ ਬੀਰਬਿਦਿਆ ਅਨਥਾ ਉਦਮਜੈਤ ਪਦਵੀ ਨ ਪਾਈਐ॥ ਜੈਸੇ ਨਿਸਸੋਵਤਸੰਘਾਤੀ ਚਲਿ ਜਾਤਿ ਪਾਛੈ ਭੋਰ ਭਏ ਭਾਰ ਬਾਂਧ ਚਲੇ ਕਤਿ ਜਾਈਐ॥ ਤੈਸੇਮਾਇਆਧੰਧਅੰਧ ਅਵਧਬਿਹਾਇ ਜਾਇ ਅੰਤਕਾਲ ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈਐ॥੪੯੫॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਚਪਲ ਜਲ ਅੰਤਰਿਨਦੇਖੀਅਤਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਰਵਿ ਸਸਿ ਕੋ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਮਲੀਨ ਦ੍ਰਪਨ ਮੈ ਨ ਦੇਖੀਅਤਿਨਿਰਮਲ ਬਦਨ ਸਰੂਪ ਉਰਬਸਿਕੋ॥ ਜੈਸੇ ਬਿਨ

ਦੀਪਨ ਸਮੀਪ ਕੈ ਬਿਲੋਕੀਅਤ ਭਵਨ ਭਇਆਨ ਅੰਧਕਾਰ ਤ੍ਰਾਸ ਤੀਸ ਕੋ॥ ਤੈਸੇ ਮਾਇਆ ਭਰਮ ਅਧਰਮ ਅਛਾਦਿਓ ਮਨ ਸਤਿਗੁਰ ਧਿਆਨ ਸੁਖ ਦਾਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਕੋ ॥੪੯੬॥ ਜੈਸੇ ਏਕ ਸਮੈ ਦ੍ਰੁਮ ਸਫਲ ਸਪਤ੍ਰ ਪੁਨ ਏਕ ਸਮੈ ਫੂਲਫਲ ਪਤ੍ਰ ਗਿਰ ਜਾਤ ਹੈ॥ ਸਰਤਾ ਸਲਲ ਜੈਸੇ ਕਬਹੂ ਸਮਾਨ ਬਹੈ ਕਬਹੂ ਅਥਾਹ ਅਰ ਪ੍ਰਬਲ ਦਿਖਾਤ ਹੈ॥ ਏਕ ਸਮੈ ਜੈਸੇ ਹੀਰਾ ਹੋਤ ਬਾਰਹਮੈ ਏਕ ਸਮੈ ਕੰਚਨ ਜੜੇ ਜਗਮਗਾਤ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਰਾਜ ਕੁਆਰ ਜਗੀਸਰ ਹੈ ਮਾਇਆ ਧਾਰੀ ਭਾਰੀ ਜੋਗਜੁਗਤ ਜੁਗਾਤ ਹੈ ॥੪੯੭॥ ਅਸਨ ਬਸਨ ਸੰਗ ਲੀਨੋ ਅਉ ਬਚਨ ਕੀਨੋ ਜਨਮ ਲੈ ਸਾਧ ਸੰਗ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਅਰਾਧਿ ਹੈ॥ ਈਹਾ ਆਏ ਦਾਤਾ ਬਿਸਰਾਏ ਦਾਸ ਨ ਲਪਟਾਏ ਪੰਚ ਦੂਤ ਭੂਤ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮਤ ਅਸਾਧ ਹੈ॥ ਸਾਚ ਮਰਨੋ ਬਿਸਾਰ ਜੀਵਨ ਮਿਥਿਆ ਸੰਸਾਰ ਸਮਝੈ ਨ ਜੀਤ ਹਾਰ ਸੁਪਨ ਸਮਾਧ ਹੈ॥ ਅਉਸਰ ਹੁਇਹੈ ਬਿਜੀਤ ਲੀਜੀਐ ਜਨਮ ਜੀਤ ਕੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗ ਪ੍ਰੀਤ ਅਗਮ ਅਗਾਧ ਹੈ॥੪੯੮॥ ਸਫਲ ਜਨਮ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਲਿਵ ਸਫਲ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਗੁਰ ਦਰਸ ਅਲਾ-ਈਐ॥ ਸਫਲ ਸੁਰਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸੁਨਤ ਨਿਤ ਜਿਹਬਾ ਸਫਲ ਗੁਨਨਿਧ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ ਸਫਲ ਹਸਤ ਗੁਰਚਰਨ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਨਾਮ ਸਫਲ ਚਰਨ ਪਰਦਛਨਾ ਕੈ ਪਾਈਐ॥ ਸੰਗਮ ਸਫਲ ਸਾਧਸੰਗਤ ਸਹਜ ਘਰ ਹਿਰਦਾ ਸਫਲ ਗੁਰਮਤਿ ਕੈ ਸਮਾਈਐ॥ ੪੯੯॥ ਕਤ ਪੁਨ ਮਾਸ ਜਨਮ ਕਤ ਸਾਧ ਸੰਗ ਨਿਸ ਦਿਨ ਕੀਰਤ ਸੁਸਮੈ ਚਲਿ ਜਾਈਐ॥ ਕਤ ਪੁਨ ਦ੍ਰਿਸਟ

ਦਰਸ ਹੁਇ ਪਰਸਪਰ ਭਾਵਨੀ ਭਗਤ ਭਾਇਸੇਵਾ ਲਿਵ ਲਾਈਐ॥ ਕਤ ਪੁਨ ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦ ਸੁ ਸੰਗੀਤ ਰੀਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦਸੁਨਿਸੁਨਿਪੁਨਿਗਾਈਐ ॥ ਕਤ ਪੁਨਿਕਰਕਿਟ-ਤਾਸਲੇਖਮਸੁਵਾਨ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਸਬਦ ਲਿਖ ਨਿਜਪਦ ਪਾਈਐ ॥੫੦੦॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਪਲਾਸ ਪਤਨਾਗ ਬੇਲ ਮੇਲ ਭਏ ਪਹੁ-ਚਤ ਕਰਿ ਨਰਪਤਿ ਜਗ ਜਾਨੀਐ॥ ਜੈਸੇਤਉ ਚੀਲ ਨੀਲ ਬਰਨ ਬਰਨਬਿਖੈ ਹੀਰ ਚੀਰਸੰਗਨਿਰਦੋਖ ਉਨਮਾਨੀਐ॥ ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਸੇਵਾ ਸਮੈ ਮਹਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਖਪਰਮਪਵਿਤ੍ਰਜਗ ਭੋਗ ਬਿਖੈ ਆਨੀਐ॥ਤੈਸੇ ਮਮ ਕਾਗ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਮਰਾਲ ਮਾਲ ਮਾਰ ਨ ਉਠਾਵਤਗਾਵਤ ਗੁਰਬਾਨੀਐ॥੫੦੧॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਧ ਮੀਨ ਮਹਿਮਾ ਨ ਜਾਨੈ ਪੁਨ ਜਲ ਬਿਨ ਤਲਫ ਤਲਫ ਮਰਿਜਾਤਹੈ॥ਜੈਸੇਬਨਬਸਤ ਮਹਾਤਮੈਨਜਾਨੈ ਪੁਨਿ ਪਰਬਸ ਭਏ ਖਗ ਮ੍ਰਿਗ ਅਕੁਲਾਤਹੈ॥ਜੈਸੇ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਮਕੈ ਸੁਖਹਿਨ ਜਾਨੈ ਤ੍ਰਿਆ ਬਿਛਰਤਬਿਰਹ ਬ੍ਰਿਥਾਕੈਬਿਲਲਾਤ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਆਤਮਾ ਅਚੇਤਅੰਤਰਪਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪਛੁਤਾਤ ਹੈ॥੫੦੨॥ਭਗਤਵਛਲ ਸੁਨਿ ਹੋਤ ਹੋ ਨਿਰਾਸ ਰਿਦੈ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਸੁਨਿ ਆਸਾ ਉਰਧਾਰ ਹੋ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਸੁਨਕੰਪਤਹੋਅੰਤਰਗਤਿਦੀਨਕੋ ਦਿਆਲ ਸੁਨ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਟਾਰ ਹੋ॥ਜਲਧਰ ਸੰਗਮ ਕੈ ਅਫਲ ਸੇ ਬਲ ਦ੍ਰੂਮ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਸਨਬੰਧ ਮੈ ਲਗਾਰਹੋ॥ ਅਪੁਨੀ ਕਰਨੀ ਕੋਰ ਨਰਕਹੂੰਨਪਾਵਉ ਠਉਰ ਤੁਮਰੇ ਬਿਰਦਕਰ ਆਸਰੋ ਸਮਾ-ਰਹੋ॥੫੦੩॥ ਜਉਹਮ ਅਧਮ ਕਰਮਕੈਪਤਿਤ ਭਏ ਪਤਿਤ

ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭਨਾਮ ਪ੍ਰਗਟਾਇਓ ਹੈ॥ ਜਉ ਭਏ ਦੁਖਤ ਅਰ
ਦੀਨ ਪਰ ਚੀਨ ਲਗਿਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਬਿਰਦ ਬਿਰਦਾ-
ਇਓ ਹੈ॥ਜਉਗ੍ਰਸੇ ਅਰਕਸੁਤ ਨਰਕ ਨਿਵਾਸੀ ਭਏ ਨਰਕ
ਨਿਵਾਰਨ ਜਗਤ ਜਸ ਗਾਇਓ ਹੈ ॥ ਗੁਨ ਕੀਏ ਗੁਨ ਸਭ
ਕੋਊ ਕਰੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਅਵਗੁਨ ਕੀਏ ਗੁਨ ਤੇਹੀ ਬਨ
ਆਇਓ ਹੈ ॥੫੦੪॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਅਰੋਗ ਭੋਗ ਭੋਗਵੈ ਨਾਨਾ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਿਰਥਾਵੰਤ ਖਾਨ ਪਾਨ ਰਿਦੈ ਨ ਹਿਤਾਵਈ ॥ ਜੈਸੇ
ਮਹਖੀਸਹਨਮੀਲਕੈਧੀਰਜਧੁਜਾਅਜਿਆਮੈ ਤਨਕ ਕਲੇਜੋ
ਨ ਸਮਾਵਈ ॥ਜੈਸੇ ਜਉਹਰੀ ਬਸਾ ੈਵੇਚੈਹੀਰਾ ਮਾਨਕਾਦਿ
ਰੰਕ ਪੈ ਨਰਾਖਿਓ ਪਰੈ ਜੋਗਨ ਜੁਗਾਵਈ॥ਤੈਸੇਗੁਰ ਪਰਚੈ
ਪਵਿਤ੍ਰਹੈ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿਅਪਚੁਅਪਰਚੇ ਦੁਸਹ ਦੁਖਪਾਵਈ
॥੫੦੫॥ ਜੈਸੇ ਬਿਖ ਤਨਕਹੀ ਖਾਤ ਮਰਜਾਤ ਤਾਤ ਗਾਤ
ਮੁਰਝਾਤ ਪ੍ਰਤਪਾਲੀ ਬਰਖਾਨਕੀ ॥ ਮਹਖੀ ਦੁਹਾਇ ਦੂਧ
ਰਾਖੀਐਭਾਂਜਨਭਰਪਰਤਕਾਜੀਕੀਬੂੰਦਬਾਦਿਨ ਰਖਾਨਕੀ॥
ਤੈਸੇ ਕੋਟਿਭਾਰਤੂਲਿਰੰਚਕਚਿਨਗ ਪਰੇ ਹੇਤ ਭਸਮਾਤ ਛਿਨ
ਮੈ ਅਕਰਖਾਨਕੀ॥ਤੈਸੇ ਪਰਤਨ ਧਨਦੂਖ ਨ ਬਿਕਾਰਕੀਏ
ਹਰੈ ਨਿਧਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸਹਜ ਹਰਖਾਨ ਕੀ ॥ ੫੦੬॥ ਚੰਦਨ
ਸਮੀਪ ਬਸਿ ਮਹਿਮਾ ਨ ਜਾਨੀ ਆਨ ਦ੍ਰੁਮ ਦੂਰਹੁ ਭਏ
ਬਾਸਨ ਕੈ ਬੋਹੇ ਹੈ॥ਦਾਦਰ ਸਰੋਵਰਮੈ ਜਾਨੈਨ ਕਮਲਗਤਿ
ਮਧੁਕਰ ਮਨ ਮਕਰੰਦ ਕੈ ਬਿਮੋਹੇ ਹੈ॥ਤੀਰਥ ਬਸਤ ਬਗੁ
ਮਰਨ ਨ ਜਾਨਿ ਤੈ ਕਢ ਸਰਧਾਕੈ ਜਾਤ੍ਰਾ ਹੇਤ ਜਾਤ੍ਰੀ ਜਨਸੋਹੇ
ਹੈ॥ਨਿਕਟ ਬਸਤ ਮਮ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਹੀਨਦੂੰ ਭਰਿ ਸਿਖ

ਉਰ ਅੰਤਰ ਲੈ ਪੋਹੇ ਹੈ ॥੫੦੭॥ ਜੈਸੇ ਪਰਦਾਰਾ ਕੋ ਦਰਸ
ਦ੍ਰਿਗ ਦੇਖਿਓ ਚਾਹੈ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਦੇਖਹੈ ਨ ਚਾਹ ਕੈ॥
ਜੈਸੇ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨੈਸਾਵਧਾਨ ਸੁਰਤਿਕੈ ਤੈਸੋ ਗੁਰ ਸਬਦ
ਸੁਨੈ ਨ ਉਤਸਾਹਕੈ॥ਜੈਸੇ ਪਰ ਦਰਬ ਹਰਨਕੋ ਚਰਨ ਧਾਵੈ
ਤੈਸੇ ਕੀਰਤਨ ਸਾਧ ਸੰਗ ਨ ਉਮਾਹ ਹੈ ॥ ਉਲੂ ਕਾਗ ਨਾਗ
ਧਿਯਾਨ ਖਾਨ ਪਾਨਕਉ ਨ ਜਾਨੈ ਊਚ ਪਦਪਾਵੈਨਹੀ ਨੀਚ
ਪਦ ਗਾਹਿਕੈ॥੫੦੮॥ ਜੈਸੇ ਰੈਨ ਸਮੈ ਸਬ ਲੋਗ ਮੈਂ ਸੰਜੋਗ
ਭੋਗ ਚਕਈ ਬਿਓਗ ਸੋਗ ਭਾਗ ਹੀਨ ਜਾਨੀਐ॥ ਜੈਸੇਦਿਨ
ਕਰੁਕੈ ਉਦੋਤੁਜੋਤੁ ਜਗਮਗ ਉਲੂ ਅੰਧ ਕੰਧਪਰਚੀਨਉਨ-
ਮਾਨੀਐ॥ਸਰਵਰ ਸਰਤਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਜਲ ਪੂਰਨ ਹੈ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ
ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕੋ ਰਹਤ ਬਕ ਬਾਨੀਐ॥ ਤੈਸੇ ਮਿਲਸਾਧਸੰਗਸਕਲ
ਸੰਸਾਰ ਤਰਿਓ ਮੋਹਿ ਅਪਰਾਧੀ ਅਪਰਾਧਨ ਬਿਹਾਨੀਐ॥
੫੦੯॥ ਜੈਸੇ ਫਲ ਫੂਲਹਿ ਲੈਜਾਇ ਬਨ ਰਾਇ ਪ੍ਰਤਿ ਕਰ
ਅਭਿਮਾਨ ਕਹੋ ਕੈਸੇ ਬਨਿ ਆਵੈ ਜੀ ॥ ਜੈਸੇ ਮੁਕਤਾਹਲ
ਸਮੁੰਦ੍ਰਹਿ ਦਿਖਾਵੈ ਜਾਇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਹੀ ਸਰਾਹੈ ਸੋਭਾ ਤਉ
ਨ ਪਾਵੈ ਜੀ॥ਜੈਸੇ ਕਨੀ ਕੰਚਨੁ ਸੁਮੇਰੁ ਸਨਮੁਖਿ ਰਾਖਮਨ
ਮੈ ਗਰਬ ਕਰੈ ਬਾਵਰੋ ਕਹਾਵੈ ਜੀ॥ ਤੈਸੇ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ
ਠਾਨ ਪ੍ਰਾਨਦੈ ਰੀਝਾਇ ਚਾਹੈ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈਸੇਕੈ
ਰੀਝਾਵੈ ਜੀ ॥ ੫੧੦॥ ਜੈਸੇ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਅਉ ਧਾਨ ਪਾਨ
ਬੇਚਨ ਕਉ ਪੂਰਬ ਦਿਸਾ ਲੈਜਾਇ ਕੈਸੇ ਬਨਿ ਆਵੈ ਜੀ ॥
ਪਛਮ ਦਿਸਾ ਮੈਂ ਦਾਖਦਾਰਸ ਲੈਜਾਇ ਜੈਸੇ ਮ੍ਰਿਗਮਦ ਕੇਸਰ
ਲੈ ਉਤਰਹਿ ਧਾਵੈ ਜੀ ॥ ਦਖਨ ਦਿਸਾ ਲੈ ਜਾਇ ਲਾਇਚੀ

ਵੈਗਲਾਦਿ ਬਾਦਿ ਆਸਾ ਉਦਮ ਹੈ ਬਿਰਤੇ ਨ ਪਾਵੈ ਜੀ ॥
ਤੈਸੇ ਗੁਨ ਨਿਧਿ ਗੁਰਸਾਗਰ ਕੈਬਿਦਿਮਾਨ ਗਿਆਨ ਗੁਨ
ਪ੍ਰਗਟਿ ਕੈ ਬਾਵਰੋ ਕਹਾਵੈ ਜੀ ॥੫੨੧॥ ਛਲਨੀ ਮੈਂ ਜੈਸੇ
ਦੇਖੀਅਤਿ ਹੈ ਅਨੇਕ ਛਿਦ੍ਰ ਕਹੈਕਰਵਾਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੈਸੇਬਨਿ
ਆਵੈ ਜੀ॥ ਬਿਰਖ ਬਿਪੂਰ ਭਰਪੂਰ ਬਹੁ ਸੂਰਨ ਸੈ ਕਮਲੈ
ਕਚੀਲੋਕ ਹੈ ਕਾਹੂਨਸੁਖਾਵੈਜੀ॥ਜੈਸੇਉਪਹਾਸ ਕਰੈ ਬਾਇਸ
ਮਰਾਲ ਪ੍ਰਤਿ ਛਾਡਿ ਮੁਕਤਾਹਲ ਦ੍ਰੁਗੰਧ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ਜੀ ॥
ਤੈਸੇ ਹਉ ਮਹਾ ਅਪ੍ਰਾਧੀਅਪਰਾਧਭ੍ਰੇਰਿਓ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰਕੋ
ਬਿਕਾਰ ਮੋਹਿਭਾਵੈਜੀ॥੫੨੨॥ਅਪਦਾ ਅਧੀਨ ਜੈਸੇਦੁਖਿਤ
ਦੁਹਾਗਨ ਕਉ ਸਹਜਸੁਹਾਗਨ ੍ਹਾਗਨਕੋਭਾਵਈ॥ਬਿਰ-
ਹਨੀ ਬਿਰਹਬਿਓਗਮੈਂ ਸੰਜੋਗਨਕੋ ਮੁੰਦਰ ਸਿੰਗਾਰ ਅਧ-
ਕਾਰ ਨ ਸੁਹਾਵਈ॥ ਤੈਸੇ ਤਨ ਮਾਂਝਿ ਬਾਝਿ ਰੋਗਸੋਗਸੰਸੋ
ਸਮ ਸਉਤ ਕੇ ਸੁਤਹਿ ਪੇਖਿ ਮਹਾਦੁਖ ਪਾਵਈ॥ਤੈਸੇ ਪਰ
ਤਨ ਧਨ ਦੂਖਨ ਤ੍ਰਿਦੋਖ ਮਮ ਸਾਧਨਕੋ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਨਹਿਰਦੈ
ਹਿਤਾਵਈ ॥੫੨੩॥ ਜਲਸੈ ਨਿਕਾਸ ਮੀਨ ਰਾਖੀਐ ਪਏਂ-
ਬਰਿ ਮੈਂ ਬਿਨਜਲ ਤਲਫ ਤਜਤ ਪ੍ਰਿਅ ਪਾਨ ਹੈ॥ ਬਨਸੇਃ
ਪਕਰ ਪੰਛੀ ਪਿੰਜਰੈਮੈਰਾਖੀਐਤਉਬਿਨਬਨਮਨ ਉਨਮਨੋ
ਉਨਮਾਨ ਹੈ॥ਭਾਮਨੀਭਤਾਰਿ ਬਿਛੁਰਤ ਅਤਿ ਛੀਨ ਦੀਨ
ਬਿਲਖਬਦਨ ਤਾਹਿ ਭਵਨ ਭਇਆਨ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇਗੁਰਸਿਖ
ਬਿਛੁਰਤ ਸਾਧਸੰਗਤ ਸੈਜੀਵਨਜਤਨਬਿਨ ਸੰਗਤਿਨ ਆਨ
ਹੈ॥੫੨੪॥ਜੈਸੇ ਤੂਟੇਨਾਗ ਬੇਲ ਸੈ ਬਿਦੇਸ ਜਾਤਿ ਸਲਿਲ

ਸੰਜੋਗਚਿਰੰਕਾਲ ਜੁਗਵਤਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਕੂੰਜ ਬਚਰਾ ਤਿਆਗਿ
ਦਿਸੰਤਰਿ ਜਾਤਿਸਿਮਰਨਚਿਤਨਿਰਬਿਘਨਰਹਤਹੈ॥ਗੇਗੋ-
ਦਕਜੈਸੇਭਰਭਾਂਜਨਲੈਜਾਤਿ ਜਾਤ੍ਰੀ ਸੁਜਸੁ ਅਧਾਰਿ ਨਿਰ-
ਮਲ ਨਿਬਹਤ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਚਰਨ ਸਰਨਿਅੰਤਰਿ ਸਿਖ
ਸਬਦ ਸੰਗਤ ਗੁਰ ਧਿਆਨ ਕੈ ਜੀਅਤ ਹੈ ॥ ੫੧੫॥ ਜੈਸੇ
ਬਿਨ ਪਵਨ ਕਵਨਗੁਨਚੰਦਨਸੈਬਿਨੁ ਮਲਿਆਗਰ ਪਵਨ
ਕਤ ਬਾਸ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਬਿਨ ਬੈਦ ਅਵਖਦ ਗੁਨ ਗੋਪ ਹੋਤ
ਅਵਖਦ ਬਿਨ ਬੈਦਰੋਗਹਿ ਨ ਗ੍ਰਾਸਹੈ॥ਜੈਸੇ ਬਿਨ ਬੋਹਿਥ
ਨਪਾਰਿਪਰੈਖੇਵਟਸੈਖੇਵਟਬਿਹੂਨ ਕਤਬੋਹਿਥਬਿਸ੍ਵਾਸ ਹੈ ॥
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਗੰਮਨ ਪਰਮ ਪਦ ਬਿਨ ਗੁਰ ਨਾਮ
ਨਿਹਕਾਮ ਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ ॥ ੫੧੬ ॥ ਜੈਸੇ ਕਾਚੋ ਪਾਰੋ
ਖਾਤਿ ਉਪਜੈ ਬਿਗਾਰ ਗਾਤ ਰੋਮ ਰੋਮ ਕੈ ਪਿਰਾਤ ਮਹਾ
ਦੁਖ ਪਾਈਐ ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਲਸਨ ਖਾਇ ਮੋਨਿ ਕੈ ਸਭਾ ਮੈ
ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਗਟ ਦੁਰਗੰਧਨਹਿਦੁਰਤਦੁਰਾਈਐ॥ਜੈਸੇ ਮਿਸਟਾਨ
ਪਾਨ ਸੰਗਮ ਕੈ ਮਾਖੀਲੀਲੇਹੋਤਉਕਲੇਦਖੇਦੁਸੰਕਟ ਮਹਾ-
ਈਐ ॥ ਤੈਸੇਹੀ ਅਪਰਚੇ ਪਿੰਡ ਸਿਖਨ ਕੀ ਭਿਖਿਆ ਖਾਇ
ਅੰਤਕਾਲਭਾਰੀ ਹੋਇਜਮਲੋਕ ਜਾਈਐ ॥੫੧੭॥ ਜੈਸੇਮੇਘ
ਬਰਸਤ ਹਰਖਤ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸਾਨ ਬਿਲਖ ਬਦਨ ਲੋਧਾ ਲੋਨ
ਗਰਜਾਤ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਪਰਫੁਲਤ ਹੁਇ ਸਕਲ ਬਨਾਸਪਤੀ
ਸੂਕਤ ਜਵਾਸੋ ਆਕ ਮੂਲ ਉਰਝਾਤ ਹੈ॥ਜੈਸੇਖੇਤ ਸਰਵਰ
ਪੂਰਨ ਬਿਰਖ ਜਲ ਉਚਥਲਕਾਲਰ ਨ ਜਲ ਠਹਰਾਤ ਹੈ
॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਪਰਵੇਸਗੁਰਸਿੱਖਰਿਦੈਸਾਕਤਸਕਤਿ ਮਨਿ

ਸੁਨਤ ਸਕੁਚਾਤ ਹੈ ॥ ੫੧੮॥ ਜੈਸੇ ਰਾਜਾ ਰਵਤ ਅਨੇਕ
ਰਵਨੀਸਹੇਤ ਸਕਲ ਸਪੂਤੀ ਏਕ ਬਾਂਝਨਸੰਤਾਨਹੈ॥ਸੀਚਤ
ਸਲਿਲਜੈਸੇ ਸਫਲ ਸਕਲ ਦ੍ਰੂਮ ਨਿਹਫਲ ਸੇਂਬਲਸਲਿਲ
ਨਿਰਬਾਨ ਹੈ॥ ਦਾਦਰ ਕਮਲ ਜੈਸੇ ਏਕ ਸਰਵਰ ਬਿਖੈ
ਉਤਮ ਅਉ ਨੀਚ ਕੀਚ ਦਿਨਕਰ ਧਯਾਨ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ
ਚਰਨ ਸਰਨ ਹੈ ਸਕਲ ਜਗ ਚੰਦਨ ਬਨਾਸਪਤੀ ਬਾਸ
ਉਨਮਾਨ ਹੈ ॥ ੫੧੯ ॥ ਜੈਸੇ ਬਛਰਾ ਬਿਲਲਾਤ ਮਾਤ
ਮਿਲਬੇ ਕਉ ਬੰਧਨ ਕੈ ਬਸੁ ਕਛੁ ਬਸ ਨ ਬਸਾਤ ਹੈ ॥
ਜੈਸੇ ਧਉ ਬਿਗਾਰੀ ਚਾਹੈ ਭਵਨ ਗਵਨ ਕੀਓ ਪਰਬਸਪਰੇ
ਚਿਤਵਤ ਹੀ ਬਿਹਾਤਹੈ॥ਜੈਸੇ ਬਿਰਹਨੀ ਪ੍ਰਿਅਸੰਗਮਸਨੇਹ
ਚਾਲੈ ਲਜਾ ਕੁਲਅੰਕਸਕ ਦੁਰਬਲਗਾਤਹੈ॥ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨ
ਸਰਨ ਸੁਖਚਾਹੀਸਿਖਆਗਿਆਬਧ ਰਹਤਬਿਦੇਸਅਕੁਲਾਤ
ਹੈ॥੫੨੦॥ਪਰਧਨਪਰਤਨ ਪਰ ਅਪਵਾਦ ਬਾਦਬਲਛਲ
ਬੈਰ ਪਰਪੰਚਹੀ ਕਮਾਤ ਹੈ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਗੁਰ ਸ੍ਵਾਮ ਦ੍ਰੋਹ ਕਾਮ
ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਰੋਧਬ ਬਿਸ੍ਵਾਸਘਾਤ ਬੈਸ ਬਿਪ੍ਰ ਘਾਤ ਹੈ
॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਹੋਇ ਬਿਓਗ ਆਪਦਾ ਦਰਿਦ੍ਰ ਛਿਦ੍ਰ ਜਨਮ
ਮਰਨਜਮਲੋਕ ਬਿਲਲਾਤਹੈ॥ ਕ੍ਰਿਤਘਨ ਬਿਸਿਖਬਿਖਾਦੀ
ਕੋਟਿਦੋਖੀਦੀਨਅਧਮਅਸੰਖ ਮਮ ਰੋਮਨਪ੍ਰਜਾਤ ਹੈ॥੫੨੧॥
ਬੇਸ੍ਵਾ ਕੇ ਸਿੰਗਾਰ ਬਿਬਿਚਾਰ ਕੋ ਨ ਪਾਰ ਪਾਈਐ ਬਿਨ
ਭਰਤਾਰ ਕਾਕੀ ਨਾਰ ਕੈ ਬੁਲਾਈਐ॥ ਬਗ ਸੇਤ ਜੀਵ
ਘਾਤਿ ਕਰ ਖਾਤ ਕੇਤੇਕੋਹੈਮੋਨਿ ਗਹੈ ਧਯਾਨ ਧਰੇ ਜੁਗਤ ਨ
ਪਾਈਐ॥ ਭਾਂਡਕੀ ਭੰਡਾਈ ਬੁਰਾਈ ਨ ਕਹਤ ਆਵੈ ਅਤਿ

ਹੀ ਵਿਠਾਈ ਸੁਕਚਤ ਨ ਲਜਾਈਐ ॥ ਤੈਸੇ ਪਰ ਤਨ ਧਨ ਦੂਖਨ ਤ੍ਰਿਦੋਖ ਮਮ ਅਧਮ ਅਨੇਕ ਏਕ ਰੋਮ ਨ ਪੁਜਾਈਐ ॥੫੨੨॥ ਜੈਸੇ ਚੋਰ ਚਾਹੀਏ ਚੜਾਇਓ ਸੂਰੀ ਚਉਬਸਾ ਮੈ ਚੁਹਟੀ ਲਗਾਇ ਛਾਡੀਐ ਤਉ ਕਹਾ ਮਾਰ ਹੈ ॥ ਖੋਟਸਰੀਓ ਨਿਕਾਰੀ ਓਹ ਚਾਹੀਐ ਨਗਰ ਹੂੰਸੈ ਤਾਕੀ ਓਰ ਮੋਰ ਮੁਖ ਬੈਠੇ ਕਹਾ ਆਰ ਹੈ ॥ ਮਹਾ ਬਜ੍ਰ ਭਾਰ ਡਾਰਿਓ ਚਾਹੀਐ ਜਉ ਹਾਥੀ ਪਰ ਤਾਹ ਸਿਰਛਾਰ ਕੇ ਉਡਾਏ ਕਹਾ ਭਾਰ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇਹੀ ਪਤਿਤ ਪਾਤਿ ਕੋਟਨ ਪਾਸੰਗ ਭਾਰਿ ਮੋਹ ਜਮਡੰਡ ਅਉ ਨਰਕ ਉਪਕਾਰ ਹੈ॥੫੨੩॥ ਜਉ ਪੈ ਚੋਰ ਚੋਰੀ ਕੈ ਬਤਾਵੈ ਹੰਸ ਮਾਨਸਰ ਛੂਟਕੈ ਨ ਜਾਇ ਘਰ ਸੂਰੀ ਚਾੜ ਮਾਰੀਐ॥ ਬਾਟਮਾਰ ਬਟਵਾਰੋ ਬਗਮੀਨ ਜਉ ਬਤਾਵੈ ਤਤਖਿਨ ਤਾਤ-ਕਾਲ ਮੂੰਡ ਕਟਿ ਡਾਰੀਐ॥ ਜਉ ਪੈ ਪਰਦਾਰਾ ਭਜਿ ਮ੍ਰਿਗਨ ਬਤਾਵੈ ਬਿਟਕਾਨ ਨਾਕ ਖੰਡ ਡੰਡ ਨਗਰ ਨਿਕਾਰੀਐ॥ ਚੋਰੀ ਬਟਵਾਰੀ ਪਰਨਾਰੀ ਕੈ ਤ੍ਰਿਦੋਖ ਮਮ ਨਰਕ ਅਰਕ ਸੁਤ ਡੰਡ ਦੇਤ ਹਾਰੀਐ॥੫੨੪॥ ਜਾਤ ਹੈ ਜਗਤ ਜੈਸੇ ਤੀਰਥ ਜਾਤ੍ਰਾ ਨਮਿਤ ਮਾਝਹੀ ਬਸਤ ਬਗ ਮਹਿਮਾ ਨ ਜਾਨੀ ਹੈ॥ ਪੂਰਨ ਪਗਾਸ ਭਾਗਕਰ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਉਲੂ ਅੰਧ ਕੈ ਧਬੁਰੀ ਕਰਨੀ ਕਮਾਨੀ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਬਸੰਤ ਸਮੈ ਸਫਲ ਬਨਾਸਪਤੀ ਨਿਹਫਲ ਸੇਂਬਲ ਬਡਾਈ ਉਰ ਆਨੀਐ॥ ਮੋਹਿ ਗੁਨਸਾਗਰ ਮੈ ਚਾਖਿਓ ਨਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜੁਗਤਿ ਬਕ ਬਾਨੀਐ ॥੫੨੫॥ ਜੈਸੇ ਗਜ ਰਾਜ ਗਾਜ ਮਾਰਤ ਮਨੁਖ ਸਿਰ ਡਾਰਤ ਹੈ ਛਾਰਿ ਤਾਹਿ ਕਹਤ ਅਰੋਗਜੀ ॥ ਸੂਆ ਜਿਉ

ਪਿੰਜਰਮੈ ਕਹਤ ਬਨਾਇ ਬਾਤੈ ਪੇਖ ਸੁਨ ਕਹੈ ਤਹਿ ਰਾਜ ਗ੍ਰਹਹਿ ਜੋਗਜੀ॥ ਤੈਸੇ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਮਾਇਆ ਮਦੌਨ ਪਾਪ ਕਰੈ ਤਹਿ ਕਹੈ ਸੁਖੀ ਅਰ ਮਤ ਰਸ ਭੋਗਜੀ॥ ਜਤੀਸਤੀ ਅਉ ਸੰਤੋਖੀ ਸਾਧਨਕੀ ਨਿੰਦਾਕਰੈਉਲਟੋਈਗਯਾਨ ਧਯਾਨ ਹੈ ਅਗਿਆਨ ਲੋਗ ਜੀ॥ ੫੨੬॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜਉ ਗਰਬੈ ਬਹੁ ਬੂੰਦਛਿਤੰਤਰਸਨਮੁਖ ਸਿੰਧਸੋਭਾਨਹੀਪਾਵੈ॥ ਜਉਬਹੁ ਉਡੈਖਗਧਾਰ ਮਹਾਬਲ ਪੇਖਅਕਾਸ ਰਿਦੈਸੁਕਚਾਵੈ॥ ਜਿਉ ਬ੍ਰਹਮੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡ ਬਿਲੋਕਤ ਗੂਲਰ ਜੰਤਉਹੈ ਤਲਜਾਵੈ॥ ਤੂ ਕਰਤਾਰ ਹਮ ਕੀਏ ਤਿਹਾਰੇ ਜੀਤੋਪਹਿ ਬੋਲਨਕਿਉਬਨਿ ਆਵੈ॥ ੫੨੭॥ ਤੋਸੋ ਨ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਨ ਮੋਸਰਿ ਤੋਸੋ ਨ ਦਾਨੀ ਨ ਮੋਸੋ ਭਿਖਾਰੀ॥ਮੋਸੋ ਨਦੀਨਦਇਆਲ ਨ ਤੋਸਰ ਮੋਸੋ ਅਗਯਾਨ ਨ ਤੋਸੋਬਿਚਾਰੀ॥ ਮੋਸੋਨਪਤਿਤ ਨ ਪਾਵਨ ਤੋਸਰ ਮੋਸੋਬਿਕਾਰ ਨ ਤੋਸੋ ਉਪਕਾਰੀ॥ਮੋਰੇ ਹੈਅਵਗਨਤੂ ਗੁਨਸਾਗਰ ਜਾਤ ਰਸਾਤਲਓਟਤਿਹਾਰੀ॥੫੨੮॥ਕਬਿਤ॥ਉਲਟ ਪਵਨ ਮਨਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਗਤਿ ਦਸਮ ਦੁਆਰ ਪਾਰ ਅਗਮ ਨਿਵਾਸਹੈ॥ਤਹਨਪਾਵਕ ਪਵਨ ਜਲ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਅਕਾਸਕਹਿਸਸਿਸੂਰਉਤਪਤਿ ਨ ਬਿਨਾਸਹੈ॥ਨਾਹਿ ਪਰ- ਕਿਰਤ ਬਿਰਤ ਪਿੰਡਿ ਪ੍ਰਾਨ ਗਯਾਨ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰਗਾਸ ਹੈ॥ ਸ੍ਵਾਮੀਨਸੇਵਕ ਉਨਮਾਨ ਅਨਹਦਿ ਪਰੇ ਨਿਰਾਲੰਬ ਸੁੰਨਮੈ ਨ ਬਿਸਮਬਿਸ੍ਵਾਸ ਹੈ॥੫੨੯॥ਜੈਸੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਮਦ ਰਹਤ ਭਾਜਨ ਬਿਖੈ ਜਾਨਤ ਨ ਮਰਮ ਕਿਧਉ ਕਵਨ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਥੈਲੀ ਭਰਿ ਭਰਿ ਬਾਂਟ

ਦੀਜੀਅਤ ਸਭਾਪਾ ਵਤਨਭੇਦਕਛੁਬਿਧਨਬੀਚਾਰੀਹੈ॥ ਜੈਸੇ
ਦਿਨਪ੍ਰਤਿ ਮਦ ਬੇਚਤ ਕਲਾਲ ਬੈਠੇ ਮਹਿਮਾ ਨ ਜਾਨਈ
ਦਰਬ ਹਿਤਕਾਰੀ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕੋ ਲਿਖ ਪੜ੍ਹ
ਗਾਵਤ ਹੈ ਬਿਰਲੋਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਦਿਅਧਿਕਾਰੀਹੈ॥੫੩੦॥
ਤਿਨ ਤਿਨ ਮੇਲੁ ਜੈਸੇ ਛਾਨ ਛਾਈਅਤਿਪੁਨਅਗਨਪ੍ਰਕਾਸ
ਤਾਸ ਭਸਮੁ ਕਰਤਹੈ॥ ਸਿੰਧਕੇਕਨਾਰ ਬਾਲੂ ਗ੍ਰਿਹ ਬਾਲਕ
ਰਚਤ ਜੈਸੇ ਲਹਿਰ ਉਮਗ ਭਏ ਧੀਰ ਨ ਧਰਤਿਹੈ ॥ ਜੈਸੇ
ਬਨਬਿਖੈ ਮਿਲ ਬੈਠਤ ਅਨੇਕਮ੍ਰਿਗ ਏਕ ਮਿਗਰਾਜ ਗਾਜੈ
ਰਹਿਓ ਨ ਪਰਤ ਹੈ॥ਦ੍ਰਿਸਟ ਸਬਦ ਅਰੁ ਸੁਰਤਿ ਧਯਾਨ
ਗਯਾਨ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸਗਲ ਰਹਤ ਹੈ ॥ ੫੩੧ ॥
ਚੰਦਨ ਕੀ ਬਾਰ ਜੈਸੇ ਦੀਜੀਅਤ ਬੰਬੁਰ ਦ੍ਰੁਮ ਕੰਚਨ ਸੰਪਟ
ਮਧੁਕਾਰਗਹਿ ਰਾਖੀਐ ॥ ਜੈਸੇਹੰਸਪਾਸ ਬੈਠਬਾਇਸਗਰਬ
ਕਰੈ ਮ੍ਰਿਗਪਤਿ ਭਵਨਮੈਜਬੁਕ ਭਲਾਖੀਐ ॥ ਜੈਸੇ ਗਰਧਬ
ਗਜਿ ਪ੍ਰਤਿ ਉਪਹਾਸ ਕਰੈ ਚਕੂਵੈ ਕੌ ਚੋਰ ਡਾਂਡੈ ਦੂਧ ਮਧ
ਮਾਖੀਐ॥ ਸਾਧਨਦੁਰਾਇਕੈ ਅਸਾਧ ਅਪਰਾਧਕਰੈ ਉਲਟੀ
ਐ ਚਾਲ ਕਲੀ ਕਾਲ ਭੂਮ ਭਾਖੀਐ ॥ ੫੩੨ ॥ ਜੈਸੇ ਬਿਨ
ਲੋਚਨ ਬਿਲੋਕੀਐ ਨ ਰੂਪਰੰਗ ਸ੍ਰਵਨ ਬਿਹੀਨ ਰਾਗ ਨਾਦ
ਨ ਸੁਨੀਜੀਐ॥ ਜੈਸੇ ਬਿਨ ਜਿਹਬਾ ਨ ਉਚਰੈ ਬਚਨ ਅਰੁ
ਨਾਸਕਾ ਬਿ_ਨ ਬਾਸ ਬਾਸਨਾ ਨ ਲੀਜੀਐ॥ਜੈਸੇਕਰਿਬਿਨ
ਕਰਸਕੈ ਨ ਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਮ ਸਰਨ ਬਿਹੂਨ ਭਉਨ ਗਉਨ ਕਤ
ਕੀਜੀਐ॥ ਅਸਨ ਬਸਨ ਬਿਨ ਧੀਰਜ ਨ ਧਰੈ ਦੇਹ ਬਿਨ
ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਪੀਜੀਐ ॥ ੫੩੩ ॥ ਜੈਸੇ ਫਲ ਮੈ

ਬਿਰਖ ਬਿਰਖ ਸੈ ਹੋਤ ਫਲ ਅਦਭੁਤ ਗਤਿ ਕਛੁ ਕੈਹਨ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ॥ ਜੈਸੇ ਬਾਸ ਬਾਵਨ ਮੈ ਬਾਵਨ ਹੈ ਬਾਸੁ ਬਿਖੈ ਬਿਸਮ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕੋਊ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਵੈ ਜੀਉ ॥ ਕਾਸਟ ਮੈ ਅਗਨਿ ਅਗਨਿ ਮੈ ਕਾਸਟ ਹੈ ਅਤਿ ਅਸਚਰਜ ਕਉਤਕ ਕਹਾਵੈ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੈ ਸਬਦੁ ਸਬਦ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਰਹੈ ਨਿਰ-ਗੁਨ ਗਯਾਨ ਧਯਾਨ ਸਮਝਾਵੈ ਜੀਉ ॥੫੩੪॥ ਜੈਸੇ ਤਿਲ ਬਾਸ ਬਾਸੁ ਲੀਜੀਅਤਿ ਕੁਸਮ ਸੈਂ ਤਾਂਤੇ ਹੋਤ ਹੈ ਫੁਲੇਲ ਜਤਨ ਕੈ ਜਾਨੀਐ ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਅਉਟਾਇ ਦੂਧ ਜਾਮਨ ਜਮਾਇ ਮਥ ਸੰਜਮ ਸਹਤ ਘ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਮਾਨੀਐ ॥ ਜੈਸੇ ਕੂਆ ਖੋਦ ਕੈ ਬਸੁਧਾ ਧਸਾਇ ਕੌਰੀ ਲਾਜ ਕੈ ਬਹਾਇ ਡੋਲ ਕਾਢ ਜਲ ਆਨੀਐ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਤੈਸੇ ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ॥੫੩੫॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਸਰਤਾ ਜਲ ਕਾਸਟਹਿ ਬੋਰਤ ਕਰਤ ਛਿਤ ਲਾਜ ਅਪੁਨੋਈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਓ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਕਰਤ ਸੁਤ ਅਨਕ ਇਆਨ ਪਨ ਤਊਨ ਜਨਨੀ ਅਵਗੁਨ ਉਰਧਾਰਿਓ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਸਰਨਿ ਸੂਰ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਗਯਾ ਰਾਖੈ ਲਖ ਅਪਰਾਧ ਕੀਏ ਮਾਰਨ ਬਿਡਾਰਿਓ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਪਰਮ ਗੁਰ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਗਤਿ ਸਿਖਨ ਕੋ ਕਿਰਤ ਕਰਮ ਕਛੂ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਹੈ ॥੫੩੬॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਧੋਇ ਬਿਨਾ ਅੰਬਰ ਮਲੀਨ ਹੋਤ ਬਿਨੁ ਤੇਲ ਮੇਲ ਕੇਸ ਹੂ ਭਇਆਨ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਬਿਨੁ ਮਾਜੇ ਦਰਪਨ ਜੋਤਿ ਹੀਨ ਹੋਤਿ ਬਰਖਾ ਬਿਹੂਨ ਜੈਸੇ ਖੇਤ ਮੈਨ ਧਾਨ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਬਿਨ ਦੀਪਕ ਭਵਨ ਅੰਧਕਾਰ ਹੋਤ ਲੋਨੋ ਘ੍ਰਿਤ ਬਿਨੁ ਜੈਸੇ ਭੋਜਨ ਮਸਾਨ ਹੈ

॥ ਤੈਸੇ ਬਿਨ ਸਾਧ ਸੰਗ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਮਿਟਤ ਨ ਭੈ ਭਰਮ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨਹੈ ॥੫੩੭ ॥ ਜੈਸੇ ਮਾਝਿ ਬੈਠੇ ਬਿਨਬੋਹਿਥਾ ਨ ਪਾਰਿਪਰੈਪਾਰਸਪਰਸੈਬਿਨਧਾਤਿਨਕਨਕ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਬਿਨ ਗੰਗਾ ਨਾ ਪਾਵਨ ਆਨ ਜਲ ਹੈ ਨਾਰਿ ਨ ਭਤਾਰਿ ਬਿਨ ਸੁਤਿ ਨ ਅਨਕਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਬਿਨ ਬੀਜ ਬੋਏ ਨਿਪਜੈ ਨ ਧਾਨ ਧਾਰਾ ਸੀਪ ਸ੍ਵਾਂਤ ਬੂੰਦ ਬਿਨ ਮੁਕਤਾਹ ਨ ਮਾਨਕਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੁਰ ੇਵੇਬਿਨ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮੇਟਿ ਜਨ ਨ ਜਨਕ ਹੈ ॥੫੩੮॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਕਹੈ ਮੰਜਾਰਕਰਉ ਨ ਅਹਾਰ ਮਾਸਮੂਸਾਦੇਖਿਪੀਛੈਦਉਰੈਧੀਰਨ ਧਰਤ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਕਊਆਰੀਸ ਕੈ ਮਰਾਲ ਸਭਾ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਛਾਡਿ ਮੁਕਤਾਹਲ ਦੁਰਗੰਧ ਸਿਮਰਤਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਮੋਨ ਗਹਿ ਸਿਆਰ ਕਰਤ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਸੁਨਤ ਸਿਆਰ ਭਾਖਿਆ ਰਹਿਓ ਨ ਪਰਤੁਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਪਰਤਨਪਰਧਨ ਦੂਖਨਾਦਿਦੋਖ ਮਨਕੈ ਛਾਡਿਓਚਾਹੈਟੇਵਨ ਟਰਤਹੈ॥੫੩੯॥ ਮੋਤੀਆਛੰਦ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਪੁਰਾਨਕੋਟਾਨਿਬਰਖਾਨਬਹੁਭਾਗਵਤਬੇਦਬਜਾ ਕਰਨ ਗੀਤਾ॥ ਸੇਸ ਮਰਜੇਸ ਅਖਲੇਸ ਸੁਰਮਹੇਸ ਮੁਨਿ ਜਗਤਿ ਅਰਭਗਤਿ ਸੁਰਨਰਅਤੀਤਾ॥ ਗਜਾਨਅਰੁਧਜਾਨ ਉਨਮਾਨ ਉਕਤਿ ਰਾਗਨਾਦ ਦਿਜ ਸੁਰਮਤਿਨੀਤ॥ਅਰਧ ਲਗਮਾਤ੍ਰਗੁਰਸਬਦਅਖਰਮੇਕਅਗਮਅਤਿਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਮੀਤਾ ॥ ੫੪੦॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿਓਦੇਖਿਓ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ਕਹੈ ਕਵਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਸਉ ਦਰਸ ਸਮਾਈਐ॥ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਸੁਨਿਓ ਸੁਨਿਓ ਸਭੁ ਕੋਊ ਕਹੈ ਕਵਨਸੁਰਤ ਸੁਨ

ਅਨਤ ਨ ਧਾਈਐ॥ ਜੈਜੈਕਾਰ ਜਪਤ ਜਗਤ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਜਹਿ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਲਿਵਲਾਈਐ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁਰਤਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਰਬੰਗ ਹੀਨ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਗੁਰ ਮੂੜ ਸਮਝਾਈਐ ॥੫੪੧ ॥ ਜੈਸੇ ਖਾਂਡ ਖਾਂਡਕਹੈ ਮੁਖ ਨਹੀਮੀਠਾ ਹੋਇ ਜਬ ਲਗ ਜੀਭ ਸ੍ਵਾਦਿ ਖਾਂਡ ਨਹੀ ਖਾਈਐ॥ ਜੈਸੇਰਾਤ ਅੰਧੇਰੀਮੈਂ ਦੀਪਕਦੀਪਕਕਹੈ ਤਿਮਰਨ ਜਾਇ ਜਬਲਗੁ ਨ ਜਰਾਈਐ॥ ਜੈਸੇ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨ ਕਹੇ ਗਿਆਨ ਹੂੰ ਨ ਹੋਤ ਕਛੁ ਜਬ ਲਗ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਤਰਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਧਿਆਨ ਹੂੰ ਨ ਪਾਵਤ ਤਬ ਲਗ ਜਉ ਲਉ ਗੁਰ ਦਰਸ ਜਾਇ ਨ ਸਮਾਈਐ ॥ ੫੪੨॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਿਰੰਚ ਬਿਯਾਸ ਨੇਤਿਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਮੁਕ ਸੇਖ ਜਸੁ ਗਾਇਓਹੈ॥ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਨਾਰਦਾਦਿਕ ਰਖੀ-ਸਰਾਦਿ ਸੁਰਨਰ ਨਾਥ ਜੋਗ ਧਯਾਨਮੈਂਨਆਇਓਹੈ॥ਗਿਰ-ਤਰ ਤੀਰਥ ਗਵਨ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਬ੍ਰਤ ਹੋਮ ਜਗ ਨਈਬੇਦ ਕੈ ਨ ਪਾਇਓ ਹੈ॥ਅਸਵਡਭਾਗਿ ਮਾਇਆ ਮਧਿ ਗੁਰ ਸਿਖਨ ਕਉ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਗੁਰ ਰੂਪਹੁਇ ਦਿਖਾਇਓ ਹੈ ॥੫੪੩॥ ਬਾਹਰਕੀ ਅਗਨ ਬੁਝਤਜਲ ਸਰਤਾਕੈ ਨਾਉਮੈਜਉ ਅਗਨਿ ਲਾਗੈ ਕੈਸੇ ਕੈ ਬੁਝਾਈਐ॥ਬਾਹਰ ਸੈ ਭਾਗ ਓਟਲੀਜੀਅਤ ਕੋਟ ਗੜ ਗੜ ਮੈਂ ਜਉ ਲੂਟ ਲੀਜੈ ਕਹੋ ਕਤਿ ਜਾਈਐ ॥ ਚੋਰਨ ਕੈਤ੍ਰਾਸ ਜਾਇ ਸਰਨ ਗਹੇ ਨਰਿੰਦ ਮਾਰੇ ਮਹੀ ਪਤਿ ਜੀਉ ਕੈਸੇ ਕੈ ਬਚਾਈਐ॥ਮਾਇਆ ਡਰ ਡਰਪਤ ਹਾਰਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਜਾਵੈ ਤਹਾ ਜਉਮਾਇਆਬਿਆਪੈ ਕਹਾ ਠਹਰਾਈਐ

॥੫੪੪॥ ਸਰਪ ਕੈ ਤ੍ਰਾਸ ਸਰਨਿ ਗਹੇ ਖਗ ਪਤਿ ਜਾਇ ਤਹਾ ਜਉ ਸਰਪ ਗ੍ਰਸੇ ਕ ੋ ਕੈਸੇ ਕੀਜੀਐ॥ਜੰਬਕ ਸੈ ਭਾਗ ਮ੍ਰਿਗਰਾਜ ਕੀ ਸਰਨ ਗਹੇ ਤਹਾਂ ਜਉ ਜੰਬਕ ਹਰੈ ਕਹੋ ਕਹਾ ਕੀਜੀਐ॥ ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਕੈ ਚਾਪੈ ਜਾਇ ਸਰਨ ਸੁਮੇਰਸਿੰਧੁ ਤਹਾ ਜਉ ਦਰਿਦ੍ਰ ਦਹੈ ਕਾਹਿ ਦੋਸ ਦੀਜੀਐ॥ ਕਰਮ ਭਰਮਕੈ ਸਰਨ ਗੁਰ ਦੇਵ ਗਹੈ ਤਹਾ ਨ ਮਿਟੈ ਕਰਮ ਕਉਨ ਓਟ ਲੀਜੀਐ॥੫੪੫॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਸਕਲ ਨਿਧ ਪੂਰਨ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਬਿਖੈ ਹੰਸ ਮਰਜੀਵਨਿ ਹੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਵਹੀ॥ ਜੈਸੇ ਪਰਬਤ ਹੀਰਾ ਮਾਨਿਕ ਪਾਰਸ ਸਿਧ ਖਨਵਾਰਾ ਖਨ ਜਗਵਿਖੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵਈ ॥ਜੈਸੇ ਬਨ ਬਿਖੈ ਮਲਿਆਗਰ ਸੌਧਾ ਕਪੂਰਸੋਧਕੈ ਸੁਬਾਸੀ ਸੁਬਾਸਹਿ ਹਸਾਵਈ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਬਾਨੀ ਬਿਖੈ ਸਕਲ ਪਦਾਰਥ ਹੈ ਜੋਈ ਜੋਈ ਖੋਜੈ ਸੋਈ ਸੋਈ ਨਿਪਜਾਵਈ॥ ੫੪੬॥ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਦੀਰਘ ਸਮਾਨਲਘ ਜਾਵਦੇਕ ਜਨਨੀ ਭਗਨੀ ਸੁਤਾ ਰੂਪਕੈ ਨਿਹਾਰੀਐ॥ ਪਰ ਦਰਬ ਸਹਿ ਗਊ ਮਾਸ ਤੁਲਜਾਨ ਰਿਦੈ ਕੀਜੈ ਨ ਸਪਰਸ ਅਪਰਸ ਸਿਧਾਰੀਐ॥ ਘਟਿ ਘਟ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤਿ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਅਵਗਨ ਗੁਨਗਨ ਕਾਹੂਨ ਬੀਚਾਰੀਐ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਮਨ ਧਾਵਤ ਬਰਨ ਪਰ ਧਨ ਪਰਤਨ ਪਰ ਦੂਖਨਾ ਨਿਵਾਰੀਐ ॥੫੪੭॥ ਜੈਸੇ ਪ੍ਰਾਤਸਮੇ ਖਗ ਜਾਤ ਉਡ ਬਿਰਖ ਸੈ ਬਹੁਰਿ ਆਇ ਬੈਠਤ ਬਿਰਖਹੀ ਪੈ ਆਇਕੈ॥ ਚੀਟੀ ਚੀਤਾ ਬਿਲਾਸੈ ਨਿਕਸਿ ਧਰ ਗਵਨ ਕੈ ਬਹੁਰੋ ਪੈਸਤ ਜੈਸੇ ਬਿਲਾਹੀ ਮੈਂ ਜਾਇਕੈ॥ ਲਰਕੈ ਲਰਕ ਤੂਠ ਜਾਤ ਤਾਤ ਮਾਤ ਸਨ ਭੂਖ ਲਾਗੀ ਤਿਆਗੈ ਹਠ ਆਵੈ

ਪਛਤਾਇ ਕੈ ॥ ਤੈਸੇ ਗ੍ਰਿਹ ਤਿਆਗ ਕਾਗ ਜੁਗਤਿ ਉਦਾਸ
ਬਾਸ ਆਸਰੋ ਤਕਤ ਪੁਨਾ ਗ੍ਰਿਸਤ ਕੌ ਧਾਇ ਕੈ ॥੫੪੮॥ ਕਾਹੂ
ਦਸਾ ਕੇ ਪਵਨ ਗਵਨ ਕੈ ਬਰਖਾ ਹੈ ਕਾਹੂ ਦਸਾ ਕੇ ਪਵਨ
ਬਾਦਰ ਬਿਲਾਤ ਹੈ॥ ਕਾਹੂੰ ਜਲ ਪਾਨ ਕੀਏ ਰਹਤ ਅਰੋਗ ਦੇਹੀ
ਕਾਹੂ ਜਲ ਪਾਨ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਆਪੈ ਬਿਲਲਾਤ ਹੈ ॥ ਕਾਹੂ ਗ੍ਰਿਹਿ
ਕੀ ਅਗਨ ਪਾਕ ਸਾਕ ਸਿਧ ਕਰੈ ਕਾਹੂ ਗ੍ਰਿਹ ਕੀ ਅਗਨ ਭਵਨ
ਜਰਾਤ ਹੈ ॥ ਕਾਹੂ ਕੀ ਸੰਗਤ ਮਿਲ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਹੁਇ
ਕਾਹੂ ਕੀ ਸੰਗਤ ਮਿਲ ਜਮਪੁਰ ਜਾਤ ਹੈ॥ ੫੪੯ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੇ
ਖੇਲ ਮੇਲ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਕੋ ਪਤੰਗ ਦੀਪਕ ਪ੍ਰਗਾਸ ਜੋਤੀ ਜੋਤ
ਹੂ ਸਮਾਵਈ॥ ਸਹਜਿ ਸੰਜੋਗ ਅਰ ਬਿਰਹ ਬਿਓਗ ਜਲ ਮਿਲ
ਬਿਛਰਤ ਮੀਨ ਹੁਇ ਦਿਖਾਵਈ ॥ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤ ਲਿਵ ਬਕਤ
ਚਕਿਤ ਹੁਇ ਸਬਦ ਬੇਧੀ ਕੁਰੰਗ ਜੁਗਤ ਜਤਾਵਈ ॥ ਮਿਲ
ਬਿਛਰਤ ਅਰ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਕੀ ਸਨੇਹੀ ਨਾ
ਕਹਾਵਈ॥ ੫੫੦॥ ਦਰਸਨ ਦੀਪ ਦੇਖ ਹੋਇ ਨ ਮਿਲੈ ਪਤੰਗ
ਪਰਚਾ ਬਿਹੂਨ ਗੁਰਸਿਖ ਨ ਕਹਾਵਈ॥ ਸੁਨਤਿ ਸਬਦ ਧੁਨ
ਹੋਇ ਨ ਮਿਲਤ ਮ੍ਰਿਗ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਹੀਨ ਜਨਮ ਲਜਾਵਈ
॥ ਗੁਰ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਕੈ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਨ ਹੋਇ ਮਿਲ ਰਿਦੈ ਨ
ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਗੁਰਦਾਸ ਹੋਇ ਹਸਾਵਈ॥ ਸਤਿ ਰੂਪ ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਏਕ ਏਕ ਸਿਖ ਜਲ ਮੀਨ ਹੁਇ ਦਿਖਾ-
ਵਈ॥ ੫੫੧ ॥ ਉਤਮ ਮਧਮ ਅਰ ਅਧਮ ਤ੍ਰਿਬਿਧ ਜਗੁ
ਆਪਨੋ ਸੁ ਅੰਨ ਕਾਹੂ ਬੁਰੋ ਤਉ ਨ ਲਾਗਿ ਹੈ॥ ਸਭ ਕੋਈ
ਬਨਜ ਕਰਤ ਲਾਭ ਲਭਤ ਕਉ ਆਪਨੋ ਬਿਚਾਰ ਭਲੋ ਜਾਨਿ

ਅਨਿਰਾਗ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਇਸਟੇ ਚਾਹਤ ਸਭੈ
ਅਪਨੇ ਪਹਰੈ ਸਭ ਜਗਤਸੁ ਜਾਗਿਹੈ॥ਸੁਅਨਿਸਮਰਥ ਭਏ
ਬਨਜ ਬਿਕਾਨੇ ਜਾਨੈ ਇਸਟ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅੰਤਕਾਲਅਗ੍ਰਭਾਗਿ
ਹੈ ॥ ੫੫੨ ॥ ਅਪਨੋ ਸੁਅਨਿ ਸਭ ਕਾਹੂਐ ਸੁੰਦਰ ਲਾਗੈ
ਸਫਲ ਸੁੰਦਰਕਾ ਸੰਸਾਰ ਮੈ ਸਰਾਹੀਐ॥ਆਪਨੋ ਬਨਜੁ ਬੁਰੋ
ਲਾਗਤ ਨ ਕਾਹੂ ਰਿਦੇ ਜਾਹਿ ਜਗੁ ਭਲੋ ਕਹੈ ਸੋਈ ਤਉ
ਬਿਸਾਹੀਐ॥ਆਪਨੋ ਕਰਮੁ ਕੁਲਾ ਧਰਮੁ ਕਰਤ ਸਭੈ ਉਤਮ
ਕਰਮਲੋਗ ਬੇਦ ਅਵਿਗਾਹੀਐ॥ਗੁਰਬਿਨਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ
ਸਭਿ ਕੋਊ ਕਹੈ ਮਾਇਆਮੈਉਦਾਸ ਰਾਖੈਸੋਈਗੁਰਚਾਹੀਐ
॥੫੫੩॥ਸਵੈਯਾ॥ਬੇਦ ਬਿਰੰਚ ਬਿਚਾਰ ਨ ਪਾਵਤ ਚਾਕ੍ਰਿਤ
ਸੇਖ ਸਿਵਾਦਿ ਭਏ ਹੈ ॥ ਜੋਗ ਸਮਾਧਿ ਅਰਾਧਤ ਨਾਰਦ
ਸਾਰਦ ਸੁਕ੍ਰਸਨਾਤਨਏ ਹੈ॥ਆਦਿਅਨਾਦਿਅਗਾਧ ਅਗੋਚਰ
ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾਪ ਜਏ ਹੈ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵ ਸਮੇਵ ਸੁਸੰਗਤਿ
ਪੈਰੀ ਪਏ ਭਾਈਪੈਰੀਪਏ ਹੈ॥੫੫੪ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਜੈਸੇ ਮਧੁ
ਮਾਖੀਸੀਂਚ ਸੀਂਚ ਕੈ ਇਕਤ੍ਰ ਕਰੈਹਰੈਮਧੁਆਇ ਤਾਕੇ ਮੁਖ
ਛਾਰ ਡਾਰਕੈ॥ਜੈਸੇ ਬਛਹੇਤ ਗਊ ਸੰਚਤ ਹੈਛੀਰਤਾਹਿ ਲੇਤ
ਹੈ ਅਹੀਰ ਦੁਹਿ ਬਛੁਰੇ ਬਿਡਾਰਕੈ॥ ਜੈਸੇਸਰਿ ਖੋਦਿ ਖੋਦਿ
ਕਰਬਿਲਸਾਜੈਮੂਸਾ ਪੈਸਤ ਸਰਪਧਾਇਖਾਇ ਤਾਹਿਮਾਰਕੈ॥
ਤੈਸੇ ਕੋਟ ਪਾਪ ਕਰ ਮਾਇਆ ਜੋਰ ਜੋਰ ਮੂੜ ਅੰਤਕਾਲ ਛਾਡ ਚਲੈ ਦੋਨੋ ਕਰਿ
ਝਾਰ ਕੈ ॥ ੫੫੫ ॥ ਜੈਸੇ ਏਕ ਫਨੇ ਅਗ੍ਰਭਾਗ ਧਰਨ ਧਾਰੀ ਤਾਹਿ ਗਿਰਧਰ
ਕਹੈ ਕਉਨ ਸੀ ਬਡਾਈ ਹੈ ॥ ਜਾਕੋ ਏਕ ਬਾਵਰੇ ਬਿਸਨਾਮ ਨਾਥ ਕਹਾਵੈ
ਨਾਹਿ ਬ੍ਰਿਜਨਾਥ ਕਹੇ ਕਉਨ ਅਧਿਕਾਈ ਹੇ ॥ ਅਨਿਕ ਅਕਾਰ ਓਅੰਕਾਰ ਕੈ
ਬਿਥਾਰ ਤਾਹਿ ਨੰਦ ਨੰਦਨੰ ਕਹੈ ਕਉਨ ਸੋ ਬਡਾਈ ਹੇ ॥ ਜਾਨਤ ਉਸਤਤਿ
ਕਰਤਿ ਨਿੰਦਿਆ ਅੰਧਮੂੜ ਐਸੇ ਹੀ ਅਰਾਧਬੇਤੇ ਮੋਨਿ ਸੁਖਦਾਈਹੈ ॥ ੫੫੬ ॥

॥ ਸੰਪੂਰਣੰ ॥

ਵਿੱਗਯਾਪਨ

ਸਬਤ ਸੱਜਨਾਂ ਨੂੰ ਮਲੂਮ ਹੋਵੇ ਕਿ ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿਚ ਏਹ ਪੁਸਤਕ ਛਪ ਚੁਕੇ ਹੈਨ:-

ਜਨਮਸਾਖੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਵਾਲੀ ਵੱਡੀ, ਜਪੁਜੀ ਸਟੀਕ, ਬਾਨੀ ਭਗਤਾਂ, ਵਾਰਾਂ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ, ਕਬਿੱਤ ਸਵੱਯੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ, ਰੂਪ ਬਸੰਤ ਦੌਲਤ ਰਾਮ, ਦੁੱਲਾ ਭੱਟੀ, ਪੂਰਨ ਕਾਦਰ ਯਾਰ, ਹੀਰ ਵਾਰਸਸ਼ਾਹ, ਬਾਲਮੀਕੀ ਰਾਮਾਇਣ ਵਾਰਤਕ ਛਪ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਛਪ ਰਹੇ ਹੈਨ ਥੋੜੇ ਚਿਰਾਂ ਤਕ ਛਪ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਫਰਿਸਤ ਛਾਪੀ ਜਾਵੇਗੀ॥

ਹੋਰ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ, ਗੁਰਮੁਖੀ, ਉਰਦੂ, ਅਰਬੀ, ਨਾਗਰੀ ਜ਼ਬਾਨ ਵਿਚ ਇਸ ਛਾਪੇਖਾਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀਆਂ ਹੈਨ ਅਤੇ ਛਪਾਈ ਦਾ ਕੰਮ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਸੱਜਨ ਨੇ ਕੋਈ ਪੁਸਤਕ ਕਿਸੇ ਜ਼ਬਾਨ ਵਿਚ ਛਪਾਉਣਾ, ਜਾਂ ਛਾਪਿਆ ਹੋਇਆ ਲੈਣਾ ਹੋਵੇ, ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਪਤੇ ਤੋਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਛਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ॥

ਵਿਗਯਾਪਕ:-

ਰਾਇ ਸਾਹਿਬ ਮੁਨਸ਼ੀ ਗੁਲਾਬਸਿੰਘ,

ਐਂਡ ਸਨਜ਼, ਮੁਫੀਦਆਮ ਪ੍ਰੈਸ ਲਾਹੌਰ

ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਪੰਨਾ ੧੪੩੦ "ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ" ਵਰਗਾ ਮੋਟਾ ਟਾਇਪ ਛਪਕੇ ਤਿਆਰ ਹੋਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਗ਼ਜ਼ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਛਪਾਈ ਬੜੀ ਸੁੰਦਰ ਅਰ ਸ਼ੁੱਧ ਹੈ, ਜਿਲਦ ਬੜੀ ਪੱਕੀ ਜਿਸਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਦਿਲ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੰਗਵਾਕੇ ਅਸਥਾਪਨ ਕਰੋ ਤੇ ਅਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗ ਬਨਾਓ। ਕੋਈ ਘਰ ਅਤੇ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਇਸ ਤੋਂ ਖ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ॥

(੧) ਸਫ਼ੈਦ ਕਾਗ਼ਜ਼ ਜਿਸਦੇ ਹਰਇਕ ਪੰਨੇ ਉੱਤੇ ਬੜੀ ਸੁੰਦਰ ਲਾਲ ਵੇਲ ਹੈ ਇਸ ਵਰਗੀ ਅੱਜ ਤੀਕ ਨਹੀਂ ਛਪੀ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਹਿਰਦਾ ਗਦ ਗਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਛੋਟਾ .... ੩੦)

(੨) ਸਫ਼ੈਦ ਕਾਗ਼ਜ਼ ਜਿਸਦੇ ਹਰਇਕ ਰਾਗ ਤੇ ਲਾਲ ਵੇਲ ਹੈ, ਛੋਟਾ ੨੫)

(੩) ਕਾਗ਼ਜ਼ ਬਦਾਮੀ ਅਰ ਚਿਕਨਾ ਮੋਟਾ ਕਿਸਮ ਕਸ਼ਮੀਰੀ, ਛੋਟਾ ੨੭)

ਜਿਸ ਸੱਜਨ ਨੇ ਇਸ ਅਦੁਤੀਯ ਅਸਵਾਰਾ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਹੋਵੇ ਉਹ ਵੀ. ਪੀ. ਦ੍ਵਾਰਾ ਮੰਗਾ ਲਵੇ ਅਤੇ ਜੋ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੇੜੇ ਹੋਵੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖ ਦੇਵੇ ਤਾਂਕਿ ਖ਼ਰਚ ਘਟ ਲੱਗੇ, ਹੋਰ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਪੁਸਤਕ ਸਾਥੋਂ ਖ਼ਰੀਦੋ॥

ਰਾਇ ਸਾਹਿਬ ਮੁਨਸ਼ੀ ਗੁਲਾਬਸਿੰਘ,

ਐਂਡ ਸਨਜ਼,

ਮੁਫ਼ੀਦ ਆਮ ਪ੍ਰੈਸ ਲਾਹੌਰ